

**“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” -
ஓர் ஒப்பாய்வு
(எட்டுத் தொகை அகநூல்கள் வழி)**

முனைவர் (பிஎச்.டி) பட்டப்பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்
திருமதி த.பரிமளா, பிஎஸ்.சி.,பி.எட்.,எம்.ஏ.,எம்ஃபில்.,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்)
Ref:No.Ph.D./Regn./20/FT/01/2017/4598

நெறியாளர்
முனைவர் திருமதி. இர. சிவசக்தி, எம்.ஏ.,எம்ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,
தமிழ் இணைப்பேராசிரியர்
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை-600004.

தமிழ்த்துறை
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை - 600 004.

பிப்ரவரி - 2020

முனைவர் (திருமதி) இர. சிவசக்தி, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,
தமிழ் இணைப் பேராசிரியர்,
தமிழ்த்துறை,
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை-600 004.

மேற்பார்வையாளர் சான்றிதழ்

த. பரிமளா என்னும் இம்மாணவி எனது மேற்பார்வையில் இராணிமேரி கல்லூரி
தமிழ்த்துறையில் “சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு
(எட்டுத்தொகை அகநூல்கள்வழி) என்னும் தலைப்பில் மேற்கொண்ட இவ்வாய்வு
ஆய்வாளரின் சொந்த முயற்சியில் உருவாக்கப்பட்டது என்பதற்கும், இதற்கு முன் வேறு
எந்தப் பட்டத்திற்கோ, ஆய்வரங்கிற்கோ அனுப்பப்பெறவில்லை என்பதற்கும்
சான்றளிக்கின்றேன்.

இடம் : சென்னை-600 004.

நாள் :

(இர. சிவசக்தி)

மேற்பார்வையாளர்

திருமதி **த. பரிமளா**, பி.எஸ்.சி., பி.எட்., எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்),
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி),
சென்னை-600 004.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு
(எட்டுத்தொகை அக நூல்கள்வழி) என்னும் தலைப்பிலான இந்த ஆய்வேடு முனைவர்
பட்டத்திற்காக இராணிமேரி கல்லூரி தமிழ் இணைப்பேராசிரியர் முனைவர் (திருமதி) **இர.
சிவசக்தி**, எம்.ஏ., எம்.ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி., அவர்களின் நெறிமையின்கீழ் எனது சொந்த
முயற்சியில் உருவானது என்றும், இதற்கு முன் வேறெந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும்
இவ்வாய்வேடு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

மேற்பார்வையாளர்

(**த. பரிமளா**)
ஆய்வாளர்

இடம் : சென்னை-600 004.
நாள் :

நன்றியுரை

முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்வதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்த **சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும்** இராணிமேரி கல்லூரியின் முதல்வர் **முனைவர் (திருமதி) சா. சாந்தி** அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆய்வு முழுமை பெறத் துணைபுரிந்த இராணிமேரி கல்லூரி தமிழ்த்துறையின் முன்னாள் தலைவர் முனைவர் (திருமதி) **ந. கலைவாணி** அவர்களுக்கும் இந்நாள் துறைத்தலைவர் முனைவர் (திருமதி) **எம். லோகநாயகி** அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

தாயினும் சாலப் பரிந்தோம்பி அறிவுரைகளோடு அறவுரைகளையும் வழங்கி என்னை நன்னெறிப்படுத்திய எனது நெறியாளர் முனைவர் (திருமதி) **இர. சிவசக்தி** அவர்களுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆய்வுக்குத் தேவையான நூல்களை அளித்து உதவிய **உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்**, **சென்னைப் பல்கலைக்கழக நூலகம் (மெரினாவளாகம்)**, **பெரியார் நகர் வட்டாரக்கிளை நூலகம்**, **ரோஜா முத்தையா நூலகம்**, இவற்றின் நூலகப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆய்வேட்டைச் சிறந்த முறையில் தட்டச்சு செய்து தந்த '**டுடே கிராபிக்ஸ்**' நிறுவனத்திற்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

ஆய்வேடு செம்மை பெற என்னை ஊக்கப்படுத்திய **குடும்பத்தினருக்கும் நண்பர்களுக்கும்** என்றும் என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

(த. பரிமளா)

பொருளடக்கம்

இயல்எண்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1-5
ஒன்று	இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்	6-36
இரண்டு	சமூகநிலையில் ஐந்திணை மகளிர்	37-72
மூன்று	ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள், அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்	73-105
நான்கு	ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்	106-140
ஐந்து	ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்கள்	141-170
ஆறு	ஐந்திணை மகளிர் - ஓர் ஒப்பாய்வு	171-207
	முடிவுரை	208-215
	துணைநூற்பட்டியல்	216-227

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத்.	–	அகத்திணையியல்
அகம்.	–	அகநானூறு
உரி.	–	உரியியல்
உ.ஆ.	–	உரையாசிரியர்
ஐங்.	–	ஐங்குறுநூறு
கலி.	–	கலித்தொகை
கற்.	–	கற்பியல்
கள.	–	களவியல்
குறுந்.	–	குறுந்தொகை
செய்.	–	செய்யுளியல்
தொல்.	–	தொல்காப்பியம்
நற்.	–	நற்றிணை
நம்பி.அகப்.	–	நம்பிஅகப்பொருள்
நூ.	–	நூற்பா
ப.	–	பக்கம்
பக்.	–	பக்கங்கள்
பதி.	–	பதிப்பாசிரியர்
புறம்.	–	புறநானூறு
புறத்.	–	புறத்திணையியல்
பொருள்.	–	பொருளதிகாரம்
மு.கா.நூ.	–	முன்னர்க் காட்டிய நூல்
மெய்.	–	மெய்ப்பாட்டியல்
மொ.பெ.	–	மொழிபெயர்ப்பாளர்

முன்னுரை

இயல் - ஒன்று

**இல்லறத்தல்
ஐந்திணை மகளிர்**

இயல் - இரண்டு

**சமூகநீலயில்
ஐந்திணை மகளிர்**

இயல் - முன்று

**ஐந்த்தை
மகளரின் ஆடைகள்,
அணிகலன்கள்
மற்றும் ஒப்பனைகள்**

இயல் - ஐந்து

**ஐந்திணை பாடிய
பெண்பாற்புலவர்கள்**

இயல் - ஆறு

**ஐந்திணை மகளிர் -
ஓர் ஒப்பாய்வு**

முடிவுரை

துணைநாற்பட்டியல்

முன்னுரை

உலக அளவில் ஒரு மொழிக்குப் பெருமை, அந்த மொழியின் தொன்மையும் அம்மொழியிலுள்ள இலக்கிய வளமுமாகும். இலக்கியம் என்பது மனித வாழ்க்கையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாகும்.

பண்டைய சமூக வாழ்க்கையை அறிய சங்கப் புலவர்களால் இயற்றப்பட்ட பாடல்கள் பெரிதும் உதவுகின்றன. வாழ்க்கைக்குக் காதல் உயிர்நாடி. எனினும், வாழ்வு வளமுடன் அமைய வீரமும் வேண்டும். காதலும் வீரமும் சங்கப் பாடல்களின் மையப்பொருண்மையாகும். அவை அகம் - புறம் எனப்பகுக்கப்பட்டன. புலவர்கள் ஆழ்ந்த உணர்வுகளையும், உண்மைகளையும் பாடல்களாகத் தந்ததைச் சான்றோர்கள் 'எட்டுத் தொகை' 'பத்துப்பாட்டு' என்று தொகுத்துத் தந்தனர் .

சங்க இலக்கியம் திணை இலக்கியம் எனப்படும். இவ்விலக்கியம் மக்களின் வாழ்க்கை நில இயல்புகளுக்கு ஏற்ப அமைந்திருப்பதைப் புலப்படுத்துவதால் இவற்றைத் திணை இலக்கியம் என்பர்.

அகத்துறைப்பாக்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்திணைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாடப்பட்டவை. இவ்வைந்திணைகளில் வாழ்ந்த மகளிரின் வாழ்வியலைப் பற்றி எட்டுத்தொகை அகநூல்களின் வழி ஆராய்ந்து அறிந்த செய்திகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது இவ்வாய்வின் நோக்கமாகும்.

தலைப்புத் தேர்வு

சங்க மகளிர் இல்லறக் கடமைகளில் ஈடுபட்டனர். பல தொழில்களைச் செய்துள்ளனர். பல்வேறு நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர். பலர்

பாக்களும் இயற்றியுள்ளனர். எனவே, அக இலக்கியங்களில் திணை சார்ந்து மகளிரின் இல்லறம், சமூக நிலை, ஆடை, அணிகலன்கள், ஒப்பனைகள் மற்றும் விளையாட்டுக்கள், நம்பிக்கைகள் முதலானவை முழுமையாக அறிந்து ஒப்பிடப்பட வேண்டும் என்ற நிலையில் “சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) என்னும் தலைப்பு ஆய்வுத் தலைப்பாகத் தேர்வு செய்யப்பெற்றது.

ஆய்வு நோக்கம்

ஆய்வு என்பது மனித இனத்திற்குப் பயன்படும் ஒரு மாபெரும் பணியாகும். இதன் அடிப்படையில் சங்க மகளிரின் திணை சார்ந்த செயல்பாடுகளை அறிவதற்குச் சங்க இலக்கியத்தில் எட்டுத்தொகை சார்ந்த ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை என்னும் அகநூல்கள் இன்றியமையாதனவாகத் திகழ்கின்றன. எனவே, எட்டுத்தொகை அகநூல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அவற்றில் இடம்பெறும் ஐந்திணை சார்ந்த மகளிர் பற்றிய செய்திகளை ஆராய்ந்து அவற்றை ஒப்பாய்வு செய்வது ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வின் கருதுகோள்

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் தமது பழக்கவழக்கங்கள், ஒப்பனைகள், விளையாட்டுக்கள், நம்பிக்கைகள் முதலான வாழ்வியல் செயல்பாடுகளில் மாறுபட்டிருக்கலாம் என்ற கருதுகோளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வாய்வு மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

ஆய்வு அணுகுமுறை

எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்களில் காணப்படும் மகளிர் பற்றிய செய்திகளை, திணை சார்ந்து பகுப்பதற்குப் ‘பகுப்பாய்வு’ முறையும், மகளிரின் இல்லறக் கடமைகள், சமூகச் செயல்பாடுகள், ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனைகள், விளையாட்டுக்கள்

போன்றவற்றை விளக்கிக் கூறுவதற்கு 'விளக்கவியல்' ஆய்வு முறையும் ஐந்திணை மகளிரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தலுக்கு 'ஒப்பாய்வு' முறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வு மூலங்கள்

ஆய்வுக்குப் பயன்பட்ட மூலங்கள் முதன்மைச் சான்றுகள், துணைமைச் சான்றுகள் எனப்பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதன்மைச் சான்றுகள்

எட்டுத்தொகை அகநூல்களான ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை என்பன முதன்மைச் சான்றுகளாகும்.

துணைமைச் சான்றுகள்

இலக்கண நூல்கள், சங்க இலக்கியக் கட்டுரைகள், கருத்தரங்க ஆய்வுகள், சங்க இலக்கிய ஆய்வேடுகள், தமிழ் அகராதிகள், கலைக்களஞ்சியம், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்பன துணைமைச் சான்றுகளாகும்.

ஆய்வு முன்னோடிகள்

சங்க மகளிர் தொடர்பான 'சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நில மகளிர்', 'சங்க இலக்கியத்தில் மருதநில மகளிர்' என்ற ஆய்வுகள் முன்னோடி ஆய்வுகளாகும்.

ஆய்வின் எல்லை

சங்க இலக்கியக் கருத்துக்கள் பரந்துபட்டவை. பலவகையான ஆய்வுகளுக்குக் களமாக அமைபவை. இவ்வாய்வு ஐந்திணை மகளிரை ஒப்பாய்தல் என்ற நோக்கை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதால் எட்டுத்தொகை அகநூல்களான ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, அகநானூறு, கலித்தொகை என்பன மட்டுமே ஆய்வு எல்லையாக அமைகிறது.

ஆய்வேட்டின் அமைப்பு

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) எனும் இந்த ஆய்வேடு முன்னுரை, முடிவுரை நீங்கலாக ஆறு இயல்களைக் கொண்டுள்ளது. அவை,

1. இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்
2. சமூக நிலையில் ஐந்திணை மகளிர்
3. ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள், அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்
4. ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்
5. ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற் புலவர்கள்
6. ஐந்திணை மகளிர் – ஓர் ஒப்பாய்வு

எனும் இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

ஐந்திணை மகளிர் பற்றி ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட கருத்துகள் முடிவுரையில் தரப்பட்டுள்ளன.

துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்விற்குப் பயன்படுத்தப்பெற்ற நூல்கள் முதன்மை, துணைமைச் சான்றுகள் என்று பகுக்கப்பட்டு அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்டுத் துணைநூற்பட்டியலாக ஆய்வேட்டின் இறுதியில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இயல் - ஒன்று

இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்

பண்டைத் தமிழர் இல்லற வாழ்வு பற்றி உயர்ந்த கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களுக்கு அறம் என்பது வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதியன்று, வாழ்வு முழுவதுமே அறம் என எண்ணினர். எனவே தான் குடும்ப வாழ்க்கையை இல்லறம் என்றனர். துறவுக்கு மதிப்பளித்தனர் எனினும் மணவாத் துறவுக்கு மதிப்பளிக்கவில்லை. மாறாக இல்லறக் கடமைகளைச் செம்மையுற ஆற்றிக் “காமம் சான்ற கடைக்கோட் காலை ஏமம் சான்ற மக்களொடு துவன்றி அறம் புரிசுற்றமொடு சிறந்தது பயிற்றலை”¹ விரும்பியுள்ளனர். தன் உள்ளம் உவந்து அனைத்து உயிர்களுக்கும் அருள் செய்யும் மனநிலை அடைவதை வாழ்வின் நோக்கம் என்று கருதி அத்தகு நிலைக்கு உரியதாக இல்லறத்தைக் கருதினர். நல்லறமாம் இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிரின் பங்களிப்புக் குறித்து இவ்வியலில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இல்லறம்

சங்கத் தமிழ் மக்கள் மனிதனுடைய வாழ்க்கை மதிப்பும் பயனும் வாய்ந்ததாக அமைய வேண்டுமென்பதில் பேரார்வம் காட்டினர். அதற்குரிய கருவி இவ்வாழ்க்கை என்பதை உணர்ந்திருந்ததால் அவர்கள் படைத்த இலக்கியத்தில் வீடும் வாழ்க்கையும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது.

“இல்+அறம்=இல்லறம் என்ற சொல்லமைப்பானது. வீட்டிலிருந்து அறவாழ்க்கையை மேற்கொள்வதாகும்.”²

இல்லறம் எனப்படும் குடும்பங்களின் தோற்றம் பற்றி விளக்கும் சமூகவியலாளர்,

“மனித இன வளர்ச்சியில் காட்டுமிராண்டி நிலையில் குழுமணமும், அநாகரிக நிலையில் இணைமனமும், நாகரிக நிலையில் ஒருதார மணமும் இடம்பெற்றிருந்ததாகச் சமூகவியலாளர் கருதுகின்றனர். இனக்குழு வாழ்க்கையின் படிநிலை வளர்ச்சியின் இறுதிநிலை ஒருதார மணமாகும். இவ்வொருதாரமணமே குடும்பத்தோற்றத்தின் அடிப்படையாக அமைகிறது”³

என்பார்.

ஒத்த அன்புடைய ஓர் ஆணும் பெண்ணும் திருமண உறவின் மூலம் கூடி வாழும் குடும்ப வாழ்க்கை இல்லறம் அல்லது இவ்வாழ்க்கை எனப்படும். இதுவே சமூகத்தின் மையமாகும்.

“பசியும் பாலுணர்வும் எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானது என்றாலும் மனிதன் மட்டுமே அவ்வுணர்வுகளை நெறிப்படுத்தி வாழத் தெரிந்தவன். அவ்வாறு வாழ்த்துணை புரிவது குடும்பம் என்ற மிக உயரிய அமைப்பாகும்”⁴

தொல்காப்பியர் இல்லறநெறியாகிய கற்பு நெறியை,

“மறை வெளிப்படுதலும் தமரில் பெறுதலும்

இவை முதலாகிய இயல்நெறி பிழையாது

மலிவும் புலவியும் ஊடலும் உணர்வும்

பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் படுமே” (தொல்.செய்.நூ.488)

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தலைவனும் தலைவியும் மனமொன்றுபட்ட நிலையில் வாழ்வது இல்லற நெறியாகும்.

“தொல்காப்பியத்தில் கற்பு என்று வரும் இடங்களை யெல்லாம் ஆராயின் அஃது இல்லறம் என்னும் பொருளையே குறிக்கின்றது”⁵

என்பர்.

கற்பு

தம்முள் ஒத்த தலைவனும் தலைவியும் காதல் கொண்டு களவு முறையில் பிறர் அறியாதவாறு மறைந்து ஒழுகிய பின் மணம் செய்துகொண்டு உலகறிய வாழும் நெறிப்பட்ட வாழ்வு கற்பு வாழ்வாகும்.

“கற்பாவது ஆணும், பெண்ணும் கொண்ட கோளில் கலங்காதிருத்தல். அதாவது ஒழுக்கச் செறிவுடையவராக இருத்தல்”⁶

என்பர்.

கற்பு என்பது மகளிர்க்கு ஆடவர் மாட்டு நிகழும் அகநிகழ்ச்சி. அதுவும் மனத்தால் உணரக் கூடியதாகும்.

“கற்பெனப் படுவது கரணமொடு புணரக்

கொளற்குரி மரபிற்கிழவன் கிழத்தியைக்

கொடைக்குரி மரபினோர் கொடுப்பக் கொள்வதுவே”

(தொல்.பொருள்.கற்பு.1)

என்று உரைப்பார் தொல்காப்பியர்.

கற்பு என்பது கரணத்தோடு பொருந்திக் கொள்ளுவதற்குரிய மரபினையுடைய தலைவன், கொடுத்தற்குரிய மரபினையுடையோர் தலைவியைக் கொடுப்பக் கொள்வது என்பர் தொல்காப்பியர்.

விருந்தோம்பல்

விருந்தினரைப் போற்றுதல் என்பது உயர்ந்த பண்பாகும். விருந்தோம்பல் என்ற சொல்லிற்குக் கழகத்தமிழ் அகராதி “புதிதாக வருபவரை உண்டி முதலியவற்றால் உபசரிக்க”⁷ என்று பொருள் கூறுகிறது. தமிழர்கள் விருந்தோம்பலில் தலைசிறந்து விளங்கினர். தம்இல்லம் நாடி வருபவரை உபசரித்தல் இல்லற மகளிரின் கடமையாகும்.

விருந்தோம்பல் தோன்றி வளர்ந்த காரணம்

விருந்தோம்பல் என்னும் பண்பு தோன்றியதற்கான காரணத்தை ஆராய்வோர்,

“சிறுநாட்டி விடுதிகளும், பேருண்டி இல்லங்களும் இக்காலத்தில் உள்ளன போல் அக்காலத்தில் இருந்திருக்க இயலாமையால் வெளியூர்களிலிருந்து வருவோர்க்கும் புகலிடம் வீடுகள் தாம். ஆகவே புதிதாக வருவோரைப் புரக்க வேண்டியது கடமையாகி விட்டது”⁸

என்று கூறுவர்.

அனைத்து இல்லங்களிலும் விருந்தோம்பல் ஒரு பண்பாக இருந்ததைச் சங்கப்பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது. தாம் பசியால் வருந்தி இருக்க, யாராவது பசியைப் போக்கினால் நலமாக இருக்குமே என்று எண்ணி வழிச்செல்லும்போது பெறும் உதவி, உதவி பெற்றவர்களையும் அவ்வாறு செய்யத் தூண்டியிருக்க வேண்டும்.

‘விருந்தே புதுமை’⁹ என்பார் தொல்காப்பியர். முன்பின் அறியாத -புதியதாக ஊருக்குள் வருபவர் விருந்தினர் ஆவார்.

மக்கட்பேறு

மனம் ஒத்த தலைவனும், தலைவியும் இணைந்து வாழும் இல்லற வாழ்வின் பயன் மக்கட்பேறாகும். குடிப்பெருமையை உயர்த்திடும் மக்கட்பேற்றைப் பண்டைத் தமிழர் மிகவும் விரும்பினர். ஈன்று புறந்தருதலைத் தம் தலையாய கடனாகக் கொண்டனர் மகளிர்.

குழந்தை பெற்ற மகளிரை சிறிது நாட்கள் தனியே இருக்க வைத்து ஒருநாள் எண்ணெய் நீராட்டி வீட்டிற்குள் அழைத்தனர். இந்நீராட்டு நெய்யணி மயக்கம் எனப்பட்டது.

தலைவன்-தலைவியிடையே தோன்றும் ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயிலாகக் குழந்தை விளங்கும் என்பதைத் தொல்காப்பியம் மூலமும் சங்க இலக்கியங்கள் மூலமும் அறிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

கற்பில் பிரிவு

பிரிவு என்பது தலைமகன் தலைமகளை விட்டுச் சிறிது காலம் பிரிந்து செல்வதைக் குறிக்கும். அப்பிரிவை,

- ❖ ஓதற் பிரிவு
- ❖ தூது மற்றும் காவல் பிரிவு
- ❖ பொருள் வயிற் பிரிவு
- ❖ பரத்தையர் பிரிவு

என்று வகைப்படுத்துவர்.

ஓதற் பிரிவு

கல்வி கற்கப் பிரிவது 'ஓதற் பிரிவு' எனப்படும். இதற்குரிய காலம் மூன்று ஆண்டினைக் கடக்கக் கூடாது¹⁰ என்று தொல்காப்பியம் இலக்கணம் கூறும்.

தூது மற்றும் காவல் பிரிவு

வேந்தனுக்காகத் தூது செல்லவும் காவலுக்காகவும் எனப் பிரியும் பிரிவுக்கு,

“வேந்தறு தொழிலே யாண்டின தகமே” (தொல்.பொருள்.கந்.48)

ஓர் ஆண்டே எல்லைக் காலமாகும் என்று ஆண்டெல்லையை வரையறுக்கிறது தொல்காப்பியம்.

பொருள் வயிற் பிரிவு

பொருள் வயிற் பிரிவுக்குக் காலம் ஓராண்டிற்கு உட்பட்டதாகும் என்பர் தொல்காப்பியர்.

“ஏனைப் பிரிவும் அவ்னியல் நிலையும்” (தொல்.பொருள்.கந்.49)

பரத்தையர் பிரிவு

பரத்தையர் பிரிவின் கண் தலைவிக்குப் பூப்பு உண்டான போது பூப்பு நிகழ்ந்த மூன்று நாள் கழித்துப் பின்பு பன்னிரண்டு நாளும் தலைவன்-தலைவி ஆகிய இருவரும் பிரிந்துறையார் என்பர் தொல்காப்பியர்.

“பூப்பின் புறப்பா ஈராறு நாளும்

நீத்தகன் றுறையார் என்மனார் புலவர்

பரத்தையிற் பிரிந்த காலை யான” (தொல்.பொருள்.கந்.46)

இவ்வாறு பல சூழல்களில் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து செல்ல, தலைவி துயர் தாளாது வருந்துவதே பிரிவாற்றாமை ஆகும். தோழி அத்தருணங்களில் தலைவியை ஆற்றுப்படுத்துவாள்.

இல்லற மகளிர்

இல்லத்தை அறத்தோடு வழி நடத்துவதில் தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் ஆகிய மகளிருக்கு உரிய பங்கும், பணியும் இன்றியமையாததாகும்.

தோழி

தலை மக்களிடம் அன்பொழுக்கத்தை வளர்ப்பவள் தோழி. தோழி இல்லையெனில் தலைவியின் காதல் வளர்ந்து கற்பாக மாற வாய்ப்பில்லை.

களவு, கற்பு ஆகிய இரு நிலைகளிலும் பெரும்பங்கு வகிக்கும் அகத்திணை மாந்தர்களுள் தோழிக்குத் தனிச் சிறப்பிடம் உண்டு. தோழி தனக்கும் தலைவிக்குமிடையே உள்ள நட்பினை,

“யாமே பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின்

இருதலைப் புள்ளின் ஒருயி ரம்மே” (அகம்.12)

எனும் செய்யுளடிகளில் என்றும் பிரிதலில்லாததும் பொருந்தியதும் என்றுமே வெறுப்புத்தோன்றாததுமான இரண்டு தலைகளைக் கொண்ட ஒருயிர்ப் பறவையைப் போல இணை பிரியா நட்புக் கொண்டவர்கள் என்று நட்பிற்கு உயரிய உவமையைக் கூறுகிறாள்.

‘தோழி செவிலியின் மகள்’¹¹ என்ற குறிப்பைத் தவிர தோழியின் திருமணம், வாழ்க்கை குறித்துப் பிற செய்திகளைச் சங்க இலக்கியங்களில் காண முடியவில்லை.

தோழி தன்னலமற்றவளாகவும், தலைவியின் நல்வாழ்க்கையினை மட்டுமே எண்ணி வாழ்பவளாகவும் விளங்குகிறாள். தன்னைப் பற்றியோ, தன் விருப்பு வெறுப்புகளைப் பற்றியோ அவள் எடுத்துரைப்பதில்லை.

தலைவிக்கு ஏதேனும் இடர் ஏற்படின் அதைத் தடுக்க முன்னின்று செயல்படுபவளாகவும், துன்பம் ஏற்படின் உடனிருந்து துன்பப்படுபவளாகவும் இருக்கிறாள்.

மேலும், செவிலி, தலைவி, தலைவன் ஆகியோரோடு உரையாடுவதோடு திறமையாகவும் செயல்படுகிறாள். இடர்பாடுகளைச் சிறப்பாக எதிர்கொள்பவளாகவும் தன்னம்பிக்கை உடையவளாகவும் திகழ்கிறாள்.

தலைவியின் நலம் விரும்பும் தோழி ஊடல் காலத்தில் தலைவனின் பரத்தைமைப்பண்பை கடிந்து தலைவியின் ஊடல் மிகாதவாறு ஊடலைத் தணித்து இல்லறமாம் நல்லறம் செழிக்கச் செய்கிறாள்.

**“தோழி செவிலிக்கு மகளாய் நன்மையுந் தீமையும் ஆய்தலுடன்
தலைமகளுக்கு உசாத்துணையாய், அவளது வருத்தந்தீர்த்தற்குரிய அன்பு
பொருந்திய துணைவியாம்”¹²**

என்று தோழியின் நிலையை எடுத்துரைப்பர்.

செவிலி

தலைவியைப் பெற்றவள் நற்றாய் எனினும் போற்றி வளர்ப்பவள் செவிலித் தாயாவாள். தலைவியிடம் நற்றாய்க்கு உரிய அனைத்து உரிமைகளும், கடமைகளும் செவிலித்தாய்க்கும் இருந்திருக்கின்றன. தலைவியோடு தோழி எத்தகைய நட்பும், நெருக்கமும் உடையவளாக விளங்குகின்றாளோ அத்தகைய நட்பும் நெருக்கமும் உடையவளாய் நற்றாயொடு செவிலி விளங்குவாள். இதனை,

“செவிலி நற்றாய் தோழி யாகி

அவலம் நீக்கி அறிவும் ஆசாரமும்

கொளுத்தித் தலைவியை வளர்த்த தாயே!” (நம்பி.அகப்.அகத்.நா.111)

என்று நாற்கவிராச நம்பி கூறியுள்ளார்.

செவிலி தலைவி மீது அளவற்ற பாசம் கொண்டு, அன்போடு வளர்த்து, தலைவியைக் கூர்ந்து கவனித்து அவளது செயல்பாடுகளில் மாற்றம் காணின் ஐயற்று இற்செறிப்பவளாகவும் தோழி அறத்தோடு நிற்கும் நிலையில் தானும் நற்றாயிடம் அறத்தோடு நின்று திருமணத்தை நடத்துபவளாகவும் தலைவி தலைவனோடு உடன் போக்குச் சென்றபோது சுரத்தில் அவர்களைத் தேடி அலைந்து புலம்புவளாகவும் தலைவியின் இல்லறச் செயல்பாடுகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து புகழ்பவளாகவும், தலைவியின் புதல்வனையும் கண்டு மகிழ்பவளாகவும் திகழ்கிறாள்.

நற்றாய்

தலைவியைப் பெற்றெடுப்பவள் நற்றாயாவாள். நற்றாய் மகளின் மீது அன்பு கொண்டு, அவளது நடத்தையில், மெய்யில் வேறுபாடு தோன்றின் ஐயற்று இற்செறிக்கின்றாள். அதனால் மகளின் உடலில் மெலிவு ஏற்படின், மேனி நிறம் மங்கின், வேலனை அழைத்து வெறியாட்டு நடத்துகிறாள். நற்றாய், செவிலியைப் போன்று உடன்போகிய மகளைச் சுரத்தில் தேடிச் செல்வதாகச் சங்கப்பாடல்களில் குறிப்பு ஏதும் இல்லை. ஊராரின் அலராலும், மகளின் நிலையாலும் வருந்துகிறாள். மகள் தலைவனுடன் தன் இல்லம் வரவேண்டுமென விரும்பி, காக்கைக்கு உணவு இடுவதாக வேண்டிக் கொள்கிறாள்.

தலைவி

தலைவிக்குரிய இயல்புகளாகத் தொல்காப்பியர் அச்சம், நாணம், மடன் ஆகிய மூன்று பண்புகளையும் குறிப்பிடுவார்.

“அச்சமும் நாணம் மடனும் முந்துறுதல்

நிச்சமும் பெண்பாற் குரிய என்ப” (தொல்.பொருள்.கற்.நூ.8)

மடனும், நாணும் தலைவிக்கு உரிய இயல்புகளாக இருப்பதால் தலைவனைக் கண்டு தன் உள்ளத்தைப் பறிகொடுத்தபோதும் தன் விருப்பத்தை வெளிப்படையாகக் கூறாமல் குறிப்பினால் வெளிப்படுத்துவாள். அவள் விருப்பத்தை அவள் கண்களே உணர்த்தும். தலைவனோடு உண்டான புணர்ச்சி காரணமாகத் தோன்றிய கண் சிவத்தல், நுதல் வியர்த்தல் முதலான வேறுபாடுகளைத் தோழி அறியாதவாறு தலைவி மறைக்கிறாள். உயிரைவிடச் சிறந்தது நாண்; நாணைவிடச் சிறந்தது கற்பு என்பதால் களவினைக் கற்பாக மாற்ற விரும்பித் தன் தோழிக்கு அறத்தோடு நிற்பாள்.

தலைவி, பரத்தை காரணமாகத் தலைவனிடம் ஊடல் கொண்டு வருந்தினாலும் அவனை ஏற்பதே கற்புத்திறம் என உணர்ந்து ஏற்கிறாள்.

இல்லறத்தில் குறிஞ்சித்திணை மகளிர்

மலையும் மலைசார்ந்த நிலப் பகுதியில் வாழும் குறிஞ்சி நில மகளிரின் இல்லறச் செயல்பாடுகளான விருந்தோம்பல், பிள்ளைப்பேறு, பிரிவாற்றாமை என்பனவற்றையும் இல்லறத்தில் தலைவி, தோழி, நற்றாய், செவிலித் தாய் இவர்தம் மாண்புகளையும் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் இல்லறக் கடமைகளில் ஒன்றாகிய விருந்தோம்பலில் சிறந்திருந்தனர். இதனைத் தலைவி தோழியிடம் தம் மனைக்குத் தலைவன் விருந்தினனாக வந்ததையும், பகலுணவு நேரத்தில் வந்ததால், வேண்டியதை அளித்து விருந்தோம்பியதாகக் கூறுவதாலும் அறியலாம். (கலி. 51)

மகளிர் மக்கட்பேற்றை சிறப்பாகக் கருதி மதிப்பளிப்பதை, தலைவன் குழந்தைக்காக இரண்டாம் திருமணம் செய்வதை ஏற்பதில் இருந்து அறியலாம். பரத்தைமை காரணமாகத் தலைவன் புதல்வனையும் தன்னையும் நீத்த நிலைக் குறித்து (ஐங்.292, 265) தலைவி வருந்துவதையும் சங்கப்பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகிறது.

தலைவனின் பரத்தைமை காரணமாக அவனிடத்துத் தலைவி ஊடல் கொண்ட நிலையிலும் மகப்பேற்றிற்கு முதலிடம் அளித்ததாலேயே பூப்பெய்தின் தோழிக்குச் சிவப்பு நிறஆடை அணிவித்துப் பரத்தையுடன் அவனிருக்கும் இடத்திற்கு அனுப்பினாள். பரத்தையும் தலைவனைத் தலைவியிடம் செல்லுமாறு அனுப்பியதை நற்றிணை மூலம் அறிய முடிகிறது. (நற். 176)

மகளிர் தலைவனையும், அவன் நாட்டையும் விட்டுக்கொடுக்காது கற்புத்திறத்தோடு சிறப்புற்றிருந்தனர். இதனை, தோழி தலைவனது நாட்டில் நல்ல குடிநீர் இருக்காதே! என்று வினவும் போது, தலைவி தலைவன் நாட்டில் தாழ்வான பள்ளங்களில் நீர் தேங்கி இருக்கும். அதனை ஆவும், மாவும் குடித்து, எஞ்சியிருந்த கலங்கல் நீரை கையால் அள்ளிக் குடித்தேன். அது நம் வீட்டுத் தோட்டத்து மரங்களில் கூடுகட்டிய தேனைக் கலந்து பருகும் பாலைக் காட்டிலும் இனிமையாக இருந்தது (ஐங். 203) என்று கூறுவதன் மூலம் உணரமுடிகிறது.

மகளிர் தலைவன் ஈட்டி வரும் பொருளைச் சுற்றத்தார் அனைவருக்கும் தந்து இல்லறத்தைச் செழிப்பாக நடத்துவதை,

“பிணர்ச்சவல் பன்றி தோல்முலைப் பிணவொடு

கணைக்கால் ஏனல் கைம்மிகக் கவர்தலின்

கல்அதர் அரும்புழை அல்கிக் கானவன்

வில்லில் தந்த வெண்கோட்டு ஏற்றைப்

புனைஇருங் கதுப்பின் மனையோள் கெண்டிக்

குடிமுறை பகுக்கும் நெடுமலை நாட” (நற்.336)

எனும் செய்யுள் அடிகளால் அறியலாம்.

கற்பு வாழ்விலும் மகளிர் பிரிவாற்றாமை கொண்டு வருந்தினர். தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிதலால் தலைவி உடல்மெலிந்து, பசலை பாய்ந்து, இரவில் உறங்காமல் அழும் நிலையில் துயர் நீங்கத் தலைவன் வருவான் எனத் தோழி ஆற்றுப்படுத்துவதையும் அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. (குறுந்.86, நற்.112)

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியைக் காட்டிலும் சிறப்புப் பெறுபவள் தோழியாவாள். தோழி தலைவியின் களவு வாழ்வில் மட்டுமின்றி கற்பு வாழ்விலும் தனித்த இடம்பெறுகிறாள். மலை நிலத்தில் தோழி அறத்தோடு நின்றலால் தலைவியின் களவைக் கற்பாக மாற்றுவதில் பெரும் பங்கு வகிக்கிறாள். தலைவியின் மெய் வேறுபாடு கண்டு செவிலி என்ன காரணம் என வினவ தோழி, 'தாயே நாங்கள் புலி புலி எனக்கூவி வேங்கைப்பூ பறித்த போது உண்மையில் புலி தாக்க வருவதாகக் கருதி எங்களைக் காக்க வந்த ஆடவனைக் கண்டு தலைவி தன் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தாள்' என்று கூறி அறத்தோடு நிற்கிறாள். (அகம்.48)

நற்றாய் மகளின் உடல் மெலிவைக் கண்டு வருந்தி, கட்டுவிச்சியிடம் குறி கேட்கும் போதும், வெறியாடலின் போதும் தோழி செவிலியிடம் அறத்தோடு நிற்கிறாள். (குறுந்.26, 362, ஐங்.241)

மேலும் அயலார் பெண் கேட்டு வரும்போது அதனைத் தடுக்கவும், தலைவன் பெண் கேட்டு அதனைப் பெற்றோர் ஏற்க மறுப்பின் அதனால் தலைவி அடையும் துயர்கூறியும் தோழி அறத்தோடு நிற்கிறாள். (குறுந்.333, ஐங்.205, 212, 258)

தோழி அறத்தோடு நிற்பதற்கு முன் தலைவியிடம் அனுமதி பெறுவதையும், தாயிடம் நேரடியாகக் கூற முடியாத நேரங்களில் தலைவியிடம் பேசுவதைப் போலவும் அறத்தோடு நிற்கிறாள். (குறுந். 333, 379)

அன்னை திருமணத்திற்கு உடன்பட்டதையும், தலைவியின் ஊர்ப்பெரியவர்கள் திருமணம் பேச வந்த தலைவனின் ஊர்ப் பெரியவர்களுடன் கலந்துரையாடியபின்

திருமணத்திற்கு உடன்பட்டதையும் தோழி தலைவியிடம் கூறி மகிழ்விக்கிறாள். (குறுந்.83, 146)

தலைவியின் இல்லத்தில் திருமணம் நடைபெறுகிறது. (ஐங். 294)

தலைவன் பொருள் தேடிச் செல்வதால் பிரிவாற்றாமல் வருந்தும் தலைவியிடம் வாடைக் காற்று வீசும் பனிப்பருவத்தில் நம் தலைவன் பிரிந்து இருக்கமாட்டான்; வருவான் என்று கூறித் தோழி ஆற்றுப்படுத்துகிறாள்.¹³

தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் மேற்கொண்டு பின் தலைவியிடம் வந்த போது தலைவி வாயில் மறுக்க, தோழி வாயில் நேர்க! என்று கூறாமல் தலைவன் சான்றோரை அழைத்து வந்து திருமணம் செய்த சிறப்பைக் கூறி ஏற்கச் செய்கிறாள். (நற்.386) இவ்வாறு தலைவியின் இல்லற வாழ்வில் தோழி இன்றியமையாதவளாகிறாள்.

நற்றாய் தலைவியின் மெய் வேறுபாடு கண்டு ஐயுற்று மகளை இற்செறிக்கிறாள். அதனால் தலைவி உடல் மெலிய மகளின் வருத்தத்திற்குத் தீர்வு காணக் கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் குறி கேட்டல், வேலனை வெறியாடச் செய்தல் என்னும் செயல்களில் அன்பின் மிகுதியால் ஈடுபடுகிறாள். தாய் மகளின் நடவடிக்கைகளைக் கூர்ந்து கவனிப்பவளாக இருக்கிறாள். (நற். 373, குறுந். 26, 362)

குறிஞ்சித்திணையில் நற்றாயைக் காட்டிலும் செவிலி மகளின் மீது பேரன்பு கொண்டு, அவளது செயல்பாடுகளைக் கூர்ந்து கவனித்து, களவின் காரணமாகவும், அயலார் பெண் கேட்டு வருதலாலும் தலைவியின் உடல், மன வேறுபாடுகளைக் கண்டு தன் மகளான தலைவியின் தோழியிடம் தலைவியின் வேறுபாட்டிற்குக் காரணம் யாதென வினவுகிறாள். (குறுந். 366, அகம். 48)

நற்றாய் ஐயுற்று தலைவியைப் பற்றித் தோழியிடம் வினவ, செவிலி மகளின் மீது அன்பும் நம்பிக்கையும் கொண்டு பரிந்து பேசுகிறாள். (அகம்.158)

செவிலித்தாய் நற்றாய்க்கு அறத்தோடு நின்று மகளின் திருமணத்தை முடித்து வைக்கிறாள். (ஐங். 208) திருமணத்திற்கான ஆயத்தங்களுடன் தலைவன் வருவதை மகளுக்கு, உரைத்துத் தலைவியை மகிழ்ச் செய்கிறாள். (குறுந். 83) தலைவன் தனது பெற்றோரிடம் பெண் கேட்டு மணமானதை எண்ணி மகிழ்கிறாள் தலைவி. (குறுந்.374)

தலைவன் வருகிறான் என்பதை முன்கூட்டியே அறிவித்த அயல்மனைக்கிழத்தியை வாழ்த்துகிறாள் தலைவி. தலைவன் பொருள்வயிற்பிரிவதை உணர்த்தும் தோழியிடம் முன்னரே அவனது செயல்பாடுகளால் பிரிவை உணர்ந்ததையும் பிரிவைத் தடுத்து நிறுத்தாமல் தன்னிடம் அதனைக் கூறும் தோழியைக் கடிந்து வருந்துவதையும் பிரிவைத் தரும் தலைவன் கொடியவன் என்று தலைவி கூறுவதையும் அவன் வரவு புத்தேள் நாட்டை விட இன்பந் தருவது என்று கூறுவதையும் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. (குறுந்.201, 76, 327, 288)

மேலும், தலைவன் பிரிவால் வருந்தி மெலிவுற்ற தோள்களைக் கொண்ட தலைவி, தன்னைப் பிரியேன் என்று தெய்வத்தின்முன் குளுரைத்த தலைவனை அத்தெய்வம் வருத்தக்கூடாது என்றெண்ணுவதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகிறது.¹⁴

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பரத்தையை நாடினாலும் இல்லறம் செழிக்க, தலைவனை ஏற்றனர். மேலும் பிள்ளைப் பேற்றிற்காக தலைவன் இரண்டாம் திருமணம் செய்து வரினும் வரவேற்றனர். மனதில் ஊடல், கோபம், வருத்தம் இருந்தாலும் இல்லறம் சிறப்படைய மகளிர் தம் மனஉணர்வுகளை விட சமுதாயத்திற்கு மதிப்பளித்தனர்.

இவ்வாறாக, குறிஞ்சி நில மகளிர் இல்லறக் கடமைகளான விருந்தோம்பல், சுற்றம் பேணல், மக்கட்பேறு என்பனவற்றிற்கு மதிப்பளித்து வாழ்ந்தமையை அறியமுடிகிறது.

இல்லறத்தில் முல்லை நில மகளிர்

முல்லை நில மகளிரின் விருந்தோம்பல், மக்கட்பேறு, பிரிவாற்றாமை முதலான செயல்பாடுகளை முல்லைத்திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது.

வினை முடித்து மீண்ட தலைவனுக்காக மகளிர் விருந்து படைப்பர். மகளிர் புதிய விருந்தினர் வருகையை காக்கை கரைந்து உணர்த்தும் என நம்பினர். வருகின்ற விருந்தினரை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்து உணவளிப்பர். திருமணத்திற்குப் பின் தலைவி இல்லத்தில் தலைவனுக்கு விருந்திடும் பழக்கம் இருந்தது. (ஐங்.442, குறுந்.250, நற்.221, அகம்.394)

மகளிர் மகனைப் பெற்றெடுத்தலைக் குடிக்குச் சிறப்பு எனக் கருதினர். அதனாலேயே தாம் புகழ் அடைவதாய் எண்ணினர். இதனை,

“கடவுள் கற்பொடு குடிக்குவிளக்கு ஆகிய

புதல்வற் பயந்த புகழ்மிகு சிறப்பின்” (அகம்.184)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

புதல்வன் மீது அன்பு கொண்ட தலைவன் தன் வருகையை அறியாது தலைவி மகனைக் கொஞ்சுவதைக் காண வேண்டுமென விரும்புவதை அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன.

தலைவன் பொய் கூறான் என்ற தலைவியின் நம்பிக்கையைக் குறுந்தொகைப் பாடல் காட்டுகிறது.¹⁵

“கானம் காரெனக் கூறினும்

யானோ தேறேன் அவர்பொய் வழங்கலரே”

தலைவன் போர்வினை காரணமாகத் தலைவியைப் பிரிந்து பாசறையில் இருக்க அவன் வருவதாகக் கூறிய கார்காலம் முடிந்து, கூதிர்காலம் தொடங்கியும் வாராததால் தலைவி பாசறைக்குத் தூதனுப்புதலும், தலைவன் வரும் நாளைச் சுவரில் கோடிட்டு எண்ணி வருந்துதலையும் அறியமுடிகிறது. (ஐங். 441, குறுந். 358)

தலைவன் வினைவயின் அல்லது பொருள்வயிற் பிரியும் போது பிரிவாற்றாமையால் வாடும் தலைவியிடத்து வழியின் தன்மைக் கூறி ஆறுதல் மொழிகிறாள். (ஐங். 434, 435)

தலைவியின் இல்லத்திற்கு நற்றாய் சென்றதாகக் குறிப்புக்கள் இல்லை. ஆனால் செவிலி மகளின் கடிமனை கண்டு அவளின் மாண்புகளை உரைப்பது கேட்டு நற்றாய் மகிழ்கிறாள். (குறுந். 167, 242, ஐங். 404, 406, 410)

தலைவியிடத்து அதிக அன்பும், உரிமையும் கொண்டு தலைவியை வளர்க்கும் செவிலித்தாய், அவளின் மனை வாழ்க்கையைக் கண்டு தலைவன் தலைவியுடன் மகிழ்வதையும், தலைவன் புதல்வனுடன் விளையாடுதலையும் கண்டு மகிழ்கிறாள்.

மகன் தேரை உருட்டி மழலை நடையிட, கண்ட தலைவனின் அன்பு, தலைவி மீது அவன் கொண்ட அன்பைப் போலவே உள்ளது என்று செவிலி நற்றாயிடம் கூறி மகிழ்வதை,

“புணர்ந்த காதலியின் புதல்வன் தலையும்

அமர்ந்த உள்ளம் பெரிதா இன்றே

அகன் பெரும் சிறப்பின் தந்தை பெயரன்

முறுவலில் இன்னகை பயிற்றிச்

சிறு தேர் உருட்டும் தளர் நடை கண்டே” (ஐங்.403)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

கார்ப்பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராமையால் ஊரார் அலர் தூற்றுவதால் வருந்துகிற தலைவி வழியில் பூக்கும் பிச்சிப்பூவையும் பெண்மான் ஆண்மானோடு இருப்பதையும் தலைவன் காண்பான். எனவே விரைவில் திரும்புவான் எனத் தன்னைத் தானே ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்ளுதலும் உண்டு. (குறுந்.24, 96, 183, நற்.289. 69)

இனி உயிர்வாழேன் போலத் தோன்றுகிறது என்று தன்னிலை உணர்த்துவதை,

“மழைவினை யாடுங் குன்றுசேர் சிறுகுடிக்

கறவை கன்றுவயிற் படரப் புறவிற்

பாசிலை முல்லை யாசில் வான்பூச்

செவ்வான் செவ்வி கொண்டன்

றுய்யேன் போல்வ றோழி யானே” (குறுந்.108)

எனும் பாடலடிகள் காட்டுகின்றன.

இவ்வாறாக முல்லை நிலமகளிர் விருந்தோம்பல், மக்கட்பேறு, முதலான இல்லறக் கடமைகளைச் சிறப்புற மேற்கொண்டதையும் தலைவன் பொருளுக்காகவோ வினைக்காகவோ பிரியும் நிலையில் எந்நிலை உற்றாள் என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

இல்லறத்தில் மருதநில மகளிர்

நீர் வளமும் நிலவளமும் மிக்க மருத நிலத்தில் மகளிர் விருந்தோம்பல், மக்கட்பேறு, சுற்றம் பேணல் என்னும் இல்லறக் கடமைகளையும், தலைவனின் புறத்தொழுக்கமான பரத்தைமையையும் எவ்வாறு எதிர்கொண்டனர் என்பதை மருதத்திணைப் பாடல்கள்வழி அறியலாம்.

மகளிர் விருந்தோம்பலில் அதிக ஈடுபாட்டுடன் செயலாற்றினர். விருந்தினர் வருகையால் ஓய்வின்றி வேலையில் ஈடுபட்டனர். தலைவி தலைவனுடன் ஊடல் கொண்டாலும் விருந்தினரை வாயிலாகக் கொண்டு இல்லம் புகும் தலைவனிடம் ஊடல் நீக்கி விருந்து படைப்பதிலிருந்து, மகளிர் விருந்தினருக்கும் விருந்தோம்பலுக்கும் அளித்த முதன்மையை உணரலாம். (கலி. 81, நற். 120)

பிள்ளை பெற்ற மகளிர் வெண்கடுகு இட்ட எண்ணெய் தேய்த்துத் தலைக்கு நீராடினர். மகளிர் புதல்வனுக்கு மார்பில் அணிகலன், தலையில் பொற்பிறை, முத்துவடம், நெற்றியில் சுட்டி, சிற்றாடை, கிண்கிணி அணிவித்தும், மகன் சிறுதேர் உருட்டி விளையாடுவதைக் கண்டும் மகிழ்ந்தனர். (நற். 40, கலி. 81)

தலைவி வாயில் மறுக்கும் நிலையில் ஊடல் நீக்கப் புதல்வனை வாயிலாகக் கொண்டு தலைவன் வருவதுண்டு. தலைவி விருந்தினர்கள் வருகையால் வேலை இருப்பின் மகனைத் தோழியருடன் தெருவில் விளையாடுவதற்கும் கோயிலுக்கும் அனுப்புவதுண்டு. (நற்.250, கலி.81, 83, 82, 84)

தன் புதல்வனால் மட்டுமே தலைவனின் பரத்தைமை எண்ணத்தை நீக்க இயலும் என்று உறுதியாகத் தலைவி நம்புகிறாள்.¹⁶

மகளிர் தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை விரும்பவில்லை. ஆனாலும் வேறு வழியின்றி ஏற்கின்றனர். (கலி.88) தலைவன் பரத்தையர் மாட்டுப் பிரிவதால் தலைவி பிரிவை ஆற்றாது உடல் மெலிந்து, கவின் அழிந்து, கண்கள் பசலை பாய்ந்து மேனி நிறம் மாற வருந்துகிறாள். (ஐங்.16, 35)

தோழி தலைவியிடம் பொருள் தேடிப் பிரிந்த தலைவன் திரும்புவார் எனத் தேறுதல் மொழி கூறுகிறாள். (குறுந்.46)

தலைவன் திருமண ஏற்பாட்டோடு வந்து அவனுடன் தலைவிக்கு திருமணம் உறுதியானதும் அச்செய்தியை அறிவித்துத் தலைவியை மகிழ்ச்சியும் தோழி, திருமணத்திற்குப் பின் அவர்களது கடிமனை கண்டு தலைவன் தலைவியை கணப்பொழுதும் பிரியாது இருக்கும் நிலை கண்டு அவனது அன்பை வியக்கிறாள். (குறுந். 34, 178)

பரத்தைமை மேற்கொண்ட தலைவன் பின் தலைவியைக் காண பாணன் விறலிமட்டுமின்றித் தானே வாயிலாக வரினும், தோழி வாயில் மறுக்கிறாள். மேலும் ஊரார் பழி பேசுதலும் தோழி எமது தெருவிற்கு இனி வராதீர் என வாயில் மறுக்கக் காரணமாகிறது. (குறுந். 127, 61, 139, அகம். 46)

தோழி தான் வாயில் மறுப்பது மட்டுமின்றி தலைவியையும் நீ தூங்காமல் இரவில் தவிக்கக் காரணமான தலைவனிடம் இரக்கம் கொள்ளாதே எனக்கூறி வாயில் மறுக்கச் செய்கிறாள். (குறுந். 91)

தோழி வாயில் நேர்வதும் உண்டு. பரத்தை மகளிரைத் தழுவிய தலைவனை ஏற்றல் துயரே ஆயினும் கற்பின் காரணமாக ஏற்பார். இத்தகைய மருதநிலக் குடியில் பிறத்தல் மனத்தை அழுத்தும் துயர் எனக்கூறி வேறு வழியின்றி வாயில் நேர்வதை,

“காலை யெழுந்து கடுந்தேர் பண்ணி

வாலிழை மகளிர் தழீஇய சென்ற

மல்ல லூர னெல்லினன் பெரிதென

மறுவருஞ் சிறுவன் றாயே

தெறுவ தம்மவித் திணைப்பிறத் தல்லே” (குறுந்.45)

இப்பாடலடிகளால் அறிய முடிகிறது. தோழியும் சில நேரங்களில் தலைவனின் பெருமை, சிறப்புகளைக் கூறி வாயிலாதலும் உண்டு. . அகநானூற்றில், தாய் பாதுகாத்துத் தந்த அழகு என்ற தலைவியின் கூற்றிலும் தலைவியின் மேனியில் பசலை பாய அது கண்டு நோயின் காரணம் அறியாத தலைவியின் தாய் அழுவதாகக் கூறும் தோழியின் கூற்றிலும் என இரண்டு இடங்களில் மட்டும் நற்றாய் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது (குறுந்.93).

செவிலி, மகளைக் கூர்ந்து கவனித்துக் கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்க்கிறாள். தலைவி அணிந்திருந்த பூக்களில் முன்பு மொய்த்த வண்டுகளின் அளவைக் காட்டிலும், அதிக வண்டுகள் மொய்ப்பதைக் கண்டு தோழியாகிய தன் மகளிடம் காரணம் வினவுகிறாள்.

வேறொரு ஆடவன் மணம் பேசுவர, தலைவி தோழிக்கு அறத்தோடு நிற்கிறாள். (குறுந்.169, 31)

பூப்பெய்தியதால் மூன்று நாளும் கூட்டம் நிகழாது. தன் தோளைத் தழுவி இருந்த தலைவனைப் பிரிவதால் நெஞ்சம் துணுக்குறும் தலைவி, பொருள் வயிற் பிரிந்த தலைவன் வருவதாகக் கூறிய கார்காலம் தொடங்கியும் வாராததால் பிரிவாற்றாமல் உடல் மெலிகிறாள். (குறுந்.157, 35)

தலைவி வயது முதிர்ந்த காரணத்தால் தலைவனின் பரத்தைமையை ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப்பான்மை கொண்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது. (குறுந்.181)

தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தால் வருந்தி உடல் மெலியும் தலைவி வாயில் வேண்டி வரும் தோழியிடம், கணவன் மனைவிக்கு இடையே இருக்க வேண்டிய காம உணர்வு வயப்படும் அன்பில்லை அதனால் ஊடலும் இல்லை. எனவே அவர் வரத் தேவையில்லை¹⁷ என்று கூறுகிறாள்.

பாணனது பேச்சு வன்மையால் தலைவனை ஏற்க இசைந்த தலைவி பாணனுக்கு விருந்து படைக்கின்றாள். வாயில் நேர்ந்த பின்பு தலைவன் பரத்தை வீட்டில் செய்த குறிகளோடு வந்திருப்பின் ஏற்க மறுத்தலும் உண்டு. (குறுந்.33, ஐங்.48)

தலைவனின் பரத்தைமையொழுக்கத்தால் அப்பரத்தையிடம் தலைவி சினம் கொள்வதும் உண்டு. குழந்தையையும் தன்னையும் விட்டுத் தலைவன் பிரியப் பரத்தை காரணமாகி விட்டாள் என்று அவளை ஏசுதலும் உண்டு.¹⁸

இவ்வாறாக மருத நில மகளிர் தலைவனின் பரத்தைமையால் மனத்துயர் அடைந்தாலும், இல்லறக் கடமைகளைத் தவறாது ஆற்றி, புதல்வனின் செயல்களில் மனதைச் செலுத்தி இல்லறத்தை நல்லறமாக்கினர்.

இல்லறத்தில் நெய்தல் நில மகளிர்

கடற்கரை சார்ந்த நிலப்பகுதியில் வாழும் மகளிரின் இல்லறம் சார்ந்த செயல்களை நெய்தல் திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

மகளிர் இல்லறக் கடமையாகிய விருந்தோம்பலை உயர்வாக எண்ணினர். விருந்தினரோடு தலைவன்வரின் ஊடலைத் தவிர்த்து, விருந்தினரைத் தொலைவில் கண்ட போதே முகமலர்ந்து நோக்கி விருந்தினர் பலருக்கும் உணவளிப்பர். (ஐங்.188) மேலும் மகளிர் மாலையில் தம் மனையின் வெளிப்புற வாயிலை அடைக்கும் முன் ஊருக்குப் புதியராய் வருவோர் யாரேனும் உள்ளீரோ எனக் கேட்டுப் பின்னரே கதவை அடைப்பர். இதனை,

“புள்ளு மாவும் புலம்பொடு வதிய

நள்ளென வந்த நாரின் மாலைப்

பலர்புகு வாயி லடைப்பக் கடவுநர்

வருவீ ருளீரோ வெனவும்

வாரார் தோழிநங் காத லோரே” (குறுந்.118)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

நெய்தல் மகளிரின் பிள்ளைப்பேறு பற்றிய குறிப்புகள் எட்டுத்தொகையிலுள்ள நெய்தல் திணைப் பாடல்களில் காணப்படவில்லை. தெருவில் விளையாடிய குழந்தையைத் தலைவன் வாயில் கொண்டு புகாத நிலையை எண்ணி மகிழ்கிறாள். (ஐங். 155, 157) தலைவனின் பரத்தைமை காரணமாக அவன் மீது சினம் கொண்ட தலைவி, அவனுக்கு வாயில் நேரவில்லை, அந்நிலையில் தோழி, மகப்பேற்றுக்கு உரிய காலம் கழியப் போகிறது எனத் தலைவிக்கு அறிவுறுத்த, தலைவி களவுக் காலத்தில் கோரைப்புல்லில் நான் செய்த பாவையே எனது குழந்தை என்று உரைக்கின்றாள்.

கற்பு வாழ்வில் தலைவன் பொருள் ஈட்டப்பிரிதலின் காரணமாகத் தலைவி பிரிவாற்றாமையால் பசலை பாய்ந்து, காம உணர்வு வருத்துவதால் அழுகிறாள். அவன் வருவதாகக் கூறிய கூதிர்காலம் வந்தும் மீண்டு வராத நிலையில் தான் உயிர் வாழ மாட்டேன் என்று தன் கடுந்துயரைத் தோழியிடம் வெளிப்படுத்துகிறாள். (குறுந்.205, 102, 103)

தலைவன் பொருள் ஈட்ட மட்டுமின்றி, வேந்தன் பொருட்டும் பிரிவதுண்டு. மாலைக் காலம் துணையைப் பிரிந்தோரை வருத்தும் கொடிய காலம் என்பதை யாரும் உணராமல் மகிழ்கின்றனர் எனப் பிரிவாற்றாமையால் தலைவி புலம்புகிறாள். (கலி. 148, 119)

தோழி தலைவியின் நிழல் போன்று அவளின் இன்ப துன்பங்களில் பங்கெடுப்பவள் களவு முதல் கற்பு வாழ்வு வரை அனைத்திலும் அவளுக்கு உறுதுணையாக இருக்கிறாள். தலைவியின் உடல் வேறுபாடு கண்டு தாய் ஐயுற்று இற்செறிக்கும் நிலையிலும் வரைவு நீட்டித்த வழி பசலை பாய்ந்து வருந்தும் நிலையிலும் தலைவியைத் திருமணம் செய்யுமாறு

தலைவனைத் தோழி வற்புறுத்துவாள். வேற்றாடவர் தலைவியைப் பெண் கேட்டுவரின் செவிலிக்கு அறத்தோடு நிற்கிறாள். (ஐங்.194, 190)

தலைவன் பெண் கேட்டு வர தலைவியின் பெற்றோர் பெண் தர மறுப்பர். தலைவன் சான்றோரைத் தூதுவிட அவர்கள் உடன்பட திருமணம் நடப்பது உறுதி எனத் தலைவியை மகிழ்விக்கிறாள் தோழி. (நற்.163. அகம்.160, ஐங்.145, குறுந்.51)

தலைவியை மணமுடித்த தலைவனைத் தோழி பாராட்டுதலும், அது கேட்ட தோழி 'நீ தலைவியைப் பிரியாது உறைவாயாக!' என வாழ்த்துதலையும் நெய்தல் பாடல்களில் காணமுடிகிறது.

ஊரில் தலைவனின் பரத்தைமையால் அலர் ஏற்படின் தோழி, தலைவிக்கு உரைத்து அறிவுரை கூறி அவளது இல்லற வாழ்வின் இன்னல் களைய விரும்புகிறாள். (குறுந். 177, ஐங். 164)

பரத்தையிடம் இருந்து தலைவன் தன் இல்லம் புக தூது விடுப்பின் தூதுவருக்குத் தோழி வாயில் மறுத்தலும் உண்டு. (ஐங். 153, 156)

செவிலித்தாய் மகளின் உடல் மெலிவைக் கண்டு வருந்திக் காரணம் கேட்க தலைவன் அன்றி வேறொரு ஆடவன் பெண்கேட்க வந்ததே காரணம் எனத் தோழி அறத்தோடு நிற்கிறாள். தலைவன் களவு வெளிப்பட்டும் திருமண ஏற்பாட்டுடன் வராததால், மகளின் வாழ்வை எண்ணிக் கவலை கொண்டு தலைவன் வேறொரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்வானோ என வருந்துகிறாள். தலைவன் திருமண ஏற்பாட்டுடன் வருவதைத் தோழி கூற, தலைவியின் பசலைமாறிப் பொன்னிறம் தோன்றுவதால் மகிழ்கிறாள் செவிலி.

தலைவன்-தலைவிக்குத் திருமணம் நடைபெற்று இல்வாழ்க்கையின் பயனாய்ப் புதல்வனை ஈன்றெடுக்க, தலைவனது இல்லத்திற்குச் சென்று குழந்தையைக் கண்டு

மகிழ்கிறாள். மகளின் வாழ்வு வளமாக அமைந்ததைக் கண்டு செவிலி மனம் மகிழ்கிறாள் (ஐங். 168, 108, 102, 104)

நற்றாய் மகளின் உடல் வேறுபாடுகளைக் கண்டு ஐயுற்று வீட்டில் இற்செறிப்பது மட்டுமின்றி, ஊரில் ஒரு தேர் பலமுறை வருகிறது என அலர் எழுவதாலும் மகளை இற்செறிக்கிறாள். (ஐங்.194, 186)

தலைவன் களவை நீட்டித்ததால் அஞ்சிய தோழிக்கு அவன் உறுதியாக மணப்பான் என்றும், ஊரில் ஏற்படும் அலரால் அஞ்சேன் என்றும், நம்பிக்கையும், தைரியமும் கொண்டவளாகத் தலைவி காணப்படுகிறாள். (ஐங். 112, குறுந். 175)

தலைவி தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை அறிந்தாலும், வெளிப்படச் சொல்ல வெட்கப்பட்டு மறைப்பவள் தலைவனைக் காணும் முன் ஊடலால் பேசக்கூடாது என எண்ணினாலும், அவனைக் கண்டதும் மன்னித்துப் (கடிந்த பேசாமல்) பேசும் இளகிய மனம் கொண்டவளாகத் திகழ்கிறாள். (குறுந். 9, 306, 349)

இப்பிறப்பு நீங்கி மறுபிறப்பு வருமாயினும் தலைவனே தன் கணவனாக வேண்டும். அப்பிறவியிலாவது அவனது நெஞ்சுக்கு உகந்தவளாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதன்மூலம் தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்கிறாள். (குறுந். 49)

தலைவனின் பரத்தைமையொழுக்கத்தால் ஊரில் அலர் எழுவதாலும், தலைவன் மகப்பேறுக்கு உகந்த காலத்தில் பரத்தையிடம் சென்றதாலும் தலைவன் பரத்தையை இற்பரத்தையாக மணந்து கொண்டதை அறிந்ததாலும் பாணர்க்கு மட்டுமின்றித் தோழிக்கும் வாயில் மறுக்கிறாள். (நற்.74, ஐங்.132, 152, 155, 131)

இவ்வாறாக, நெய்தல் நில மகளிரின் மனத்துயரங்கள், தலைவி தோழியின் நட்பு, விருந்தோம்பல், புதல்வனைப் பேணல் தலைவனோடு அவனது உறவுநிலை முதலியவற்றை அறியமுடிகிறது.

இல்லறத்தில் பாலைநில மகளிர்

வளமற்ற நிலப்பகுதியில் வாழ்ந்தாலும் பாலை மகளிரின் இல்லறக்கடமைகள் எவ்வாறு சிறப்புப் பெற்றிருந்தது என்பதைப் பாலைத் திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

மகளிர் வறியோர்க்கு உதவுதலையும், விருந்தோம்பலையும் தமது இல்லறக் கடமையாக கருதினர். மேலும் இல்லறக் கடமைகளை ஆற்றி மேம்படுதலே தங்களுக்கு உயர்வு தரும் என எண்ணினர். (கலி.32, அகம்.187)

பெண்கள் கருவுற்றால் அழகு குன்றுமாறு துன்பம் வாட்டும். உடம்பு நோக்காடு கண்டு வருத்த புதல்வனைப் பெற்றெடுப்பாள். ஈன்ற துன்பம் சில நாளில் தீரப் புதுப்பொலிவு பெறுவாள். மகளிர் தலைவனின் பொருள் வயிற்பிரிவைத் தடுக்க தம் முதல் கருப்பத்தில் பிறந்த புதல்வனின் புன்முறுவலைக் காட்டிலும், பொருள் பெரியதா எனக் காரணம் கூறி செலவழங்குவிப்பர். மகளிர் பிள்ளைப்பேற்றைத் தம் இல்லறத்தின் பயனாகக் கருதினர். (கலி.29, ஐங்.309)

தலைவி தலைவனின் பொருள் வயிற் பிரிவை மறுக்கிறாள். நல்ல பசுவினது இனிய பால் கன்றும் குடிக்காமல் பாத்திரத்திலும் பிடித்து வைக்கப்படாமல் மண் தரையில் வீணே ஊற்றப்பட்டது போல தனது (தலைவியின்) மாந்தளிர் மேனி தனக்கும் பயன்படாமல் தலைவனுக்கும் பயன்படாமல் பசலை பாய்ந்து உடல் மெலிந்து பிரிவாற்றாமையால் வாடுவதை,

“கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது

நல்லான் நீம்பா நிலத்துக் காஅங்

கெனக்கு மாகா, தென்னைக்கு முதவாது

பசலை யுணீஇயர் வேண்டும்

திதலை யல்குலென் மாமைக் கவினே”

(குறுந்.27)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

பொருள் ஈட்டவும், அரச வேலையின் காரணமாகவும் பிரியும் தலைவன் சேய்மையில் உள்ளதால் வருவதாகக் கூறிய இளவேனிற் பருவம் வந்தும் வராததால் அவரைப் பிரிந்து என்ன செய்வோம் எனப் பருவம் கண்டு தலைவி வருந்துகிறாள். (கலி.26. குறுந்.380)

தலைவர் விரைந்து வருவார் ஆற்றியிரு என்று உரைக்கும் தோழியிடம், தலைவன் சென்ற அச்சம் தரும் வழியைப் பற்றிக் கவலை கொள்ளாது ஆற்றியிரு என்று தேற்றுகிறாயே எனக் கண்டிக்கிறாள். மகளிருக்குப் பிரிவு பெரும் துயரைத் தருகிறது. (அகம் 25, குறுந். 12)

தலைவியின் மெய் வேறுபாடு கண்டு செவிலி வினவும் போதும், அயலார் பெண் கேட்டு வரும்போதும் தோழி அறத்தொடு நிற்கின்றாள். சில சமயங்களில் இல்லத்தாருக்குத் தெரியாமல் தலைவனுடன் தலைவியை உடன்போகச் சொல்லுதலுமுண்டு. (ஐங். 366, 367, குறுந். 343)

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிவை மேற்கொள்ள நினைத்தால் தலைவி உன்னைப் பிரிந்தால் அழுவாள் அதனால் நானும் கவலை கொள்வேன். பிரிவு நேரின் துயரால் தலைவியின் அழகு அழியும். பொருள் தேடல் உனது புதல்வனின் புன்முறுவலைக் காட்டிலும் இனிமையானதா எனப் பலகாரணங்களைக் கூறித் தோழி செலவழுங்குவிக்கிறாள். (அகம்.143, கலி.2, ஐங்.309)

தலைவி பிரிவாற்றாமையால் வருந்தி, தலைவர் இடைச்சுரத்து மீள்வார் எனப் புலம்ப, தலைவர் இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத பொருளைத் தேடிப் பின்னே மீள்வார்

இடையில் மீளார். தலைவர் பொருள் ஈட்டியதும் உன்னைக் காண வருவார் என்று தோழி ஆற்றுவிக்கிறாள். (குறுந்.211, 213, அகம்.127)

தலைவர் ஆறலைக் கள்வர்கள் வழிச் செல்வோரைக் கொன்று குவிக்கும் சுரவழியில் பத்திரமாக மீண்டதால் மகிழும் தோழி, ஈங்கைத் துளிர்க்கும் இளவேனிற்பருவத்தில் சொன்ன சொல் தவறாமல் திரும்பி வந்ததால் அறநெறி தவறாதவர் எனத் தலைவியின் பிரிவுத் துயர் களைந்ததால் வாழ்த்துகிறாள். (நற்.86, 164)

வீரக்கழலணிந்த வெள்ளிய வேலுடைய விடலையோடு, வளையல்களையணிந்த நம்மகள் கொண்ட காதல் உறுதியானது. உடன் போக்கினால் திருமணம் உறுதிப்பட்டது. இனி செய்ய ஒன்றுமில்லை எனச் செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தோடு நிற்கிறாள். (குறுந்.15)

தலைவி, உடன்போக்குச் செல்ல, அவளது காதல் குறித்து முன்பு ஊரார் கூறிய அலரைத் தான் கண்டு கொள்ளாததை எண்ணி வருந்துகிறாள் செவிலி. (குறுந்.84)

தலைவி உடன்போக்குச் சென்றதை அறிந்த செவிலி தன் மகள் செல்லும் இடத்தே மழைபொழிய வேண்டும் எனத் தெய்வத்தை வேண்டுகின்ற நிலையைப் பாலைப் பாடல் காட்டுகிறது. செல்வமனையில் வளர்ந்த தலைவி தன் தலைவன் இல்லத்தே வறுமையுற்றகாலை தந்தையின் செல்வவளத்தை எண்ணாதவளாக 'உவலைக் கூவல் கலங்கல் நீரை உண்ணும்' வலிமையுடையவளாக விளங்குகிறாள் எனச் செவிலி வியக்கிறாள்.

உடன்போக்குச் சென்ற மகளைச் செவிலி தேடிச் செல்லுதல் உண்டு.

சிலம்புகழி நோன்பு பற்றிய செய்தியையும் பாலைத் திணைப் பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது.¹⁹

செவிலியிடம் சுரத்தில் எதிர்ப்பட்டோர் உம் மகளைக் காளையோடு கண்டோம். சிறு மலையைக் கடந்தால் நீங்களும் காணலாம் என்பதால் மகிழ்ந்தாலும், தனக்குத்

தொடர்பில்லாத மனையில் சிலம்பினை நீக்கி மணம் பொருந்தினாளா என வருந்துகிறாள். (ஐங்.390, அகம்.385, 369)

உடன்போக்குக் குறித்து அயல்வீட்டுப் பெண்களிடம் கூறிப் புலம்புதலும் உண்டு. உடன்போக்குச் சென்ற தலைவி வதுவை மணம் முடித்துத் தலைவனோடு தன் இல்லம் வருவதும் உண்டு. இதனை நற்றாயிடம் கூறி மகிழ்கிறாள் செவிலி. (அகம்.397, 263, 275, ஐங்.400)

நற்றாய் மகள் உடன்போக்குச் சென்றதால் மிக்க துயரத்தோடு செவிலியிடம் வருந்துகிறாள். நற்றாய், ஊரார் கூறும் அலரைப் பொருட்படுத்தாத நிலையையும் தலைவியின் கூந்தல் மணம் பற்றிக் கேட்கத் தலைவி விடைகூறாத நிலையையும் குறிப்பிட்டு இவற்றைக் கவனிக்கத் தவறிய நானே குற்றமுடையவள் என வருந்துவதைப் பாலைப் பாடல்கள்வழி அறியமுடிகிறது.

தலைவி செல்லும் சுரத்தில் மழை பொழிய வேண்டுமென செவிலி இறையை வேண்டுவது போலவே நற்றாயும் வேண்டுதலுண்டு. (ஐங்.313, 372, 379, நற்.143)

உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியை மீட்டு எவரெனும் அழைத்து வருதலை நற்றாய் விரும்பவில்லை.²⁰

உடன்போகிய தலைவியின் சிலம்புகழிநோன்பு தலைவனின் இல்லத்தில் நடந்ததை அறிந்து, அதன் பின் நிகழும் வதுவை மணத்தையாவது நற்றாய் தன் வீட்டில் நடத்தவிரும்புகிறாள். (அகம்.399, நற். 279)

களவு வாழ்வைக் கற்பாக மாற்ற உடன்போக்கு உணர்த்திய தோழிக்கு நாணம் எனும் நற்பண்பைக் கைவிட நேரிடும் என உடன்போக்கை மறுக்கின்றாள் தலைவி. (குறுந்.149, ஐங்.384, 385) சூழ்நிலையால் உடன்போக்கு நேரின் பாலை வழியை கடந்து

விட்டாள் என்று தோழியிடமும் தாயிடமும் தெரிவிக்க தலைவி விரும்புவதையும் அறியமுடிகிறது.

தலைவன் தன்னிடம் கூறாமல் பொருள் ஈட்டப் பிரியும் போது தலைவனைத் தடுக்கவில்லை எனத் தோழி மீது கோபம் கொள்கிறாள். (குறுந்.207, ஐங்.333)

தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிவின்போது தன்னையும் உடன் அழைத்து செல்லாததால் வருந்துகிறாள் தலைவி. (அகம்.11, 141, குறுந்.329)

பொருள் தேடச் சென்ற தலைவன் விரைவில் திரும்ப வேண்டும் என்று நோன்புகளையும், கொற்றவைக்கு பலிக் கடன்களையும், நிமித்தம் பார்த்தலையும் செய்யோம். கையில் காப்பு நூல் கட்டோம் என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம் அன்றைய நாளில் இவற்றைச் செய்யும் வழக்கம் இருந்திருக்கலாம் என்பதை அறிய முடிகிறது. பாலை மகளிரும் தலைவனின் பரத்தைமையால் வருந்தினார்கள். (குறுந். 218, ஐங். 369, 370)

தொகுப்புரை

- ❖ ஐந்திணைகளிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டது.
- ❖ ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமை ஒழுக்கம் காணப்பட்டது.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் மக்கட்பேற்றைக் குடிக்குச் சிறப்பாகக் கருதினர்.
- ❖ மருதநில மகளிர் மகப்பேறுக்குப் பின் வெண் கடுகு அரைத்து இட்ட எண்ணெய் தேய்த்துத் தலைக்கு நீராடினர்.
- ❖ சங்க காலத்தில் குழந்தைப்பேற்றிற்காக இரண்டாம் திருமணம் நடத்தப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.
- ❖ தோழி அறத்தோடு நின்றலை அறியமுடிகிறது.

- ❖ நற்றாய் இற்செறித்தல், அயலார் பெண்கேட்டல் போன்றன தோழி அறத்தோடு நிற்க காரணமாகிறது.
- ❖ செவிலி, தோழி போன்றோர் தலைவியின் கடிமனை காணினும், நற்றாய் கடிமனை காணச் சென்றதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.
- ❖ தோழி, பாணன், விறலி எனும் மூவரும் வாயிலாகின்றனர்.
- ❖ உடன்போக்கும் அறமாக கருதப்பட்டது.
- ❖ காதல் திருமணம் மட்டுமின்றி, அயலார் பெண் கேட்டு வருதலும் நிகழ்ந்துள்ளது.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தினர்.
- ❖ பாலையில் தலைவி தலைவனுடன் செல்லும் வழியில் மழை பொழிய வேண்டுமென செவிலி, நற்றாய் வேண்டுவதை அறிய முடிகிறது.
- ❖ பாலை மகளிர் கையில் காப்பு நூல் கட்டி நோன்பு இருந்துள்ளனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல்., பொருள்., கற்.51.
2. மணிமேகலை, இரா., சங்க தமிழ்க் காதல், ப.22.
3. லெனின் மார்க்ஸ்., ஏங்கெல்ஸ், வி.இ., மார்க்ஸியம், (மொ.பெ.) கண்ணன், ந., குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம், ப.119.
4. கோபாலகிருஷ்ணன், ம.ச., மானுடவியல், ப.118.
5. சுப்பிரெட்டியார், ந., அகத்திணைக் கொள்கைகள், ப.228.
6. செல்வத்தாண்டவன், சி., மூவகைக்கற்பு (ஆய்வுக் கோவை) ப.389.
7. கழகத் தமிழ் அகராதி., ப.216.
8. இலக்குவனார், சி., வள்ளுவர் கண்ட இல்லறம் அல்லது காதல் வாழ்க்கை, ப.14.
9. தொல். உரி. செய். நூ.231.
10. தொல். பொருள். கற். நூ.47.
11. தொல். பொருள். கள. நூ.35.
12. சிங்கார வேலு முதலியார், அ., அபிதானசிந்தாமணி, ப.905.
13. குறுந். 317.
14. குறுந். 87.
15. குறுந். 21.
16. கலி. 82, 85, 89 அகம். 26
17. அகம். 36, ஐங்.71, குறுந். 93, 203, 202, 231, 293.
18. ஐங்.11, 13, 66, 68.
19. அகம்.153, 17, 89, 189, குறுந்.144, 356, 396, 378.
20. நற்.271.

இயல் - இரண்டு

சமூக நிலையில் ஐந்திணை மகளிர்

மலை, காடுகளில் வாழ்ந்த மனிதன் படிப்படியாக நாகரிக வளர்ச்சியின் காரணமாகத் தனக்கென இருப்பிடங்களை அமைத்துக் கொண்டு குடும்பங்களாக வாழ்ந்தான். அதுவே சமுதாயம் எனும் அமைப்பிற்கு முன்னோடியாகும். சமுதாயம் என்ற சொல் இணைந்து வாழும் மக்களை குறிக்கும். இச்சமுதாய அமைப்பின் ஓர் அங்கமாக விளங்குபவள் பெண். பெண்களின் செயல்பாடுகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் பற்றி ஆய்வதே இவ்வியலின் நோக்கமாகும்.

சமுதாயம்

ஆண், பெண் எனும் இருவரின் உறவே பின்னர் குடும்பம், சமுதாயம், நாடு எனப் பரந்து விரிந்தது. மனிதர்கள் எவரும் தனித்து வாழ இயலாது. ஏனெனில் தங்களது தேவைகளையும் ஆவல்களையும் நிறைவேற்றிக் கொள்ளப் பிறரது துணை இன்றியமையாதது. எனவே மனிதர் தம் தேவைகளுக்காக ஒன்றாக ஒரிடத்தில் இணைவது சமுதாயமாகும். தமிழ்மொழியகராதி சமுதாயம் என்பதற்கு,

“கூட்டம், சங்கம், பின்னணி, பொது, போர்”¹

எனப் பொருள் தருகிறது. இச்சொல்லை,

“ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பில் ஒரு பொது வாழ்க்கை வழியைப் பின்பற்றிக் கூட்டமாக வாழும் மக்கள் தொகுதி சமுதாயம் எனப்படும். இது மக்கள் ஒன்று கூடி ஒன்றுபட்ட எண்ணத்துடன் ஓர் இடத்தில் வாழும் அமைப்பைக் குறிக்கும்”²

என்று விளக்குவர். மிகத் தொன்மையான காலத்தில் மனித வாழ்க்கையை ஐவகை நிலங்களுக்கு ஏற்ப வகைப்படுத்தி அதன் தன்மைகளுக்கு ஏற்ற சமுதாயச் செயல்பாடுகளை சங்கச் சான்றோர் உருவாக்கினர்.

காதல்

காதல் என்பது உயிரினங்களுக்கு இடையே ஏற்படும் பாலியல் ஈர்ப்பு, அன்பு, அக்கறை கலந்த ஓர் உணர்வு, சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்ற ஆசையாகும். சங்க இலக்கியங்களின் வழி பருவ வயதுடைய ஆணும், பெண்ணும் உள்ளத்தால் அன்பு கொள்வது காதலாகும் என்பதை உணரமுடிகிறது.

“காதல் அன்பின் கூறுகளுள் ஒன்று. சிறந்த ஒன்று. அன்பின் உயிருள்ள இடம் காதல். காதல் அன்பின் முழுமையாகும்”.

என்பர்.³ சங்க இலக்கியங்களில் காதல் களவு என்றே குறிக்கப்படுகிறது. தொல்காப்பியர் உயர்ந்த பாலின் ஆணையால், நல்லாழின் பயனால் தலைவனும், தலைவியும் ஒரே நேரத்தில் பார்க்க காதல்தோன்றும் என்பார்.

“ஒன்றே வேறே என்றிரு பால்வயின்

ஒன்றி உயர்ந்த பால தாணையின்

ஓத்த கிழவனும் கிழத்தியும் காண்ப” (தொல்.1038)

ஐந்திணைகளிலும்,

“குறிஞ்சிக் களவு குறிஞ்சிக் கற்பு, பாலைக் களவு பாலைக் கற்பு, முல்லைக் களவு முல்லைக் கற்பு, மருதக் களவு மருதக் கற்பு, நெய்தற் களவு நெய்தற் கற்பு எனத் திணைதோறும் இரண்டும் கொள்ளத் தகும்”⁴

என்பர்.

அம்பல் அலர்

ஒருவரைப்பற்றி அவர் இல்லாத இடத்தில் வேறொருவருடன் பேசுவது புறம் பேசுதலாகும். புறம் பேசுதல் என்ற கொடிய பண்பானது மனிதர்களிடம் அமைந்துள்ளது.

ஒரு நிகழ்வை ஆண்கள் பார்த்து அதனைப் புரிந்து கொள்வதும், உள்வாங்குவதும் பெரும் போக்குடன் இருக்கும். அதே நிகழ்வைப் பெண்கள் பார்க்கும் போது நுட்பத்துடன் ஆழமானதாக இருக்கும். அந்நிகழ்வு பல காட்சிகளாக விரியும். இவ்வாறு விவரித்துப் பார்க்கும் பண்பு புறம் பேசுதலுக்கான காரணமாகும்.

சங்க மகளிர் தலைவன் தலைவியர் காதலைத் தம்முள் கூடிப் பேசுவது அம்பல், அலர் எனப்பட்டன. தலைவி இற்செறிக்கப் படுவதற்கும், தலைவன் தலைவியின் காதல் கைகூடவும் இவை காரணமாக அமைந்துள்ளன.

தலைவன், தலைவியிடையே நிகழும் காதல் பிறருக்குத் தெரியாமல் அரும்பு நிலையில் இருப்பதை அம்பல் நிலையென்றும், அரும்பு மலர்ந்து மணம் வீசுவதைப் போன்று அனைவராலும் பேசப்படும் நிலையிலிருப்பதை அலர் எனக்கூறலாம். அலர் தோன்றக் காரணம் தலைவனாவான் என்பது,

“அம்பலும் அலரும் களவு வெளிப்படுதலின்

அங்கதன் முதல்வன் கிழவ னாகும்” (தொல்.பொருள்.கள.49)

“அலரின் தோன்றும் காமத்து மிகுதி” (தொல்.பொருள்.கற்.22)

தொல்காப்பியர் கருத்தாகும். பேரலர் எழுவதால் தலைவியின் காதல் நோய் வளரும்; அது திருமணத்திற்கு வழி வகுக்கும் என்பதை அறியமுடிகிறது.

உடன்போக்கு

உடன்போக்கு களவு ஒழுக்கத்தின் இறுதி நிலை எனக் கருதலாம். ஒருவரை ஒருவர் விரும்பிய நிலையில் தலைவனும் தலைவியும் இயற்கைப் புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்கற்கூட்டம், தோழியர் கூட்டம் எனப் பல நிலைகளில் கலந்து மகிழ், நாட்கள் போகப் போகப் பல்வேறு இடையூறுகளும் இடர்பாடுகளும் அலரும் இற்செறித்தலும் எனப் பல தடைகளும் ஏற்பட்ட பின்னர் வரைவு மறுத்தலும் சிலருக்கு ஏற்பட தம் காதலைக் கற்பாக மாற்றும் ஒரு நிகழ்ச்சியே உடன்போக்கு ஆகும்.

“தமிழர் தம் அக வாழ்க்கையில் தலைவனும் தலைவியும், தன் தாய்தந்தை, சுற்றத்தார், ஊர் அறியாமல் அனைவரையும் துறந்து தான் விரும்பிய தலைவனுடன் வேறு ஊருக்குச் சென்று தாங்களாகவே மணம் புரிந்து இல்லறவாழ்வைத் தொடங்குவது உடன்போக்காகும்.”⁵

“உடன்போக்கை மக்கள் ஒரு தவறான செயலாகக் கருதவில்லை. அறத்தின் செயலாகக் கருதினர்.”⁶

உடன்போக்கு எனும் நிலைப்பாடு காதலர்க்குத் தவிர்க்க இயலாத நிகழ்ச்சியாகவும் அது அறத்தின்பாற்பட்ட அவர்களது முடிவே என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

திருமணம்

திருமணம் என்பது பண்டைக் காலந்தொட்டு மக்களிடையே நிலவிவரும் ஒரு சமூக உறவுமுறை வழக்கமாகும். இத்திருமணத்தைப் பண்டைத் தமிழர்கள் வதுவை, மன்றல், வரைதல், கட்டுதல் ஆகிய சொற்களால் வழங்கினர். திருமணம் சமூகத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட ஆண், பெண் உறவு நிலையைக் குறிக்கிறது. புதிய சந்ததி தோன்றுவதற்கு உரிய பிணைப்பாகும். ஓர் ஆணும் பெண்ணும் சேர்ந்து ஒருவருக்கொருவர் கட்டப்பட்டு

அவர்களது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்குப் பலர் அறியச் செய்து கொள்ளும் செயலே திருமணமாகும்.

“திருமணம் என்பது ஓர் ஆடவனும், ஒரு பெண்ணும் இணைந்து வாழ்வதற்காகச் சமுதாயத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வினை முறையாகும்.”⁷

தொல்காப்பியர் திருமணத்தை,

“பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர்

ஐயர் யாத்தனர் கரணமென்ப”

(தொல்.பொருள்.கந்.4.)

கரணம் என்ற சொல்லில் குறித்தார்.

திருமணமுறைகள்

சங்க இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியலாகும் தமிழரின் மணமாக,

- ❖ மரபு வழி மணம்
- ❖ சேவை மணம்
- ❖ போர் நிகழ்த்தி மணம்
- ❖ துணங்கையாடி மணம்
- ❖ பரிசம் கொடுத்து மணம்
- ❖ ஏறு தழுவி மணம்
- ❖ மடலேறி மணம்
- ❖ வேற்று நில ஆடவர்களை மணத்தல் (திணைக் கலப்பு மணம்)

ஆகிய மணமுறைகளைக் காணலாம்.

மரபு வழி மணம்

அன்பின் ஐந்திணை மணம் தான் மரபுவழி மணமாகும். பெண்ணின் பெற்றோர் மணமகனிடம் “யான் கொடுப்ப நீ மணந்து கொள்” என்று மணமுடித்தலாகும். இதுவே சங்கச் சமூகத்தில் பெரு வழக்காக இருந்தது.

சேவை மணம்

தலைவன் பெண்ணைப் பெற்ற தந்தையின் மனதில் இடம் பிடிக்க பணிவிடை செய்து தலைவியை மணம் முடித்தலாகும்.

போர் நிகழ்த்தி மணம்

சங்கச் சமுதாயத்தில் ஒருவன் தான் மணக்க விரும்பும் பெண்ணைப் பெறுதல் அரிது எனும் நிலையில் போரிட்டு வெற்றி பெற்றுத் தான் விரும்பிய பெண்ணை மணந்து கொள்ளுதல் வழக்கமாக இருந்துள்ளது.

துணங்கையாடி மணத்தல்

துணங்கையாடுதல் என்பது மகளிரின் பொழுதுபோக்குகளில் ஒன்றாகும். விழாக்காலங்களில் துணங்கைக் கூத்து நிகழும் போது தலைக்கைகொடுத்து மணத்தலும் உண்டு.

பொருள் கொடுத்து மணம்

மணமகன் முலைவிலை கொடுத்து அதாவது பொருள் கொடுத்து மணமகளின் பெற்றோர் சம்மதத்துடன் மணத்தலாகும். இதன் பொருட்டே வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிதல் துறை உருவானது.

ஏறு தழுவி மணம்

தமிழரின் வீர உணர்வைக் காட்டும் செயல் 'ஏறு தழுவுதல்' ஆகும். இது முல்லை நிலத்தில் நிலவிய மணவினைச் சடங்காகும்.

மடலேறி மணம்

தலைவன் பனை ஓலையினால் ஒரு குதிரை செய்வான். காதலியின் ஊருக்குச் சென்று முச்சந்தியில் இப்பனையோலைக் குதிரையை நிறுத்தி அதன் மேலேறிக் கொள்வான். கையிலே காதலி உருவத்தை வரைந்து படம் ஒன்றைப் பிடித்துக் கொள்வான். அதைப் பார்த்து வருந்துவான். தான் எண்ணும் எண்ணம் ஈடேறப் பல நாட்களானாலும் உண்ணாமல், உறங்காமல் இருப்பான். இதைக் கண்ட ஊரார் இரக்கப்பட்டு அவன் விரும்பிய பெண்ணை அவனுக்கே மணம் முடித்து வைப்பர். இதையே மடல் ஏறல், மடல் ஊர்தல் என்பர்.

வேற்று நில ஆடவர்களை மணத்தல்

தலைவனும், தலைவியும் வெவ்வேறு நிலப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்து அவர்களுக்குள் காதல் ஏற்பட்டு திணைக்கலப்பு மணம் புரிவதும் உண்டு.

மகளிர் தொழில்கள்

அன்பும் ஆற்றலும் அழகும் மென்மையும் உடையவர்கள் பெண்கள். மனை வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு ஏற்ற அறிவை மகளிர் இயல்பாகப் பெற்றிருந்தனர்.

'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே' என்று ஆடவர் கடமையை வரையறுத்தாலும், மகளிரும் தாம் வாழ்ந்த நில அமைப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

“சமுதாயத்தின் ஆக்கப் பணிகளில் எல்லாம் பெண்ணே முன்னின்றிருக்கிறாள். பெண் என்பவள் உழைப்பிற்கு அஞ்சாதவள். உழைப்பு என்னும் சொல்லுக்கு வடிவம் தாங்கி நிற்பவளே பெண் எனினும் பொருந்தும். உலகின் எல்லா மூலைகளிலும் தொன்று தொட்ட காலம் முதல் பெண் மிகச் சிறந்த உழைப்பாளியாகவே திகழ்ந்திருக்கிறாள்.”⁹

சங்க கால மகளிரும் மலர்விறற்றல், மீன் விறற்றல், தயிர்விறற்றல், பருத்தி நூற்றல், துணி வெளுத்தல், தினைப் புனம் காத்தல் முதலிய தொழில்களில் ஈடுபட்டனர்.

பரத்தைமையொழுக்கம்

பரத்தை என்பதற்கு அயன்மை என்ற பொருள் கொண்டு திருமணத்திற்குப் புறம்பான உறவு என்று பொருள் கொள்வது பொருத்தமாகும். திருமண உறவாகிய மனைவிக்கு அயலாகப் பிற பெண்ணை நாடுதலே பரத்தைமையென வழங்கப்பெற்றது.

“பரத்தை என்பதற்கு அயலவர் அதாவது தலைமகளின் வேறானவர் என்ற பொருள் கொள்வதாயின் அச்சொல் காமக்கிழத்தியரையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். உரையாசிரியர்களும் பரத்தையரைக் காமக்கிழத்தியருள் ஒருவராகக் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கற்பாலது. எனவே தொல்காப்பியர் வேறுவேறு பெயர்கள் கொண்டு ஒருவரை அதாவது தலைமகள் அல்லாதாரைச் சுட்டியிருக்க வேண்டும் என்பார்.”¹⁰

பரத்தையரை விலைமகள் என்ற பொருள்பட எந்த இடத்திலும் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடவில்லை. இது போன்றே பரத்தையர் ஆடவர் பலரோடு தொடர்பு கொண்ட செய்தியும் இடம்பெறவில்லை. மாறாகத் தலைவனுக்கு ஒருத்திக்கு மேற்பட்ட மனைவியர் அல்லது காமத்திற்கு வரைந்து கொள்ளப்பட்டவர் இருந்ததாகக் கருதலாம்.

சங்க அகப்பாடல்களில் காதற்பரத்தை, சேரிப்பரத்தை, நயப்புப்பரத்தை, இற்பரத்தை, இல்லிடப் பரத்தை எனப் பல்வகைப் பரத்தையர் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். சங்க காலத்தில் பரத்தைமையொழுக்கம் தவறாகக் கருதப்படவில்லை.

நம்பிக்கைகள்

எதையும் காரண காரிய அடிப்படையில் எண்ணாமல் பரம்பரையாகச் சொல்லப்பட்டு வந்த கருத்துக்களை அவ்வாறே ஏற்றுக் கொள்வது நம்பிக்கையாகும். இவை சமூகத்தின் பண்பாட்டு மரபினை அறிவிக்கச் செய்வனவாகும்.

“பெரும்பாலும் அச்ச உணர்வினாலேயே நம்பிக்கைகள் தோன்றுகின்றன. வாழ்வில் ஏற்படும் சில செயல்களுக்குக் காரணம் கற்பிக்க முடியாத போது நம்பிக்கைகள் அசைக்க முடியாத உரம் பெறுகின்றன. இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட நிகழ்ச்சிகளை அறிய முடியாத போதும் இவை உருவாகின்றன. மனமே எல்லாவற்றிற்கும் அடிப்படையாக அமைவது போலவே இங்கும் நம்பிக்கை தோன்றக் காரணமாகின்றது”.¹¹

நம்பிக்கைகள் மனிதரால் உருவாக்கப்பட்டு ஒரு தலை முறையினரிடமிருந்து மற்றொரு தலைமுறையினருக்குப் பரவுகின்றன. மனிதன் பிறந்தது முதல் இறக்கும் வரையிலும் நம்பிக்கை வயப்பட்டிருக்கிறான்.

கடவுள் பற்றிய நம்பிக்கைகள்

இயற்கையின் அச்சந் தரும் செயல்களே மனிதனைக் கடவுள் நெறிக்கு இட்டுச் சென்றதென்பது மானிடவியலாரின் கருத்தாகும். மனிதனின் ஆற்றல் ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்டது என்பதை உணர்ந்த நிலையில் கடவுட் கோட்பாடு உருவாகிறது. தன் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் முறையே புலப்படாத, உட்படாதவற்றின் மீது அச்சத்தின் காரணமாக மனிதன்

நம்பிக்கை கொள்ளத் தொடங்கினான். அந்நம்பிக்கையே கடவுள் நம்பிக்கை தோன்றக் காரணமானது.

“தனக்கு மீறிய சக்தி ஒன்று உண்டு என்பது அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவது. இந்த சக்தியையே கடவுள் என்று கூறுகின்றனர்.”¹²

அணங்கு

பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் அணங்கு என்பது அச்சம் தரக்கூடிய ஒன்றாகக் கருதப்பட்டது. சங்க கால மக்கள் ஆள் அரவமற்ற அச்சந்தரக்கூடிய இடங்களில் எல்லாம் தெய்வம் உறைவதாகக் கருதினர். அணங்கு என்பதை வருத்தி அழிக்கும் தெய்வமாகக் கருதினர்.

அணங்கு என்பதற்கு,

“வருத்தம், அச்சம், ஆசை, மோகினி, நோய், அழகு, பெண், பேய்மகள், தேவர்க்காடும் கூத்து, கொல்லிப்பாவை”¹³

எனப் பொருள் கூறுகிறது கழகத் தமிழகராதி.

அணங்கு உறையும் இடங்களாக,

“மலை, நீர் நிலைகள், காடு, காவன் மரம், முன்றில், ஊர், போர்க்களம்”¹⁴

ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

பால்

“மனிதன் ஒரு பிறப்பில் செய்த வினைகளின் பயனைப் பின்வரும் பிறவிகளில் அனுபவித்தே தீர வேண்டுமென்பது ஊழ் வினையின் நியதியாகும். ஊழ் மனிதனால் வெல்ல முடியாத ஒன்றே என்பது பழந்தமிழரின் கொள்கை.”¹⁵

இவ்ஊழ்வினை பல பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. அவை வினை, விதி, தலைவிதி என்ற இன்று நாம் அழைப்பதையே சங்க கால மக்கள் பால், முறை, ஊழ், விதி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவற்றுள் சங்க இலக்கியங்களில் பால் என்ற சொல்லே மிகுதியும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

கனவு பற்றிய நம்பிக்கைகள்

“ஆடவரும், பெண்டிரும் நனவில் ஊடாடும் எண்ணங்களைக் கனவில் கண்டு உரையாடும் வழக்கமும் உண்டு.”¹⁶

“காதல் கைம்மிகக் கனவின் அரற்றலும்” (தொல்.பொருள்.கள.25)

“கண்துயில் மறுத்தல் கனவொடு மயங்கல்” (தொல்.பொருள்.மெய்.22)

என்று தொல்காப்பியரும் கனவு பற்றிய குறிப்புகளைச் சுட்டியுள்ளார்.

இலக்கியங்களில் உவமை, உள்ளுறை நிலையில் உணர்வு வெளியீட்டிற்காகக் கனவுகள் பயன்பட்டுள்ளன. கனவின் மூலம் எதிர்காலத்தில் விளையும் நன்மை, தீமைகளைக் கணித்தனர்.”¹⁷

நிமித்தம்

நிமித்தம் என்பது வாழ்வில் பின் நிகழவிருக்கும் நன்மை, தீமைகளை சிலகுறியீடுகளின் வாயிலாக முன் உணர்த்துவதாகும். இதனைச் ‘சகுனம்’ என்பர். இது

சங்க மக்களிடம் இருந்த இன்றியமையாத நம்பிக்கைகளுள் ஒன்றாகும். நிமித்தம் கூறுவதற்கென்று ஒருவர் உண்டு. அவரை நிமித்திகர் என்றனர்.

“பறவைகளின் ஒலி, இயக்கம் ஆகியவற்றால் நிமித்தம் அறியப்பட்டது. அதனால் புள் என்பதற்குப் பறவை எனும் பொதுப் பொருளும், பறவையால் அமையும் நிமித்தம் எனும் சிறப்புப் பொருளும் உண்டாயின.”¹⁸

புள், ஓணான் முதலியவற்றாலும் நிமித்தம் பார்க்கப்பட்டது.

விரிச்சி கேட்டல்

நற்சொல் விரிச்சி எனப்படும். வரும் காலத்தில் நிகழ்விருப்பதை முன்னரே தெரிவிப்பது என்று பொருள் கொள்ளலாம். தாம் செல்லும் காரியம் வெற்றிபெறுமா என்று அறிய சுற்றிலும் உள்ளோர் பேச்சில் வரும் நற்சொற்களை ஆராய்வதாகும்.

தொல்காப்பியர் ‘பாக்கத்து விரிச்சி’ என்று புறத்திணையியலில் கூறியுள்ளார். பாக்கத்து விரிச்சி என்பது ஆநிறை கவர்தல் வேண்டிச் செல்லும் முன் தாம் குறித்தது நடக்குமா என அறிதற்கு நற்சொல் கேட்பதாகும்.

“படையியங்கு அரவம் பாக்கத்து விரிச்சி

புடைகெடப் போகிய செலவே”

(தொல்.பொருள்.புற.நூ.3)

காக்கைக்குப் பலியிடல்

உணவு அருந்தும் முன்னர் உண்ணும் உணவிலே ஒருசிறு பகுதி காகத்திற்கு எடுத்து வைப்பர். இவ்வாறு செய்யாவிடின் துன்பம் நேரும் என நம்பினர்.

வெறியாடல்

‘வெறி’ என்ற சொல் மணம், உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பு ஆகிய பொருள்களைக் குறிக்கும். முருகனுக்கு மணப்பொருட்களைப் பரப்பி மறியாட்டை அறுத்துக் கொண்டாடுவது ‘வெறி’ என்றும் ‘வெறியாட்டு’ என்றும், ‘வெறியயர்தல்’ என்றும் கூறப்பட்டது.

தலைவி காதல் நோயால் மேனி வேறுபட்டு உடல் மெலிய, பெற்றோர் இது தெய்வக் கோளாறு எனக் கருதி வேலனை அழைத்து ‘வெறியாட்டுக்கு’ ஏற்பாடு செய்வார்.

வெறியாட்டு நிகழ்ச்சியை முன்னின்று நடத்துபவன் ‘வேலன்’ எனப்படுவான். வேலன் தலையில் ஆடையைக் கட்டிக் கொள்வான். கையில் வைத்துள்ள வளைந்த கொம்பில் பல கிளைகள் இருக்கும். ஒவ்வொரு கிளையிலும் ஒரு பை தொங்கும். அப்பைகளில் கழற்காய்களை அள்ளி எடுத்து முருகன் முன் வைத்து, கணக்கிட்டுக் குறி சொல்லுவான். தலைவிக்கு கன்னம் என்ற தாயத்தை அணிவித்து வெறியாடி இவளை வருத்தியவன் முருகன் என்பான். குறிசொல்லும் இடத்தில் பழைய மணல் மாற்றிப் புதுமணல் பரப்பப்படும் (ஐங்.248).

பழக்க வழக்கங்கள்

பழக்கம் என்பது கற்கும் செயலாகும். பழக்கத்தின் தொடர்ந்த நிலையே வழக்கமாகும்.

“மனித வாழ்க்கையில் எவ்வளவோ நாகரிக வளர்ச்சிகளும் மாற்றங்களும் ஏற்பட்டால் கூடச் சில நிகழ்வுகள் தொன்று தொட்டு மாறாமல் பின்பற்றப்பட்டு வருவதே பழக்கவழக்கமாகும்”¹⁹

என்பர்.

மேலும்,

“பழக்கவழக்கங்கள் சடங்குகள் இவற்றை முன்னின்று நடத்துவதிலும், இல்லறப் பொறுப்பை ஏற்பதிலும் முதுபெண்டிர்க்கே முதன்மையிடம் கொடுக்கப் பட்டிருந்தது”²⁰

என்பர்.

விளக்கேற்றல்

சூரியன் மறைந்து இருள் சூழும் நேரங்களில் விளக்கேற்றும் வழக்கம் சங்ககாலம் முதல் இன்று வரை தொடர்கிறது.

வழிபாடு

மனிதன் இவ்வுலக வாழ்வுக்கு வேண்டிய இன்பங்களை அடைய முயல்வதுடன் மேலுலக இன்பம் கருதியும் சில செயல்கள் புரிகிறான். தன்னைப் படைத்த இறைவனே அவ்வின்பத்தைத் தருபவன் என்று வழிபடுகிறான். சங்க மகளிர் கடல், சூரியன், மழையை வழிபட்டனர். கன்னிப் பெண்கள் பிறையைத் தொழுதனர். கார்த்திகை வழிபாடும் பெருமளவில் கொண்டாடப்பட்டது.

முன்னோர் பெயரை இடல்

ஊழ், பிறவி பற்றிய நம்பிக்கை முன்னோரது பெயரை இடும் பழக்கத்திற்கு அடிப்படையானது.

“பெயருக்குரிய முன்னோரின் ஆவியானது தம் பெயரிடப்பட்ட குழந்தையினை வாழ்நாள் முழுமையும் பாதுகாக்கும் என்பதாகும். இந்நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே பண்டைத் தமிழர் தங்களது குழந்தைகளுக்கு முன்னோரது பெயரிட்டு அழைத்துள்ளனர்”²¹

நீராடுதல்

“மங்கல நீராட்டல் என்பது தாய்வழிச் சமூகத்தின் ஒரு வழக்கமாகும். இது பெண்களுக்குப் பெண்களாலேயே நடத்தப்படும் ஒரு சடங்காகும்.”²²

சிலம்பு கழிதல்

குமரிக்குச் சிலம்பு அடையாளமாகும் என்பதால் குமரிக் கழிவுக்குச் சிலம்பு கழிவு வேண்டப்படும். எனவே சிலம்பு கழி நோன்பு திருமணத்தின் முக்கியச் சடங்காகக் கருதப்பட்டது. இது சங்கச் சமுதாயத்தில் மணப்பெண்ணின் வீட்டில் நடைபெற்றது.

மலரணி சடங்கு

சங்க மகளிர் பூவணியும் உரிமையைத் திருமணநாள் முதல் பெறுகின்றனர். ஆய மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பே மலரணியும் உரிமை உடையவர்களாக இருந்தனர்.

பெண் கல்வி

“சங்க காலத்தில் பெண்கள் கல்வி கற்பதற்குச் வாய்ப்பு நல்கப் பெற்றிருந்தது”²³

“சங்க காலத்தில் தமிழாராய்ந்து விளங்கிய பெண்பாலர் ஐம்பதின்மருக்கும் மேலிருக்கலாம்”²⁴

என உ.வே.சா குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க இலக்கியங்களில் ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற்புலவர்கள் காணப்படுகின்றனர். ஒளவையார், நச்செள்ளையார், வெள்ளி வீதியார், காக்கை பாடினியார் என்று இவர்கள் பட்டியல் நீளுகிறது. கல்வி எல்லாச் சாதியினருக்கும் பொதுவானதாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதைப் பெருங்கோப் பெண்டு, பாரி மகளிர் என்ற அரச குடிப் பெண்கள், குறமகள், காவல் பெண்டு என்ற பெண்களும் கல்வியறிவு பெற்றுப் புலமையுடன்

பாடுவதிலிருந்து அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. இவர்களுள் ஒளவையார் முடத்தாமக் கண்ணியார் போன்றவர்கள் அரசியல், சமூகத்தோடு தொடர்பு உடையவர்களாகவும் உள்ளனர்.

சங்க மகளிர் நாற்று நடுதல், தட்டை, குழல் இசைத்தல், பாலிலிருந்து தயிர் மோர் எடுத்தல், மோரிலிருந்து வெண்ணெய் எடுத்தல் போன்ற திணை சார்ந்த அறிவு உடையவர்களாகவும் விளங்கினர்.

சமூக நிலையில் குறிஞ்சி நில மகளிர்

மலை சார்ந்த சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த குறிஞ்சி நில மகளிரின் சமூக நிலைச் செயல்பாடுகளான காதல், உடன்போக்கு, திருமணம், நம்பிக்கைகள், தொழில்கள், விழாக்கள், கல்வி போன்றவற்றைக் குறிஞ்சித் திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் ஆணின் காதலை ஏற்றுக் கொண்டபின் காதலை உயர்வானதாக கருதினார்கள். தலைவனைப் பகலில் மட்டுமின்றி இரவிலும் சந்தித்தனர். இதனால் ஊரில் அலர் ஏற்பட்டு, தாயாரால் இற்செறிக்கப்படுவதும் உண்டு. இற்செறிப்பால் தலைவனைக் காண முடியாததால் பிரிவுத் துன்பம் தாங்காது வருந்தினர். இற்செறித்த தாயை தலைவி திட்டுதலும், சாபமிடுதலும் உண்டு. (குறு.1,3,375,38,160,292). தலைவன் தலைவியின் இல்லத்திற்கு விருந்தினராக வந்து செல்வதும் உண்டு என்பதனை நற்றிணை காட்டுகிறது. (நற்.392)

குறிஞ்சி நிலத் தலைவி பார்த்த உடனே காதல் கொள்வதும், பின் பிரிவை எண்ணி அஞ்சுவதும் உண்டு. இந்நிலையில் தலைவன் தலைவியை ஆறுதல் படுத்துவான். இதனை,

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையு நுந்தையு மெம்முறைக் கேளிர்

யானு நீயு மெவ்வழி யறிதும்

செம்புலப் பெயனீர் போல

அன்புடை நெஞ்சந் தாங்கலந் தனவே” (குறு.40)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

களவு வாழ்க்கையால் மகளிர் உடலில் மாற்றம், கூந்தலில் பொலிவு ஏற்பட்டதையும் அறிய முடிகிறது. (அகம்.302) மகளிர் புறம் பேசுதலிலும் ஈடுபட்டனர். இவர்கள் பேசிய அம்பல், அலரே தலைவி, தலைவனின் இரவுக் குறியை மறுத்து, வரைவு கோடலுக்குக் காரணமாக அமைந்தது (ஐங்.279,236).

தலைவன் தலைவியைப் பகல், இரவுக் குறியில் சந்தித்தல், தலைவனின் பிரிவால் ஏற்பட்ட பசலை போன்றவையே பெண்கள் அலர் தூற்றக் காரணமாக அமைந்தது. (அகம்.62,132) மகளிர் நள்ளிரவிலும் அலர் தூற்றினர். தலைவி தலைக்குக் குளித்த முடி காயும் முன் அலர் எழுந்தது என்று கூறுவதிலிருந்து குறிஞ்சி நில மகளிருக்குப் புறம் பேசுவதிலிருந்த ஆர்வத்தையும் வேகத்தையும் அறிய முடிகிறது. இதனை,

“கூழைபெ யெக்கர்க் குழீஇய பதுக்கை

புலர்பதங் கொள்ளா வளவை

அலரெழுந் தன்றிவ் வழுங்க லூரே” (குறு.372)

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு எழும் பழிச்சொல்லையும், தலைவியின் உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்களையும் பார்த்தே தாய் தலைவியை இற்செறிக்கிறாள். தலைவி இவ்வாறு

இற்செறிக்கப்பட்டு, களவில் பிரிவு நேர்வதே உடன்போக்குச் செல்லக் காரணமாக அமைகிறது. (ஐங்.236)

குறிஞ்சி நிலச் சமுதாயத்தில் அயலார் அதாவது புதியவர்கள் பெண் கேட்டு வருவர். இதனால் தலைவி உடலும், உள்ளமும் வருந்துவாள். முன்பின் தெரியாதவர் பெண் கேட்க, அறத்தோடு நின்று தோழி வேற்று வரவைத் தடுப்பாள். (ஐங்.266,205,குறு.201) இற்செறித்தலும் பிரிவுத் துன்பமும், புணர்ச்சியைச் சுற்றம் அறிதலும் நாகரிகம் கருதியும் தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறான். (நற்.165,57,233,151)

தலைவன், தலைவியைப் பெண் கேட்டுச் சான்றோரை அழைத்து வந்து பேசச் செய்வான் அல்லது தான் மட்டுமோ, தன் உறவினரோடோ பெண் பார்க்க வருவான். இதனால் பெண்ணின் பெற்றோர் இசைவர். பெண்ணின் தந்தை ஏற்க, தாயும் அவனே உனக்கு ஏற்ற கணவன் என்று ஏற்றுக்கொள்வதும் உண்டு. (அகம்.282) குறிஞ்சித் திணையில் வேங்கைப்பூ மலரும் காலமே திருமணம் செய்யத்தக்க காலமாகக் கருதப்பட்டது. (நற்.206)

மகளிர் பொழுது போக்கிற்காகவும், பொருளீட்டுவதற்காகவும் தம் உடல் நிலைக்குத் தகுந்த தொழில்களில் ஈடுபட்டனர். மகளிர் திணைப்புனத்தைக் காவல் காத்தனர். பயிர்களைச் சேதப்படுத்தும் கிளிகளை விரட்டினர். (நற்.134,194, அகம்.132,242)

“அகவன் மகளே யகவன் மகளே

மனவுக்கோப் பன்ன நன்னெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே பாடுக பாட்டே” (குறு.23)

இக்குறுந்தொகை செய்யுள் வரிகளால் வயது முதிர்ந்த தலைமுடி சங்கு போல் நரைத்த குறமகளிர் குறி சொல்லியதையும், அவர்கள் கட்டுவிச்சி என அழைக்கப்பட்டதையும் அறிய முடிகிறது.

ஆடவர் துணையற்ற மகளிர் பஞ்சை வில்லால் அடித்துப் பிரித்து நூல் நூற்றனர். இதன் மூலம் பிறரின் உதவியை நாடாமல் வாழ்ந்தனர். இப்பெண்களைப் 'பருத்திப் பெண்டிர்' என்று குறிப்பிட்டனர். (நற்.353,247) பரத்தைமையொழுக்கம் குறிஞ்சி நிலத்திலும் காணப்பட்டது. (நற்.176)

நற்றாய் தலைவி இற்செறிக்கப்படுவதால் ஏற்படும் உடல் மெலிவைக் கண்டு முருகுதெய்வம் அணங்கியதாக நம்பினாள். எனவே வேலனுக்கு வெறியாடல் நிகழ்த்தினாள். வேலன் வெறியாடிக் குறி கேட்க, வேலிற்கு மாலைசூட்டி, பாட்டுப்பாடி, பல்வேறு நிறத்தானியங்களாலான சோற்றைப் பலிகொடுத்து செந்தினையைக் குருதியுடன் கலந்து தூவி வேலனை வரவழைத்தனர். பெரியகளத்தில் வேலன் பாட்டிற்கு ஏற்ப ஆடுவான். பல பூக்களைப் படையலாக வைத்தலும் உண்டு. (அகம்.22, 232, குறு.362) மலைக்குகையிலுள்ள நடுயாமத்தில் திரியும் பேய்க்கு நேர்ந்து படையல் இட்டதையும் அகநானூறு வழி அறிய முடிகிறது. (அகம்.142) செங்கடம்பு மரத்தில் உறையும் தெய்வத்திற்குத் தலைவன் சூளுரை செய்து அதைத் தவறினால் தெய்வம் தண்டிக்கும் என்று நம்பினாள்.

திருமணம் நல்லவாறு நடக்க தலைவி வீட்டு தெய்வத்திற்கு நேர்ந்து படையலிட்டாள். தலைவன் இரவில் வரும்போது கூகை குழறாமல் இருக்க ஆட்டு இறைச்சி, நெய்ச் சோறு, எலியின் புலாலைத் தருகிறேன் என்று தலைவி கூறியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது. (அகம்.282, நற்.83) மகளிர் தைநீராடி, பாவை நோன்பு இருந்தனர். மலைத் தெய்வத்தை வணங்கினாள். இடக்கண் துடித்தலையும் வளையல் இறுகுதலையும், நற்சொல் கேட்டலையும் நற்சகுனமாக கருதினாள். (நற்.65, 59, ஐங்.218)

தலைவி தலைவன் தன்னை தழுவுவது போல் கனவு கண்டாள். இதனை,

“மின்அவிர் வயங்கிழை ஞெகிழ்ச் சாஅய்

நன் நுதல் பசத்தல் யாவது துன்னிக்

கனவில் காணும் இவளே

நனவில் காணாள் நின் மார்பே தெய்யோ” (ஐங்.234)

எனும் அடிகளால் அறியலாம். களவில் தலைவன் அணங்கின் மீது ஆணையிட்டுத் தலைவியிடம் நின்னைப் பிரியேன் என குளுரை வழங்கினான். மகளிர் தன் கைப்பொருளைப் பிறர் பறித்துக் கொண்ட போது அடிவயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு அழும் பழக்கத்தை கொண்டிருந்தனர். (நற்.379, 386) மகளிர் தலைவனைக் கூடியபின் நீராடலை மரபாகக் கடைப்பிடித்தனர். கணவனைத் தொழுதனர். (குறு.372, கலி.39)

உடன்போக்கிற்குப் பிறகு முறைப்படி திருமணம் நடத்தினர். மலையிலுள்ள குல தெய்வத்திற்கு தேன், பூ போன்றவற்றைப் பலியிட்டு வழிபட்டனர். தேனுடன் பால் கலந்து பருகுவதை வழக்கமாகக் கொண்டனர். (ஐங்.280, 259, 203) கன்னியர் என்ற தெய்வத்தை வழிபட்டனர். மலைக்கடவுளுக்குக் கள் படைத்தும் வேலனுக்கு ஆட்டுக் குட்டியைக் கொடுத்தும் பலி தந்தனர். (அகம்.288, 348, 242) மகளிர் பஞ்சுத் திரியால் விளக்கேற்றினர். (குறு. 353)

சங்க அகநூல்களில் பெண்கள் கல்வி கற்றதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் புலமை பெற்றுச் செய்யுள்கள் எழுதினர். மகளிர் குரவை ஆடுதலைப் பயிலுதல் (அகம்.232) தட்டை, குழல் இசைத்தல் போன்ற திணை சார்ந்த அறிவு கொண்டவர்களாய் விளங்கினர்.

இவ்வாறாக, குறிஞ்சி நில மகளிர் தெய்வம், பேய் சார்ந்த நம்பிக்கைகள், சூளுரைத்தல், பலியிடல் போன்ற பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருந்ததையும் மகளிர் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருந்ததையும் அறிய முடிகிறது.

சமூக நிலையில் முல்லைநில மகளிர்

காட்டை மையப்படுத்திய சமுதாயத்தில் வாழ்ந்த முல்லைத்திணை மகளிரின் காதல், ஏறுகோடல் வழி திருமணம் செய்தல், தொழில்கள், நம்பிக்கைகளை முல்லைத் திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

முல்லைத் திணை மகளிர் காதலனை, கன்று மேய்க்கும் இடத்தில் சந்தித்தனர். காதலன் தந்த முல்லைப்பூவைச் சூடினர். (குறு.110,115) தெருவில் மோர் விற்கும் பெண்ணைக் கண்டு தலைவன் பூக் கொடுத்துத் தன் காதலைக் கூறினான். (கலி.108) தலைவனின் பிரிவால் தலைவியின் நெற்றியில் உண்டான பசலையைக் கண்டு மகளிர் அலர் கூறினர். தோழி தலைவனைத் திருமணத்திற்கு வற்புறுத்தினாள். (கலி.104, குறு.114) ஆனால் உடன்போக்குச் சென்றதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

ஏறு தழுவுதலில் தம் காளையை வென்ற ஆண்மகனுக்குப் பெற்றோர் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து தந்தனர். அவர்கள் திருமண ஏற்பாடாக வீட்டு முற்றத்தில் மணல் பரப்பி, திரையிட்டு, சுவர்களுக்கு செம்மண்பூசி, பெண் எருமையின் கொம்பை வைத்து வழிபட்டனர். (கலி.114, 115)

மகளிர் பனை ஓலைத் துண்டங்களால் செய்த புட்டில் விற்பனா. சும்மாட்டைத் தலையில் வைத்து மோர்ப்பானை சுமந்து மோருக்குப் பண்டமாற்றாக நெல் வாங்கினர். அண்மையில் உள்ள தோட்டத்தில் கன்றுகளை மேய்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். பெண்கள் ஆடையை வெளுத்துக் கஞ்சி போட்டனர். (கலி.117, 106, 109, 116, அகம்.34)

தலைவனின் வரவை உரைத்த காக்கைக்குப் பலியிட்டனர். இதனை,

“திண்டோர் நள்ளி கானத் தண்டர்

பல்லா பயந்த நெய்யிற் றொண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோ

நெழுகலத் தேந்தினும் சிறிதென் றோழி

பெருந்தோ ணெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” (குறு.210)

என்ற அடிகளால் அறியலாம்.

பல்லியின் சொல்லும் வரவு கூறும் என நம்பினர். கண் இடப்புறம் துடித்தல், குழலோசை கேட்டல் இவற்றை நன்னிமித்தமாகக் கருதினர். மன்மதன் கோவிலில் மலர் வைத்து வழிபட்டனர். தலைவன் திருமாலின் திருவடியை வணங்கி சத்தியம் செய்யும் வழக்கம் கொண்டிருந்தான். (நற்.169, கலி.101, 109,108) ஏறு களத்தில் மங்கையரை நிறுத்தி ஏறுதழுவும் ஆணுக்கே பெண்ணை மணம் முடிப்பதாகக் கூறுவர். ஆய மகளிர் ஏறுதழுவதலை ஏறுகளத்தில் அமைக்கப்பட்ட பரணில் அமர்ந்து பார்ப்பர். (கலி.104, 101, 103)

தலைவனின் தந்தையின் பெயரை மகனுக்கு இடுவர். முல்லைத் திணையில் மணத்திற்கு முன்பே தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. (ஐங்.403, கலி.108)

“எறிகட் பேதுற லாய்கோ டிட்டுச்

சுவர்வாய் பற்றுநின் படர்சே ணீங்க

வருவே மென்ற பருவ முதுக்காண்” (குறு.358)

இவ்வடிகளால் தலைவி தலைவன் பிரிந்து சென்ற நாளை சுவரில் கோடிட்டுக் கணக்கிடுவர் என்பதை அறியலாம். முல்லைத்திணை மகளிர் பாலிலிருந்து தயிர், மோர், மோரிலிருந்து வெண்ணெய் எடுக்கும் திணை சார்ந்த அறிவு கொண்டிருந்தனர். (கலி.108)

இவ்வாறாக முல்லைநில மகளிர் காக்கைக்குப் பலியிடல் முதலான நிமித்தங்களில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததையும் தொழில்கள், சமூகச்செயல்பாடுகளில் பங்குக் கொண்டதையும் அறிய முடிகிறது.

சமூக நிலையில் மருதநில மகளிர்

வளமான சமுதாயமாகத் திகழ்ந்த மருதத்திணையில் மகளிர் எவ்வாறு மேம்பட்டு விளங்கினர் என்பதையும் அவர்களின் தொழில்கள், காதல், திருமண வாழ்க்கை, நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றையும் மருதத் திணை சார்ந்த பாடல்களால் அறிய முடிகிறது.

மருதநில மகளிர் தம் காதல் வாழ்வில் களவு வெளிப்பட்டு அம்பல் எழ வேண்டும் என விரும்பினர். ஏனெனில் அப்போதுதான் தலைவன் வரைவுக்கு உடன்படுவான் என்பதாலாகும். தலைவன் களவுக் காலத்தில் பிரியேன் என்று சூளுரைத்தான். பிரிவில் வாடும் தலைவி தலைவனின் வரவைத் தெரிவிப்பவருக்குப் பாடலிபுரத்தையே பரிசாகத் தருவேன் என்கிறாள். (அகம்.98, குறு.75) மருத நில மகளிர் இரவுக்குறியில் தலைவனைச் சந்தித்ததற்கான சான்றுகள் காணப்படவில்லை.

மருதத் திணையில் தலைவன் தலைவியின் களவு வாழ்வு குறித்து எழும் அலரைக்காட்டிலும், தலைவனின் பரத்தைமையொழுக்கத்தைப் பற்றிய அலரே மிகுதியும் காணப்படுகிறது. தலைவன் பரத்தையுடன் இருப்பதாலும், பரத்தையுடன் நீர்விளையாட்டில் ஈடுபடுவதாலும் ஊர் பழி கூறுகிறது. (குறு.295, அகம்.226)

“கனைருள் அகன்ற கவின்பெறு காலைக்

கோள் கால் நீங்கிய கொடு வெண் திங்கள்

கேடில் விழுப் புகழ் நாள் தலை வந்தென

உச்சிக் குடத்தர், புத்தகன் மண்டையர்

பொது செய் கம்பலை முது செம் பெண்டிர்

முன்னவும் பின்னவும் முறை முறை தரத்தரப்

புதல்வற் பயந்த திதலை அவ்வயிற்று

வால் இழை மகளிர் நால்வர் கூடிக்

கற்பினின் வழாஅ, நற் பல உதவிப்

பெற்றோர் பெட்கும் பிணையை ஆகென

நீரொடு சொரிந்த ஈர் இதழ் அலரி

பல்கிருங் கதுப்பின் நெல்லோடு தயங்க,

வதுவை நன்மணம் கழிந்த பின்றைக்

கல்லென் சம்மையர், ஞெரேரெனப் புகுதந்து

பேர் இற் கிழத்தி ஆக எனத் தமர் தர,

ஓர் இற் கூடிய உடன் புணர் கங்குல்

கொடும் புறம் வளைஇக் கோடிக் கலிங்கத்து

ஒடுங்கினள் கிடந்த ஓர் புறம் தழீஇ,

முயங்கல் விருப்பொடு முகம்புதை திறப்ப

அஞ்சினள் உயிர்த்த காலை யாழ் நின்” (அகம்.86)

மேற்கண்ட பாடல்வழி மருதத் திணையில் திருமணம் நடைபெறும் விதமும், முதலிரவு பற்றிய செய்திகளும் விவரித்துக் கூறப்படுகின்றன.

திருமண வீட்டில் புதுமணல் பரப்பி, கால் நட்டு மணப்பந்தலிட்டு சுற்றிலும் மாலை, விதானம், தொங்க விட்டு விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டன. வானில் ரோகினி நட்சத்திரம் கூடிய முழுநிலாக் காலத்தில் காலை வேளையில் மணம் முடிக்கும் ஆரவாரத்துடன் மங்கல மகளிர் சிலர் மண்டை எனும் அகல் விளக்கு ஏந்தியவாறும், சிலர் மணப் பொருள்களை எல்லாம் குவித்தும் வைத்தனர். மகனை ஈன்ற மகளிர் குளிர்ந்த மலர்தூவி வாழ்த்தினர். ஊனும், நெய்யும் சேர்த்துச் சமைத்த புலவு சோற்றைச் சுற்றத்தார்க்கு விருந்தாக்கினர்.

மணம் முடிந்ததும் அன்று இரவு தலைவனுக்கு அறுகம்புல்லின் இதழ் அரும்புகளுடன் வெள்ளை நூலில் கட்டிய மாலையையும், தூய உடையையும், நல்ல அணிகலன்களையும் அணிவித்துப் பலர் கூடி, குளிர்ந்த பந்தலில் தலைவனை அமர்த்தினர். தலைவி புத்துடையையும் செங்கழுநீர் மாலையையும் சூடியிருந்தாள். (அகம்.136)

மகளிர் உடைகளை வெளுக்கும் தொழில் புரிந்தனர். பொய்கையில் பூத்த நீலமலரை விறற்றனர். அரங்கில் நடனமாடினர். (குறு.330, நற்.90 கலி.66,79) வயலில் பயிர்களை உண்ணும் கிளிகளை ஓட்டினர். மீன்களை விற்று அதற்குப் பண்டமாற்றாக பயறுவகைகளையும் செந்நெல்லையும் வாங்கினர். சில சமயங்களில் வாளை மீனுக்குப் பதில் நெல் வாங்காமல் முத்தையும் அணிகலன்களையும் வாங்கினர். (அகம்.194, 126, ஐங்.47)

தெய்வத்திற்கு நறுமண நீர் தெளித்து வண்டுகள் மொய்க்காத மலர்மாலை சார்த்தி, படையல் வைத்து வழிபாடு செய்தனர். மகளிர்தைத்திங்களில் நீர்நிலைகளில் நீராடி, நோன்பு இருந்தனர். மகளிர் மூன்றாம் பிறை தொழுதனர். (அகம்.166, நற்.80, குறு.178) முருகனுக்குத்

திருவிழா நடத்தினர். திருவிழாவின் முதல் நாள் தேரில் முருகன் வலம் வந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மருதத்திணையிலும் வேலன் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது. (கலி.83., ஐங்.28)

கற்புக்காலத்தில் பரத்தைமையொழுக்கம் மேற்கொள்ளவில்லை எனவும், களவுக் காலத்தில் தலைவியைப் பிரியேன் எனவும் தலைவன் சூளுரை செய்துள்ளான். தலைவன் பொய்யாகச் சத்தியம் கூறினால் கேடு வரும் என நம்பினார். (கலி.190, அகம்.266) கருவுற்ற பெண்கள் புளியங்காயை உண்டனர். பிள்ளை பெற்றவர்கள் மேனி மெலிந்து, கண் குழி விழுந்து அலங்காரமின்றி முடைநாற்றம் வீசும் பேய்போல் இருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. தலைவி பிள்ளை பெற்ற மாளிகையில் பேயை விரட்ட வெண்சிறு கடுகு தூவினார். (ஐங்.51,70. நற்.370)

பெண்கள் வீட்டு விலக்கமானால் அதை “குக்கூ என்றது கோழி” என்று மரபுத் தொடராகக் கூறும் பழக்கம் கொண்டிருந்ததைக் குறுந்தொகை வழி அறியலாம்.(குறு.157) சங்ககாலத்தில் மருதத்திணையில் பரத்தைமையொழுக்கம் மிகுதியாக இருந்தது. பரத்தையர் தலைவியின் மகனைத் தம் புதல்வனாகக் கருதி அன்பு செலுத்தினர். அன்பின் காரணமாகப் பரத்தை அப்புதல்வனுக்கு மோதிரம் அணிவித்தலும் உண்டு. (கலி.82,84)

தலைவனுடன் புனல் விளையாட்டில் ஈடுபடும் பரத்தை தலைவியை ஏளனம் செய்தாள். மேலும் தலைவனோடு தலைவி புனலாடியதால் இவனோடு ஆடமாட்டேன் என்று சபதம் செய்தாள். இதன் மூலம் அவள் தலைவன் மீது கொண்ட உரிமையையும் அன்பையும் அறியலாம். (குறு.80, ஐங்.77) மேலும் பரத்தை தலைவனை மயக்கி அடிமை கொள்வேன் என்று செருக்குடன் கூறுபவளாகவும் இருந்தாள். (அகம்.276)

“வணங்கிறைப் பணைத்தோ ளெல்வளை மகளிர்

துணங்கை நாளும் வந்தன வவ்வரைக்

கண்பொர மற்றதன் கண்ணவர்

மணங்கொளற் கிவரும் மள்ளர் போரே” (குறு.364)

மேற்கண்ட குறுந்தொகைப் பாடலால் தலைவன் துணங்கைக் கூத்தின்போது தலைக்கை தந்து இர்பரத்தையை மணந்து கொள்ளும் பழக்கமும் இருந்துள்ளது. சங்கப் பரத்தையர் தலைவனோடு திருமண வழியும் உறவு கொண்டிருந்தனர் (அகம்.96) என்பனவற்றை அறியமுடிகிறது.

தலைவன் பரத்தையரிடமும், தலைவியிடம் கூறியதைப் போலவே ‘நின்னைப் பிரியேன்’ என உறுதிமொழி கூறியுள்ளான். பரத்தையர் தலைவியை இகழ்ந்து தலைவனைத் தேடி அவனது வீட்டிற்கே செல்லும் துணிவு கொண்டிருந்தனர். (குறு.384, கலி.77) தலைவன் மீது பற்குறிபதித்து, நகத்தால் புண் உண்டாக்கி தம் கோபத்தை வெளிப்படுத்தினர். (கலி.72) தலைவன் பரத்தைமையை நாடத் தலைவியின் முதுமையும், புதல்வனைப் பெற்றதால் தன்னை அவள் அழகுபடுத்திக் கொள்ளாமையும் காரணமாக அமைவதை இத்திணைப்பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. (அகம்.106, 176)

மகளிர் யாழ் வாசித்தனர், நடனமாடினர். (அகம்.400) தன்னைப் புணர்ந்து திருமணத்திற்கு மறுத்தவனை, ஊர் மன்றத்தில் குற்றம் சாட்டித் தண்டனை பெற்றுத் தருமளவிற்குத் துணிவு உடையவர்களாக சமுதாயத்தில் சிறப்புற்றுத் திகழ்ந்தனர் மருதநில மகளிர். (அகம்.256)

சமூக நிலையில் நெய்தல் நில மகளிர்

கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியான நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் மகளிரின் காதல், திருமண வாழ்க்கை, நம்பிக்கைகள், நிமித்தங்கள், பழக்க வழக்கங்களை நெய்தல் திணைப் பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது. மகளிர் கடற்கரைச் சோலையில் தலைவனுடன் களவில் ஈடுபட்டதால் அலர் எழுந்து இற்செறிக்கப்பட்டனர். அதனால் தாயை வைதனர். (குறு.299,246,401)

தலைவன் தலைவியின் காதலை மகளிர் பொதுமன்றத்தில் அலராகத் தூற்றினர். அவர்கள் எழுப்பிய பழிச்சொல் அலைகடல் ஓசை போலப் பரவியது. தலைவி பழிச்சொல் கேட்டு இறக்கத் தயாராகும் நிலையும் உருவாகிறது. அதற்குக் காரணம் பழிச்சொல் அவளது குடும்பத்தையும் சாரும் என்பதாலாகும். (குறு.97, நற்.138, 227)

மகளிர் இரவிலும் அலர் கூறினர். அலரால் தாய் வருத்தம் அடைந்து, தலைவியை அடித்ததையும் அறிய முடிகிறது. (நற்.11, 149) அலரின் காரணமாகவும், களவிற்கு இடையூறு ஏற்படுவதாலும் உடன்போக்குச் சென்றனர். தோழி இரவில் தேரில் வரும் தலைவனுடன், தலைவியை அனுப்பியுள்ளாள். உடன் போக்கின் போது தலைவிக்குத் தலைவன் தலைவாரிப் பூச்சூட்டியுள்ளான். (நற்.4, ஐங்.200, அகம்.285) மேலும் தலைவன் பொருள் தேடிச் சென்று ஈட்டிய பின்னரே தலைவியை உடன் போக்கிற்கு அழைத்துச் சென்றுள்ளான் (அகம்.261) என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

தலைவன் பெண் கேட்டுத் தேரில் வர பெண்ணின் பெற்றோர் திருமணத்திற்கு உடன்பட்டனர். (குறு.351, ஐங்.102) தலைவன் தலைவியின் ஊரில் தங்கி அவளது தந்தைக்குத் தொழிலில் உதவியாக மீன்பிடித்து, உப்பை வண்டியில் ஏற்றி, பணிவுடன் மனமறிந்து செயல்பட்டுச் சேவை மணமும் புரிந்துள்ளான். (அகம்.280) நெய்தல் மகளிர் வேறு திணையைச் சார்ந்த ஆடவரையும் காதலித்ததை நற்றிணை வழி அறிய முடிகிறது. (நற்.45, அகம்.390)

பரதவ மகளிர் விழா நிறைந்த தெருக்களில் பச்சை மீனுக்கு பண்டமாற்றாக வெண்ணெல்லைப் பெற்றனர். உப்பும் நெல்லும் ஒரே விலை எனக்கூறி உப்பையும் விற்ப்பனர். (அகம்.340, 390) மகளிர் மீன் வற்றலைக் காயவைத்து அதை தின்னவரும் பறவைகளை குருந்தமரத்தின் கிளையில் அமர்ந்து ஓட்டினர். நெய்தல் நிலத்தில் மகளிர் நடனமும் ஆடினர். (அகம்.80,370, நற்.33) தலைவன் களவில் தெய்வத்தின் பெயரால் பிரியேன் என வாக்குறுதி அளித்துள்ளான். கடற்கரையில் கடல் தெய்வத்திற்குப் படையலிட்டு மகளிர் வழிபட்டனர். மகளுக்கு முருகனால் நோய் ஏற்பட்டதாகத் தாய் நம்பியதை அறிய முடிகிறது. (குறு.318, நற்.358,117)

மகளிர் நள்ளிரவில் கடற்கரையில் புன்னை மரங்களில் மலர்கொய்தனர். மகளிர் அந்திக் காலத்தில் இல்லங்களில் விளக்கு ஏற்றினர். (குறு.311,கலி.119) கடற்கரைப்பாக்கத்தில் நிறைந்த மீனோடு வரும் தோணி நற்சகுனமாகப் பார்க்கப்பட்டது. தாய்தன் தோழியரோடு கடல் தெய்வத்தை கடற்கரையில் வழிபட்டாள். மேலும் இரவில் மரத்தில் தெய்வம் உறைவதாகவும், மகளுக்குப் பேய்பிடித்ததாகவும் நம்பியதை அறிய முடிகிறது. (அகம்.240,20,270)

மகளிர்க்குச் சடங்கு முறைப்படி திருமணம் நடந்த அன்று வதுவைவிழா எனப்படும் முதல் இரவு நடத்தியதை,

“எக்கர் ஞாழல் இகந்து படு பெருஞ்சினை

வீ இனிது கமழும் துறைவனை

நீ இனிது முயங்குதி காதலோயே” (ஐங்.148)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

தலைவன் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டதால் அலர் ஏற்பட்டது. பரத்தை தலைவியை அறிவில்லாத இளையவள் என நகையாடியுள்ளதையும் அறியலாம். (ஐங்.143,

124) திருமணமான பெண்கள் கணவனுடன் புணர்ந்தது போல் கனவு கண்டனர். தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து மகிழ்தல், தோளைத் தழுவுதல் போலவும், தலைவனுடன் கோபம் கொள்வது போலவும் கனவு கண்டதை அறிய முடிகிறது. (கலி.118, 128, அகம்.128, நற்.87)

இவ்வாறாக நெய்தல் நில மகளிர், கடலைத் தெய்வமாக வழிபட்டமை, கனவுகாணல், பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் உப்பு, மீன் விறற்றல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டதையும் அறிய முடிகிறது.

சமூக நிலையில் பாலை நிலமகளிர்

வறண்ட நிலமான பாலைத்திணையில் வாழ்ந்த மகளிரின் சமூகச் செயல்பாடுகளை, பழக்க வழக்கங்களை, நம்பிக்கைகளை பாலைத் திணைப் பாடல்கள் வழி அறியலாம். தலைவிக்குக் களவில் தலைவன் கோங்குப்பூ கொடுத்துள்ளான். இரவுக்குறி வந்து சென்ற தலைவன் செல்லும் வழியில் ஏற்படும் இடர்களை நினைத்துத் தலைவி அழுதுள்ளாள். களவில் காதலன் தழுவியதால், தாய் தன்னைத் தழுவும் போது தலைவி தடுத்துள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. (குறு.84, 329, அகம்.367)

பாலைத் திணையில் தலைவனின் பிரிவால் தலைவி புலம்பி அழுவதாலும் பசலையாலும் அலர் எழுந்தது. அவ்அலரால் தாய் வருந்தினாள். (கலி.25, 33, நற்.73, 14, 143) மற்ற நில மகளிரைக் காட்டிலும் பாலைத்திணை மகளிர் உடன்போக்குச் சென்று வரைதல் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது. தாயின் இற்செறிப்பு தலைவி உடன்போக்குச் செல்லக் காரணமாகிறது. தலைவி பாலை, பந்து இவற்றை விரும்பாது பரற்கற்கள் நிறைந்த காட்டு வழியில் தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்வதால், செவிலி பாலையின் கொடுமை கருதி மழை வேண்டினாள். இவ்வாறு உடன்போக்குச் செல்வோரை பெண்ணின் உடன்பிறந்தோர் துரத்துதலும் உண்டு. தலைவி உடன்போக்குச் செல்ல அஞ்சி மறுத்தலும் உண்டு. (குறு.145, 369, 396, அகம்.95, ஐங்.312) தலைவன் பெண் கேட்க பெற்றோர் தரமறுத்தலால் உடன்போக்குச் சென்றனர். (ஐங்.385)

“நும் மனைச் சிலம்பு கழீஇ அயரினும்

எம் மனை வதுவை நன் மணம் கழிகெனச்

சொல்லின் எவனோ மற்ற வென் வேல்

மைஅற விளங்கிய கழல்அடிப்

பொய் வல் காணையை ஈன்ற தாய்க்கே” (ஐங்.399)

மேற்கண்ட அடிகளால் வதுவை மணமும், திருமணத்திற்கு முன் நடைபெறும் சிலம்பு கழிதலும் பெண்வீட்டில் நடத்தப்பட்டது என்பதை அறிய முடிகிறது.

பாலை மகளிர் ஆடையின் கறையை நீக்கி, கஞ்சி போட்டுக் கொடுத்தனர். இருப்பை மரத்தின் வெண்பூக்களை சிறு ஊர்களின் தெருக்களில் மூங்கில் குழாய்களில் சேகரித்து விற்றனர். மகளிர் வில்லடித்துப் பஞ்ச எடுத்தனர். (அகம்.387, 331, 133) மகளிர் கள் நிறைந்த கட்பாணையை இடுப்பில் வைத்து பாழான ஊர்ப்பொது மன்றத்தில் விற்றனர். கடையில் கள்விற்கும் மகளிர் கள்ளிற்குப் பண்டமாற்றாக யானைத்தந்தத்தை பெற்றனர். (அகம்.157,245)

மாலையில் பல்லி ஒலித்தல், இடக்கண் துடித்தல், முதிய ஆண் ஒணான் செல்லுதல் போன்றவற்றை நன்னிமித்தமாகப் பாலைநில மகளிர் கருதினர். (அகம்.9, 351, கலி.11, குறு.140) மகளிர் பேய் பற்றிக் கனவு கண்டனர். பேய் நள்ளிரவில் திரிவதாக நம்பப்பட்டது. (அகம்.303, 311) பாழ் மன்றத்தில் தெய்வத்திற்கு இடப்படும் புலால் சோற்றைப் பேய் உண்ண வருவதாக நம்பினர். ஆலமரத்தில் உறையும் கடவுளுக்குப் பலிச்சோறு படைக்கப்பட்டது. (நற்.73, 343) வழிப்பறிக் கள்வர்களால் கொல்லப்பட்டவரின் தலையைப் பேய்மகள் தேடி உண்ணும் எனும் செய்தியை ஐங்குறுநூற்றால் அறியலாம். (ஐங்.314)

மகளிர் குகையில் உறையும் கொற்றவைக்குப் பலிக்கடன் கொடுத்து, கையில் காப்பு நூல் கட்டி, நோன்பு இருந்தனர். (குறு.218) செவிலி மழை வேண்டி வழிபாடு செய்தாள். மகளிர் மாலை நேரத்தில் விளக்கு ஏற்றினர். (குறு.377, 398) நற்றாய் மகள் உடன் போக்குச் செல்ல விதி காரணம் எனவும் உடன்போக்குச் சென்றவர்கள் மீண்டுவர காக்கைக்குப் புதிய இறைச்சி கலந்து சூடான பலி உணவு தந்ததையும் ஐங்குறுநூறு வழி அறியலாம். (ஐங்.379, 391)

தலைவன் களவில் தலைவியைப் பிரியேன் என்று சத்தியம் செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான். (அகம்.267) தலைவன் திருமணத்திற்கு முன்பு கழல் அணிந்தான். தலைவி சிலம்பு அணிந்திருந்தாள். பெண்ணின் தாய்வீட்டில் திருமணத்திற்கு முன்பு சிலம்பு கழிக்கப்படும். சில சமயங்களில் உடன் போக்குச் சென்றவர்களுக்கு தலைவனின் வீட்டிலும் வதுவை விழா நடைபெறும். (ஐங்.382, 399) கன்னிப் பெண்கள் பிறை தொழுதனர். மலையில் விளக்கேற்றி கார்த்திகை வழிபாடு செய்வார். பங்குனித் திருவிழா கொண்டாடப்பட்டது. மகளிர் விரதம் இருந்து கைவிரல்களைக் குவித்துத் தெய்வத்தை வணங்கினர். (நற்.202, அகம்.185, 137, 287)

தலைவி வெட்கம் வந்தால் காலால் தரையைக் கீறுவதையும் தலைவன் பிரிந்து சென்ற நாளை சுவரில் கோடு வரைந்து குறித்ததையும் (அகம்.39, 287, 41) அறிய முடிகிறது. தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் மேற்கொண்டதால் தலைவி வருந்தியதை அறியலாம். (குறு.174) புது மணமகள் நீராடி பூச்சூடி பாற்சோறு சமைத்தல் மரபாகும். கார்த்திகை விழா நாளில் நடுயாமத்தில் தத்தம் வீட்டு வாயிலில் விளக்குகளை ஏற்றி மாலை கட்டி தொங்க விடுவர். (அகம்.141)

இவ்வாறு காதல், உடன் போக்கு, வழிபாடு, நிமித்தம் பார்த்தல் போன்ற சமூகச் செயல்பாடுகளில் மகளிர் ஈடுபட்டதை அறிய முடிகிறது.

தொகுப்புரை

- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் சமூகச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர்.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் களவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர்.
- ❖ இற்செறித்தல், அலர் எழுதல் போன்றன உடன்போக்கிற்கான முக்கியக் காரணிகளாக அமைந்தன.
- ❖ தலைவன் தலைவியிடம் களவில் பிரியேன் என்று குளுரைப்பது ஐந்திணையிலும் காணப்படுகிறது.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் மீன்விறற்றல், தினைப்புனம் காத்தல், மோர்விறற்றல், கள் விறற்றல், கன்று மேய்த்தல், நாற்று நடுதல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர்.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் அலர்தூற்றுதலில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.
- ❖ முல்லை, மருதத்திணை மகளிர் உடன்போக்குச் செல்லவில்லை.
- ❖ பல்லி ஒலித்தல், குழலோசை, இடக்கண் துடித்தல், புள் நிமித்தம் போன்றன நன்னிமித்தங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன.
- ❖ மகளிர் மாலையில் விளக்கேற்றினர்.
- ❖ பாலையில் மட்டுமே சிலம்பு கழிதல் சடங்கு நடத்தப்பட்டது.
- ❖ முல்லைத் திணை தவிர மற்ற திணைகளில் திருமணத்திற்குப் பின்பே மலரணியும் உரிமை மகளிருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

- ❖ பேய், அணங்கு, தெய்வத்திற்குப் பலி தருதல் போன்ற நம்பிக்கைகள் இருந்தன.
- ❖ மருதம், குறிஞ்சித் திணையில் மட்டுமே வேலன் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது.
- ❖ மகளிர் பிறை, கடல், மலை, மழை, மரத்தையும் தெய்வமாக வழிபட்டனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. கதிரை வேற்பிள்ளை, நா. தமிழ் மொழியகராதி, ப.582.
2. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி-8, ப.469.
3. கல்யாணசுந்தரனார், வி., உள்ளொளி, ப.94.
4. மாணிக்கனார், வ.சுப., தமிழ்க்காதல், பக்.28-29
5. மணிமேகலை, இரா., சங்கத்தமிழ்க்காதல், ப.22.
6. சசிவல்லி, வி.சி., தமிழர் திருமணம், ப.32.
7. காந்தி, க., தமிழர் பழக்க வழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், ப.33.
8. சசிவல்லி, வி.சி., மு.கா., நூ.59.
9. சந்திரசேகரன், மு.இரா., பதி., சங்க இலக்கியம் இலக்கிய வளமும் வாழ்வியல் அறமும், ப.19.
10. செல்வராசு, நா., சமூகவியல் நோக்கில் தமிழ் மரபுகள், ப.29.
11. வளவன், சா., நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள், ப.128.
12. புனிதப் பொற்கொடி, நா., சங்ககாலச் சமுதாயத்தில் நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும், ப.54.
13. கழகத் தமிழ் அகராதி, ப.19.
14. காந்தி, க., மு.கா., நூ. ப.273.
15. மேலது, ப.165.
16. சண்முகம் பிள்ளை, மு., சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல், ப.162.

17. சுப்பிரமணியம், ச.வே. இலக்கியக் கனவுகள், ப.18.
18. திலகவதி, க., சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல், ப.291.
19. சுகுமார், இரா., சங்க இலக்கியப் பதிவும் பார்வையும், ப.16.
20. சிவசக்தி, இரா., சங்க இலக்கியத்தில் பெண் ஆளுமை, ப.19.
21. இலட்சுமி தத்தை, அ., தமிழர் குடும்பம், ப.195.
22. மேலது, ப.114.
23. தாயம்மாள் அறவாணன், தையல் சொல் கேளீர், ப.14.
24. சாமிநாதய்யர், உ.வே. சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும், ப.100.

இயல் - மூன்று

ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள் அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்

மனிதனின் அடிப்படைத் தேவைகளுள் இன்றியமையாதது ஆடை. இது மனிதனின் அடிப்படைத் தேவையாக விளங்குவதோடு, பண்பாட்டுச் சின்னமாகவும் விளங்குகின்றது. ஆடை அணிகலன்களை அணிந்து தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் ஆசை கொண்டவர்களாகச் சங்க மகளிர் விளங்கியுள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. இவற்றுடன் பல்வேறு வகையான ஒப்பனைகளையும் செய்து தம்மை அழகுபடுத்திக் கொண்டனர்.

ஆடைகள்

ஆடை என்பது ஒரு தனி நபர் அல்லது குழுவின் பாலினம், தொழில், இனம், செயல்பாடு என்பனவற்றைக் காட்டுகின்ற ஓர் அடையாளமாகும்.

“தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி

வெண்குடை நிழற்றிய ஒருமை யோர்க்கும்,

நடுநாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்

கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,

உண்பது நாழி உடுப்பவை இரண்டே;

பிறவும் எல்லாம் ஓரொக் கும்மே;”

(புறம்.189)

அதாவது, மண்ணாளும் அரசனாயினும், கல்வியறிவற்ற வேடனாயினும் மனிதனது அடிப்படைத் தேவைகள் உணவும் உடையும் என்பதனை இப்பாடல் தெரிவிக்கின்றது.

ஆடையின் தோற்றம்

அடிப்படைத் தேவையான ஆடையின் தோற்றம் பற்றி,

“மக்கள் வாழ்வு முறையினைத் தெளிவுபடக் காட்டுவதில் ஒரு கூறான ஆடையின் தோற்றம் பற்றிய வரலாறு இன்றைய நிலையிலும் தெளிவாகாத ஒன்று. அறிஞர் பலர் பல எண்ணங்களைக் கூறிச் செல்கின்றனர். இவற்றுள் தட்பவெப்ப நிலையைக் காரணமாகக் காட்டுதல் பரவலான கருத்தாகத் தென்படுகிறது”¹

என்பர்.

தட்பவெப்ப நிலையோடு கூட பொருட்களை அணிந்து கொள்வதில் உள்ள ஆர்வமும் உடையின் தோற்றத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருக்கலாம்.

“அறுக்கப்படுவதனால் அறுவை என்றும் துணிக்கப் படுவதனால் துணி என்றும் சவண்டிருப்பதனால் சவளி என்றும் ஆடை பல பொதுப் பெயர் பெறும். மென் காற்றிலும் ஆடுவது (அசைவது) ஆடை”²

என்று ஆடையைக் குறிக்கும் பல சொற்கள் காரணப் பெயராக விளங்குவதையும் கூறுவர்.

சங்க மகளிர் தழையாடை, பருத்தி ஆடை, பட்டாடைகளைப் பயன்படுத்தினர்.

தழையாடை

தழையாடைக்கு நெய்தல், அசோகு, வெள்ளாம்பல் இவற்றின் தழைகளைப் பயன்படுத்தினர். களவுக் காலத்தில் தழையாடையைத் தலைவன் செய்து தர தலைவி அணிதலும் உண்டு. சில நேரங்களில் ஊடலின் காரணமாக மறுத்தலும் உண்டு.

“பண்டைத் தமிழகத்தில் குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்கள் பூவையும் தழையையும் ஆடையாக அணிவது வழக்கம்”³

என்றும்,

“தழையாடை ஆதியில் இருந்ததென்றும், அதை நயமுறப் பின்னுவதில் தமிழர் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தனர்”⁴

என்றும்,

“இவ்வாறு மகளிரால் அணியப்பட்ட தழையாடை எல்லாப் பருவ மகளிராலும் பயன் கொள்ளப்படவில்லை”⁵

என்றும்,

“மகளிர் மென்மையானவர்கள் என்பதனால் மென்மையான பூக்களும், தழைகளும் விரவிக் கொடுத்து அணிந்தனர். இதனால் இவை பூவையின் உடைகளாக விளங்கக் காண்கிறோம்”⁶

என்றும் கூறுவது கொண்டு தழையாடை செய்யப்பயன்பட்ட பொருள்கள், அதனை மகளிர் மட்டுமே அணிந்தனர் என்பனவற்றை அறிய முடிகின்றது.

“தழையணி அணிந்த மகளிரின் செயல்பாடுகளை நோக்க அவர்கள் இளமங்கையர் என்பது தெரிய வருகிறது. களவொழுக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்த கன்னியர், தினைப்புனம் காத்தோர், மீன் உணக்கி மீன் விற்றோர், இருப்பைப்பூ விற்றோர், கள் ஊட்டியோர், தோழியரோடு விளையாட்டயர்ந்தோர், காதலனோடு, கணவனோடு புனலாடிக் களித்தோர், இற்செறிப்புக்கும், கண்காணிப்புக்கும் உரியராகி வருந்தியோர்

எனக் காணலாகும் அனைவரும் இளம் மங்கையராகவே இருக்கின்றனர்.
எனவே இளமகளிரே அணிந்தனர்”⁷

என்ற கூற்றின் மூலம் தழையாடைகளை இளமகளிர் அணிந்தமை புலனாகின்றது.

மேலும்,

“காதல் உறவு கொண்ட காதலனே இதைத் தன் காதலிக்கு அளிக்கலாம்.
காதலனிடமிருந்து மட்டுமே காதலி இதைப் பெறலாம். பிற
ஆடவனிடமிருந்து மகளிர் பெறுதல் வழக்காறு இல்லை”⁸

என்ற பண்பாட்டுச் செய்தியையும் அறிய முடிகிறது.

தழையாடைக்குப் பயன்படுத்திய தழைகள்

“வயலை, ஆம்பல், குவளை, நெய்தல், ஞாழல், கழுநீர், நொச்சி, அசோகு,
வேங்கை, குருந்தம், இன்னபெயர் எனச் சுட்டப்படாத தழைகளையும்
இவற்றில் பயன்படுத்தினர். அசோகு மட்டுமே செந்நிறமுடையது. மற்றவை
யனைத்தும் பசுமையானவை.”⁹

தழைகளுக்கிடையில் ஆங்காங்கே நிரல்பட பூக்கள் வைத்துத் தொடுக்கப்பட்ட
அழகிய நறுமணம் வீசும் தழையாடையைச் சங்க இலக்கியம் காட்டுகிறது. தழை வாடும்
என்பதால் பூக்கள் இணைத்து ஆடை நெய்யப்பட்டுள்ளது.

தழையாடைக்குப் பயன்படுத்திய பூக்கள்

தழையாடைக்கு,

“ஆம்பல், நெய்தல், குவளை, காந்தள், கஞ்சங்குல்லை, மரா, கொன்றை,
வெண்கடம்பப்பூ, ஞாழல், கழுநீர், வேங்கை, முல்லை, தோன்றி, பிடவம்,

காஞ்சி, துத்தி, புன்னை, தாழை, இன்னபூ எனப் பெயர் சுட்டாது கூறப்படும் பூக்கள்”¹⁰

போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினர்.

தழையாடை அணியப்பட்ட பகுதி

“தழையாடை அல்குல் பகுதிக்கே உரியது”¹¹

“இத்தழையாடை அல்குலினை முற்றிலுமாகச் சுற்றிலும் மறைத்து நின்றது. அல்குல் எனும் சொல் பெண்ணின் இடுப்பு முதல் திரண்டு நெருங்கிய துடைகள் வரையிலான பகுதியைக் குறிப்பதாகும். முன்புறம், பின்புறம், பக்கம் எனும் பகுதிகளையுமே இச்சொல் குறித்து நிற்கிறது.”¹²

எனவே சங்க மகளிர் தழையாடையை அல்குலில் அணிந்து அழகு சேர்த்தனர் எனத் துணியலாம்.

பருத்தி ஆடை

சங்க மகளிர் தழையாடை அணிந்ததைப் போலவே பருத்தி ஆடையையும் அணிந்தனர். சங்க காலத்தில் பருத்தி நெசவுத் தொழில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது.

“தமிழகத்தில் பழங்காலத்திலேயே நெசவு தோன்றி விட்டதென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். வயவர் யோவான் மார்சல் தம் மொகஞ்சோதாரோவும் சிந்து நாகரிகமும் என்னும் நூலில் கி.மு. 3000 ஆண்டுகட்கு முன் மேனாடுகட்கு இந்தியாவினின்றே துணி ஏற்றுமதி யானதென்று கூறியிருக்கின்றனர்”¹³

என்று பாவாணர் குறிப்பிடுகிறார்.

முல்லை நிலத்தில் ஊரைச் சூழ இருந்த நிலங்களில் பருத்தி விளைந்தது. பருத்திச் செடியில் விளைந்து முற்றி வெடித்துக் கிடந்த பருத்தியைச் சேகரித்து மூடைகளில் திணித்து அடைத்து வீடுகளுக்கும் கொண்டு வந்தனர். இச்செய்தியை “கோடைப் பருத்தி வீடு நிறை பெய்த மூடைப்பண்டம்” என்று புறநானூறு (393) குறிப்பிடுகிறது.

பருத்திக்காய் முற்றி வெடித்ததனாற் கிடைக்கும் பஞ்சை வில்லால் அடித்து சுத்தம் செய்தனர். நற்றிணை வரி இதனைப் புலப்படுத்துகிறது.

“வில் எறி பஞ்சி போல மல்குதிரை” (நற்.299)

பெண்கள் பருத்தியைக் கொண்டு நூல் நூற்றனர். (நற்.353) அழகிய பூவேலைப்பாடுகள் கொண்ட பருத்தி ஆடையை அணிந்தனர். புலைத்தியர் ஆடைகளை வெளுத்து, புடவைக்குக் கஞ்சி போட்டு அளிப்பதை தொழிலாக மேற்கொண்டிருந்தனர். (அகம். 34, குறுந்.330)

பட்டாடை

பருத்தி நூலிலிருந்து ஆடையை நெய்த தமிழர்கள், பட்டாடையை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே பயன்படுத்தினர்.

கலித்தொகை ‘உலண்டு’ எனப் பட்டுப்பூச்சியைக் குறிக்கிறது. (கலி.11, 101) உலவை என்பது மரக்கொம்பு. இதில் கூடு கட்டுவதால், இப்புழுவிற்கு உலண்டு எனப் பெயர் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.

“பட்டுப்பூச்சி மருத மரத்தின் இலைகளை உண்ணக் கூடியது. தெற்காசிய நாடுகளில் மிகப் பரவலாக காணப்படும் இம்மருதமரம் நேபாளத்திலும், இந்தியாவிலும் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இம்மரத்தைப் பற்றி ஏராளமான பதிவுகள் சங்க இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.

“..... செவ்வி மருதின் செம்மல்” (குறுந். 50)

“.... இருள் புனை மருதின்” (நற். 330)

“நீர்க் கரையோரங்களில் செழித்து வளரும் இம்மரத்தின் இலைகள் பட்டுப்பூச்சிகளால் உணவாக உட்கொள்ளக் கூடியவை என்பதால், பழந்தமிழகத்தில் பட்டுப்பூச்சிகள் கட்டும் கூட்டிலிருந்து நூலெடுத்து பட்டாடையைத் தயாரித்தனர்”¹⁴

என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

கச்சு

கச்சு என்பது இலக்கியச் சான்றுகளின் படி மார்பில் அணியப்பட்ட ஆடையாகும்.

“சங்க காலத்திலிருந்த தமிழக மகளிர் அணிந்த மார்பாடை கச்சு, வார், வம்பு என்று அழைக்கப்பட்டது. இவற்றுள் அதிகச் செல்வாக்குப் பெறுவது கச்சு.”¹⁵

“வரிந்து கட்டிய ஆடை கச்சை என்று அழைக்கப்பட்டது. மார்பிலும், வயிற்றிலும் இறுகக் கட்டப்பட்டதன் காரணமாக கச்சு என வழங்கப்பட்டிருக்கலாம்.”¹⁶

“பெண்கள் மார்பில் கச்சு கட்டும் பழக்கம் உடையவராய் இருந்தனர்”¹⁷

என்ற குறிப்புக்களைக் கொண்டு சங்க மகளிர் கச்சு அணியும் பழக்கமுடையவராய் இருந்தனர் என்பது தெரியவருகிறது.

குறிஞ்சித் திணை மகளிரின் ஆடைகள்

குறிஞ்சி நில மகளிர் செங்காந்தள், அசோகு, குவளை (குறுந்.159, 223, 342) வேங்கை (ஐங்.201) முதலியவற்றாலான மெல்லிய மணமுள்ள தழையாடையை அல்குலிலும் (நற்.368), இடுப்பிலும் (ஐங்.291) உடுத்தினர்.

தலைவன் களவுக் காலத்தில் தழையாடையை கையுறையாகத் தர அதனைப் பெற்றுக் கொள்வதன் மூலம் தன் காதலைத் தலைவி வெளிப்படுத்தினாள். (குறுந்.1, 223)

குறிஞ்சி நில மகளிர் அசோகுவின் தளிரைத் தலைமையாகவும் பல்வேறு நிறத் தழைகளைப் பின்புலமாகவும் வைத்துத் தொடுத்த தழையாடையை அணிந்தனர். இது ‘பகைத்தழை’ எனக் குறிக்கப்பட்டதாக

“வயலையஞ் சிலம்பின் தலையது

செயலையம் பகைத்தழை வாடும் அன்னாய்” (ஐங்.211)

என்ற ஐங்குறுநூற்று அடிகள் மூலம் அறியலாம்.

குறிஞ்சித் திணையில் கள் ஊட்டும் மகளிர், தலைவி, தோழி போன்றோர் தழையாடையை அணிந்தனர். (அகம். 348, ஐங்.256)

முல்லைத் திணை மகளிரின் ஆடைகள்

முல்லை நில மகளிர் பருத்தி ஆடையைப் பயன்படுத்தினர். மேலும் நீலச் சாயமிட்ட, பூக்கரையிட்ட ஆடைகளையும் பயன்படுத்தினர். (கலி.111, 115)

அவர்கள் பருத்தியாடைகளுக்குக் கஞ்சியிட்டுப் பயன்படுத்தியதை அகநானூற்றில்,

“பசைகொல் மெல்விரல், பெருந்தோள், புலைத்தி

துறைவிட் டன்ன தூமயிர் எகினம்” (அகம்.34)

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன.

முல்லை நில மகளிர் பட்டாடையை அணிந்துள்ளனர். இதனைச் செவிலித்தாயின் கூற்றாக அமைந்த

“முளிதயிர் பிசைந்த காந்தண் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கங் கழாஅ துடிக்” (குறுந்.167)

என்ற அடிகளால் அறியமுடிகிறது. முல்லை நில மகளிர் பருத்தி, பட்டாடையைப் பயன்படுத்தினர்.

மருதத்திணை மகளிரின் ஆடைகள்

மருத நில மகளிர் நெய்தல் (நற். 60), வெள்ளாம்பல் (குறுந். 293), கழுநீர், ஆம்பல், பசலைக்கொடி, வயலைக் கொடி (அகம். 156, 176, 189) ஆகியவற்றின் தழை, பூக்களாலான தழையாடையை இடையில் அணிந்தனர். (கலி.92)

தலைவி தழைகளை ஒன்றுடன் ஒன்று முடிச்சு போட்டு ஆடை தயாரித்தாள்.

இதனை

“வயல்மலர் ஆம்பல் கயலமை நுடங்குதழைத்

திதலை அல்குல் துயல்வரும் கூந்தல்” (ஐங்.72)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பரத்தை, தழையாடையைத் தொடை தெரிய அணிந்துள்ளாள். (குறுந். 293). மேலும் பரத்தை தழையை உடையாக மட்டுமல்லாது, மாலையாகவும், காதணியாகவும், தலையில் பூப்போலச் செருகியும் பயன்படுத்தினாள்.

மருத நில மகளிர் வயலில் விளைந்த ஆம்பல், நெய்தல் போன்றவற்றின் தழைகளால் தழையாடை செய்து பயன்படுத்தினர்.

மருத நில மகளிர் பருத்தியாடையைக் கஞ்சி போட்டு (குறுந்.330) உடுத்தினர். அழுக்கேறிய உடைகளை வண்ணார் குலப்பெண் பூப்போல வெளுத்துத் தந்ததையும் (நற். 90) அறிய முடிகிறது. எனவே மருதத் திணையிலும் பருத்தியாடைகளுக்குக் கஞ்சி போடுதல் தொழிலாக மேற்கொள்ளப்பட்டது என்பதையும் அறியலாம்.

மருத நில மகளிர் திருமண விழாக்களின் போது பட்டாடையை அணிந்தனர். (கலி.69)

நெய்தல் திணை மகளிரின் ஆடைகள்

நெய்தல் நில மகளிர் நெய்தல் தழை, பூ, பசுந்தழை (அகம்.70, 20, 230) மற்றும் ஞாழல் குழையால் (ஐங்.147) தைத்த தழையாடையை அல்குல் (குறுந்.125, 345) மற்றும் இடையில் (அகம்.201, 230) அணிந்தனர்.

“அம்பகை நெறித்தழை அணிபெறத் தைஇத்

தமியர் சென்ற கானல் என்றாங்கு

உள்ளு தோறு உள்ளுதோறு உருகி

பைஇப் பையப் பசந்தனை பசப்பே” (நற்.96)

மேற்கண்ட அடிகளால் தலைவன் தலைவிக்கு நெய்தல் இலைகள் மலர்களாலான தழையாடையை தர, அதனைப் பெற்றுத் தலைவி அணிந்ததை அறியலாம்.

தலைவி, தோழி மட்டுமின்றி பரதவச் சிறுமியரும் தழையாடையை அணிந்தனர். (அகம்.201)

நெய்தல் நில மகளிர் கச்சு அணிந்தனர். அவர்கள் கச்சு அறுந்து போகுமளவு செழிப்பான மார்பகங்களை உடையவராய் இருந்தனர் என்று அகநானூறு கூறுகிறது.

“ஆகத்து அரும்பிய சுணங்கும், வம்புவிடக்

கண்உருத்து எழுதரு முலையும், நோக்கி” (அகம்.150)

நெய்தல் நில மகளிர் தழையாடை, கச்சு அணிந்தனர்.

பாலைத் திணை மகளிரின் ஆடைகள்

பாலைத் திணை மகளிர் பூங்கொத்து, இலைகளால் தைத்த தழையாடையை அணிந்தனர். எயினர் மகளிர் இருப்பையின் பசந்தழையாலான ஆடையை அணிந்திருந்ததை,

“நீடுநிலை அரைய செங்குழை இருப்பை,

கோடுகடைந்தன்ன, கொள்ளை வான்பூ

ஆடு பரந்தன்ன, ஈனல் எண்கின்

தோடுசினை உரீஇ உண்ட மிச்சில்

பைங்குழைத் தழையர் பழையர் மகளிர்” (அகம்.331)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

பாலைத்திணை மகளிர் நகைகளின் ஒளி ஊடுருவக் கூடிய அளவிற்கு மெல்லிய ஆடை அணிந்தனர். (நற். 366)

பாலைத் திணை மகளிர் கச்சு அணியும் பழக்கம் உடையவராய் இருந்தனர். இதனைக் கீழ்வரும் அகநானூற்றுப் பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

“வார்முலை முற்றத்து நூல்இடை விலங்கினும்” (அகம். 361)

பாலைத்திணை மகளிர் கச்சு, தழையாடை, பருத்தியாடையை அணிந்தனர்.

அணிகலன்கள்

சங்க மகளிர் தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்ள காதணி, தலையணி, விரலணி, கழுத்தணி போன்ற பல்வேறு வகையான அணிகலன்களைப் பயன்படுத்தினர்.

“பண்டைக்கால மக்கள் தொடக்கக் காலத்தில் ஆடையோ, அணியோ இல்லாதவராய் இருந்த நிலை ஒன்றிருந்தது. பின்பு அம்மக்கள் கண்ணுக்கினிய காட்சியை நல்கிய பல நிறத்தளிர் (குழை)களைக் காதில் செருகினார்கள். பலவகை விதைகளையும், கொட்டைகளையும் காதுகளில் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள்; பதப்படுத்தப்பட்ட புற்களையும், நார்களையும்

முறுக்கிக் கையிலும், கழுத்திலும், தோளிலும், இடையிலும், முன் கையிலும் சுற்றிக் கொண்டார்கள். பலவகை மலர்களையும், இலை தளிர்களையும் மாலையாகத் தொடுத்து மார்பிலும், இடையிலும் அணிந்து கொண்டார்கள். பலவகை மணிகளையும் பயன்படுத்தினார்கள். காலம் செல்லச் செல்லக் காதுகளில் செருகப்பட்ட குழை காதுகளில் துளை செய்யப்பட்டு அணியப்பட்டது. அது காதோலை எனப் பெயர் பெற்றது. அரையில் அழகுக்காக அணிந்த நார் (கயிறு) அரைநாண் (அரைஞாண்) எனப் பெயர் பெற்றது. தோளில் சுற்றித் தொடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது தொடி எனப்பட்டது. காதில் பல இடங்களில் ஓட்ட வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பூக்கள் கத்தரிப்பூ, இலவங்கப்பூ, முருகுப்பூ எனப் பல்வேறு பெயர் பெற்றன. இந்நிலையை அடுத்து பண்டைய மக்கள் தாங்கள் அணிந்து வந்த நகைகளை மரத்தில் செதுக்கினார்கள். பின்பு ஈயம் அல்லது செம்பை உருக்கி மர அச்சில் வார்த்தார்கள். புற்களையும், நார்களையும் முறுக்கிக் கை, கழுத்து, இடை முதலிய இடங்களில் அணிந்தாற் போலவே பொன், வெள்ளிக் கம்பிகளை முறுக்கிப் பல அணிகளைச் செய்தார்கள். ஆயின் அவற்றுக்கு முதற் பெயர்களையே இட்டு வழங்கினார்கள். அவை அரைஞாண், தொடி, குழை, மாலை, வளை எனப் பலவாறு பெயர் பெற்றன”¹⁸

என்பர்.

தொல்காப்பிய காலத்திற்கு முன்பே தமிழர் பல அணிகலன்களை அணிந்தனர் என்பதனை,

“காதொன்று களைதல், ஊழணி தைவரல்,

அணிந்தவை திருத்தல்”

(தொல். மெய். நூ.14, 15)

இந்நூற்பா வழி அறிய முடிகிறது.

“உலக மக்களில் தமிழர்களைப் போல் ஒப்பனைக்கு அணிகலன்களை
மிகுதியாகப் பயன்படுத்தியவர்கள் வேறு எந்நாட்டவரும் இல்லை”¹⁹

என்பர்.

காதணி

காதில் அணியும் தோடு, குழை, ஓலை என்ற அணிகலன்கள் காதணி
எனப்படுகிறது. இவை,

“காது ஒப்பனையில் முதலிடம் பெறுவது காதணியாகும். காதணி தோடு,
குழை, ஓலை”²⁰

என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

வளையல்

வளையல் என்பது மகளிர் இரண்டு கைகளிலும் முன் கையில், மணிக்கட்டில்
அணியும் ஓர் அணிகலனாகும்.

கழுத்தணி

கழுத்தில் அணியும் பொற் சங்கிலி, முத்து மாலை, சங்குகளாலான மாலை
போன்றன கழுத்தணிகளாகும்.

தலையணி

தலையணி என்பது பெண்கள் தம் கூந்தலில் அணிந்து கொள்ளும் சுட்டி, வயந்தகம், தொய்யகம் போன்ற அணிகலன்களைக் குறிக்கும்.

தோளணி

தோளணி எனப்படுவது மகளிர் தோளில் அணியக்கூடிய தொடி, இழை முதலிய அணிகலன்கள் ஆகும். தொடி என்பது தோளில் அணியக்கூடிய வளையமாகும்.

காலணி

காலணி என்பது காலில் அதாவது பாதத்தில் அணியும் சிலம்பு, சதங்கை, கொலுசு என்பனவாகும்.

விரலணி

கைவிரலில் அணியும் மோதிரம் ஆகும்.

இடையணி

இடுப்பில் அணியும் சதங்கை, பாண்டில், மேகலை முதலிய அணிகள் இடையணிகள் ஆகும்.

பூண்

பூண் என்பது மார்பில் கவசம் போல் அணியும் அணிகலன் என்று அகராதி பொருள் கூறுகிறது.

குறிஞ்சித்திணை மகளிரின் அணிகலன்கள்

குறிஞ்சி நில மகளிர் பொன்னாலான குழையையும் (கலி. 57), பூக்களாலான குழையையும் அணிந்தனர் (கலி. 63, குறுந்.159)

அவர்கள் பொற் சங்கிலி (அகம். 142) பொன்னாலான மாலை மற்றும் முத்து மாலையையும் கழுத்தணியாக அணிந்தனர் (கலி.54, 57)

குறிஞ்சி நில மகளிர் தம் கூந்தலில் மகரவாய் எனப்படும் மீனின் தலை போல் உள்ள அணிகலன் மற்றும் தலையணி அணிந்தனர். (கலி. 54, 59). மேலும் பொற்கம்பியை, தாழம்பூத் துண்டங்களுடன் இணைத்து அணிந்தனர் (கலி.55)

குறிஞ்சி நில மகளிர் தம்முடைய வளமான தோளில் தொடியை அணிந்தனர். இதனை,

“நேர் இறைப் பணைத் தோள்” (ஐங்.239)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இந்நில மகளிர் தம் கால்களில் சிலம்பை அணிந்திருந்தனர். (கலி. 57, 58) தம் மார்பில் பூண் அணிந்தனர். இதனைக் கீழ்வரும் பாடல் அடிகளால் அறியலாம்.

“பூண்ஆகம் உறத்தழீஇப் போதந்தான் அகன் அகலம்” (கலி.39)

“ஆண்டகை விறல் வேள் அல்லன் இவள்

பூண் தாங்கு இள முலை அணங்கி யோனே” (ஐங்.250)

குறிஞ்சி நில மகளிர் பொன்னாலான ஒளி வீசும் வளை, முத்து வளை (அகம். 368, கலி. 51, 59), சங்கில் அரக்கினை தீட்டினாற்போன்ற வரி பொருந்திய வளை, வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த வளை (நற். 25, 77, 136), கட்டுவட வளை (கலி. 54) மட்டுமின்றி வரிசையாக பல வளைகளையும் கைகளில் அணிந்தனர். மேலும் குறிஞ்சித்திணை மகளிர் வெள்ளியாலான (அகம்.142) வளையையும் கைகளில் அணிந்தனர்.

இவையே குறிஞ்சித் திணை மகளிர் பயன்படுத்திய அணிகலன்களாகும்.

மருதத் திணை மகளிரின் அணிகலன்கள்

மருதநில மகளிர் சிவந்த மணி பதித்த குழை (அகம். 86), வளைந்த குண்டலம் (நற். 120), மகரமீன் போன்ற காதணி, மணியாலான காதணி, காதில் தொங்கும் புல்லிகை எனும் காதணி என்பனவற்றை அணிந்தனர். (கலி. 90, 97, 96)

மேலும், பொன்னாலான வளை (அகம். 356), சங்கினாலான வளை (குறுந். 31), கோரையாலான வளையம் (நற். 60) மற்றும் நெளி வளையல் (ஐங். 71) என்பனவற்றை அணிந்தனர்.

முத்துமாலை (ஐங். 73, கலி. 92), கட்டுவடமாகிய வல்லிகை (கலி. 96), சங்கு மணிகளால் கோத்த மாலை (குறுந்.23) என்பனவற்றை கழுத்தணியாக அணிந்தனர்.

தொய்யகம், திருமகள் உருவம் பதித்த தலையணி, சுட்டி இவற்றைத் தலையணியாகப் பயன்படுத்தினர். நடனமாடும் மகளிர் வயந்தகம் எனும் தலையணியைப் பயன்படுத்தினர். (கலி. 97, 96, 79)

சுறா வடிவிலான சிலம்பு, தண்டை, சதங்கை போன்ற அணிகலன்களைத் தம் காலில் அணிந்திருந்தனர். மேலும் கூடு வடிவிலான சிலம்பையும் அணிந்தனர். (கலி.96, 97)

மருத நில மகளிர் மோதிரம் அணிந்திருந்தமையை,

“தொடுமணி மெல்விரல் தண்ணைத் தைவர” (அகம்.386)

“சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப” (நற்.120)

எனும் செய்யுள் வரிகளால் அறியலாம்.

பொன்னாலான மேகலையையும் இடையில் அணிந்தனர். (கலி.96). பரத்தை, பூண்களுடன் கூடிய ‘சுணங்கு’ அணிந்திருந்தனர். (நற்.20) மனையுறை மகளிர் பூண் அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

முல்லைத் திணை மகளிரின் அணிகலன்கள்

முல்லை நில மகளிர் பொன்னால் செய்த மகரக் குழையை அணிந்தனர் (கலி. 103) அவர்கள் பொன்னாலான ஒளி மிக்க வளையலையும் (நற். 371, குறுந். 358), சங்காலான வளையையும் (அகம்.24) அணிந்தனர்.

இந்நில மகளிர் செவ்விய, ஒளி பொருந்திய அணிகலன் அணிந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. (நற். 374, ஐங்.481, 470) அவர்கள் பொன்னால் செய்த அணிகலன்களைத் தலையில் குடியிருந்தனர் (குறுந்.21). ஆனால் அணிகலன்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை.

தம் தோள்களில் தொடி எனும் வளையத்தை (ஐங். 459, 493) அணிந்தனர். இதனை,

“மடப் பிடி தழீஇய மாவே

சுடர்த் தொடி மடவரல் புணர்ந்தனம் யாமே” (ஐங். 416)

எனும் ஐங்குறுநூற்று வரிகளால் அறிய முடிகிறது.

நெய்தல் திணை மகளிரின் அணிகலன்கள்

நெய்தல் நில மகளிர் பொன்னால் செய்த குழையை அணிந்தனர். (நற். 16) முத்தினைத் தூய்மை செய்பவர் இருந்தனர் என நற்றிணை (94) பகர்கிறது.

அவர்கள் சங்கு வளை (நற். 373, ஐங்.191), ஒளி மிக்க பொன்னாலான வளை (ஐங். 136, 140) அணிந்தனர். நெய்தல் நில மகளிர் பொருத்தமான அணிகலன்களை அணிந்தவர்கள் என்று நற்றிணை (382, 348) சுட்டுகிறது.

தொடி எனும் தோளணியை அணிந்தனர் (ஐங்.171, குறுந்.296). அவர்கள் பொன்னாலான சிலம்பைப் பயன்படுத்தினர். அவை உடைந்தால் செப்பமிடுபவர் (பொற்கொல்லர்) இருந்ததை,

“உறுவினைக்கு அசாவா உலைவுஇல் கம்மியன்

பொறிஅறு பிணைக்கூட்டும் துறைமணல் கொண்டு

வம்மோ தோழி மலிநீர்ச் சேர்ப்ப

பைந்தழை சிதையக் கோதை வாட

நன்னர் மாலை நெருனை நின்னொடு

சில விலங்கு எவ்வளை ளெகிழ

அலவன் ஆட்டுவோள் சிலம்புஞ்மிர்ந் தெனவே” (நற்.363)

எனும் செய்யுள் அடிகளால் அறிய முடிகிறது.

பாலைத் திணை மகளிரின் அணிகலன்கள்

பாலை நில மகளிர் பொன்னாலான குழையையும், மத்தக மணி பதித்த குழையையும் அணிந்தனர். (குறுந்.398, அகம். 351, 253)

சங்குகளாலான வளையல் (குறுந்.11, 260, அகம். 122, 267), பொன்னாலான வளை (அகம். 368, நற்.191) தொகுத்த பல வளை, திரட்சியான சிறிய வளையல் (குறுந்.15, 267) எனப்பல வகையான வளையல்களை அணிந்தனர்.

காசு மாலை, (ஐங். 310), முத்துவடம், பொன்வடம் (அகம். 73, 368, 387) முத்து மணியாலான மாலை (கலி. 28) போன்றவற்றைக் கொண்டு தம் கழுத்தை அலங்கரித்தனர்.

தம் கூந்தலை பொன் மாலை, தொய்யகம் எனப்படும் தலையணியைக் கொண்டு அழகுபடுத்தினர். (அகம். 32, கலி.28)

இந்நில மகளிரும் தொடியை அணிந்தனர். (குறுந்.356) சிலம்பு அணிந்தனர். (நற். 12, குறு. 7). சிலம்பைப் பெண்கள் தம் திருமணத்திற்கு முன்பு மட்டுமே அணிந்தனர். எனவே திருமணத்திற்கு முன் சிலம்பு கழி நோன்பு நிகழ்த்தப்பட்டு சிலம்புகள் அகற்றப்பட்டன. பிற திணைகளில் இச்சடங்கு நடத்தப்பட்டதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

திருமணத்திற்கு முன் சிலம்பை அகற்றும் நிகழ்வு பெண்ணின் வீட்டில் 'சிலம்பு கழிதல்' எனும் சடங்காகவே நடத்தப்பட்டுள்ளது. (அகம். 385, குறுந்.7) சிலம்பு பாலைத்திணை மகளிரின் திருமண வாழ்வில் ஒரு சிறப்பான அங்கம் வகித்துள்ளது.

பாலை நில மகளிர் பொன்னாலான மேகலை (அகம். 269) மட்டுமின்றி, மகளிர் வயிற்றுக்குக் கீழ் இடையில் அணியும் பாண்டில் எனப்படும் மணிகள் கோத்த பொன்னணியையும் அணிந்தனர். இதனை,

“பொன்செய் பாண்டில் பொலம்கலம் நந்த” (ஐங்.316)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

பாலைத்திணை மகளிரும் பூண் அணிந்த முலையை உடையவர்களாக இருந்தனர். (நற். 46)

ஒப்பனை

ஒப்பனை என்பதன் பொருள் அழகுபடுத்துதல் என்பதாகும். பெரும்பாலும் பெண்கள் அழகிற்காகச் செய்து கொள்ளும் அலங்காரம் ஒப்பனையாகும்.

“ஒப்பனையைக் குறிக்க தமிழில் அணி, தொட்டு வனைதல் முதல் பல சொற்கள் உண்டு. இவற்றுள் அணி, புனை என்பன தொன்று தொட்டு வழங்கி வரும் சொற்கள்”²¹

ஆகும்.

“ஒப்பனை செய்து கொள்வது என்பது மனித இனத்துடன் பிறந்த உயரிய கலை. உலக வரலாற்றை எடுத்துப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு இன மக்களிடையேயும் இக்கலை வளர்ந்திருந்தது புலனாகும்.”²²

சங்க மகளிர் மையிடல், தொய்யில், மாலை அணிதல், பூச்சூடல், திலகமிடல், கூந்தல் ஒப்பனை, நகங்களுக்கு நிறமூட்டல் போன்ற பல்வேறு ஒப்பனைகளைச் செய்து தம் அழகை மெருகேற்றினர்.

மையிடல்

சங்க மகளிர் கண் இமைகளில் தீட்டிய ஒப்பனைப் பொருள் கண்மை ஆகும்.

“கண்கள் ஒப்பனையில் மையிடுதல் தொன்று தொட்டுத் தொடர்ந்து வரும் பழக்கமாக அமைகிறது. உண்கண் என்ற சொல்லாட்சி இதன் செல்வாக்கை விளக்கும்.”²³

“பெண்கள் கண்ணுக்கு மை தீட்டிக் கொள்ளுவர். மை தீட்டும் குச்சிகளுக்குக் கோல் என்று பெயர். எப்போதும் மை தீட்டப் பெற்றிருந்தனவாதலின் பெண்களின் கண்களை உண்கண் என்றே கூறுவதுண்டு.”²⁴

“எகிப்தியர்களிடமிருந்துதான் தற்காலப் பெண்கள் விழிகளுக்கு மை தீட்டும் கலையை அறிந்தனர்”²⁵

என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதா என்பது ஆய்விற்குரியது.

முகத்தில் கண்களே உள்ளக் கிளர்ச்சி வேறுபாடுகளைத் தெளிவுபட அறிந்து கொள்ளப் பயன்படுகின்றன. எனவே களவு வாழ்விற்கு முக்கியக் கருவியாகத் திகழும் கண்கள் மை தீட்டப்பட்டன.

தொய்யில்

மகளிர் மேனியில் எழுதிய வள்ளிக் கொடியை தொய்யில் என்பர். இன்று நாம் கை, கால்களில் வரையும் மருதாணி போன்றது அக்கால மகளிர் மார்பில் எழுதப்பட்ட தொய்யிலாகும்.

“உடம்பின் மேற்பாகத்தில் சந்தனம், குங்குமம் முதலியவற்றைக் குழம்பாக பூசி, அதன் மேலே இலை, பூ முதலிய ஒவியங்களை வரைவர். இவ்வோவியம் தொய்யில் எனப்படும்.”²⁶

“மகளிர் தம் முலை மீதும் தோள் மீதும் வண்ணக் குழம்பினால் முறையே தொய்யிலும், கரும்பும் எழுதிக் கொள்வது உண்டு. இவற்றைத் தம் காதலிமார்க்குக் காதலர்கள் எழுதினர்”²⁷

என்று கூறுவர்.

மாலை அணிதல்

கழுத்தில் அணியும் மலர்களாலான தொகுப்பு மாலை எனப்படும். இன்றைய காலச்சூழலில் சில நிகழ்வுகளுக்கு மட்டுமே மாலை பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் சங்க காலத்தில் ஒப்பனைக்காக மாலையைப் பயன்படுத்தினர்.

“தம் நிறத்தால், அழகால், கவர்ச்சியால், மணத்தால் மனம் கவருவன மலர்கள். தமிழர் இம்மலர்களை உடம்பின் பல பகுதிகளிலும் ஒப்பனை செய்யப் பயன்படுத்தினர். இவற்றைத் தனித்தும் பிற வடிவங்களாகப் புனைந்தும், உருவாக்கியும் பயன்படுத்தினர்.”²⁸

பூச்சுடல்

சங்க மகளிர் தம் பகுதியில் மலர்ந்த மலர்களை அழகிற்காகவும், மணத்திற்காகவும் கூந்தலில் சூடினர்.

திலகமிடுதல்

மகளிர் நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளும் பொட்டைத் திலகம் என்பர். இது நெற்றிக்கு அழகைத் தரும்.

செம்பஞ்சக் குழம்பு

செம்பஞ்சு என்பது செவ்வரக்குச் சாயமிட்ட பஞ்சாகும். செம்பஞ்சக் குழம்பு என்பது செம்பஞ்சாற் செய்யப்பட்டு மகளிர் காலில் பூசப்பட்டு வந்த குழம்பு வகையாகும்.

கூந்தல் ஒப்பனை

சங்க மகளிர் கூந்தலுக்கு மயிர்ச் சாந்து பூசி, மணமேற்றி, எண்ணெய் தடவி, ஐம்பாலாகக் கூந்தலை வகுத்து, பூச்சூடி, தலைமாலையைச் சூடி ஒப்பனை செய்தனர்.

ஐம்பால்

சங்க கால மகளிர் தம் கூந்தலை குழல், அளகம், கொண்டை, பனிச்சை, துஞ்சை என ஐந்தாக வகுத்து ஒப்பனை செய்தனர்.

குழல் : மயிர்க்குழற்சி. சுருட்டி முடிக்கப்படுவது.³⁰

அளகம் : நுதலைச் சார்ந்த முன்னுச்சிமயிர்.³¹

கொண்டை : கூந்தலைத் திரளாகச் சேர்த்துக் கட்டும் முடிவகை.³²

பனிச்சை : கழுத்தின் பின்பகுதி.³³

துஞ்சை : துஞ்சை என்பது பின்னித் தொங்கவிட்ட கூந்தல் வகையாகும்.³⁴

என்று சென்னைப்பல்கலைக்கழக தமிழ் பேரகராதி பொருள் தருகிறது.

எருமண்

மண் மேடுகளிலிருந்து காற்றடித்தால் கொட்டும் நுண்மணல், ஆற்றோரக் களிமண் போன்றவை எருமண் எனப்படுகிறது. இதனை மகளிர் தம் கூந்தலுக்கு இட்டு தேய்த்துக் குளிப்பர்.

குறிஞ்சித் திணை மகளிரின் ஒப்பனைகள்

குறிஞ்சி நில மகளிர் தம் கண்களைக் கண்மை கொண்டு அழகுபடுத்தினர். (கலி. 60, 37, நற். 77, குறுந். 339)

தொய்யில் வரையும் பழக்கமுடையவர்கள். தலைவன் தலைவிக்குத் தொய்யில் எழுதியதை,

“உருத்தெழு வனமுலை யொளிபெற வெழுதிய

தொய்யில் காப்போ ரறிதலு மறியார்” (குறுந். 276)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் பல்வேறு மலர்களாலான மாலையை அணிந்தனர். அவர்கள் தாழம் பூமாலை (கலி.55), மலைப் பூக்களாலான மாலை, குவளை மலர் மாலை மற்றும் குவளை, காந்தள் அரும்பு, முல்லைப் பூக்களாலான மாலையையும் அணிந்தனர். (அகம். 142, 358, குறுந்.62)

காந்தள் (நற்.51), நாரத்தம் பூ (குறுந். 52, கலி.54), குவளை (குறுந். 34, ஐங்.225), பல பூக்களை கலந்து தொடுத்த கதம்பம் (குறுந். 312), பெயர் குறிப்பிடா மணமிக்க பல மலர்களை தம் கூந்தலில் ஒப்பனைக்காகச் சூடினர்.

வாயின் முன்புறமுள்ள பகுதி இதழாகும். சங்க மகளிர் உதட்டிற்கு ஒப்பனை செய்ததாக குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் குறிஞ்சி மகளிரின் இதழை சில இடங்களில் சிவந்த இதழ் (குறுந். 300, 286) செக்கச் சிவந்தவாய் (ஐங். 255) எனக் குறிப்பிடுவதால் அவர்கள் சாயம் போன்று ஏதேனும் பயன்படுத்தி இதழை ஒப்பனை செய்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

குறிஞ்சி நில மகளிர் திரண்ட கரிய, மயில் தோகை போன்ற மெல்லிய (குறுந். 52, 225), கருமணல் போன்று நெளிந்த, கொடி போல் நீண்ட, சுருண்ட (கலி. 57) கூந்தலை உடையவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் தம் கூந்தலை வாழைப்பூ போன்று கொண்டை இட்டும், பின்னியும், ஐம்பாலாக வகுத்தும் கூந்தலை அலங்கரித்தனர். (குறுந். 353, நற். 225, 339, 140)

அவர்கள் தம் கூந்தலுக்கு எண்ணெய் தடவினர். (குறுந். 312, ஐங். 269) மயிர்ச்சாந்து, சந்தனம் மற்றும் பல பொருட்களைக் கொண்டு மணம் ஏற்றினர். (குறுந். 312) எனவே அவர்களது கூந்தல் மணம் வீசியது. கொண்டையைப் பூமாலை கொண்டு அழகுபடுத்தினர். (கலி. 54) மேலும் கூந்தலுக்கு எருமண் தேய்த்து குளித்தனர். இவ்வாறு குறிஞ்சித் திணை மகளிர் தம்மை ஒப்பனை செய்து கொண்டனர்.

முல்லைத் திணை மகளிரின் ஒப்பனைகள்

முல்லைநில மகளிர் கண்களுக்கு மையிட்டுக் கொண்டனர். (அகம்.144, 354) தம் மார்பகங்களில் தொய்யில் எழுதினர். (கலி.117) தலைவன், தலைவிக்குத் தொய்யில் எழுதியதை,

“ஐய பிதிர்ந்த சுணங்குஅணி மென்முலைமேல்

தொய்யில் எழுதுகோ மற்று என்றான்”

(கலி.111)

எனும் முல்லைக்கலி அடிகளால் அறியலாம்.

முல்லை நில மகளிர் மணம் வீசும் முல்லைப் பூக்களாலான மாலையை அணிந்தனர். (ஐங். 476) அவர்கள் முல்லைப்பூ (ஐங். 408, 446) குவளை மலர் (குறுந். 270), குருக்கத்தியுடன் செண்பகம் சேர்த்துக் கட்டிய மலர்மாலை (நற். 97), கொன்றை, காயா, வெட்சி, பிடவம், முல்லை, கஞ்சங்குல்லை, குருத்து, கோடல், பாங்கர் முதலிய பூக்களால் தொடுத்த தலைமாலை (கலி. 103) எனப் பலவகை பூக்களையும் சூடி கூந்தலை அலங்கரித்தனர்.

முல்லை நில மகளிர் கரிய, நெளியுள்ள, நீண்ட கூந்தலைக் கொண்டிருந்தனர். (குறுந். 190, கலி. 112, ஐங். 429). பலவகைப் பூக்களாலான தலை மாலை (கலி.103) அணிந்தனர். கூந்தலைப் பின்னி ஒப்பனை செய்தனர். (நற். 374)

மருதத்திணை மகளிரின் ஒப்பனைகள்

மருதநில மகளிர் மையிட்டு அழகுபடுத்திய கண்களை உடையவர்கள். அவர்கள் வேழத்தின் உள் குழிந்த தட்டைக்குள் அஞ்சனமையைப் பொதித்து வைத்துக் கெடாமல் பாதுகாத்தனர். இதனை,

“ஒங்குபூ வேழத்துத் தூம்உடைத் திரள் கால்

சிறு தொழு மகளிர் அஞ்சனம் பெய்யும்” (ஐங்.16)

எனும் அடிகளால் அறிய முடிகிறது. கண்மையை ‘அஞ்சனம்’ எனக் குறித்தனர்.

மருத நில மகளிர் சந்தனத்தால் மார்பில் கரும்பு வரைந்து, தொய்யில் எழுதினர். (நற்.350, குறுந்.384) தலைவன் தொய்யில் வரைந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

மருத நில மகளிர் மலர் மாலையை அணிந்து தம்மை ஒப்பனை செய்தனர். (நற்.20)
தலைவன் தழையாடையுடன், மலர் மாலையையும் தலைவிக்கு அளித்ததை,

“தழையும் தாரும் தந்தனன் இவன்என” (நற்.80)

எனும் அடிகளால் அறிய முடிகிறது. கரும்பின் பூவால் தொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலையையும் ஒப்பனைக்குப் பயன்படுத்தினர். (ஐங். 91)

மருத நில மகளிர் வெண்கடம்பப்பூ (நற். 20), முல்லைப்பூ, நீலமலர் (கலி. 67) இவற்றை சூடினர். ஆம்பலின் புறப் பூவிதழை ஒடித்தும் சூடினர். (குறுந். 80)

மருத நில மகளிர் நெற்றியில் திலகம் வைத்தனர். அவர்கள் முத்தை ஒட்ட வைத்தும் திலகம் இட்டுக் கொண்டனர். (கலி.97, 92)

மருத நில மகளிர் கருத்த நீண்ட, திரண்ட கூந்தலைக் கொண்டிருந்தனர். (குறுந். 72, 126, 384) கூந்தலுக்கு வெண்கடுகு இட்ட எண்ணெய், நெய் பூசி, மயிர்ச்சாந்து, கஸ்தூரி தடவி மணம் ஊட்டினர். (நற்.40, கலி.93, ஐங். 84). மேலும் கூந்தலை ஐம்பாலாகப் புனைந்தனர். அவர்கள் கூந்தலுக்கு எருமண் தேய்த்துக் குளித்ததை,

“கூழைக் கருமண் கொணர்க்குச் சேறும்” (குறுந்.113)

எனும் குறுந்தொகை அடிகளால் அறியமுடிகிறது.

நெய்தல் திணை மகளிரின் ஒப்பனைகள்

நெய்தல் நில மகளிர் கண்களுக்கு மையிட்டனர். (நற். 155, அகம். 310, 390, ஐங். 125)

நெய்தல் நில மகளிர் தொய்யில் எழுதித் தம் மார்பகங்களை, தோள்களை ஒப்பனை செய்தனர். (கலி. 126, 143). தலைவன், தலைவியின் மார்பில் தொய்யில் எழுதுவதும் உண்டு.

நெய்தல் நில மகளிர் தலைவன் தர, நெய்தற்பூ மாலையை அணிந்தனர். (நற். 138) அடும்பங்கொடி மலருடன் சேர்த்துக் கட்டிய நெய்தல் மலர் மாலை (குறுந். 401), தும்பை மாலை, தொடலை மாலை என்று கூறப்படும். வேறு பூக்கள் கலக்காமல் நெய்தல் பூவால் மட்டுமே தொடுத்த மாலை (ஐங். 187, 191) எனப் பல வகை மலர்களைக் கொண்டு தம்மை ஒப்பனை செய்து கொண்டனர்.

நெய்தல் நில மகளிர் நெய்தல் மலர், அடும்பின் மலர், தாழை மடல் (நற்.27, 145, 349), காந்தள், செருந்திப்பூ (அகம். 150, 280), களிமுள்ளிப்பூ (ஐங். 121) போன்ற பல்வேறு வண்ண, மணம் வீசும் மலர்களை தம் கூந்தல் ஒப்பனைக்குப் பயன்படுத்தினர். நெய்தல் நில மகளிர் பூப்பறிக்க தலைவன் உதவி புரிந்ததை,

“கொடுங்கழி மருங்கின் அடும்புமலர் கொய்தும்

கைதை தூக்கியும் நெய்தல் குற்றும்” (நற். 349)

இவ்வடிகள் மூலம் அறியலாம்.

நெய்தல் நில மகளிர் கருமையான குளிர்ந்த அடர்ந்த கூந்தலைக் கொண்டிருந்தனர். (அகம். 230, ஐங். 197) கூந்தலை, கொண்டை (கலி.145), பின்னல் மற்றும் ஐம்பாலாக வகுத்து ஒப்பனை செய்தனர். (அகம். 150, நற்.96). நெய்தல் திணை மகளிர் தம்மை அழகுபடுத்த பல்வேறு ஒப்பனைகளைச் செய்தனர்.

பாலைத்திணை மகளிரின் ஒப்பனைகள்

பாலைத்திணை மகளிர் கண்களுக்கு ஒப்பனை செய்ய கண்மையைப் பயன்படுத்தினர். (நற். 166, குறுந். 250, 398)

பாலை நில மகளிர் தொய்யில் வரைந்தனர். தலைவனும், தலைவியின் தோள், மற்றும் மார்பில் மையால் பூக்களின் சித்திரம் வரைந்து தொய்யில் எழுதினான். (அகம். 177, 239, கலி.18)

பாலைத்திணைப் பெண்கள் ஆவிரைப் பூமாலை, வேங்கைப் பூ மாலையையும் (அகம். 301, 345), பரத்தை கோங்கின் பூ மாலையையும் (ஐங். 370) சூட்டி ஒப்பனை செய்தனர்.

அவர்கள் கத்தரிகையினால் முடியை வெட்டி ஒப்பனை செய்தனர். (கலி.32, 36) கூந்தலை ஐம்பாலாகவும், கொண்டை போட்டும், பின்னியும் அலங்கரித்தனர். (குறுந். 229, அகம். 59, 117) கூந்தலுக்கு எண்ணெய் தடவி, மயிர்ச்சாந்து பூசி மணமூட்டினர். (அகம். 117, 385). மேலும் பொன் மாலையாலும் கூந்தலை அலங்கரித்தனர். (கலி. 32, 56) பாலை நில மகளிர் ஆர்வத்துடன் கூந்தல் ஒப்பனையில் ஈடுபட்டனர்.

பாலைத்திணை மகளிர் பாதிரிப்பூ, சில் மலர், முல்லைப்பூ, காட்டு மல்லிகையுடன் பாதிரிப்பூ கலந்து கட்டிய மாலை, பாதிரி, காட்டு மல்லி, செங்கருங்காலி சேர்த்துச் சூடுதல், பூவுடன் தழை சேர்த்துச் சூடுதல் (நற்.118, 42, 214, 118, 337, 391). குவளைப் பூ, காட்டு மல்லியுடன் முல்லைப்பூ இணைத்துச் சூடுதல், வெண் கடம்பமலர், கடம்பந் தளிர் (அகம். 59, 391, 257, 221) வேங்கை, புங்க மரத்தின் தளிர், கோங்கம் பூ, தளிர் இவற்றை வேங்கையுடன் சேர்த்துச் சூடுதல் (ஐங். 396, 347, 367) எனப் பல்வேறு வகையிலான மலர்களை இணைத்துத் தம் கூந்தலில் சூடி மகிழ்ந்தனர். பாலை நில மகளிரே அதிகளவில் பல்வேறு நிறம், மணம் உடைய மலர்களைப் பயன்படுத்தித் தம் கூந்தலை ஒப்பனை செய்தனர்.

பாலை நில மகளிர் தம் நெற்றியில் திலகம் வைத்து ஒப்பனை செய்தனர். இதனை,

“மாக விசம்பில் திலகமொடு பதித்த

திங்கள் அன்னநின் திருமுகத்து”

(அகம். 253)

“சாந்து கூந்தல் ஊரி, போது அணிந்து,

தேம்கமழ் திருநுதல் திலகம் தைஇயும்” (அகம். 389)

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன.

பாலைத் திணை மகளிர் தம் சிவந்த பாதங்களுக்கு செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசினர். கை நகங்களுக்கும் செம்பஞ்ச பூசினர். (அகம். 389, 317)

நீல மணி போன்ற கரிய, நீண்ட, மயில் தோகை போன்று அடர்ந்து விரிந்த, முழங்கால் வரை நீண்ட கூந்தலை உடையவர்களாய் இருந்தனர். (நற்.166, ஐங்.304, அகம். 253)

ஐந்திணை மகளிரும் தம்மை அழகுபடுத்திக் கொள்ள பல்வேறு முறைகளில், பல்வேறு பொருட்களைப் பயன்படுத்தி ஒப்பனை செய்து கொண்டனர்.

தொகுப்புரை

- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் தம்மை ஒப்பனையால் அழகுபடுத்திக் கொண்டனர்.
- ❖ தழையாடையை இளம் பெண்கள் அதிகளவு பயன்படுத்தினர்.
- ❖ நெய்தல், பாலைத் திணை மகளிர் கச்சு அணிந்தனர்.
- ❖ முல்லை, மருத நிலத்தில் பருத்தி ஆடைகளைக் கஞ்சியிட்டுப் பயன்படுத்தினர்.
- ❖ குறிஞ்சி, மருதம், பாலைத் திணை மகளிர் மட்டுமே தம் முலைகளில் பூண் அணியும் வழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.
- ❖ குறிஞ்சித் திணை மகளிர் மட்டுமே வெள்ளியாலான வளையை அணிந்தனர்.
- ❖ மருதத்திணை மகளிர் மட்டுமே மோதிரம் அணிந்ததற்கான குறிப்பு உள்ளது.

- ❖ கூந்தலை ஐம்பாலாக வகுத்து ஒப்பனை செய்தனர்.
- ❖ கூழைக்கு எருமண் தேய்த்துக் குளித்து, மயிர்ச்சாந்து, கஸ்தூரி இவற்றால் மணமூட்டினர்.
- ❖ தம் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ப மலரும் மலர்களைக் கொண்டு கூந்தலை ஒப்பனை செய்தனர்.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் தொய்யில் வரையும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் மையிடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.
- ❖ பாலைத் திணை மகளிர் செம்பஞ்சுக் குழம்பை நகங்களுக்குப் பயன்படுத்தினர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பகவதி, கு., தமிழர் ஆடைகள், ப.2.
2. தேவநேயப் பாவாணர், பண்டைத் தமிழ் நாகரிகமும் பண்பாடும், ப.43.
3. பிள்ளை, கே.கே., தமிழக வரலாறும் மக்களும் பண்பாடும், ப.141.
4. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, கா., தமிழர் சமயம், ப.26.
5. சோமசுந்தரனார், பொ.வே., குறுந்தொகை உரை, ப.230.
6. பகவதி, கு., மேற்படி, ப.364.
7. முருகானந்தம், ச., தழையணி, ப.67.
8. மேலது, ப.63.
9. மேலது, பக்.54-55.
10. மேலது, பக்.57-58.
11. மேலது, ப.70.
12. பகவதி, கு., மேற்படி, ப.91.
13. தேவநேயப்பாவாணர், மேற்படி, ப.41.
14. பிரேமலதா, பஞ்ச - பட்டு வரை (கட்டுரை) இணைய வழியில் பெற்ற தகவல்.
15. பகவதி, கு., மேற்படி, ப.52.
16. மேலது, ப.52.
17. சண்முகம்பிள்ளை, மு., சங்கத் தமிழர் வாழ்வியல், ப.130.

18. இராசமாணிக்கனார், மா., பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, பக்.520–521.
19. வரதராசன், வெ., தமிழரின் ஒப்பனைக் கலைத்திறன், ப.33.
20. பகவதி, கு., தமிழர் பண்பாட்டு ஒப்பனையியல் சொற்கோவை, ப.138.
21. மேலது, ப.1
22. Will Durant, The Story of the Civilization, Part I, p.84.
23. பகவதி, கு., மேற்படி, ப.128.
24. பிள்ளை, கே.கே., மேற்படி, ப.148.
25. Will Durant, மேற்படி, ப.169.
26. அழகு கிருஷ்ணன், பொ., சிலப்பதிகாரம் காட்டும் பண்பாடும் சமுதாய வரலாறும், பக்.123–124.
27. சண்முகம் பிள்ளை, மு., மேற்படி, ப.131.
28. பகவதி, கு., மணப்பொருட்கள் சிலப்பதிகாரத்தில், ப.19.
29. பகவதி, கு., தமிழர் பண்பாட்டு ஒப்பனையியல் சொற்கோவை, ப.125.
30. தமிழ்ப்பேரகராதி, தொகுதி-II, ப.1031.
31. மேலது, தொகுதி-I, ப.243.
32. மேலது, தொகுதி-II, ப.1145.
33. மேலது, தொகுதி-IV, ப.2573.
34. மேலது, தொகுதி-IV, ப.1957.

இயல் - நான்கு

ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

கலையும் விளையாட்டும் ஓரினத்தின் பண்பாட்டு வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகவும், சிறப்பிடம் பெற்றதாகவும் விளங்குகின்றன. பண்டைத் தமிழரின் பெருமைமிக்க நாகரிகத்தையும், பண்பாட்டையும் அக்காலப் புலவர்கள் என்றும் அழியாத செய்யுள்களாகத் தீட்டியுள்ளனர். அச்செய்யுள்களின் தொகுப்பான சங்க இலக்கியங்களுள் எட்டுத்தொகையின் அகநூல்களில் ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரின் பொழுதுபோக்கான விளையாட்டுகள் பற்றிய குறிப்புக்களும் இடம்பெற்றுள்ளன.

விளையாட்டு

விளையாட்டு எனும் சொல்லுக்கு, புலவர்கள் ஏதும் வரையறை வழங்கவில்லை. தொல்காப்பியத்தில் உவகை எனும் மெய்ப்பாடு தோன்ற விளையாட்டு காரணமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை,

“செல்வம் புலனே புணர்வுவிளையாட் டென்று

அல்லல் நீத்த உவகை நான்கே”¹

எனும் நூற்பாவால் அறியலாம்.

தமிழ்ப் பேரகராதி,

“விளையாட்டில் ஆட்டு என்பது விளையாட்டு என்பதன் அடிச்சொல்லாகும். இதனுடன் அடைச்சொல் சேர்ந்து விளையாட்டு ஆயிற்று. ஆடு என்ற வினைச்சொல்லிலிருந்து பெறப்பட்டது ஆட்டு என்னும் சொல். ஆடு என்னும் சொல்லிற்கு அசைதல், காத்தாடுதல், நீராடுதல், விளையாடுதல்”²

என்று பொருள் தருகிறது.

முற்காலத்தில் மனிதன் தற்காப்புக்காக ஓடினான்; நீந்தினான்; கண் விழித்தான்; கையில் கிடைத்தனவற்றை வைத்துக் கொண்டு போராடினான். அப்பொழுது அவன் பெற்ற பயிற்சி அவனது வீரத்தைப் புலப்படுத்த வகை செய்தது. வீரத்தோடு மனமகிழ்ச்சியும் இணைய விளையாட்டுக்கள் தோன்றலாயின.

“வீரத்தை வளர்க்க, பயத்தை விரட்ட, நம்பிக்கையை ஊட்ட, நண்பர்களைப் பெருக்க, பொழுதுபோக்கை வரவேற்க, முரண்பாட்டை உணர்த்த, வாழ்க்கையினையும், தொழிலினையும் எதிரொலிக்கப் போலச் செய்ய எனப்பல நிலைகளில் விளையாட்டுகள் தோன்றலாயின”³

என்று விளையாட்டுகள் தோன்றியமை குறித்து சு. சிவகாமசுந்தரி விளக்குகிறார்.

“விளை நிலத்தில் அறுவடைக்குப் பின் ஆடுவது விளையாட்டு. வேளாண் சமுதாயத்தின் இச்சொல் இன்று பொதுச்சொல்லாகி விட்டது”⁴

என்பார்.

“மக்கள் உள்ளங்களைத் தூண்டி உற்சாகப்படுத்துவதற்கு விளையாட்டுகள் என்பவை பெருந்துணை புரிபவை”⁵

என்று மு. இராகவையங்கார் குறிக்கின்றார். இவர்களின் கூற்றிலிருந்து விளையாட்டு என்பது சிரமமின்றி, இலேசாகச் செய்கின்ற, வேடிக்கையான மகிழ்ச்சி நிறைந்த செயல்

என்பது புலனாகின்றது. பண்டைத் தமிழகத்தில் சிறார்க்கென்றும், ஆண்களுக்கென்றும், பெண்களுக்கென்றும் தனித்தனி விளையாட்டுகள் இருந்தன. அவை நிலப்பாகுப்பாட்டை ஒட்டி அமைந்தன என்பதை அறிய முடிகிறது.

சங்க இலக்கியங்களில் ஆடவர் விளையாட்டுக்களை விட மகளிரின் விளையாட்டுக்களே மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன.

“விளையாட்டு எனும் சொல் முதலில் நில ஆட்டத்தை மட்டும் குறித்துப் பின் எல்லா வகையான ஆட்டங்களையும் குறித்து வந்திருக்கிறது”⁶

என்று அ. பிச்சை கூறுகிறார். விளையாட்டுகள் உடலைக் கட்டுடன் காப்பதற்கும், மகிழ்ச்சியடைவதற்கும் பெரிதும் துணைபுரிகின்றன. விளையாட்டு என்பது வயது வரம்பில்லாமலும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வைக் கருதாமலும் பொதுவாக ஆடப்பட்ட நிலையைச் சங்க இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன எனலாம்.

ஓரை விளையாட்டு

ஓரை விளையாட்டு என்பது பைஞ்சாய் எனப்படும் ஒருவகைக் கோரையால் பாவை செய்து விளையாடும் ஆட்டமாகும்.

“ஓரை என்பதை மகளிரின் விளையாட்டுப் பாவை”⁷

என தமிழ் பேரகராதி பொருள் கூறுகிறது.

இளம்பூரணர், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார உரையில்,

“ஓரை விளையாட்டுப் பாவையை மகளிர் பைஞ்சாய்க் கோரைப்புல்லிலிருந்து
உருவாக்கினர். கோரைப் புல்லைக் கிழித்துக் கசக்கினால் மெல்லிய பஞ்சு
போன்ற நார் கிடைக்கும்”⁸

என்று பைஞ்சாய்க் கோரை பற்றிக் கூறுகிறார்.

ஓரைப்பாவை செய்பொருள்கள்

பைஞ்சாய்க் கோரை, மகரந்தப்பொடி, பலவகை மலர்கள் இவற்றைப் பயன்படுத்தி
மூன்று முறைகளில் மகளிர் ஓரைப்பாவை செய்திருக்கலாம் என செ.அ. முத்துக்கிருஷ்ணன்
கூறுகிறார். அவை,

1. “கோரையை நார்நாராகக் கிழித்துப் பஞ்சு போல் ஆக்கி அதைக் கொண்டு
பாவை செய்தனர்.
2. மகரந்தத்தூளைக் குவித்து கைகளால் அதை இறுக்கிப் பிடித்துக்
கெட்டியாக்கிப் பின் பாவை செய்தனர். அப்பாவை குலைந்து விடாமலிருக்கப்
பஞ்சாய்க் கோரை நாரால் சுற்றிக் கட்டினர்.
3. மகரந்தத்தூள் மிகுதியாகக் கிடைத்தபோது, மகரந்தத்தையும்,
மலரிதழ்களையும் கலந்து ஓரைப்பாவை செய்து அப்பாவை கட்டு
விடாமலிருக்கப் பஞ்சாய்க் கோரையால் சுற்றிக் கட்டினர். மகளிர் அழகான
பாவையைத் தம் கைகளாலேயே செய்யக் கூடிய திறமை பெற்றிருந்தனர்”⁹

என்பனவாகும்.

ஆடிய முறை

“ஓரையாட்டம் என்பதற்குக் கைகளைக் கோர்த்துக் கொண்டு வட்டமாக நின்று பாடிக் கொண்டே ஆடும் ஒரு பழங்காலத்து ஆட்டம்”¹⁰

என்று ஆடும் முறைப்பற்றித் தமிழ் பேரகராதி கூறுகிறது.

மகளிர் ஓரையாட்டத்தின்போது வட்டமாக நின்று இரு பக்கங்களிலும் அடுத்து நிற்பவருடன் கைகளைக் கோர்த்து ஆடுவர். ஓரையாட்டத்தின் முக்கியப்பொருளான ஓரைப்பாவை வட்டத்தின் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நீரில் ஓரையாட்டம்

நிலத்தில் ஆடியதைப் போலவே மகளிர் நீரிலும் ஓரை விளையாட்டை விளையாடி உள்ளனர். இவ்வாறு விளையாடுவதற்கு, பாவை நீரில் மிதக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். எனவே, பாவை செய்ய நீரில் மிதக்கக்கூடிய பஞ்சு போன்ற மென்மையான கோரை அல்லது மலர்த்தாது பயன்படுத்தினர் எனலாம். மகளிர் நீரில் ஓரை விளையாடிய முறை பற்றி முத்துக்கிருஷ்ணன் கூறுகையில்,

“நீரில் பாவையை மிதக்கவிட்டிருக்கலாம். குளிக்கும் ஆழத்தில் நின்று கொண்டு மிதக்கும் பாவையை ஒருவருக்கொருவர் தள்ளி விளையாடி இருக்கலாம். நீரில் மிதக்கும் போது அலைகளால் தள்ளி அலைக்கழிக்கப்படும் பாவையைத் தங்கள் பக்கம் தள்ள மகளிர் அதைப்பற்றி வர முயற்சி செய்ய அவ்விளையாட்டு மகிழ்ச்சியாக அமைந்தது. தன் கையில் பாவை கிடைக்கவில்லை என்றால் சலிப்படையாது திரும்பத் திரும்ப முயற்சி செய்து பாவையைக் கைப்பற்றுவதிலேயே எல்லோரும் குறியாக விளையாடினர்”¹¹

என்கிறார். இவற்றின் மூலம் ஓரையாட்டம் என்பது சங்க மகளிர் நீரிலும், நிலத்திலும் பாவை கொண்டு வட்டமாக நின்று விளையாடியமையை அறிய முடிகிறது.

சிற்பில்

மகளிர் மணலால் சிறிய வீடுகளைக் கட்டி விளையாடுவது சிற்பில் விளையாட்டாகும். மணலில் சிறிய, சிறிய வீடுகள் கட்டித் தங்கள் கற்பனைத் திறத்திற்கேற்ப விளையாடி உள்ளனர்.

“திட்டமிட்ட விளையாட்டு. வீட்டின் பின்புறத்தில் இயற்கைச் சூழலில் பகலில் இவ்விளையாட்டு நடந்துள்ளது”¹²

“இது மகளிரின் பொழுதுபோக்கு மட்டுமின்றித் தன் காதலனைத் தேர்வு செய்யும் களவுக் களமாகவும் இருந்தது”¹³

என்றும் கூறுவர்.

ஊசல்

மகளிர் மரக்கிளைகளில் கட்டப்பட்ட ஊஞ்சலில் அமர்ந்து தாமே காலால் உந்தி ஆட்டிவிட்டுக் கொண்டும், பிறர் ஆட்டி விட்டும் ஆடுவர். காதலனும் சில நேரங்களில் ஊஞ்சலை ஆட்டி விடுவதுண்டு. ஊசல் விளையாட்டின் தோற்றம் பற்றி,

“நாகரிகமில்லாத வேட்டை வாழ்க்கையை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் மனிதன் இரவில் தூங்கும்போது காட்டு விலங்குகள் தாக்கும் என்ற அச்சத்தால் உயர்ந்த மரக்கிளைகளில் உறங்கினான். உறங்கும்போதே சில நேரங்களில் மரக்கிளையிலிருந்து நழுவிக் கீழே விழுந்து விடக்கூடிய நிலைமைகள் ஏற்பட்டன. நழுவிக் கீழே விழாது உறங்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கிளைகளிலிருந்து நீண்டு தொங்கும் விழுதுகள் மற்றும் கிளைகளைப் பற்றிக் கிடக்கும் கொடிகள் ஆகியவற்றைப் பிணைத்துக் கட்டி அதில் உறங்கினான். காற்று வகையாக அடிக்கும் போது கிளைகள் ஆடின. படுத்த நிலையில் முன்னும் பின்னும் மனிதன் ஆடினான். அவ்வாட்டத்தில் ஓர் இதமான சுகம் ஏற்பட்டதை உணர்ந்தான். பிறகு வசதியாகக் கட்டிக்

**கொண்டு பகல் நேரத்திலும் ஆடினான். இவ்வாறாக ஊசல் விளையாட்டுத்
தோற்றம் பெற்றது”¹⁴**

என்று கூறுவர். சங்க மகளிர் வேங்கை, அசோகு, கொன்றை, ஞாழல், ஆல் போன்ற உறுதியான மரக்கிளைகளில் நீண்ட கயிறுகளைக் கட்டித் தொங்கவிட்டு கயிறுகளின் நுனியில் அமர்ந்தாடுவதற்கான பலகைகளை அமைத்தனர். மேலும் கயிறுகளை மறைக்க மலர்க்கொத்துகளைப் பயன்படுத்தினர். வீட்டுக்கு வெளியே சோலைகளில் இவ்விளையாட்டு நடைபெற்றது. மகளிர் தனியாக மட்டுமின்றிப் பலரும் சேர்ந்தாடும் வகையிலும் ஊசல் அமைத்திருந்தனர் என்பது புலனாகிறது.

பந்தாட்டம்

பந்தாட்டம் சங்க கால மகளிர் விளையாடிய ஆட்டங்களில் ஒன்றாகும். சங்க மகளிர் பந்தாடுவதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். வரிப்பந்து, வரிபுனை பந்து, வரியணி பந்து ஆகியவை பந்தாட்டத்துக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

**“பந்து உருண்டை வடிவமுள்ள விளையாட்டுக் கருவி. பந்தெறிகளம், பந்தடி
மேடை இருந்த விவரங்களை இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.
பொழுதுபோக்காகவும், போட்டியாகவும் ஆடுவது; மாலை நேர
விளையாட்டு; தனியாகவும், சேர்ந்தும் விளையாடுவது; பாடிக் கொண்டே
ஆடுவது; பூவினால் ஆகிய பந்துகளைப் பயன்படுத்துதல் நூலினால்
வரிந்து கட்டப்பட்ட ஒருவகைப்பந்து”¹⁵**

என்று பந்தைப் பற்றி விரிவான விளக்கமளிப்பர்.

கழங்காடல்

சங்க மகளிர் விளையாடிய விளையாட்டில் கழங்கும் ஒன்றாகும். அவை,

“இயற்கையில் கிடைத்த காய்களைக் கொண்டு எறிந்தும், எடுத்தும், உயரத் தூக்கிப் போட்டும், கீழே கொட்டி யுள்ளதைப் பொறுக்கியுமாக ஆடியுள்ளனர். பெண்கள் தங்களது இல்லங்களின் பின்புறத்திலும், மர நிழலிலும், மேன் மாடங்களிலும் அமர்ந்து ஆடுவர். இருவர் விளையாடுவது, பந்தயங்கூறி ஆடுவது, பாட்டுப்பாடிக்கொண்டே ஆடியுள்ளனர். நாளடைவில் பொன், மணி, முத்து, பூக்களாலான கழங்கு கொண்டு ஆடியுள்ளனர். கைக்குள் அடங்கக்கூடிய கழங்குக் காய்கள் விளையாட்டில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன”¹⁶

கழங்காடல் பகற்பொழுதில் விளையாடப்படும் விளையாட்டாகும்; மகளிர் விளையாடிய பந்தாட்டத்தில் பந்துகள் தரையில் விழாமல் மேலே தட்டி விட்டு விளையாடப்படும்; ஆனால் கழங்கு தரையில் பரப்பி, கையால் பற்றித் தூக்கிப் போட்டுப் பிடித்து விளையாடப்படும்; பாடல் பாடுவது என்பது இவ்வாடலின் ஒரு கூறாகும்.

அலவன் ஆட்டல்

அலவனாட்டல் என்பது அலவனை வளையில் இருந்து வெளிவரச்செய்து அதைப்பிடித்து மகளிர் ஆடும் விளையாட்டாகும். அலவன் என்பது நண்டாகும். இது நீர் நிலையில் கரையில் வாழக்கூடிய சிறு உயிரி. நண்டு வசிக்கும் கரை, மணலடர்ந்த கடற்கரைப் பகுதி, புன்னை மரநிழல் போன்ற பகுதிகளில் இந்த ஆட்டம் ஆடப்பட்டுள்ளது. அலவன் ஆட்டலைப் பற்றி,

“கடற்கரைப் பகுதி, நீர் தங்கும் பகுதிகளில் உள்ள அலவன்களை கரை நோக்கி வரும் போது, அவற்றைக் கைகளில் பிடித்து ஆட்டியும், மோத விட்டும் மகிழ்ந்துள்ளனர். பொழுது போக்கானது, திட்டமிடாதது, மகிழ்ச்சிக்காக மட்டுமே செய்வது”¹⁷

என்று கூறுவர்.

மகளிர் அலவன் ஆடிய முறை

முத்துக்கிருஷ்ணன், மகளிர் அலவன் ஆடிய முறை பற்றி விரிவாக விளக்குகிறார்.

அவை,

“மகளிர் கவனமாகவும், எச்சரிக்கையுடனும் நண்டைப் பிடித்து முதலில் அதன் கடிகால்களால் தமக்குத் தீங்கு ஏற்படா வண்ணம் நூல் அல்லது நாறு கொண்டு கட்டியிருக்க வேண்டும். நண்டை ஆட்டும் பொருட்டு வேறு சில கால்களையும் கட்டியிருக்கலாம். ஒரு பக்கத்திலுள்ள நான்கு கால்களையும் ஒருசேரக் கட்டிவிட்டால் நண்டு செக்கு மாட்டைப் போல வட்டமாகச் சுற்றி சுற்றி வரும். எட்டுக் கால்களிலும் சிலவற்றை விட்டு சிலவற்றைக் கட்டுவதற்குத் தக அந்த அலவன் ஆடும்”¹⁸

என்பார்.

“மகளிர் அலவனைப் பிடித்துச் சில கால்களை நாரால் கட்டித் தரையில் விட்டு கட்டப்பட்ட கால்களுடன் அது அஞ்சி முன்னேற நடப்பதைக் கண்டு ஆடு ஆடு என்று, அதன் முன் கைகளை ஆட்டி ஆட்டிக் குதித்து மகிழ்ந்திருக்க வேண்டும்”¹⁹

என்றும் கூறுவர்.

அலவன் ஆடிய நேரம்

நண்டு குளிர்ந்த நீரில் வாழும் தன்மையுடையது. ஆகையால் கதிரவன் வெப்பமுடன் காயும் பகல் பொழுதில் அது கரைக்கு வருவதில்லை. வெப்பம் குறைந்த காலை, மாலை நேரத்தில் நண்டுகள் கரைக்கு வருவதுண்டு. ஆகையால் அலவனாட்டம் காலை நேரத்திலும், மாலை நேரத்திலும் நடைபெற்றிருக்க வேண்டும். ஆனால் பகலிலும், நிலாக்கால முன்னிரவிலும் மகளிர் அலவன் ஆடினர் என்றும் சிலர் கூறுவர்.

மலர் கொய்தல்

மரங்களிலும், கொடிகளிலும், நீர் நிலைகளிலும் மலர்ந்துள்ள பலவகை மலர்களைப் பறித்தலே மலர் கொய்தலாகும். மகளிர் தாம் பறித்த மலர்களைத் தழையுடன் சேர்த்து ஆடையாகத் தைத்தும், அணிகலன்களாக அணிந்தும் உள்ளனர். மலர்களைத் தெருக்களில் விற்றுப் பொழுது போக்கைத் தொழிலாகவும் மாற்றியுள்ளனர். மகளிர் பலர் சேர்ந்தும், பாட்டுப்பாடியும், போட்டி போட்டும் மலர் பறித்துள்ளனர்.

வள்ளைப்பாட்டு

மகளிர் உரலில் நெல், தினை முதலான தானியங்களைக் குற்றுவர். அப்போது அவர்களது வளையல்கள் குலுங்கும். ஒருவர் அல்லது இருவர் சேர்ந்து உலக்கையை உரலில் குற்றும் போது வளையல் ஓசை எழும். இதற்கு வள்ளை என்று பெயர். இப்படிக் குற்றும் போது பாடும் பாடலுக்கு வள்ளைப்பாட்டு என்று பெயராகும்.

“உரலில் ஏதாவது ஒரு தானியம் அல்லது இடித்துப் பயன்தரக்கூடிய பொருளை இட்டு, பாடிக் கொண்டு உலக்கையால் குற்றி மகிழும் ஒருவகை மகளிர் விளையாட்டு. உலக்கைப்பாட்டு, உரற்பாட்டு, அம்மானை வள்ளை என்றும் குறிக்கப்படுகிறது என்று விளக்குவர்”.²⁰

மகளிர் தெய்வத்தையோ, அரசனையோ, தமையன்மாரையோ, தலைவனையோ புகழ்ந்து வாழ்த்தி வள்ளைப்பாட்டுப் பாடுவர்.

குரவை, துணங்கைக் கூத்து

குரவை, துணங்கை ஆட்டங்கள் மகிழ்ச்சி தரும் விளையாட்டுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவை இரவில் ஆடப்படும். ஆண்களும், பெண்களும் சேர்ந்து ஆடுவர். இவை தனித்தனி ஆட்டங்கள் என்றாலும், ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்தவையாகும்.

“குரவை ஒருவகை நாட்டியம். இதனை விளையாட்டாகவும் மேற்கொண்டுள்ளனர். திட்டமிட்ட விளையாட்டு. பெண்கள் பலர் மகிழ்ந்து கூடித் தழுவியும், கைகளைக் கோர்த்தும், கைக்கொட்டியும், சத்தமிட்டு ஒலி எழுப்பியும், பாடி ஆடி உள்ளனர்”.²¹

“குரவையாடுவதற்கு முன் மதுவுண்ணும் வழக்கம் சிலரிடம் இருந்தது வேங்கை மர நிழலிலும், ஊர்ப்பொது மன்றத்திலும், கடற்கரை மணலிடத்தும் குரவைக்கூத்து நிகழ்த்தப்பட்டது”²²

என்று ஆடும் இடம் குறித்துக் கூறுவர்.

துணங்கைக் கூத்தை மகளிர் மட்டுமோ அல்லது ஆண்களுடன் சேர்ந்தோ ஆடியுள்ளனர். ஆடவர் சில நேரங்களில் மகளிர் வடிவம் தாங்கி துணங்கைக் கூத்தை ஆடுதலும் உண்டு.

வண்டலம் பாவை

பாவை என்பது ஒரு விளையாட்டு கன்னிப் பெண்கள் சிறுவீடு கட்டி, சிறு சோறு சமைத்து, பிள்ளை பெற்று, இல்லறம் நடத்துவதாகக் கற்பனை செய்து விளையாடுவர்.

“பாவை என்றால் உருவம் என்பது பொருள். பாவை புனைந்து பாவையர் விளையாடினர். பாவை என்ற சொல் ஆண் – பெண் என்ற இருபால் உருவங்களைக் குறிக்கும். சிற்றில் அமைத்து அதனுள் ஆண், பெண் இருவகை உருவங்களை வைத்து மகிழ்ந்துள்ளனர்”²³

என்பர்.

“மணலாலும் வண்டலாலும் செய்யப்படுவதால் வண்டலம் பாவை என்றும் கூறுவர்”²⁴

விளையாடிய இடம்

ஆற்றோரத்திலும், கடல் அலைமோதும் நீர் ஓரத்திலும் விளையாடினர்.

விளையாடிய முறை

“மகளிர் பலர் சேர்ந்து வண்டற்பாவை வைத்து விளையாடிப் பொழுதுபோக்கினர். கடற்கரையிலும், இல்லத்திலும், மணல் மேட்டிலும் வண்டல் மண் கிடைப்பதில்லை. வண்டல் மண் கிடைக்கக்கூடிய ஆற்றங்கரை, ஏரி போன்ற இடங்களில் சற்று அளவில் சிறிய பாவையைச் செய்து விளையாடுமிடத்துக்கு எடுத்து வந்து விளையாடினர் அல்லது வண்டல் மண்ணை விளையாடும் இடத்துக்கு கொண்டு வந்து பெரிய பாவைகளைச் செய்திருக்க வேண்டும். நீர்த்துறை, ஆற்றங்கரை போன்ற இடங்களில் வண்டல் பாவையைச் செய்து அங்கேயே விளையாடினர்”²⁵

என்று விளையாடிய முறை பற்றிக் கூறுவர்.

புள் ஓட்டல்

பறவைக் கூட்டத்தை ஓட்டுவது, விரட்டுவது, விளையாட்டாகவும், தொழிலாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இது பொழுதுபோக்கானது. பறவைகளை ஓட்ட கவண், தட்டை, தழல், குளிர் போன்ற கனமில்லாத கருவிகளைப் பயன்படுத்தினர்.

சோலை விளையாட்டு

பூக்கள் நிறைந்த சோலைகளில் மகளிர் பொழுதைப் போக்குவர். தலைவி, தோழிகளுடனும், தலைவனுடனும் சோலையில் விளையாடுவாள். தலைவன் பரத்தையுடனும் சோலையில் பொழுதைக் கழித்துள்ளான்.

அலை விளையாட்டு

கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நிலத்தில் மகளிர் கரையில் மோதும் அலைகளில் கால் நனைத்து விளையாடினர்.

எதிரொலி கேட்டல்

யாரும் இல்லாத இடங்கள் குறிப்பாக மலைப்பகுதி, குடியிருப்புகள் இல்லாத பகுதி, குகைப்பகுதிக்குச் சென்று கூவி, ஒலி எழுப்பி அந்த ஒலி எதிரொலித்து வருவதைக் கேட்டுப் பெண்கள் வியந்து மகிழ்ந்தனர்.

“தன் மனத்தில் தேங்கிக் கிடந்த சில கருத்துகளை யாரிடமும் கூற முடியாத காலத்தில் தனது தோழிகளுடன் சென்று கருத்துகளை வெளிப்படுத்தியதாகச் செய்திகள் கிடைக்கின்றன. திட்டமிட்ட விளையாட்டு”²⁶

என்று எதிரொலி கேட்டல் பற்றி சிவகாமசுந்தரி குறிப்பிடுகிறார்.

கண் புதைத்து விளையாடல்

“ஒருத்தியின் கண்களை மற்றொருத்தி தன் கைகளால் மறைத்து நிற்க, அந்த நேரத்தில் பிற மகளிரெல்லாம் மறைவான இடங்களுக்குச் சென்று ஒளிந்து கொள்வார்கள். பின்னர் ஒளிந்தவர்களைக் கண்டு வருமாறு கண் பொத்தப்பட்டு நின்ற பெண் அனுப்பப்படுவாள். திட்டமிட்ட விளையாட்டு. பரபரப்பும், எதிர்பார்ப்பும் நிறைந்தது”.²⁷

நீர் விளையாட்டு

சங்க கால மகளிர் நிலத்தில் விளையாடி மகிழ்ந்ததைப் போலவே நீரிலும் விளையாடி மகிழ்ந்தனர். அவர்கள் கடல், அருவி, சுனை, ஆறு, குளம் போன்ற நீர்நிலைகளில் நீராடியும், விளையாடியும் பொழுதைக் கழித்தனர். சங்க கால மகளிர், தோழிகளுடனோ அல்லது தலைவனுடனோ நீராடினர். காதல் தோன்றுவதற்கும் பரத்தைமையொழுக்கத்தைத் தலைவி அறிந்து கொள்ளுவதற்கும் இடமாக நீர் நிலைகள் அமைந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் உணர்த்துகின்றன.

நீராடுதலைப் பொழுதுபோக்கிற்காக நீராடல், உடல் தூய்மைக்காக நீராடல், தைந்நீராடல், காதல் நீராடல் என்று நீராடியவர்களைக் கொண்டும், நீராடிய இட அடிப்படையில் அருவியாடல், சுனையாடல், கடலாடல் என்றும் வகைப்படுத்தலாம். ஆனால் நீராடுவதற்குரிய காலம் இதுதான் என்று வரையறுக்க இயலாது.

குறிஞ்சித்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியுமான குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மகளிர், ஓரையாடுதல், சிற்றில், ஊசல், பந்தாடுதல், மலர் கொய்தல், எதிரொலி கேட்டல், தானியம் குற்றுதல், கிளியோட்டுதல், கண்புதைத்தாடல், நீர்நிலைகளில் ஆடுதல் முதலான விளையாட்டுக்களை விளையாடியுள்ளனர் என்பதைக் குறிஞ்சித்திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது. தோழியரோடு ஓரையாடியதை,

“விளையா டாயமொடு ஓரை ஆடாது” (நற்.68)

என்ற அடிகளும்,

“கடர்த்தொடஇ! கேளாய், தெருவில்நாம் ஆடும்

மணற்சிற்பில் காலின்சிதையா” (கலி.51)

மகளிர் சிற்பிலாடும் இடம் காதலனைக் காணும் களவுக்களமாகவும் இருந்துள்ளது என்பதனையும் இப்பாடல்வழி அறிய முடிகிறது.

ஊசல் விளையாட்டில் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டனர். குறிஞ்சி நில மகளிர் வேங்கை மரத்திலும் (அகம். நற்.368) அசோக மரத்திலும் (அகம். 38,68) ஊசல் கட்டி ஆடியுள்ளனர். குறிஞ்சி நில மகளிர் தனியாக மட்டுமின்றி, பலரும் சேர்ந்தாடும் வகையிலும் ஊசல் அமைத்திருந்தனர். இதனை,

“இரும்பணைத் தொடுத்த பலர்ஆடு ஊசல்” (அகம்.372)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

தலைவி ஊசல் ஆடும் போது தோழியும் (நற்.222) தலைவனும் (கலி.37) ஊசலை ஆட்டியுள்ளனர். இவர்கள் தினைப் புனத்தைக் காவல் காக்கும்போது புனத்தின் அருகிலேயே ஊசல் கட்டி விளையாடியதையும் அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் பந்து ஆடுவதற்கு வரிப்பந்து எனப்படும் சித்திரம் எழுதிய பந்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். (கலி.51) தந்தையின் வீட்டு முற்றத்திலும், தந்தைக்குச் சொந்தமான மணல் வெளியிலும் (நற்.324, 140) பந்தாடி உள்ளனர். இதிலிருந்து திருமணமாகாத, இடவசதியுள்ள பெண்கள் வீட்டை விட்டுத் தொலைவில் செல்லாமலும் பந்தாடி உள்ளதை அறிய முடிகிறது. பந்தாடும் போது மகளிர் துள்ளிக்குதித்தும், ஓடியும் விளையாடினர். (ஐங்.295)

“வளமைசால் உயர்சிறப்பின் நுந்தைகொல் வியனகர்

இளமையான் எறிபந்தோடு இகத்தந்தாய்!” (கலி.57)

திருமணமாகாத, இளமை பொருந்திய பெண்களே குறிஞ்சி நிலத்தில் பந்தாடினர் என்பதை இவ்வடிகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

பொழுது போக்கிற்காக மலர் கொய்தனர். அவர்கள் வேங்கைப் பூப் பறிக்கும்போது “புலி, புலி” எனக் கூவி பூப்பறித்தலைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இவ்வழக்கத்தைத் தெரிந்தும் தலைவன் புலியிடம் பெண்கள் அகப்பட்டனரோ என எண்ணி அங்கு வர, அவனது துணிவு கண்டு தலைவி தலைவன் மீது காதல் கொள்ளும் சூழ்நிலையும் உருவாகிறது. இதனை,

“மலிபூஞ் சாரல், எந்தோழி மாரோடு

ஒலிசினை வேங்கை கொய்குவம் சென்றுழி;

புலி புலி என்னும் பூசல் தோன்ற” (அகம்.48)

எனும் பாடலால் அறியலாம். சுனைப்பூத் தொடுத்து மாலையாக அணிந்தனர். (குறுந்.142) நீர்நிலைகளில் இறங்கி நீர்க்குவளை மலர் பறித்துள்ளனர். (நற்.332) குறிஞ்சிப்பாட்டு 99 வகையான மலர்களையும் பறித்ததாகப் பட்டியல் இடுகிறது. தோழியுடன் இணைந்து இருவராகத் தானியங்களைக் குற்றி வள்ளைப்பாட்டுப் பாடியுள்ளனர். அவர்கள் தலைவனைப் புகழ்ந்தும் அவனது மலை வளத்தைப் புகழ்ந்தும் பாடியுள்ளனர்.

சந்தன மரத்தால் செய்த உரலையும், பாரையால் செய்த உரலையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். உலக்கையாக வேலைப்பாடுடன் கூடிய யானைத் தந்தங்களைப் பயன்படுத்தி மூங்கில் நெல், தினைக்கதிர்களைக் குற்றினர். (கலி.40,41) வள்ளைப்பாட்டுப் பாடும்போது தோழி தலைவனின் கொடுமைகளைக் கூற, தலைவி அவற்றை மறுத்துத் தலைவனின் நல்லியல்புகளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளதையும் காண முடிகிறது. (கலி.42) குறமகள் தலைவனை மட்டுமின்றி தனது தந்தையின் மலை வளத்தையும்

வெண்ணெல்லைக் குற்றிக் கொண்டே பாடியுள்ளாள்.(நற்.373) குறிஞ்சி நில மகளிர் தானியங்களை உணவிற்காகக் குற்றுவதற்கான தேவை இருந்த போது உடல் வலி தெரியாமல் இருக்க பாட்டுப் பாடியுள்ளனர்.

வேங்கை மரங்கள் பூத்துக்குலுங்க, விழாக்காலத்தில் குறவர்களுடன் குரவைக்கூத்து ஆடுவர். மகளிர் குரவையாடுவதற்குப் பயிற்சி எடுத்துள்ளனர் என்பதை நன்கு பயின்ற மகளிரோடு குறவர் ஆடினர் என்பதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. (அகம்.232)

குறிஞ்சி நில மகளிர் மரப்பாவை கொண்டு விளையாடினர். தைத்திங்களில் நீராடி, பிறர்மனையில் பாடி, பொருள் பெற்றுப் பலருக்கும் கொடுத்தும், பொம்மைகளை வைத்துப் “பாவை மணம்” என்று மணற்சோறு சமைத்தும் விளையாடியுள்ளனர். இது பாவை நோன்புக்கு அடிப்படையாகும். (கலி.59)

குறிஞ்சி நில மகளிர் தினைப்புனம் காத்தலையும், கிளியோட்டலையும் ஒருசேரச் செய்துள்ளனர். தினைப் புனத்தில் கிளிகளை விரட்ட யானை பற்ற முடியாத உயரத்தில் மலைக்குகையின் மீது பரண் அமைத்துக் கிளியை விரட்டினர். இதனை,

“கயிறு அணந்து எய்தாக் கல்முகை இதணத்து

சிறுதினைப் படுகிளி எம்மொடு ஓப்பி” (அகம்.308)

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன.

மகளிர் கிளி ஓட்டுவதற்குத் தலைவனும் உதவி புரிந்துள்ளான். (குறுந்.346, அகம்.242) தலைவி கிளியை ஓட்ட மறந்து விட தினைப்பயிர் சேதம் அடைந்ததால் தலைவியை, தாய் இற்செறிப்பு செய்துள்ளாள். (அகம்.28, 302) குறிஞ்சி நில மகளிர் கிளியை விரட்ட கவண் கற்களையும் (அகம். 32), தட்டையையும் (நற்.206) பயன்படுத்தினர். மேலும் ‘குளிர்’ எனும் இசை எழுப்பும் கருவியையும் கிளியை ஓட்டப் பயன்படுத்தினர். (குறுந்.291) தலைவி கிளிகளைக் கடிந்து விரட்டும் ஆர்வத்தில் தலைவன் பேசுவதைக் கூடக் கேட்க மறந்தாள் (நற்.25) என்று நற்றிணை கூறுகின்றது.

மலையும், மலை சார்ந்த பகுதியுமான குறிஞ்சி நில மகளிர் மட்டுமே எதிரொலி கேட்டு விளையாடினர். இதனை,

“இலங்குதாழ் அருவியோடு அணிகொண்ட நின்மலைச்

சிலம்புபோல் கூறுவ கூறும்”

(கலி.46)

மேற்கண்ட பாடல் வழி அறிய முடிகிறது.

இந்நில மகளிர் கண்புதைத்து ஆடும் விளையாட்டை அறிந்திருந்தனர். தலைவனும், தலைவியும் கண்புதைத்து விளையாடியதைக் கீழ் வரும் பாடலால் அறியலாம்.

“நலம்பெறு கையின்என் கண்புதைத் தோயே”

(ஐங்.293)

மேலும் தோழியருடனும், தலைவனுடனும் சேர்ந்து அருவி, சுனைகளில் நீராடினர். அதிகளவு மழை பொழிந்து அதனால் வரும் புதுப்புனலில், அருவியில் தலைவனோடு நீராடினாள். (நற்68,373)

நீண்ட நேரம் நீராடுதலால் தலைவியின் கண்கள் சிவந்தது என்பதையும், தலைவன் நீராடும் முன் அவளுக்குக் குவளை மலர் சூட்டுதலுமுண்டு என்பதையும் நற்றிணை வழி அறியலாம். (நற்.44)

இவ்வாறாக, குறிஞ்சி நில மகளிர் ஆடிய விளையாட்டுக்களையும், விளையாடிய சூழலையும், விளையாடிய முறைமையையும், பயன்பட்ட பொருட்களையும் எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. மகளிர் விளையாடும் போது தனித்து ஆடுதலும் தோழியருடன் இணைந்தாடுதலும், சில வேளைகளில் தலைவனோடு சேர்ந்து விளையாடியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

முல்லைத்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

காடும், காடு சார்ந்த பகுதியுமான முல்லை நிலத்தில் வாழ்ந்த மகளிர் சிற்றில், கழங்கு, மலர் கொய்தல், குரவையாடுதல், சோலை விளையாட்டு, கிளி வளர்த்தல், நீர் விளையாட்டுக்கள் முதலான விளையாட்டுக்களை விளையாடியுள்ளனர் என்பதை முல்லைத்திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

முல்லை நில மகளிர் சிறு வீடு கட்டி, சோறு சமைத்து விளையாடும் சிற்றில் விளையாட்டை ஆடினர்.

“முற்றிழை ஏள் மடநல்லாய்! நீயாடும்

சிற்றில் புனைகோ சிறிது என்றான்;”

(கலி.111)

“மணல்மலி முற்றத்து நிலம் வடுக் கொளாஅ”

(அகம்.234)

மேற்கண்ட செய்யுள் அடிகளால் முல்லை நில மகளிருக்கு, சிற்றிலாடும் இடம் காதலனைக் காணும் களமாகவும் அமைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. இந்நில மகளிரும் கழங்கு ஆடியுள்ளனர். அவர்கள் ஆடும்போது மேலே இருந்து கீழே விழும் கழங்கானது பார்ப்பதற்கு மழைத்துளியோடு விழும் பனிக்கட்டியைப் போன்று இருந்ததாக அகநானூறு (334) குறிப்பிடுகிறது.

இந்நில மகளிர் காட்டுப்பகுதிக்குச் சென்று முல்லைப்பூ பறித்துள்ளனர். அதைப் பனை ஓலைத்துண்டங்களால் முடைந்த புட்டிலில் வைத்து எடுத்து வந்துள்ளனர். (கலி.117) ஏறு தழுவிய பின் குரவையாடுவர். முல்லை நிலத்து மக்களாகிய ஆயர் தம் குடியில் பெண் குழந்தை பிறந்ததும் ஒரு காளைக் கன்றையும் வளர்க்கத் தொடங்குவர். அப்பெண் பருவம் எய்தும்போது கன்றும் சிறந்த காளையாக வளர்ந்து நிற்கும். அதனை அடக்கும் இளைஞனையே அப்பெண் மணப்பாள் என்று ஆயர்கள் பறையறைந்து அறிவித்து ஏறுகோடல் விழாவை நடத்துவர். அவ்விழாவின் முடிவில் வெற்றியுடன் ஏறு தழுவிய

இளைஞனின் வீரத்தைப் பாராட்டிக் குரவையாடுவர். அதன்பின் தம் மகளை அவனுக்கு மணம் முடித்துக் கொடுப்பார். (கலி.102)

ஆயர் மகளிர் குரவையாடும் போது மன்னரைப் புகழ்ந்தும், தன் காதல் நிறைவேற தெய்வத்திற்கு வேண்டுதல் செய்தும் குரவையாடுவாள் (கலி.103). முல்லை நில மகளிர் ஏறு தழுவதல் முடிந்த பிறகு தலைவனுடன் கைகோர்த்து நடனமாடியுள்ளனர். (கலி. 106)

முல்லைத்திணையில் குரவைக் கூத்து என்பது மணவிழாவின் முன் நடக்கும் ஒரு நிகழ்வாகக் கருதப்பட்டது. முல்லை நில மகளிர் கிளியை வளர்த்து, அதற்குப் பேசப் பயிற்சி அளித்துள்ளனர். இதனை,

“செந்தார்ப் பைங்கிளி முன்கை ஏந்தி,

இன்றுவரல் உரைமோ, சென்றிசினோர் திறத்துஎன” (அகம்.34)

எனும் பாடலால் அறிய முடிகிறது.

முல்லை நில மகளிர் முல்லைப் பூக்கள் நிறைந்த சோலையில் விளையாடினர். (கலி. 111) முல்லை நிலக்காட்டில் கார் காலத்தில் பெருமழை பொழிந்து, புது வெள்ளம் வரும். அந்தப் புது வெள்ளத்தில் தலைவனும், தலைவியும் விளையாடினர். (ஐங். 411) முல்லை நில மகளிரும் நீர் விளையாட்டுக்களை நிகழ்த்தினர். இவ்வாறாக முல்லை நில மகளிர் ஆடிய விளையாட்டுக்களையும், விளையாடிய சூழலையும், விளையாடிய முறைமையையும், பயன்பட்ட பொருட்களையும் எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. முல்லை நில மகளிர் தோழியரோடும், சில வேளைகளில் தலைவனோடும் விளையாடியதை அறிய முடிகிறது.

மருதத்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

வயலும், வயல் சார்ந்த பகுதியுமான மருத நிலத்தில் வாழ்ந்த மகளிர், ஊசல், கழங்கு, பூப்பறித்தல், வள்ளைப்பாட்டு, துணங்கைக்கூத்து, வண்டல், புள் ஒட்டல், புனல் விளையாட்டு முதலான விளையாட்டுக்களை விளையாடினர் என்பதை மருதத்திணை சார்ந்த பாடல்கள்வழி அறிய முடிகிறது. மருத நில மகளிர் ஊசல் ஆடியுள்ளனர். தலைவன் ஊசல்

ஆட்டியுள்ளான். ஊசலின் கயிறு கரிய பனை நாரிலே திரித்ததாகும். மருதத் திணையிலே ஊசலாடிய பெண்ணின் பருவம் பெதும்பை எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மருதத்தலைவி, தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் கொண்டதால் அவன் மீது ஊடல் கொண்டு, அவனையன்றி, தோழியர் ஆட்டினாலும் கூட ஊசல் ஆடாதவள் எனும் செய்தியை,

“பெருங்கயிறு நாலும் இரும்பனம் பிணையல்

பூங்கண் ஆயம் ஊக்க ஊங்காள்” (நற்.90)

என்ற அடிகள் காட்டுகின்றன.

மருத நில மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பு கழங்கு ஆடினர். மருத நிலத் தலைவன் களவுக்காலத்தில் தலைவியின் கழங்காடலைக் கண்டு காதல் கொண்டு, கற்புக் காலத்தில் அந்நினைவால் பரத்தைமையிடம் செல்லத் தயங்கியதை,

“கழங்குஆடு ஆயத்து அன்றுநம் அருளிய

பழங்கண் ணோட்டமும் நலிய,

அழுங்கினன் அல்லனோ, அயர்ந்ததன் மணனே” (அகம்.66)

என்பதன் மூலம் அறிய முடிகிறது.

இந்நில மகளிர் வளையில்வாழும் நண்டினைக் கலைத்து விளையாடுவர். இதனை,

“முள்ளி வேர்அளைக் கள்வன் ஆட்டிப்

பூக்குற்று எய்திய புனல்அணி ஊரன்” (ஐங்.23)

எனும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் வழி அறியலாம்.

மருத நில மகளிர் வயல் ஓரத்தில் வரப்பில் பூத்திருக்கும் நெய்தல், அல்லிப்பூக்களை போட்டி போட்டுப் பறித்தனர். (கலி. 75). மருத நில மகளிரும் வள்ளைப்பாட்டுப் பாடியுள்ளனர். சிறுமியர் காஞ்சி மர நிழலில் முத்துப் போன்ற வெண்மணலைக் குவித்து வெள்ளியினால் செய்த பூண் அணிவித்து கரும்பை உலக்கையாகக் கொண்டு குற்றுவது போல விளையாடுவர். அப்போது அவர்கள் தம் குடியினரின் பெருமைகளைப் பாடுவர். (அகம். 286)

மருதநிலத்தலைவி பரந்த அடிப்பகுதியை உடைய உரலில் நெல்லைக் குற்றும்போது தலைவன் பெயரைச் சுட்டி வள்ளைப் பாட்டுப் பாடினான். இதனால் அலர் எழுந்ததையும் அறிய முடிகிறது. (குறுந்.89) எனவே மருதநில மகளிர் தம் குடிப்பெருமை கூறியும், தலைவனைப் புகழ்ந்தும் வள்ளைப்பாட்டுப் பாடியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

மருதநில மகளிர் துணங்கைக் கூத்து ஆடியுள்ளனர். துணங்கைக் கூத்தை மகளிர் மட்டுமோ அல்லது ஆண்களுடன் சேர்ந்தோ ஆடியுள்ளனர். விழாக்காலங்களில் ஆணும், பெண்ணும் சேர்ந்து ஆடுவர். ஆடவர் சில நேரங்களில் மகளிர் வடிவம் தாங்கி ஆடுதலும் உண்டு. (நற்.50) மருத நிலப் பரத்தையர் துணங்கை ஆடும் நாட்களில், வீரர்கள் சேரிப்போர் விளையாட்டில் ஈடுபடுவர். அப்போது ஆடவர்கள் தாம் விரும்பும் மகளிருக்குத் தலைக்கை தந்து, சேர்ந்தாடி மகிழ்வர் (குறுந்.364) என்றும், தலைவன் பரத்தையருடன் சேர்ந்து துணங்கைக் கூத்தாடினான் என்றும் அதனால் பரத்தையின் சிலம்புபட்டு அவனது நீல நிற ஆடையின் கரை கிழிந்தது (கலி.73) என்றும் அக இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன.

மனையுறை மருதப்பெண்கள் தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தைப்பாடி, காஞ்சி மர நிழலில் குரவையாடினர். (அகம்.336). மருத நிலத்தில் மட்டுமே ஆடப்பட்ட துணங்கைக் கூத்தில் மனையுறை மகளிர் தனியாகவும், தலைவன் பரத்தையருடனும் ஆடியதை அறிய முடிகிறது. மருத நில மகளிர் நெல் விளையும் வயலின் வரப்பில் வண்டல் விளையாடினர். (குறுந்.238). பெதும்பைப் பருவப்பெண் வடித்த வண்டல்பாவையை நீர்த்துறையில் புது வெள்ளம் அடித்துச் சென்றதால், அவர்கள் கண்கள் சிவப்பேற அழுதனர் (ஐங்.69)

என்பதிலிருந்து பெண்கள் தாங்கள் செய்த பாவை மீது அளவு கடந்த அன்பு வைத்திருந்ததை அறியமுடிகிறது.

மருத நில மகளிர் பொழுதுபோக்கிற்காக நீரில் விளையாடி அதில் வெறுப்புத்தோன்றின், பொய்கைக் கரையில் வளர்ந்திருக்கும் கோரைப் புற்களைச் சாட்டை போலச் செய்து, வயலில் அமர்ந்து இரை தேடும் நாரைகளை ஓட்டி மகிழ்ந்தனர். (அகம்.226)

மருத நிலத்தில் பரத்தையர் பொழுதைக் கழிக்க தலைவனுடன் காஞ்சி மரச் சோலையில் விளையாடினர். (அகம்.246, 296) நீர் நிலைகள் சூழ்ந்து வளம் கொழிக்கும் நிலமான மருதத்திணையில் நீர் விளையாட்டுகள் பற்றிய குறிப்புகள் அதிகளவு கிடைக்கிறது. தலைவன், தலைவியுடன் நீராடியதை விட, பரத்தையுடன் நீர் விளையாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளமை மிகுதியும் குறிக்கப்படுகிறது. (அகம்.6, 246, கலி. 98, குறுந். 80, ஐங்.72,73)

மருதநிலத் தலைவி, தலைவனுடன் களவுக் காலத்தில் வையையின் புதுப்புனலில் நீராடி மகிழ்ந்துள்ளாள். (ஐங்.72) மகளிர் நீராடும்போது தழையாடை உடுத்தி நீராடினர். (ஐங்.72,73) மகளிர் நீண்ட நேரம் புனலாடியதால் அவர்களுடைய கண்கள் சிவந்தன. (ஐங்.79,80)

மருத நில மகளிர் கரையில் வளர்ந்திருக்கும் மருத மரத்தில் ஏறி அங்கிருந்து நீரில் குதித்து உள்ளனர். மேலும், அவர்கள் நீராடும் முன் தங்களுடைய அணிகலன்களை மணலில் மறைத்து வைத்தனர். (ஐங்.74,100) மதுரையில் வையை ஆற்றில் புது வெள்ளம் வரும் போது 'நீரணி விழா' எடுத்தனர் (ஐங்.98). மேலும் மருத நில மகளிர் தைந்நீராடினர். (நற்.80)

மருதத்திணைப் பாடல்கள் களவுக்காலத்துத் தலைவியின் விளையாட்டுகளைச் சுட்டுவது போலவே கற்புக்காலத்தில் பரத்தை மகளிர் தலைவனுடன் விளையாடிய நிலையையும் சுட்டியுள்ளன. ஏனைய திணைப்பாடல்களை விட மருதத்திணைப்பாடல்களே பரத்தையர் தம் ஆடல்களையும் சுட்டுகின்றன.

நெய்தல் திணை மகளிரின் விளையாட்டுகள்

கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நில மகளிர், ஓரையாடல், சிற்றில், ஊசல், பந்தாடல், அலவனாட்டல், குரவைக்கூத்து, புள் ஒட்டல், அலை விளையாட்டு முதலான விளையாட்டுக்கள் விளையாடியதை நெய்தல் திணைப்பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

நெய்தல் நில மகளிர் அதிக அளவில் ஓரைப்பாவை செய்து விளையாடி உள்ளனர். அவர்கள் நிலத்தில் மட்டுமின்றி நீரிலும் ஓரை விளையாடி உள்ளனர். இதனை,

“ஓரை மகளிரும், ஊர்எய் தினரே” (நற்.398)

“ஓரை மகளிர் அஞ்சி, ஈர்ஞெண்டு” (குறுந்.401)

“ஓதமொடு பெயரும் துறைவற்குப்

பைஞ்சாய்ப் பாவை ஈன்றெனன் யானே” (ஐங்.155)

என்று அடிகள் காட்டுகின்றன.

அவர்கள் அப்பாவையைப் பிள்ளையாகக் கருதியதையும் அறிய முடிகிறது. ஓரையாட்டத்தைப் போலவே சிற்றில் விளையாட்டையும் மணல் நிறைந்த பகுதியில் வாழும் நெய்தல் நில மகளிரே விளையாடினர். அவர்கள் கடற்கரைச் சோலையில், தோழியரோடு சிற்றில் விளையாடினர். அச்சிறுமனையே தலைவனைக் கண்டு நட்பு கொள்ளக் காரணமாகவும் அமைந்திருந்தது என்பதை,

“வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன், யாவரும்” (அகம்.250)

“சிறுமணல் புணர்ந்த நட்பே, தோழி!” (குறுந்.326)

“வண்டல் ஆயமொடு பண்டுதான் ஆடிய” (நற்.127)

என்னும் இவ்வடிகள் காட்டுகின்றன.

நெய்தல் நில மகளிர் ஊசல் ஆடிப்பொழுதைக் கழித்தனர். அப்பொழுது அவர்கள் பாட்டும் பாடியுள்ளனர். மேலும் சுறா மீன்களை வென்ற அவ்வினத்து மீன்களின் கொம்புகளைக் கொண்டு பலகை செய்து, ஊசற் கயிற்றில் தாழை விழுதுகளைப் பிணைத்துத் தொங்க விட்டு அதில் நெய்தற்பூ மாலை கட்டி ஊசலை அலங்கரித்து அதில் ஆடியுள்ளனர். இச்செய்திகளை,

“இனமீன் இகல்மாற வென்ற சினமீன்

எறிசுறா வான்மருப்புக் கோத்து, நெறி செய்த

நெய்தல் நெடுவார்ப் பிணித்துயாத்துக் கை உணர்வின்

யாழிசை கொண்ட இனவண்டு இமிர்ந்து ஆர்ப்பத்

தாழாது உறைக்கும் தடமலர்த் தண்தாழை

வீழ் ஊசல் தூங்கப் பெறின்” (கலி.131)

எனும் நெய்தல் கலி அடிகளால் அறியலாம்.

நெய்தல் நில மகளிர் பந்தாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை. ஆனால் பந்து பற்றி அறிந்திருந்தனர் என்பதைக் கீழ்வரும் செய்யுளால் அறியலாம்.

“புலப்பொறிக் கொண்ட பூநாறு குருஉச்சவல்

வரிவண்டு ஊதலின், புலிசெத்து வெரீஇ

பரியுடை வயங்குதாள் பந்தின் தாவத்

தாங்கவும் தகைவரை நில்லா ஆங்கண்

மல்லலும் சேரி கல்லெனத் தோன்றி

அம்பல் மூதூர் அலர்எழச்

சென்றது அன்றோ கொண்கன் தேரே!

(நற்.249)

தலைவனின் தேரில் பூட்டிய குதிரை புலிதான் படுத்துள்ளது என்று பயந்து பந்து போலத் தாவித் தாவிச் சென்றது என்று தலைவி கூறுவதன் மூலம் நெய்தல் நில மகளிர் பந்தாடியிருக்கலாம் என எண்ண இடமுண்டு.

கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நில மகளிரே அலவன் ஆட்டலுக்கு உரியவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். நெய்தல் நில மகளிர் கடற்கரை மணலில், புன்னை மர நிழலில் விளையாடும்போது பொழுது போக்கிற்காக வளைகளைக் கலைத்து நண்டை வளையிலிருந்து வெளிவரச் செய்தனர். (அகம். 20) நெய்தல் நிலத் தலைவன், தலைவி சிறுமி போல நண்டுகளை விரட்டுகிறாள் என்று கூறுவதிலிருந்து இது சிறுமியர் விளையாட்டு என்பதை அறிய முடிகிறது. (அகம். 280)

நண்டை ஆட்டி விளையாடுவது மட்டுமின்றி, ஆண், பெண் நண்டுகள் இணைகளாக விளையாடுவதையும் கண்டு மகிழ்ந்துள்ளனர். இதனை,

“புலவுத்திரை உதைத்த கொடுந்தாள் கண்டல்

செம்பேர் இரணை அலவல் பார்க்கும்

சிறுவினை யாடலும் அழுங்க

நினக்குப் பெருந்துயரம் ஆகிய நோயே” (நற்.123)

எனும் நற்றிணை அடிகளால் அறியலாம்.

மகளிர் மாலை நேரத்தில் வளையல் ஒலிக்க (ஐங்.197), காற்சிலம்பு உடைந்து தெறிக்க (நற்.363) அலவன் ஆடினர். மகளிரின் இவ்விளையாட்டிற்கு அஞ்சிய நண்டுகள் ‘ஓரை’ மகளிரைக் கண்டால் கடலுக்குள் ஓடிச் செல்லும் (குறுந்.316, 401) என்ற குறிப்பையும்

குறுந்தொகை தருகிறது. உப்பங்கழியில் பூக்கும் பூக்களை மகளிர் பறித்துள்ளனர். (அகம். 330) தலைவி தாழை மடல் பறிக்கத் தலைவன் உதவி செய்துள்ளான். (நற்.349)

நெய்தல் நில மகளிரும் கடற்கரையில் தோழியருடன் குரவைக்கூத்து ஆடியுள்ளதை,

“கொண்டல் இடுமணல் குரவை” (அகம்.20)

என்ற அடி காட்டுகிறது.

நெய்தல் நில மகளிர் கடற்கரைச் சோலையில், பகலில், புன்னை மர நிழலில் வண்டல் பாவை விளையாடினர். (அகம்.370) வண்டற்பாவையை அலை அடித்துக் கொண்டு சென்றதால் கோபத்தால் கடலைத் தூர்க்க மணலை வாரிப் போட்டனர். (ஐங்.124) கடற்கரையில் தாங்கள் விளையாடிய பாவையைப் பெறாத மகளாகக் கருதினர். (குறு.114) தலைவனும், தலைவி – தோழியருடன் வண்டல் விளையாடினான்.

நெய்தல் நில மகளிர் வண்டல் விளையாட்டில் கோரையால் செய்த பொம்மையையும் பயன்படுத்தினர். (நற்.127) அவர்கள் கடற்கரைச் சோலையில் தலைவனுடன் விளையாடியதால் களவு வெளிப்பட்டு அலர் எழுந்துள்ளது. (அகம்.90)

மேலும் கடற்கரை மணலில் புன்னை மர நிழலில் இருந்து வெயிலில் காய வைத்த மீன்வற்றலைத் தின்னவரும் பறவையையும் மகளிர் ஓட்டினர்.

“பெருநீர் அழுவத்து எந்தை தந்த

கொழுமீன் உணங்கற் படுபுள் ஓப்பி” (அகம்.20)

மேலும் இறால் மீன்களை உண்ண வருகின்ற காக்கைகளை ஓட்டியுள்ளனர். (நற்.49). நெய்தல் நில மகளிர் பறவையினங்களை ஓட்டியது போலவே கடற்கரையில் மலர் நாடிய வண்டினங்களையும் ஓட்டி (நற்.27) மகிழ்ந்தனர்.

கடலும், கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நில மகளிர் மட்டுமே அலை விளையாட்டு விளையாடினர்.

“வேந்துஅடு மயக்கத்து முரசுஅதிர்ந் தன்ன

ஓங்கற் புணரி பாய்ந்துஆடு மகளிர்” (நற்.395)

நீரினுள் பாய்ந்தாடிய செய்தியை இவ்வடிகள் காட்டுகின்றன.

கடலை வாழ்வாதாரமாகக் கொண்ட நெய்தல் நிலத்தில் மகளிர் தோழியுடனும், தலைவனுடனும் நீர் விளையாட்டுக்கள் விளையாடினர். தலைவி இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின் கடலில் தலைவனோடு நீராடினாள். தலைவன் தலைவியின் முதுகிலே தாழ்ந்த கூந்தலைப் பிழிந்து, துவட்டினான். (நற்.96)

தம் நிலப்பகுதியோடு இயைந்த விளையாட்டுகளையே நெய்தல் நில மகளிர் விளையாடினர் என்பதை எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

பாலைத்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

பாலைத்திணை மகளிர், ஓரை, பந்தாடல், கழங்காடல், மலர் கொய்தல், வள்ளைப்பாட்டு, குரவைக்கூத்து, பாவை கொண்டு விளையாடல், நீர் விளையாட்டுக்கள் முதலான விளையாட்டுக்கள் விளையாடியதை பாலைத்திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

பாலை நில மகளிரும் ஓரை ஆடியுள்ளனர். இதனை,

“தருமணல் ஞெமிரிய திருநகர் முற்றத்து

ஓரை ஆயமும் நொச்சியும் காண்தொறும்” (நற்.143)

எனும் அடிகளால் அறியலாம்.

பாலை நில மகளிரும் சிற்றில் ஆடியுள்ளனர். இதனை,

“பொய்கை சூழ்ந்த பொழில்மனை மகளிர்

கைசெய் பாவைத் துறைக்கண் இறுக்கும்” (அகம்.181)

எனும் அடிகளால் அறியலாம். தலைவன், தலைவியுடன் உடன்போக்குச் செல்லும் போது துன்பம் தெரியாமல் இருக்க சிற்றில் விளையாடிச் செல்லலாம் என்கிறான். (நற்.9) எனவே சிற்றில் விளையாட்டு உடற்சோர்வை போக்கி மனமகிழ்ச்சி தரும் விளையாட்டாகக் கருதப்பட்டது.

பாலைநில மகளிர் மற்ற திணை மகளிரைக் காட்டிலும் பந்தாட்டத்தில் பெருமளவு ஈடுபட்டுள்ளனர். பாலை நிலப்பெண்கள் வரியணி பந்து எனப்படும் வரிந்து வரிந்து கட்டிய அழகிய பந்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். (நற்.305)

பாலைத்திணையில் சிறுமியர் பந்தாடினர். மண வயது அடைந்தவர்கள் பந்தாடியது குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. இதனை,

“பந்தர் வயலைப் பந்துஎறிந்து ஆடி,

இளமைத் தகைமையை வளமனைக் கிழத்தி!

பிதிர்வை நீரை பெண்ணீறு ஆக” (அகம்.275)

எனும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. பெண்கள் குதித்து, குதித்துப் பந்து விளையாடியதால், உடல் சோர்வு அடைந்துள்ளனர். (அகம்.17,123). பந்தாட்டத்தில் அதிக ஈடுபாடு கொண்டதால் பாலை நில மகளிர் தோழியருடன் விளையாடுவதை எண்ணி உடன்போக்குச் செல்வதைக் கூடத் தவிர்த்துள்ளனர். (நற்.12) ஐந்திணை மகளிரில் பாலைத்திணை மகளிரே பந்தாடலில் அதிக ஆர்வம் காட்டியுள்ளனர். தலைவி தோழியருடன் கூடி குழு ஆட்டமாகவும், தனியாகவும் விளையாடியுள்ளாள்.

பாலைத்திணை மகளிர் கழங்கு விளையாடினர். கழங்கு அளவில் பார்ப்பதற்கு மூங்கிலின் முத்தைப் போன்றும், அணிகலன்களில் பயன்படுத்தப்படும் பெரிய முத்தைப் போன்றும் இருந்துள்ளது. (அகம்.173, 126). பாலைத்திணை மகளிர் தந்தத்தில் செய்த கழங்குகளைப் பயன்படுத்தி உள்ளனர் என்பதை,

“கோடுகடை கழங்கின், அறையிசைத் தாஅம்” (அகம்.135)

என்னும் அடி காட்டுகிறது. பாலைநில மகளிர் கழங்காட்டத்தை, கூரை வீட்டின் ஈந்துப்புதர் ஓரத்தில் மணலில் ஆடியுள்ளனர். (நற்.79) பெண் குரங்குகள் கூட பாலைத்திணையில் நெல்லிக்காயைக் கொண்டு கழங்காடியுள்ளது. (அகம்.241)

மகளிர் தம் ஆயத்தோடு கழங்காடி மகிழ்ந்துள்ளனர். அதனால் உடல் வருத்தமும் அடைந்தனர். இக்கழங்காடல் மூன்று பெண்கள் சேர்ந்து விளையாடும்போது அம்மாணை என்றும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அகம்.17)

பந்தாட்டத்தைப் போலவே, கழங்கும் பாலை மகளிரின் விருப்பமான விளையாட்டாக இருந்ததைச் செவிலியின் கூற்றால் அறியலாம். (ஐங்.377). பாலை நில மகளிர் சுனைப்பூ கொய்து அதை மாலையாகத் தொடுத்துள்ளனர். (கலி.28). பொய்கையில் மலரும் மலர்களை உடல் வருந்தப் பறித்ததால் மகளிர் அயர்ந்து உறங்கினர். (நற்.115) இருப்பை மரங்கள் நிறைந்த சிற்றூரில் வசிக்கும் பாலைத்திணை மகளிர் பூண் பொருந்திய உலக்கையைப் பயன்படுத்தி உரலைக் குற்றும்போது வள்ளைப்பாட்டுப் பாடினர். (அகம்.9)

மகளிர் குரவைக் கூத்து ஆடியுள்ளனர். தை மாதத்தில் கன்னிப் பெண்கள் ஆற்றங்கரையில் பெரிய ஊதுகொம்புகள் முழங்க, குரவைக்கூத்து ஆடுவர். (அகம்.269) பாலைத்திணையில் ஆண்களும் உடன் சேர்ந்து ஆடியதாகத் தரவுகள் இல்லை. பாலை நில மகளிர் பாவை கொண்டு விளையாடினர். தலைவி பாவையை மறந்து எவ்வாறு உடன்போக்குச் சென்றாளோ என செவிலி கவலை கொள்கிறாள். (ஐங்.377)

பாலை நில மகளிர் கிளியை வளர்த்தனர். (நற்.143) மணலும், மணல் சார்ந்த வறண்ட பாலையிலும் நீர் விளையாட்டு நிகழ்ந்துள்ளது. இதனை,

“துயில் இன்றி யாம் நீந்தத், தொழுவைஅம் புனல்ஆடி,

மயில் இயலார் மருவுண்டு மறந்து அமைகு வான்மன்னோ”(கலி.30)

எனும் கலித்தொகைப் பாடலால் அறியலாம். பாலைநில மகளிர் விளையாடிய விளையாட்டுக்களையும், பயன்படுத்திய பொருட்கள், விளையாடிய இடங்களையும் எட்டுத்தொகை அக இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. பாலைநில மகளிர் பந்தாட்டத்தில் அதிக ஈடுபாட்டுடன் விளையாடினர்.

தொகுப்புரை

- ❖ மகளிர் ஆடும் விளையாட்டுகள் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளித்தன.
- ❖ காலை, மாலை, பகல் மட்டுமின்றி இரவிலும் சில விளையாட்டுகள் விளையாடப்பட்டன.
- ❖ விளையாடுவதற்கேற்ற சூழ்நிலை மட்டுமின்றி, வசதிகளும் மிகுதியாகவே சங்க காலத்தில் இருந்துள்ளது.
- ❖ கழங்கு, பந்து, பாவை, கவண், குளிர் என்பன சில விளையாட்டுக் கருவிகள் ஆகும்.
- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் அவர்களின் நிலப்பாகுபாட்டிற்கு ஏற்ற விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு மகிழ்ந்தனர்.
- ❖ விளையாட்டிற்குரிய பொருட்களாக அந்தந்த நிலத்தில் கிடைக்கின்ற பொருட்களே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
- ❖ விளையாடும் இடம் காதலனைக் காணும் களவுக் களமாகவும் இருந்துள்ளது.
- ❖ மருதத்திணையில் மட்டுமே துணங்கைக் கூத்து ஆடப்பட்டுள்ளது.
- ❖ குறிஞ்சித்திணையில் எதிரொலி கேட்டலும், நெய்தலில் அலை விளையாட்டும் ஆடப்பட்டுள்ளது.
- ❖ சில விளையாட்டுகள் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமின்றி, தொழி லாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
- ❖ பெண்கள் திருமணத்திற்கு முன்பும், பின்பும் என இரண்டு நிலை யிலும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டிருந்தனர் என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- ❖ உடன்போக்கின் போதும் தலைவனுடன் விளையாடினர்.
- ❖ திருமணத்திற்கு முன், ஓரை, சிற்றில், ஊசல், பந்தாடல், கழங்கு, அலவன் ஆட்டல், மலர் கொய்தல், வள்ளைப்பாட்டு, குரவைக்கூத்து, வண்டற்பாவை, புள் ஓட்டல்,

அலை விளையாட்டு, எதிரொலி கேட்டல், கண் புதைத்து விளையாடல், புனல் விளையாட்டு எனும் விளையாட்டுகளும்,

திருமணத்திற்கு பின், ஊசல், குரவைக்கூத்து, துணங்கைக் கூத்து, வண்டற் பாவை, நீர் விளையாட்டுக்கள் விளையாடினர் என்பதையும் சங்க இலக்கியங்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

- ❖ ஐந்திணை மகளிரும் விளையாட்டுகளில் ஈடுபட்டு, பொழுதைக் கழித்து மகிழ்ந்தனர் என்பதனை இவ்வியல்வழி அறியமுடிகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. தொல், பொருள், மெய்., நூ.11.
2. தமிழ்ப்பேரகராதி தொகுதி I, ப.216.
3. சிவகாமசுந்தரி, சு., சங்க இலக்கிய விளையாட்டுக் களஞ்சியம், ப.7.
4. மேலது, ப.92.
5. இராகவையங்கார், மு., விலங்கு போர் விளையாட்டு, ப.8.
6. பிச்சை, அ., தமிழர் பண்பாட்டில் விளையாட்டுகள், ப.8.
7. தமிழ் பேரகராதி தொகுதி I, ப.629.
8. தொல், பொருள், இளம். உரை, ப.255.
9. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., தமிழர் விழாக்களும், பொழுது போக்குகளும், பக்.58-59.
10. தமிழ் பேரகராதி தொகுதி I, ப.628.
11. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., மு.கா. நூ. பக்.61-62.
12. சிவகாமசுந்தரி, சு., மு.கா.நூ, ப.69.
13. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., மு.கா.நூ, ப.71.
14. மேலது, ப.107.
15. சிவகாமசுந்தரி, சு., மு.கா.நூ, ப.81.
16. மேலது, ப.53.
17. மேலது, ப.34.
18. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., மு.கா. நூ., பக்.83-84.
19. சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல் நில மகளிர், ஆய்வேடு, ப.160.
20. சிவகாமசுந்தரி, சு., மு.கா.நூ., ப.107.

21. மேலது, ப.57.
22. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., மு.கா. நூ., ப.134.
23. சிவகாமசுந்தரி, சு., மு.கா.நூ., ப.68.
24. சாமி, பி.எல்., தமிழிலக்கியத்தில் தாய்த்தெய்வ வழிபாடு, ப.76.
25. முத்துக்கிருஷ்ணன், செ.அ., மு.கா. நூ., ப.68.
26. சிவகாமசுந்தரி, சு., மு.கா.நூ., ப.44.
27. மேலது, ப.48.

இயல் - ஐந்து ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்கள்

சங்க காலம் பெண்கல்வியில் சிறந்து விளங்கியமைக்குப் பெண்பாற் புலவர்கள் தக்க சான்றாவர். சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் வீரத்தையும் சமூகப் பழக்கவழக்கங்களையும் பாடியுள்ளனர். அப்பாடல்களின் தொகுப்பான சங்க இலக்கியங்களுள் எட்டுத் தொகையின் அகநூல்களில் ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்கள் விளங்கும் முறை எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

சங்கப்பெண்பாற் புலவர்கள்

பெயர் தெரிந்த சங்கப்புலவர்கள் 473 பேரில் 50 பேர் பெண்பாற்புலவர்களாக வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளனர். சங்கப்பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கையில் இன்று வரையிலும் பல்வேறு குழப்பங்கள் நீடித்து வருகின்றன. உ.வே.சா பெண்பாற்புலவர்கள் குறித்து ஆற்றிய உரையில்,

“ஏறக்குறைய ஐம்பது பெண்பாலர் இயற்றிய செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. மற்ற புலவர்களுடைய வாக்குகள் எவ்வளவு சிறப்பு உண்டோ அவ்வளவு சிறப்பு இவர்களுடைய செய்யுட்களுக்கும் உண்டு”¹

என்கிறார். மேலும்,

“சங்க காலத்தில் தமிழாராய்ந்து விளங்கிய பெண்பாலர் ஐம்பதின்மருக்கும் மேலிருக்கலாமென்று தெரிகிறது”²

என்கிறார்.

“ந. சஞ்சீவி சங்க இலக்கியப் பெண்பாற் புலவர்களாக 30 பேரை அட்டவணைப்படுத்துகிறார்”³

“சங்க இலக்கியங்களில் 42 பெண்பாற் புலவர்கள் பாடிய பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன”⁴

என்றும்

“பெண்பாற் புலவர்கள் 40க்கும் மேற்பட்டோர்”⁵

என்றும் இவர்களுக்குப் பின் வந்தவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

“ஐம்பதிற்கும் மேற்பட்ட பெண்பாற் புலவர்கள் சங்கப்புலவர் வரிசையில் இடம் பெற்றிருக்கக் காணலாம்”⁶

என்று சி. பாலசுப்ரமணியன் குறிப்பிடுகிறார்.

தாயம்மாள் அறவாணன் ‘மகடுஉ முன்னிலை’ எனும் தம் நூலின் முன்னுரையில் 45 பெண்பாற் புலவர்கள் சங்க காலத்தில் கவிதை படைத்துள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறார். சங்கப் பெண்பாற் புலவர்களின் எண்ணிக்கையில் அன்று முதல் இன்று வரை பல்வேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்கள்

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் புறத்திணையில் 76 பாடல்களும் அகத்திணையில் 120 பாடல்களும் பாடியுள்ளனர். எட்டுத்தொகையில் குறுந்தொகை, அகநானூறு, நற்றிணை இவற்றில் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஆனால் ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகையில் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெறவில்லை. பெண்பாற் புலவர்கள் அன்பின் ஐந்திணையோடு கைக்கிளை உட்பட ஆறு திணைகள் பற்றிப் பாடினர். ஆனால் பெருந்திணையைப் பாடவில்லை. களவில் தலைவனின் வேட்கையை விடத் தலைவியின் வேட்கை பற்றிக் கூறுகின்றனர்.

களவில் ஏற்படும் பிரிவுத் துன்பத்தை விட கற்பில் ஏற்படும் பிரிவுத்துன்பம் விரிவாகப் பேசப்படுகிறது. பாடல்களில் பரத்தைமையொழுக்கம் கடிந்துரைக்கப்படுகிறது. வினை முடித்து மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து படைத்தல் போற்றப்படுகிறது. பெண்பாற்புலவர்கள் மகளிர் வெறியாட்டை விரும்பவில்லை என்பதை மொழிந்துள்ளனர். உடன்போக்கு, மடல், வாயில் ஏற்றல் என்ற துறைகளிலமைந்த பாடல்களைப் படைக்கவில்லை.

ந. சஞ்சீவி அகத்திணை பாடியோர் 22 பெண்பாற் புலவர்கள் எனவும் தாயம்மாள் அறவாணன் 33 பெண்பாற் புலவர்கள் எனவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

திணை பாடிய பெண் புலவர்கள்

குறிஞ்சி	12
முல்லை	7
மருதம்	11
நெய்தல்	10
பாலை	10

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்திணைகளையும் பாடிய பெண்பாற் புலவர்களைக் காணலாம்.

1. அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்

இவர் ஒரு பெண்புலவர் என்று பேரா. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடுகிறார். உவே.சா. நூல் நிலைய அகநானூற்றுப் பதிப்பிலும் (ப.11) இவர் பெண் புலவராகவே சுட்டப்படுகிறார். அகம்.352ஆவது பாடலை இயற்றியுள்ளார்.

2. அஞ்சில் அஞ்சியார்

இவர் தம் இயற்பெயர் அஞ்சி என்பதாகும். அஞ்சி என்பது தகடூரிலிருந்து அரசாண்ட அரசர்களின் குடிப்பெயராக நூல்களில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

3. அள்ளூர் நன்முல்லையார்

“ஒளிறு வாட்தானைக் கொற்றச் செழியன்

பிண்ட நெல்லின் அள்ளூர் அன்னஎன்

ஒண்தொடி” (அகம்.46)

என்று இவர் பாண்டியனைப் பாடியுள்ளமையிலிருந்து இவர் பாண்டிய நாட்டின் அள்ளூர் எனும் ஊரைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம் என்று அறியமுடிகிறது.

4. ஆதிமந்தியார்

ஆதிமந்தியார் கரிகாற்சோழனுடைய மகளாவார். ஆதி மருதி என்ற இயற்பெயர் ஆதிமந்தி எனத் திரிந்ததாகக் கூறுவர். இவர் சேரமன்னன் ஆட்டனத்தி என்பவனை மணந்ததாகக் கருதப்படுகிறார். இவரது வரலாற்றை (அகம்.236, 222, 135) பாடல்களால் அறியமுடிகிறது. இவர் குறுந்தொகையில் 31ஆம் பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

5. ஊண் பித்தை

இவர் குறுந்தொகையின் 232ஆவது பாடலை பாடியுள்ளார். இவரது பெயருக்கான காரணத்தை அறிய இயலவில்லை.

6. ஒக்கூர் மாசாத்தியார்

“ஒக்கூர் என்பது பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருக்கோட்டியூர்ப் புறத்தேயுள்ள ஊர் என்பர். இவ்வூரைச் சேர்ந்தவராதலால் இவர் ஒக்கூர் மாசாத்தியார் என்று அழைக்கப்பட்டுள்ளார். ‘மாசாத்தியார்’ என்ற சொல் இவர் வணிகக்கூட்டத்தை சார்ந்தவராக இருக்கலாம் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது”⁷

என்பர்.

7. ஒளவையார்

சங்கப் பெண்பாற் புலவரில் ஒளவையார் பாணர் மரபைச் சார்ந்தவர். இவர் கவித்திறமும் அறிவாற்றலும், நுட்பமான அரசியல் அறிவும் பெற்றவராக விளங்கினார் என்பதை இவரது பாடல்கள் வழி அறிய முடிகிறது.

8. கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்

நன்னாகை என்பது இவர் தம் பெயராகும். கச்சி என்பது காஞ்சிபுரத்தைக் குறிக்கலாம்.

“தமிழ் அகராதிகள் பேடு என்ற சொல் ஒருவகை ஆடலைச் சுட்டுவதாகச் கூறியுள்ளன”⁸

இவ்வடிப்படையில் இவர் அவ்வகை ஆடலிலும் சிறந்தவராக இருந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

9. கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்

இவர் கழார் எனும் ஊரினர். இது மயிலாடுதுறைக்கு அருகிலுள்ளது. இவர் கீரன் என்பவருக்கு உறவினராகக் கருதப்படுகிறார். எயிற்றி என்பது பாலைத் திணை சார்ந்த பெண்களைக் குறிக்கும் பெயராகும்.

10. காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார்

நச்செள்ளையார் என்பது இயற்பெயராக இருந்திருக்கலாம். பாடினியார் என்பது பாணர் குடியைச் சுட்டும். காக்கையைச் சிறப்பித்துப் பாடியமையால் இவர் இப்பெயரைப் பெற்றார்.

11. காமக்கணிப் பசலையார்

“இப்புலவர் பெயர் நப்பசலையார் என்றும் குறிக்கப்பெறும். சில இடங்களில் மதுரைக் காமக்கணிப் பசலையார் என்றும் இவர் குறிக்கப்பெறுகின்றார். காமக்கண்ணி என்ற தமிழ்ப்பெயர் பிற்காலத்துக் காமாட்சி எனப் பெற்றது. இவர் மதுரை ஊரினர் ஆதல் கூடும்”⁹

என்பர்.

12. காமம் சேர் குளத்தார்

இவர் பாடிய ஒரு பாடல் குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

13. கார்க்கியார்

வையாபுரிப்பிள்ளை இவர்தம் பெயரை நெய்தல் கார்க்கியார் என்று தம் பதிப்பில் (ப.862) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

14. குமிழி ஞாழலார் நப்பசலையார்

மாறோக்கத்து நப்பசலையார் என்னும் புலவரினும் வேறுபடுத்த இப்புலவர்க்குக் குமிழி ஞாழலார் நப்பசலையார் எனும் அடைமொழியிட்டுக் குறித்தனர்.

15. குறமகள் குறியெயினி

இனத்தின் பெயரால் குறிப்பிடப்படுகிறார்.

16. குன்றியளார்

குறுந்தொகையை புதுப்பித்த உ.வே.சா. அவர்கள் குன்றியளர் என்று சுட்டிக் காட்டுகிறார் (குறு.50). இவர் பெண்புலவர் என்பதை இவர் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

17. நக்கண்ணையார்

இவர் 'பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார்' எனவும் குறிக்கப்படுகிறார். இவர் வணிக மரபைச் சார்ந்தவர்.

18. நல்வெள்ளியார்

வையாபுரிப்பிள்ளை நல்வெள்ளியாரை தம் பதிப்பில் தந்துள்ள பெண்பாற்புலவர் பட்டியலில் சேர்க்கவில்லை. ஆனால் இவர் தம் பெயரையும், பாடல்களையும் நோக்கும்போது பெண்பாற் புலவராகக் கொள்ளுதல் பொருத்தமாகிறது.

19. நன்னாகையார்

குறுந்தொகையில் 118, 325 ஆவது பாடல்களை அரிய செய்திகளுடன் பாடியுள்ளார்.

20. நெடும்பல்லியத்தை

நெடும்பல்லியத்தனாரின் (புறம்.64) உடன்பிறந்தவராக இருக்கக்கூடும் என கருதப்படுகிறார்.

“பல்லியம் என்பது பல இசைக்கருவிகளைக் குறிக்கும். எனவே இவ்விருவரும் இசைக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர் ஆகலாம்”.¹⁰

21. பூங்கணுத்திரையார்

“இவர் பூங்கண் என்ற ஊரில் வாழ்ந்தவர். உத்திரையார் என்பது இவருடைய இயற்பெயராகும்”.¹¹

22. பொதுக்கயத்துக்கீரந்தை

“கீரந்தை என்பது இயற்பெயராகும். இப்பெயர் பெண்பாற் பெயராக இருக்கும் என்பதை நெடும்பல்லியத்தை, ஊண் பித்தை என்னும் ஏனைய பெண்பாற் பெயர்கள் உறுதி செய்கின்றன”¹²

23. பொதும்பில் புல்லாளங்கண்ணியார்

இப்புலவர் தம் இயற்பெயர் கண்ணியார் என்பதாகலாம். பொதும்பில் என்பது ஊரைக் குறிக்கும்.

24. பொன்மணியார்

இவர் குறுந்தொகையில் 391ஆவது பாடலை இயற்றியுள்ளார்.

25. போந்தைப் பசலையார்

பசலை என்பது இளமைக்கு வழங்கப்படும் ஒரு பெயராகும். இவர் அகம் 110 ஆம் பாடலை இயற்றியுள்ளார்.

26. மதுரை ஓலைக் கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்

நல்வெள்ளையார் என்பது பெயராகும். மதுரையை அடுத்த ஓலைக் கடையம் இவரது ஊராக இருக்கலாம்.

27. மாறோக்கத்து நப்பசலையார்

இவர் புறம் சார்ந்த பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அகத்திணையில் ஒரு பாடலும், புறத்திணையில் ஏழு பாடலும் பாடியுள்ளார்.

மாறோக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு நாடாகும்.¹³ பசலை என்பது கணவனைப் பிரிந்த மகளிருடைய நெற்றி முதலியவற்றில் உண்டாவதாகிய வேறுபட்ட நிறமாகும். பசலையின் இயல்பைப் பாடியமையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

28. முள்ளியூர்ப்பூதியார்

முள்ளியூர் என்பது மலையமானுக்கு உரியதாகும். அவ்வூரைச் சார்ந்தவராக இருக்கலாம்.

29. வருமுலையாரித்தி

குறுந்தொகையில் 176ஆவது பாடலைப் பாடியுள்ளார்.

30. வெண்பூதியார்

இவரது பாடல்கள் குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ளன.

31. வெண்மணிப்பூதியார்

அரியலூருக்கு அருகில் வெண்மணி எனும் ஊர் உள்ளது. இப்புவர் அவ்வூரைச் சேர்ந்தவராக இருக்கலாம்.

32. வெள்ளி வீதியார்

அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை மட்டுமின்றி இவர் திருவள்ளுவமாலையிலும் ஒரு வெண்பாப் பாடியுள்ளார். இவரும் ஆதிமந்தியாரும் சமகாலத்தவர்கள். ஆதிமந்தியார் ஆட்டனத்தியைக் காணாமல் தவித்தது போல வெள்ளிவீதியாரும் தனது கணவனைத் தேடி அலைந்ததை குறுந்தொகை 130ஆவது பாடலால் அறியமுடிகிறது.

33. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்

காமக்கண்ணி எனும் பெயர் பார்ப்போர் விரும்பும் கண்களை உடையவர் எனும் பொருள் தரும். வெறி என்பது தெய்வம் ஏறப்பெற்று ஆடும் ஆட்டமாகும். இதனைப் பற்றிப் பாடியமையால் இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம்.

இம்முப்பத்துமூவரும் அகத்திணையைப் பாடிய பெண்பாற் புலவராவார்.

குறிஞ்சித்திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்கள்

❖ அஞ்சியத்தை மகள் நாகையார்

பாடல்: அகம்.352

சிறப்புச் செய்தி: இசைநூல் இருந்தமை, பாணர் புதிய பண் இயற்றல்

❖ அள்ளூர் நன்முல்லையார்

பாடல்: குறுந்.32, 68, 96

சிறப்புச் செய்தி: மடல் ஏறுதல்

❖ ஒளவையார்

பாடல்: நற்.129, குறுந்.29, 23, 158

சிறப்புச் செய்தி: கட்டுவிச்சி குறி கூறுதல், சுடாத மண்பாண்டம் மழை நீரில் கரைதல்

❖ குறமகள் குறியெயினி

பாடல்: நற்.357

சிறப்புச் செய்தி: சுனை நீராடல்

❖ **நக்கண்ணையார்**

பாடல்: அகம்.252

சிறப்புச் செய்தி: புலியை விட வலிமையானது யாளி எனும் விலங்கு

❖ **நல்வெள்ளியார்**

பாடல்: அகம்.32

சிறப்புச் செய்தி: கிளியோட்ட 'தட்டை' எனும் கருவி பயன்படல்

❖ **மாரோக்கத்து நப்பசலையார்**

பாடல்: நற்.304

சிறப்புச் செய்தி: அகணமா எனும் இசையறி விலங்கு

❖ **வருமுலையாரித்தி**

பாடல்: குறுந்.176

❖ **வெறிபாடிய காமக்கண்ணியார்**

பாடல்: அகம்.22, 98

சிறப்புச் செய்தி: வேலன் வெறியாடல்

❖ **வெள்ளி வீதியார்**

பாடல்: அகம்.362, குறுந்.146

சிறப்புச் செய்தி: தலைவன் பெண் கேட்க, ஊர்ப் பெரியவர்கள் இசைதல்.

❖ **பொதுக்கயத்துக் கீரந்தை**

பாடல்: குறுந்.337

சிறப்புச் செய்தி: மங்கைப்பருவ மாற்றங்களை விவரித்தல்

❖ கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்

பாடல்: குறுந்.261

சிறப்புச் செய்தி: நாழிகைக் கணக்கர் இரவில் விழித்து காலக் கணக்கை ஆய்தல் குறிஞ்சித் திணை பற்றிப் பன்னிரு பெண்பாற் புலவர்கள் பதினெட்டுப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர். அவற்றுள் களவு சார்ந்த பாடல்கள் 16, கற்பு சார்ந்த பாடல்கள் 2 ஆகும். தலைவி கூற்றாக அமைந்தவை 9. தோழி கூற்று 6. தலைவன் கூற்றாக அமைந்தவை 3 பாடல்களாகும்.

பெண்பாற் புலவர்கள் வரைவுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளதை அவர்களது பாடல் வழி அறிய முடிகிறது. அறத்தோடு நின்றலும், வெறியாடலுக்கு மகளிர் அஞ்சியதும் அதற்குக் காரணமாகலாம். திணைப்புனம் காக்கும் இடத்தை களவுக் களமாக பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

களவு

பெண்பாற் புலவர்கள் களவு வாழ்க்கை குறித்துப் பாடிய பாடல்களில் வரைவு வேண்டல் பெருமளவு பாடப்பட்டுள்ளது. மேலும் தோழி தலைவனுக்கு உதவுதல், அறத்தோடு நின்றல், தலைவன் வரைவு பற்றிச் சிந்தித்தல் ஆகிய செய்திகள் பாடப்பட்டுள்ளன.

வரைவு வேண்டல் என்னும் துறையானது,

- ❖ தலைவி தானே வரைவு வேண்டல்
- ❖ தலைவி தோழியிடத்து உதவக் கூறுதல்
- ❖ தோழி தானே வரைவை வலியுறுத்தல்

என்னும் மூன்று நிலைகளில் அமைகிறது. இருப்பினும் தோழி தானே வரைவை வலியுறுத்துவதாகப் பெண்புலவர்களின் பாடல்களில் குறிப்பு இல்லை.

தலைவனை வரைவு வேண்டல் தலைவி கூற்றாக இடம் பெற்றுள்ளது. இரவில் தலைவன் வரும் நிலையில் விலங்குகள், இடி, மழை இவற்றால் ஊறு நேரும் என்ற அச்சமும், இவற்றால் இரவுக்குறியில் இடையீடும் நேரும் நிலை இவை காரணமாகத் தலைவி தானே வரைவு வேண்டுவதாகப் பெண்புலவர்கள் பாடுகின்றனர். (குறுந்.158, 261)

இவையன்றித் தலைவன் தானே வரைவு பற்றி எண்ணுவது உண்டு என்பதையும் இவர்தம் பாடல்கள் காட்டுகின்றன.¹⁴

தலைவன் தோழியிடத்துக் குறியிடம் கோருதலும், அதற்குத் தோழி உடம்பட்டுத் தலைவியைக் குறியிடம் சேர்த்தலும் காணலாம்.¹⁵

தலைவி தலைவனிடம் வரைவு வேண்டலைப் போலவே தோழியிடமும் வரைவுக்கு உதவும்படி கேட்பதை அறிய முடிகிறது. (அகம்.22) குறிஞ்சித் திணையில் வேலன் வெறியாடல், கட்டுவிச்சி குறி கூறல், ஊர்ப் பொதுமன்றத்தில் பெண் கேட்டல் முதலான சமுதாய வழக்குகளைப் புலவர்கள் மொழிந்துள்ளனர். (குறுந்.23, 146) தலைவனுடன் ஊர்ப்பெரியவர்களும் உடன் வந்து பெண் கேட்டுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

கற்பு

பெண்பாற் புலவர்கள் கற்பு வாழ்வு பற்றிப் பாடிய பாடல்களில் பிரிவாற்றாமையும் (குறுந்.68) தலைவனுடன் மணம் புரிய உதவிய தோழிக்குத் தலைவி நன்றியுரைத்தலும் (அகம்.352) கூறப்படுகிறது.

இவை பெண்பாற்புலவர்களின் குறிஞ்சித் திணைப் பாடல்கள் மூலம் அறிய வருவனவாகும்.

முல்லைத் திணை பாடிய பெண்பாற்புலவர்கள்

❖ ஓக்கூர் மாசாத்தியார்

பாடல்: அகம்.324, 384 14 குறுந்.126 186, 220, 275

சிறப்புச் செய்தி: பொருள் தேடும் செயல் முடிந்து திரும்பும் தலைவனின் இரு பக்கமும் பாதுகாவலர் ஓடிவருதல்.

❖ காக்கைபாடியாரி நச்செள்ளையார்

பாடல்: குறுந்.210

சிறப்புச் செய்தி: காக்கைக்குப் பலியிடுதல்.

❖ பொதும்பிற் புல்லாளங்கண்ணியார்

பாடல்: அகம்.154

சிறப்புச் செய்தி: குதிரையின் பிடரிமயிர் கத்தரிக்கப்படுதல்.

❖ பொன்மணியார்

பாடல்: குறுந்.391

சிறப்புச் செய்தி: பாம்பு இடியோசைக்கு நடுங்குதல்

❖ கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்

பாடல்: குறுந்.287

சிறப்புச் செய்தி: கருக்கொண்ட மகளிர் பச்சைப் புளியம்பழச் சுவையில் வேட்கை கொள்ளல்.

❖ கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்

பாடல்: அகம்.294

சிறப்புச் செய்தி: போர்க்களம் சென்ற தலைவன் போர் முடியாமையால் கார்காலத்தில் பாசறையில் இருத்தல்.

❖ ஓளவையார்

பாடல்: நற்.371, 381, 394, குறுந்.99, 183

சிறப்புச் செய்தி: மாலைநேரத்தில் வீடு திரும்பும் கோவலர்கள் புல்லாங்குழல் இசைத்தல்.

முல்லைத் திணை சார்ந்த பதினேழு பாடல்களை பெண்பாற் புலவர்கள் எழுவர் பாடியுள்ளனர். இத்திணை சார்ந்த பாடல்களில் புலவர்கள் களவு கற்பு வாழ்வில் ஏற்படும் பிரிவாற்றாமை, பருவம் கண்டு ஆற்றாமை இவற்றை முதன்மைப்படுத்திப் பாடியுள்ளனர்.

களவு சார்ந்த பாடல்கள் 7, கற்பு சார்ந்த பாடல்கள் 10. இவற்றுள் தலைவி கூற்றாக 5 பாடல்களும், தோழி கூற்றாக 2 பாடல்களும், தலைவன் கூற்றாக 5 பாடல்களும், பாணன், இடைச்சுரத்தார் கூற்றாக ஒரு பாடலும் உழையர் கூற்றாக 2 பாடல்களும் உள்ளன. உழையர், பாணன் மூலமாகத் தலைவனின் வரவு உணர்த்தப்பட்டு, தலைவி விருந்து படைத்தல் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. களவு வாழ்வின் பிரிவாற்றாமையைப் பெரும்பாலும் தோழி கூற்றாகவும், கற்பு வாழ்வின் பிரிவாற்றாமையைத் தலைவி கூற்றாகவும் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.

களவு

களவில் தலைவன் திருமணத்தின் பொருட்டுப் பொருள் ஈட்டவோ அல்லது தொழில் நிமித்தமாகவோ பிரிந்து செல்வதால் தலைவி கவலை கொள்வாள். தலைவன் வருவதாகக் கூறிச் சென்ற பருவம் வந்தும் அவன் வராததைக் கண்டு கலங்குவாள். அப்பொழுது தோழி தலைவிக்கு ஆறுதல் மொழி கூறி ஆற்றுப்படுத்துவாள். தலைவனும் பிரிவு, பருவம் கண்டு துன்பம் அடைவதுண்டு.

தலைவன் குறித்த பருவத்தில் வராதது கண்டு துன்பமுற்ற தலைவி தோழியிடம் முல்லைக்கொடி வரிசையாகத் தொகுத்த வெண்பூக்கள் ஒளிவீசும் வெண்பற்களைப் போல் என்னைக் கண்டு நகையாடுகிறது என்கிறாள். மேலும், தனிமை மிகவும் வருத்துவதால் கவலை கொள்வதையும் அறிய முடிகிறது. (குறுந்.126, அகம்.294)

தலைவன் குறித்துச்சென்ற பருவத்தில் அவன் வாராமையால் மகளிர் துன்பமடைந்ததைப் பெண்பாற்புலவர் தம் பாடல்களில் மிகுதியும் எடுத்து உரைப்பதை அறியமுடிகிறது. வினையின் பொருட்டோ, பொருள் பொருட்டோ பிரிந்து சென்ற தலைவன் தலைவியை எண்ணிக் கலங்கியதை இரு பாடல்கள் மூலம் அறியமுடிகிறது. (நற்.371, குறுந்.99)

பிரிவால் வருந்தும் தலைவியிடம் தோழி பருவம் காட்டி தலைவர் வருவார் என ஆறுதல் கூறுவதை நன்னாகையாரின் பாடல் மூலம் (குறுந்.287) அறியமுடிகிறது. இளைய வீரர்கள் தலைவனது தேரின் இருபக்கமும் பாதுகாவலராக ஓடி வருவார் என்ற செய்தியைப் பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல் மூலம் அறியமுடிகிறது. (குறுந்.275)

தலைவி தலைவனின் பிரிவால் வாடி, பருத்த தோள்கள் நெகிழத் துன்பமடைந்தாள். அவளை ஆற்ற முயன்ற தோழி விருந்தினர் (தலைவர்) வருவார் என உணர்த்தி கரைந்த காக்கைக்குப் பலி உணவிடுவதாக வேண்டினாள்; நிறைவேற்றினாள். காக்கைக்குப் பலி உணவாகக் கோப்பெருநள்ளியின் காட்டிலுள்ள இடையர்களின் பசு நெய்யுடன், தொண்டியில் விளைந்த வெண்ணெய்லைக் கொண்டு சமைத்த சோற்றை ஏழு கலங்களில் ஏந்திக் கொடுத்தனர். இதனைக் கீழ்வரும் பாடலால் அறியலாம்.

“திண்தேர் நள்ளி கரைந்து அண்டர்

பல்ஆ பயந்த நெய்யின் தொண்டி

முழுதுடன் விளைந்த வெண்ணெல் வெஞ்சோறு

எழுகலத்து ஏந்தினும் சிறிதுஎன் தோழி

பெருந்தோள் நெகிழ்த்த செல்லற்கு

விருந்துவரக் கரைந்த காக்கையது பலியே” (குறுந்.210)

காக்கைக்குப் பலியிடல் பற்றிப் பாடியதால் நச்செள்ளையார் ‘காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார்’ எனப்பட்டார்.

கற்பு

களவில் தலைவி தலைவனின் பிரிவால் துன்பப்பட்டதையும் தோழி ஆற்றுவதையும் மொழிந்த பெண்பாற்புலவர்கள் கற்பில் தலைவி தோழியை ஆற்றுப்படுத்துவதாக மொழிந்துள்ளனர். ஏனெனில், கற்பு வாழ்வு ஒரு பெண்ணிற்கு மன மாற்றங்கள், அனுபவங்களை அளிப்பதாகும். பருவ வரவின்கண் ‘ஆற்றாள்’ எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி, தலைவனும் பருவவரவை அறிந்திருப்பார். எனவே வருவார் என ஆற்றுகிறாள். பெண் புலவர் கார்ப்பருவ வரவை உவமை மூலம் காட்சிப்படுத்துகின்றார்.

போரில் வெற்றி பெற்று மீண்ட தலைவனை இடைச்சுரத்தார் வாழ்த்துலையும் பெண்பாற் புலவர்கள் மொழிந்துள்ளனர். (நற்.394) தலைவனின் தேரைக் காணும் தலைவி விருந்து படைப்பாள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. (அகம்.14, 384, 324) இவை பெண்பாற் புலவர்களின் முல்லைத் திணைப்பாடல்கள் மூலம் அறிய வருவனவாகும்.

மருதம் பாடிய பெண்பாற் புலவர்கள்

❖ அஞ்சில் அஞ்சியார்

பாடல்: நற்.90

சிறப்புச் செய்தி: புலத்தி உடை வெளுத்துத் தரல்.

❖ அள்ளூர் நன்முல்லையார்

பாடல்: குறுந்.46, 93, 157, 202

சிறப்புச் செய்தி: ஊர்க்குருவி வீடுகளில் தங்குதல்

❖ ஆதிமந்தியார்

பாடல்: குறுந்.31

சிறப்புச் செய்தி: மகளிர் ஒருவரை ஒருவர் தழுவி ஆடுவது துணங்கைக் கூத்து.

❖ குன்றியனார்

பாடல்: குறுந்.50

சிறப்புச் செய்தி: ஞாழல் மரப்பூக்கள் வெண்சிறுகடுகை ஒத்திருத்தல்.

❖ நெடும்பல்லியத்தை

பாடல்: குறுந்.178

சிறப்புச் செய்தி: தோழி கடிமனை காணல்

❖ பூங்கண் உத்திரையார்

பாடல்: குறுந்.171

சிறப்புச் செய்தி: அயலார் வரைவுக்கு முயலுதல்.

❖ **மதுரை ஓலைக்கடையத்தார் நல்வெள்ளையார்**

பாடல்: நற்.250

சிறப்புச் செய்தி: மனைவியின் ஊடலை தீர்க்க மகனுடன் தலைவன் செல்லல்.

❖ **வெள்ளிவீதியார்**

பாடல்: நற்.70, குறுந்.169

சிறப்புச் செய்தி: நீர்த்துறையில் ஆடை துவைத்தல்

❖ **ஒக்கூர் மாசாத்தியார்**

பாடல்: குறுந்.139

சிறப்புச் செய்தி: கற்பு வாழ்விலும் தலைவனால் அம்பல் எழுதல்

❖ **கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்**

பாடல்: குறுந்.35

சிறப்புச் செய்தி: கரும்பின் கூம்பு போன்ற அரும்பு கருக்கொண்ட பச்சைப்பாம்பை ஒத்திருத்தல்.

❖ **ஒளவையார்**

பாடல்: நற்.390, குறுந்.80, 91, 364

சிறப்புச் செய்தி: புனல் விளையாட்டு, துணங்கை ஆடல்.

மருதத்திணை சார்ந்த பத்தொன்பது பாடல்களைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பதினொருவர் பாடியுள்ளனர். இவற்றுள் களவு சார்ந்த பாடல்கள் 3, கற்பு சார்ந்த பாடல்கள் 16 ஆகும். இதில் தலைவன் கூற்றாக, 1, தலைவி கூற்றாக 11, தோழி கூற்றாக 4, பரத்தை கூற்றாக 1, இப்பரத்தைக்கூற்றாக 1 பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. களவு, கற்பு, வாழ்வு பாடப்பட்டுள்ளது.

வாயில் மறுத்தல் முதன்மை பெறுகிறது. வாயில் நேர்தலைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடவில்லை. துணங்கைக்கூத்து, தலைக்கை தந்து மணத்தல் போன்ற சமூகச் செய்திகளும், மற்ற திணைகளில் அதிகளவு பேசப்படாத பரத்தை பற்றிய செய்திகளும் பேசப்பட்டுள்ளன.

களவு

பெண்பாற் புலவர்கள் பாடிய மருதத்திணைப் பாடல்களில் களவு தொடர்பான செய்திகளை அறிய முடிகிறது. களவில் வெள்ளாங்குருகு தூது செல்லும் பொருளாக இடம் பெற்றது (நற்.70) தலைவியைக் காதலனையன்றி அயலாரும் பெண் கேட்டு வருவதும் அத்திருமண முயற்சியைத் தடுக்குமாறு தோழியிடம் தலைவி வேண்டுவதும் அன்றைய நாளில் நிகழ்ந்தது என்பதை அகப்பாடல்கள் காட்டுகின்றன. (குறுந்.171)

தலைவி தலைவன் மீது கொண்ட காதல், ஊடலை மட்டுமே பிற புலவர்கள் வெளிப்படுத்தும் நிலையில் வெள்ளி வீதியார் தலைவி அவன் மீது கொண்ட கடும் சினத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். (குறுந்.169)

கற்பு

பொதுவாக பரத்தைமையொழுக்கம் மகளிரால் வெறுக்கப்பட்டதும், பெண்பாற் புலவர்கள் பரத்தையும் மகளிர்; அவர்களுக்கும் மன உணர்வுகள் உண்டு என்ற நோக்கில், தலைவன் பிற பரத்தையை நாடுவதால், தலைவியைப் போலவே கவலை கொள்ளும் பரத்தை, அவன் மீண்டும் தன்னை நாட வேண்டும் அலங்கரிப்பதையும், தன்னிடமிருந்து தலைவியால் தலைவனைப் பிரிக்க முடியாது என அவன் மீது நம்பிக்கை கொண்டு இருந்ததையும் (நற்.390, குறுந்.80), தலைவன் பரத்தையை மணந்து கொள்வதுமுண்டு என்பனவற்றையும் பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்களால் அறியலாம். (குறுந்.364)

பெண்பாற் புலவர்கள் வாயில் மறுத்தலை மட்டுமே பாடியுள்ளனர். வாயில் நேர்ந்ததாகப் பாடவில்லை. இதனால் மகளிர் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை விரும்பாததை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தலைவி, தோழி இருவருமே தலைவனின் பரத்தைமையொழுக்கத்தைக் கடிந்து வாயில் மறுத்ததை அறிய முடிகிறது. (குறுந்.93, 91, 139, 203, நற்.90)

தலைவன் புதல்வனை வாயிலாகக் கொண்டு புகினும், தலைவி இகழ்ச்சியாக எதிர்கொண்டதை பெண்பாற்புலவர்கள் மொழிந்தனர். இதனை,

“நகுகம் வாராய் பாண! பகுவாய்

அரிபெய் கிண்கிணி ஆர்ப்ப, தெருவில்

தேர்நடை பயிற்றும் தேமொழிப் புதல்வன்

பூநாறு செவ்வாய் சிதைத்த சாந்தமொடு

காமர் நெஞ்சம் துரப்ப யாம்தன்

முயங்கல் விருப்பொடு குறுகினே மாக

பிறைவனப்பு உற்ற மாசுஅறு திருநுதல்

நூறுஇருங் கதுப்பின்எம் காதலி வேறுஉணர்ந்து

வெருஉம்மான் பிணையின் ஓரீஇ

யாரை யோ? என்று இகழ்ந்துநின் றதுவே!” (நற்.250)

எனும் பாடலால் அறியலாம். திருமணமான தலைவி இல்லறம் நடத்தும் புதுமனைக்குத் தோழி சென்று வருவாள் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. (குறுந்.178) இவை பெண்பாற் புலவர்களின் மருதத் திணைப் பாடல்கள் மூலம் அறிய வருவனவாகும்.

நெய்தல் திணை பாடிய பெண்பாற் புலவர்கள்

❖ கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்

பாடல்: குறுந்.172, 197

சிறப்புச் செய்தி: ஏழு ஊர் மக்களுக்கு பொதுவாக ஊதுலை இருத்தல்.

❖ குமிழி ஞாழலார் நப்பசலையார்

பாடல்: அகம்.160

சிறப்புச் செய்தி: ஆமை உப்பங்கழியின் கரையில் மணலில் முட்டையிட்டு
புதைத்தல்.

❖ நன்னாகையார்

பாடல்: குறுந்.118, 325

சிறப்புச் செய்தி: தலைவி இல்லத்தில் தலைவன் விருந்தினராக வருதல்.

❖ நக்கண்ணையார்

பாடல்: நற்.19, 87

சிறப்புச் செய்தி: தலைவி பகற்கனவு காணல்.

❖ போந்தைப் பசலையார்

பாடல்: அகம்.110

சிறப்புச் செய்தி: தோழி அறத்தோடு நின்றல்.

❖ காமம் சேர் குளத்தார்

பாடல்: குறுந்.4

❖ வெண்பூதியார்

பாடல்: குறுந்.97, 219

சிறப்புச் செய்தி: ஊர்ப் பொதுமன்றத்திலும் அலர் தூற்றுதல்.

❖ வெண்மணிப்பூதி

பாடல்: குறுந்.299

சிறப்புச் செய்தி: பிரிவால் தலைவியின் தோள்கள் மெலிதல்.

❖ வெள்ளிவீதியார்

பாடல்: நற்.235, 348, 335

சிறப்புச் செய்தி: கடல் நீரை முகர்ந்து மின்னல் மின்னி மழை பொழிதல் என்ற அறிவியல் சார்ந்த செய்தி.

❖ ஒளவையார்

பாடல்: நற்.187, 295, குறுந்.102, 200

சிறப்புச் செய்தி: இற்செறித்தல்.

நெய்தந்திணை சார்ந்த இருபது பாடல்களைப் பத்துப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இவற்றுள் களவு சார்ந்த பாடல்கள் 12, கற்பு சார்ந்த பாடல்கள் 8 ஆகும். தலைவி கூற்றாக 15, தோழி கூற்றாக 5 பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார். தலைவன் கூற்றில் பாடல்கள் பாடப்படவில்லை.

களவு

நெய்தற் திணை பாடல்களில் பெண்பாற்புலவர்கள் களவு வாழ்வின் முக்கியக் கூறுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தலைவியின் களவு அலராகி ஊர்ப்பொது மன்றத்தில் பேசப்படுவதை அறியமுடிகிறது. (அகம்.160, குறுந்.97) மேலும், தலைவன் பிரிவால் தலைவி காமவேட்கையால் துன்புறுவதையும், தலைவனுடன் சேர்ந்து மகிழ்ந்தது போலப் பகற்களவு

காணுதலையும், இவ்வாறு வருந்தும் தலைவிக்காக தோழி அறத்தோடு நின்றலையும் பெண்பாற் புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். (நற்.325, 348, அகம்.110) மகளிர் தலைவனின் பிரிவுத் துயர், தாயாரின் இற்செறிப்பு, அலர் போன்ற இடர்ப்பாடுகளின் காரணமாகத் தலைவனிடம் வரைவு கடாதல் மூலம் களவைக் கற்பாக மாற்ற ஆர்வம் காட்டியமையைப் பெண்பாற்புலவர்கள் பாடலால் அறியலாம். (நற்.19, 195, குறுந்.219) தலைவன் மணம் பேச வருவான் எனத் தோழி நம்பிக்கை கொண்டிருந்ததையும், அவ்வாறே இளைஞர்களோடு தலைவன் வரைவு வேண்டியமையையும் அறியமுடிகிறது. (அகம்.160, நற்.235)

கற்பு

நெய்தல் திணையில் மகளிர் மாலையில் விருந்தினர் இருக்கின்றார்களா என ஆராய்ந்து பின் வீட்டின் கதவடைப்பதை நன்னாகையரின் பாடலால் அறியலாம்.

“புள்ளும் மாவும் புலம்பொடு வதிய

நள்ளென வந்த நாரில் மாலை

பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்

வருவீர் உளீரோ எனவும்

வாரார் தோழிநம் காத லோரே” (குறுந்.118)

முன் மாலை நேரத்தில் மகளிர் மலர் சூட்டி விளக்கேற்றும் வழக்கம் கொண்டிருந்ததையும், அவ்வேளையில் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி காமம் பெருகத் துன்பப்படுவதையும் அறியலாம். (குறுந்.197, 200, 386, 402, 299, 325) இவை பெண்பாற் புலவர்களின் நெய்தல் திணை சார்ந்த பாடல்கள் வழி அறியலாகும் செய்திகளாகும்.

பாலைத்திணை பாடிய பெண்பாற் புலவர்களும் அவர்களது மொழிதல் திறனும்

❖ **ஊண் பித்தை**

பாடல்: குறுந்.232

சிறப்புச் செய்தி: யானை 'யா' மரத்தின் கிளைகளை உண்ணுதல்.

❖ **அள்ளூர் நன்முல்லையார்**

பாடல்: குறுந்.67, 140, 237

சிறப்புச் செய்தி: ஆண் ஒந்தி இடம், வலம் செல்வதைக் கண்டு நிமித்தம் பார்த்தல்.

❖ **காமக்கணிப் பசலையார்**

பாடல்: நற்.243

சிறப்புச் செய்தி: தலைவி பிரிவால் தலைவனை வெறுக்காமல் பொருள் தேடல்
ஆண்களின் இயல்பு என்று கூறுதல்.

❖ **நல்வெள்ளியார்**

பாடல்: நற்.7

சிறப்புச் செய்தி: மூங்கில் நெல்லை உண்ட யானை துயிலுதல்.

❖ **பூங்கண் உத்திரையார்**

பாடல்: குறுந்.48

சிறப்புச் செய்தி: மகளிர் ஓரையாடல்

❖ **முள்ளியூர்ப் பூதியார்**

பாடல்: அகம்.173

சிறப்புச் செய்தி: மகளிர் கழங்காடல்

❖ **கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்**

பாடல்: குறுந்.30, 189, 192

சிறப்புச் செய்தி: பொன்னை உரைத்துப் பார்க்க கட்டளைக்கல் பயன்படல்.

❖ **வெண்பூதியார்**

பாடல்: குறுந்.174

❖ **வெள்ளிவீதியார்**

பாடல்: குறுந்.27, 44, 58, 130, 149, அகம்.45

சிறப்புச் செய்தி: ஆதிமந்தி ஆட்டனத்தியைத் துயிலாது தேடுதல்.

❖ **ஒளவையார்**

பாடல்: அகம்.11, 147, 273, 303, குறுந்.15, 28, 39, 43, 388.

சிறப்புச் செய்தி: நாலுர்க் கோசரது வாய்மொழி பொய்யாது.

❖ **கழார்க்கீரன் எயிற்றியார்**

பாடல்: அகம்.163, 217, 235, நற்.312, 281, குறுந்.35, 26

சிறப்புச் செய்தி: தலைவனைப் பிரிந்த மகளிர் அணிசெய்யாமை.

பாலைத்திணை சார்ந்த முப்பத்திரண்டு பாடல்களைப் பத்துப் பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். களவு சார்ந்த 23 பாடல்கள், கற்பு சார்ந்த 9 பாடல்கள். இதில் தோழி கூற்றாக 9 பாடல்கள், தலைவி கூற்றாக 18 பாடல்கள், தலைவன் கூற்றாக 3, செவிலி கூற்றாக 2 பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்களது பாடல்வழி பிரிவாற்றாமை, ஒந்தி நிமித்தம் பார்த்தல், வரைவு கடாதல், உடன்போக்கு, கார்த்திகை விழா, செவிலி நற்றாய்க்கு அறத்தோடு நின்றல் போன்ற பல செய்திகளை அறியமுடிகிறது.

களவு

பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமான பாலைத் திணையில் பிரிவாற்றாமையைப் பெண்பாற் புலவர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தலைவன் பொருள் தேடிப் பிரிந்த வழியின் ஏதம் கண்டும், பிரிவால் பசலை தோன்றி அலர் எழுவதாலும் வருந்தும் தலைவி, அவனைத் தேடி அறவழியில் செல்வேன் எனப் புலம்புவதை மொழிந்த பெண்பாற் புலவர்கள் அவனுடன் இணைவதைப் போலத் தலைவி பொய்க்கனாக் காணுதலையும் விளக்கி உள்ளனர். (குறுந்.67, 140, 243, 30, அகம்.45, 11, 167, 147)

தலைவியைப் போலவே தலைவனும் பிரிவால் வருந்தியதை அறியமுடிகிறது. (குறுந்.58, நற்.312) தலைவி நாணம் எனும் பண்பால் உடன்போக்குச் செல்ல மறுத்ததை அறியலாம். (குறுந்.149) தலைமகள் உடன்போக்குச் செல்ல செவிலி அறத்தோடு நின்று நற்றாய்க்கு வெளிப்படுத்துதலையும், மகள் சென்ற கரத்தில் அவளைத் தேடி அலைதல் மூலம் செவிலியின் அன்பைப் பெண்பாற்புலவர் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

கற்பு

பாலைத்திணையில் கற்பு வாழ்வில் ஏற்படும் மகளிரின் பிரிவாற்றாமையைப் பெண்பாற்புலவர்கள் மொழிந்துள்ளனர். தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்குப் பசலை பாய்தலையும் அவன் உடன் இல்லாத காலங்களில் தலைவி கூந்தலில் பூச்சூடாததையும் அறிய முடிகிறது. (குறுந்.27, 192)

பெண்பாற் புலவர் பாலையில் தலைவன், தலைவி இருவருமே பிரிவால் வாடுவதை வெளிப்படுத்துகின்றனர். (குறுந்.230) இவை பெண்பாற்புலவர்களின் பாலைத் திணை சார்ந்த பாடல்கள்வழி அறியலாகும் செய்திகளாகும்.

தொகுப்புரை

- ❖ பெண்பாற் புலவர்கள் ஐந்திணைகளிலும் பாடல் இயற்றியுள்ளனர்.
- ❖ எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு முதலிய நூல்களில் மட்டுமே பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.
- ❖ ஐந்திணைகளிலும் 32 பெண்பாற் புலவர்கள் பாடியுள்ளனர்.
- ❖ ஒளவையார் ஐந்து திணைகளிலும் பாடல் இயற்றியுள்ளார்.
- ❖ வெள்ளிவீதியாரின் பாடல்கள் முல்லை தவிர்த்துப் பிற திணைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.
- ❖ அள்ளூர் நன்முல்லையார் (3), கழார்க்கீரன் எயிற்றியார் (4) போன்றோர் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட திணைகளில் பாடியுள்ளனர்.
- ❖ ஒக்கூர் மாசாத்தியார், கச்சிபேட்டு நன்னாகையார், நக்கண்ணையார், நல்வெள்ளியார், பூங்கண் உத்திரையார், வெண்பூதியாரின் பாடல்கள் இரு திணைகளில் இடம் பெற்றுள்ளன.
- ❖ பெண்பாற் புலவர்களின் பாடலால் மகளிர் வரைவுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தமை புலனாகிறது.
- ❖ நிமித்தம் பார்த்தல், காக்கைக்குப் பலியிடல், வினை மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து படைத்தல் என்பன போன்ற பழக்கவழக்கம் சார்ந்த செய்திகளை அறிய முடிகிறது.
- ❖ இசை நூல் இருந்துள்ளதையும், பாணர் புதிய பண் இசைத்தலையும் மொழிந்துள்ளனர்.
- ❖ தோழியே தலைவியின் பெரும் துணையாக இருந்துள்ளாள்.
- ❖ பெண்பாற் புலவர்கள் பரத்தைமையைக் கடிந்து வாயில் நேர்தலைப் பாடவில்லை என்பதை அறியலாம்.

- ❖ இரவில் மட்டுமின்றி, பகலிலும் மகளிர் கனவு காணும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.
- ❖ பெண்பாற் புலவர்கள் பரத்தையின் மனஉணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.
- ❖ மாலையில் விளக்கேற்றும் பழக்கம் இருந்துள்ளது.
- ❖ தலைவனின் பிரிவுத்துயரையும் பேசுகின்றனர்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. உ.வே.சா., நல்லுரைக்கோவை-II, ப.144.
2. உ.வே.சா., சங்கத்தமிழும் பிற்காலத் தமிழும், ப.100.
3. சஞ்சீவி, ந., சங்க ஆய்வும் அட்டவணைகளும், ப.309.
4. ஜெயா, வ., சங்கப்பெண்பாற் புலவர்களின் மொழியும் கருத்தும், பதிப்பு-I, ப.52.
5. நடராசன், து., பெண்பாற் புலவர் - சங்ககாலம், ஆய்வேடு, முன்னுரை.
6. பாலசுப்பிரமணியன், சி., சங்க கால மகளிர், ப.19.
7. பொன்னழகன், உதகை., பெண்பாக்களஞ்சியம், ப.187.
8. பால கிருட்டிண முதலியார் (தொகுப்பாசிரியர்), தமிழ் ஆங்கிலம் அகராதி, ப.212.
9. தாயம்மாள் அறவாணன், மகடுஉ முன்னிலை, ப.107.
10. மேலது, ப.155.
11. பொன்னழகன் உதகை, மு.கு.நா., ப.185.
12. தாயம்மாள் அறவாணன், மு.கா.நா., ப.173.
13. கல்லாடர் உரை, பெயரியல், நா.9.
14. குறுந்.29.
15. குறுந்.32, 337, அகம்.32.

இயல் - ஆறு ஐந்திணை மகளிர் - ஓர் ஒப்பாய்வு

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனும் ஐந்திணைகளிலும் வாழும் சங்க மகளிரின் இல்லறம், சமூகச் செயல்பாடுகள், ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனைகள் மற்றும் விளையாட்டுக்கள் ஆகியன இவ்வியலில் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்

சங்க மகளிரின் இல்லறம் சார்ந்த செயல்பாடுகளான விருந்தோம்பல், மக்கட்பேறு, பிரிவு போன்றவையும் இல்லற மகளிரான தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் போன்றோரின் பண்புகளும் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

விருந்தோம்பல்

ஐந்திணைகளிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டது.

குறிஞ்சித் திணையில் தலைவன் திருமணத்திற்கு முன் விருந்தினனாக, தலைவியின் இல்லத்திற்கு வந்துள்ளான் (கலி.51) பிற திணைகளில் தலைவன் விருந்தினனாக வந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

முல்லைத் திணை சார்ந்த மகளிர் காக்கை கரைந்து விருந்தினர் வருகையை உரைக்கும் என நம்பினர். மேலும் வினை முடித்து மீண்ட தலைவனுக்காக விருந்து படைப்பர். திருமணத்திற்குப் பின் தலைவி இல்லத்தில் தலைவனுக்கு விருந்திடும் பழக்கம் இருந்துள்ளது.

மருதம், நெய்தல் நில மகளிர் விருந்தோம்பலுக்கு முதன்மையிடம் அளித்தனர். தலைவனுடன் ஊடல் கொண்டாலும், விருந்தினரை வாயிலாகக் கொண்டு இல்லம் புகும் தலைவனிடம் ஊடல் நீங்கி, விருந்து படைப்பர்.¹

மேலும், நெய்தல் நில மகளிர் மாலையில் புதியராய் வருவோர் யாரேனும் உள்ளீரோ எனக் கேட்டுப் பின்னரே வாயில் கதவடைத்தனர்.

வறிய நிலப்பகுதியான பாலையிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

மக்கட்பேறு

குடிப்பெருமையை உயர்த்திடும் மக்கட்பேற்றை ஐந்திணை மகளிரும் விரும்பினர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் மக்கட்பேற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்ததால், தாம் பூப்பெய்தின் பரத்தையிடம் சென்ற தலைவனிடம் தோழியைச் சிவப்பு ஆடை அணியச் செய்து அனுப்பி வைப்பர். பரத்தையும் இதைக் கண்டு தலைவனைத் தலைவியிடத்து அனுப்புவதிலிருந்து சமுதாயத்தில் மகப்பேற்றுக்கு அளிக்கப்பட்ட முக்கியத்துவத்தை அறியலாம்.

முல்லை நில மகளிர் மக்கட்பேறு தமக்குப் பெருமை தருவதாக எண்ணினர்.

மருத நிலத்தில் மகளிர் மகப்பேற்றிற்கு பின் வெண் கடுகு இட்ட எண்ணெய் தேய்த்து நீராடினர். புதல்வனுக்கு முத்துவடம், பொற்பிறை, சுட்டி, சிற்றாடை, கிண்கிணி அணிவித்து மகிழ்ந்தனர். (கலி.81)

மருத, நெய்தல் நிலத் தலைவியர் தலைவனிடம் ஊடலிருப்பினும் குழந்தையை வாயிலாகக் கொண்டு புகும் நிலையில் அவனை ஏற்றனர்.

கருவுற்ற மகளிரின் அழகு குன்றுதலையும், பிள்ளை பெற்ற பின் புதுப்பொலிவு பெறுதலையும் பாலைத் திணைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன என்பதை அறிய முடிகிறது.

பிரிவு

ஐந்திணைகளிலும் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பொருள் ஈட்டல், போர் வினை, அரச வேலை இவற்றின் காரணமாகச் சிறிது காலம் பிரிந்து வாழ்ந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது. இந்தப் பிரிவுக் காலத்தில் தலைவி பிரிவாற்றாமல் வருந்துவதையும், தோழி ஆற்றுப் படுத்துவதையும் அறியலாம்.

குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் பொருள் காரணமாகப் பிரிவதால், தலைவி பசலை பாய்ந்து உறங்காமல் அழுகிறாள்; முல்லைத் திணையில் பொருள் ஈட்டவும், போர் வினை காரணமாகவும் தலைவன் பிரிவதால் தலைவி வருந்துகிறாள்.

மருதத்தில் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டும், பரத்தைமை மாட்டும் பிரிவு நிகழ்கிறது.

நெய்தலில் பொருள்வயிற்பிரிவும், வேந்தர் பொருட்டும் பிரிவு நேருவதால் தலைவி பிரிவாற்றாமையால் கவலை கொள்கிறாள்.

பாலைத் திணையில் பொருள் ஈட்டவும், அரச வேலையின் காரணமாகவும் தலைவன் பிரிந்து செல்வதால் தலைவி பசலை பாய்ந்து வருந்துகிறாள்.²

தலைவி

ஐந்திணைகளிலும் தலைவி தன் மன உணர்வுகளைக் காட்டிலும் சமுதாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து வாழ்ந்தனர்.

ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் வேறு வழியின்றி தலைவனின் பரத்தைமை ஒழுக்கத்தை ஏற்கும் நிலையில் வாழ்ந்தனர்.

குறிஞ்சி நிலத் தலைவி, தன்னைப் பிரியேன் என்று குளுரைத்த தலைவனின் பிரிவால் தன் உடல் மெலிவதால், தெய்வம் தலைவனை வருத்தக் கூடாது என்றும் தலைவனின் வரவைக் கூறிய அயல்மனைக் கிழத்தியை வாழ்த்துதலையும் செலவழுங்குவிக்காத தோழியைக் கடிந்துரைத்தலையும் அறிய முடிகிறது.

முல்லை நிலத் தலைவி, தலைவனின் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தித் தன்னைத் தானே ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்கிறாள்.

மருத நிலத் தலைவி பரத்தைமை ஒழுக்கம் மேற்கொண்ட தலைவனுக்கு ஊடலின் காரணமாக வாயில் மறுத்தலும், சில நேரங்களில் வாயில் நேர்தலும் உண்டு.

நெய்தல் நிலத் தலைவி தலைவன் வரைவை நீட்டித்தாலும் அவன் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை உடையவளாகவும், தன்னைப் பற்றி அலர் தூற்றும் மகளிரைக் கண்டு அஞ்சாத மனவுறுதி கொண்டவளாகவும் இருப்பதை அறியலாம்.

பாலை நிலத் தலைவி வேறு வழியின்றி உடன்போக்குச் சென்றாலும், தான் பத்திரமாகச் சுரவழியைக் கடந்து விட்டதை வழிச் செல்வோர் மூலம் தோழிக்கும் தாய்க்கும் தெரிவிப்பதிலிருந்து அவளின் அன்புணர்வு புலப்படுகிறது. பொருள் வயிற்பிரிந்த தலைவன் விரைவில் திரும்ப வேண்டுமென நோன்பு இருந்தனர். பிற திணை சார்ந்த மகளிர், தலைவன் வரவிற்காக நோன்பு இருந்ததாகக் குறிப்புகள் இல்லை.

தோழி

ஐந்திணைகளிலும் தலைவியின் இன்ப, துன்பத்தில் பங்கெடுப்பவளாகத் தோழி விளங்குகிறாள்.

குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலையில் தோழி, அயலார் பெண் கேட்டல், செவிலி மெய் வேறுபாடு கண்டு வினவுதல் போன்ற காரணங்களால், தலைவியின் களவு வாழ்வைக் கற்பாக மாற்ற அறத்தோடு நிற்கிறாள். முல்லை, மருதத் திணையில் தோழி அறத்தோடு நின்றதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

ஐந்திணைகளிலும் பிரிவாற்றாமையால் வருந்தும் தலைவியைத் தோழி ஆற்றுப்படுத்துகிறாள்.

பாலையில் மட்டுமே தோழி தலைவனைச் செலவழங்குவிப்பதை அறியமுடிகிறது.

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் திணைகளில் தோழி பரத்தைமையொழுக்கம் கொண்ட தலைவனுக்கு வாயில் நேர்தலும், மறுத்தலும் உண்டு.

மருதத்திணையில் மட்டுமே தோழி, தலைவியின் புதுமனை காண்பதாக குறிப்புகள் உள்ளன.

தலைவி குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலையில் உடன்போக்குச் செல்லத் தோழி உறுதுணையாவதை அறிய முடிகிறது.

செவிலி

ஐந்திணைகளிலும் செவிலி தலைவியைக் கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்ப்பவளாக இருக்கிறாள்.

குறிஞ்சி, பாலைத் திணை சார்ந்த செவிலி நற்றாயிடம் அறத்தோடு நின்று தலைவியின் திருமணம் நடக்கத் துணைபுரிகிறாள்.

முல்லை, நெய்தல் திணையில் செவிலி, தலைவியின் மனை வாழ்வைக் கண்டு புதல்வனோடு அவர்கள் மகிழ்ந்து இருப்பதைக் கண்டு தானும் மனம் மகிழ்கிறாள். பிற திணைகளில் செவிலி மகளின் மனை கண்டு மகிழ்ந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பாலைத் திணையில் செவிலி உடன்போக்குச் சென்றவர்களைத் தேடிச் செல்கிறாள். (காதலர்கள்) அவர்கள் சென்ற சுரவழியில் மழை பொழிய வேண்டுமெனத் தெய்வத்தை வேண்டுகலும் உண்டு.

குறிஞ்சி, நெய்தல் நிலமகளிர் உடன்போக்குச் சென்றபோதிலும் செவிலி அவர்களைத் தேடிச் சென்றதற்கான குறிப்புக்கள் இல்லை. முல்லை, மருதநில மகளிர் உடன்போக்குச் சென்றதற்கான குறிப்புக்கள் இல்லாததால், செவிலி தேடிச் சென்றதற்கான குறிப்பும் இல்லை.

நற்றாய்

குறிஞ்சி, நெய்தல் திணையில் அலர் மற்றும் மகளின் மெய் வேறுபாடு கண்டு நற்றாய் இற்செறிப்பதை அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சியில் நற்றாய் மகளின் வேறுபாடு கண்டு இற்செறிப்பது மட்டுமின்றி கட்டுவிச்சியை அழைத்துக் கட்டுக் கேட்பதையும் அறியலாம்.

முல்லைத் திணையில் செவிலி, மகளின் மனை கண்டு கூறும் செய்திகளைக் கேட்டு நற்றாய் மகிழ்கிறாள்.

மருதத் திணையில் மகளின் பசலை கண்டு வருந்தும் நற்றாய் தோழியிடம் காரணம் வினவுவதை அறிய முடிகிறது.

பாலையில் நற்றாய் உடன்போக்குச் சென்ற மகளை எண்ணி வருந்துதலையும் அவர்கள் சென்ற சுரத்தில் மழை பெய்ய வேண்டுவதையும் மகளைத் தம்மவர் மீட்டுக் கொண்டதை விரும்பாததையும் வதுவை மணம் தம் இல்லத்தில் நடைபெற விரும்புதலையும் அறிய முடிகிறது.

நற்றாய் ஐந்திணைகளிலும் மகளின் நலம் ஒன்றையே விரும்புவளாகத் திகழ்கிறாள்.

சமூக நிலையில் ஐந்திணை மகளிர்

சங்க மகளிரின் செயல்பாடுகளான காதல், அம்பல் அலர், உடன்போக்கு, திருமணம், மகளிர் தொழில்கள், பரத்தைமையொழுக்கம், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்பன ஐந்திணைகளிலும் விளங்கும் முறை ஒப்பிடப்படுகிறது.

காதல்

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் காதல் கொண்டு களவு வாழ்வில் ஈடுபட்டனர்.

குறிஞ்சி, நெய்தல் நிலத் தலைவி பகலில் மட்டுமின்றி இரவிலும் தலைவனைச் சந்தித்துள்ளாள்.

முல்லை, மருதம், பாலை நிலத் தலைவி இரவில் தலைவனை சந்தித்தற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

குறிஞ்சி நிலத் தலைவன் களவு வாழ்வின் போது தலைவியின் இல்லத்திற்கு விருந்தினனாக வந்து செல்வதுண்டு.³

மருதத்தில் தலைவன் களவு வாழ்வின் போது தலைவியைப் பிரியேன் என்று சூளுரைத்ததை அறிய முடிகிறது.⁴

அம்பல், அலர்

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் அம்பல், அலர் பேசுவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.

குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை நில மகளிர் தலைவியின் பசலை கண்டு அலர் தூற்றினர்.

குறிஞ்சி, நெய்தல் நில மகளிர் இரவிலும் அலர் தூற்றினர். தலைவி இரவுக்குறியில் தலைவனைச் சந்திப்பது இதற்குக் காரணமாகிறது.

குறிஞ்சி, நெய்தல் நில மகளிர் பேசிய அலரால் தலைவி இற்செறிக்கப்பட்டாள்.

மருத நில மகளிர் களவு வாழ்வை விட, கற்பு வாழ்வில் தலைவனின் பரத்தைமையொழுக்கத்தை அலராகப் பேசினர்.

குறிஞ்சி, மருதத்தில் அலரால் குறி மறுக்கப்பட தலைவன் வரைவுக்கு உடன்பட்டதை அறிய முடிகிறது.

ஐந்திணைகளிலும் இல்லற மகளிருக்குப் பொழுதுபோக்குகள் அதிகம் காணப்படாதது அலர் எழக் காரணமாக அமைந்திருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

உடன்போக்கு

முல்லை, மருத நில மகளிர் உடன்போக்குச் சென்று மணம் முடித்தற்கான குறிப்புகள் காணப்படவில்லை.

குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலையில் அலர், இற்செறிப்பு, களவு வாழ்வில் இடையூறு என்பன காதலர்கள் உடன்போக்குச் செல்லக் காரணமாக அமைகின்றன.

குறிஞ்சி, நெய்தல் திணை சார்ந்த தலைவியர் இரவில் தலைவனைச் சந்திக்கும் அளவிற்குத் துணிவு கொண்டவர்களாகவும், உடன்போக்குச் செல்வதற்கான மனஉறுதியை உடையவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

இரவுக் குறியில் ஏற்படும் ஏதங்களும் பிரிவாற்றாமையுமே தலைவி உடன்போக்குச் செல்ல காரணமாக அமைந்துள்ளன.

திருமணம்

ஐந்திணைகளிலும் களவிலிருந்து கற்பு வாழ்வுக்கு மாறத் திருமணமே துணையாக இருந்ததையும், அது வெவ்வேறு முறைகளில் நடைபெற்றதையும் அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சித் திணையில் அயலார் பெண் கேட்டு மணம்; தலைவன் பெண் கேட்டு பெற்றோர் இசைந்து மணம்; தலைவன் பெண் கேட்டுப் பெற்றோர் உடன்படாத தருணங்களில் உடன்போக்குச் சென்று பின் முறைப்படி மணமுடித்தல் என்பன காணப்படுகின்றன. வேங்கைப்பூ மலரும் காலமே திருமணம் செய்யத்தக்க காலம் எனக் குறிஞ்சி நில மக்கள் கருதினர்.

முல்லைத் திணையில் ஏறு தழுவி மண முடித்தலும், மருதத்தில் மரபு வழி மண முடித்தலும் காணப்படுகின்றன.

நெய்தல் நிலத்தில் உடன்போக்கு மணம், சேவை மணம், மரபுவழி மணம், வேற்று நில ஆடவரை மணத்தல் என்று பல முறைகளிலும் திருமணம் நடைபெற்றுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

பாலையில் உடன்போக்குச் சென்று மணத்தலே பெரும்பாலும் நிகழ்ந்துள்ளது. பொதுவாக வதுவை மணமும், சிலம்பு கழி நோன்பும், பெண் வீட்டில் நடைபெற்றுள்ளன.

மகளிர் தொழில்கள்

ஐந்திணை மகளிரும் பொழுது போக்கிற்காகவும், பொருளீட்டவும் தொழில்களில் ஈடுபட்டனர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் பயிர்களை உண்ணும் கிளிகளை விரட்டித் தினைப்புனத்தைக் காவல் காத்தனர். குறி கூறினர். ஆடவர் துணையின்றி வாழும் மகளிர் பஞ்சிலிருந்து நூல் நூற்றனர். இவர்கள் 'பருத்திப் பெண்டிர்' என அழைக்கப்பட்டனர்.

முல்லை நில மகளிர் பனை ஓலைத் துண்டத்தால் செய்த புட்டில் விறற்றனர். மோர் விற்றுப் பண்டமாற்றாக நெல் பெற்றனர். கன்று மேய்த்தனர். ஆடையை வெளுக்கும் தொழிலிலும் ஈடுபட்டனர்.

மருத நில மகளிர் மலர் விறற்றனர். பயிர்களைச் சேதப்படுத்தும் கிளிகளை ஓட்டினர். வாளை மீன் விற்றுப் பண்டமாற்றாக நெல், முத்து இவற்றைப் பெற்றனர்.

நெய்தல் நில மகளிர் மீன் விறற்றல், மீன் வற்றலை உண்ண வரும் பறவைகளை ஓட்டுதல் போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர்.

பாலை மகளிர் ஆடை வெளுத்தல், பூ விறற்றல், பஞ்சு எடுத்தல், கள் விறற்றல் என்னும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். கள் விற்று அதற்கு மாற்றாகத் தந்தம் பெற்றனர்.

ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் அவ்வந்நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டனர் என்பதை அறியலாம்.

பரத்தைமையொழுக்கம்

ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமை ஒழுக்கம் காணப்பட்டாலும், மருதத்தில் மிகுந்திருந்தது. அதற்குக் காரணம் அவர்களது வளமான வாழ்வாக இருந்திருக்கலாம்.

முல்லையில் திருமணத்திற்கு முன்பே தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் மேற்கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁵

மருதம், நெய்தலில் பரத்தைமையொழுக்கத்தால் அலர் தூற்றப்பட்டுள்ளது.

மருதத்தில் தலைவன் பரத்தைமையொழுக்கம் மேற்கொள்ளவில்லை என்று குளுரை கூறியுள்ளதை அறியலாம். தலைவன் பரத்தையுடன் திருமண உறவும் கொண்டிருந்தான். (அகம். 96)

ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமையொழுக்கம் தவறாகக் கருதப்படவில்லை.

நம்பிக்கைகள்

சங்க மகளிர் தெய்வம், பேய், கனவு, நிமித்தம், விரிச்சி கேட்டல், காக்கைக்குப் பலியிடல், வெறியாடல் போன்ற பல்வேறு செயல்களில் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

கடவுள் நம்பிக்கை

ஐந்திணை மகளிரும் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் முருகன், மலைத் தெய்வம் இவற்றோடு செங்கடம்பு மரத்தில் தெய்வம் உறைவதாகக் கருதி அதனையும் வணங்கினர்.

மூல்லை நில மகளிர் திருமாலையும், மன்மதனையும் வணங்கினர்.

மருத நில மகளிர் மூன்றாம் பிறை தொழுதனர். மலைக் கடவுளான முருகனை வணங்கியதையும் அறியலாம்.

நெய்தல் நில மகளிர் கடலைத் தெய்வமாக வணங்கினர். இரவில் மரத்தில் தெய்வம் உறைவதாக நம்பினர்.

பாலை நில மகளிர் கொற்றவையை வணங்கினர்.

ஐந்திணை மகளிரும் தங்களின் நம்பிக்கைக்கு ஏற்பத் தெய்வங்களை வணங்கினர். முருகக் கடவுளைத் தவிர பிற தெய்வங்கள் தம் திணை மட்டுமின்றி பிற திணை மகளிரால் வணங்கப்பட்டதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பேய் பற்றிய நம்பிக்கை

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை நில மகளிர் பேய் இருப்பதாக நம்பினர்.

முல்லை மகளிரிடத்துப் பேய் நம்பிக்கை இருந்ததாகக் குறிப்புகள் இல்லை.

குறிஞ்சி, பாலை மகளிர் நள்ளிரவில் பேய் திரிவதாக நம்பினர். குறிஞ்சி மகளிர் பேய்க்குப் படையல் இட்டதையும் அறிய முடிகிறது.⁶

மருத நிலத்தில் பேயை விரட்ட வெண் கடுகு பயன்படுத்தினர்.⁷

கடவுள் பற்றிய நம்பிக்கை போலவே பேய் பற்றியும் மகளிர் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

கனவு

குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை மகளிர் கனவு காணும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

குறிஞ்சித் தலைவி தலைவன் தன்னைத் தழுவுவது போல் கனவு கண்டுள்ளதை அறியலாம்.

நெய்தல் மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பும், பின்பும் தலைவன் தன்னைப் புணர்வது போல் பிரிவுக் காலத்தில் கனவு கண்டனர்.

பாலை மகளிர் பேய் பற்றிக் கனவு கண்டனர்.

முல்லை, மருத மகளிர் கனவு கண்டதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

நிமித்தம், விரிச்சி கேட்டல்

குறிஞ்சி மகளிர் வருங்காலத்தைப் பற்றி அறியக் குறி கேட்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

முல்லையில் பல்லி சொல் வரவு கூறும் என நம்பினர். கண் இடப்புறம் துடித்தல், குழலோசை கேட்டல் இவை நன்னிமித்தமாகக் கருதப்பட்டன.

மருதத்தில் நிமித்தம் பார்த்தல் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை.

நெய்தலில் பரதவர் தோணி நிறைந்த மீனோடு வருவது மகளிரால் நற்சகுனமாகப் பார்க்கப்பட்டது.

பாலையில் பல்லி ஒலித்தல், இடக்கண் துடித்தல், ஆண் ஓணான் செல்லல் என்பன நன்னிமித்தங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன.

காக்கைக்குப் பலியிடல்

முல்லை, பாலைத் திணையில் மட்டுமே வரவைக் கூறும் காக்கைக்குப் பலி உணவு இடப்பட்டது.

வெறியாடல்

வேலன் வெறியாடல் குறிஞ்சி, மருதத் திணையில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

நெய்தலில் தாய் மகளுக்கு நோய் ஏற்பட்டதாக நம்பினர். ஆனால் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்டதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

முல்லை, பாலையிலும் இவ்வெறியாடல் நிகழ்ந்ததாகக் குறிப்புகள் இல்லை.

பழக்க வழக்கங்கள்

சங்க மகளிர் விளக்கேற்றல், முன்னோர் பெயரிடல், நீராடுதல், மலரணிதல், சிலம்பு கழிதல், வழிபாடுகள் போன்ற பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர்.

சிலம்பு கழிதல்

பாலை நிலத் தலைவி அணிந்துள்ள சிலம்பு திருமணத்திற்கு முன்பு பெண்ணின் தாய் வீட்டில் கழிக்கப்படும். இது 'சிலம்பு கழிதல்' என்னும் சடங்காகும். உடன்போக்குச் சென்றவர்களுக்குத் தலைவனின் வீட்டிலும் சிலம்பு கழிக்கப்படுதலுண்டு.⁸

பிற திணைகளில் இப்பழக்கம் காணப்படவில்லை.

மலரணிதல்

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை நில மகளிர் மலர்களைக் கூந்தலில் சூடும் உரிமையைத் திருமணத்திற்குப் பின்பே பெற்றனர்.

ஆனால் முல்லை நில மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பே மலரணியும் உரிமையைப் பெற்றிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

விளக்கேற்றல்

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலைத் திணைகளில் மகளிர் விளக்கேற்றும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

முல்லையில் விளக்கேற்றுதல் பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை.

குறிஞ்சியில் மகளிர் பஞ்சுத் திரியால் விளக்கேற்றினர்.

மருதத்தில் திருமணத்தின் போது மங்கல மகளிர் விளக்குகளை ஏந்திச் செல்லும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

நெய்தலில் அந்தி நேரத்தில் விளக்கு ஏற்றப்பட்டது.

பாலையில் கார்த்திகை விழாவின் போதும் விளக்கு ஏற்றப்பட்டது.

மாலையில் இயற்கை ஒளி மங்கி இருள் சூழ்வதால் விளக்கு ஏற்றும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடும்.

முன்னோர் பெயரை இடல்

முல்லை, மருதத் திணையில் தலைவனின் தந்தையின் பெயரை மகனுக்கு இடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர். (ஐங். 403)

நீராடுதல்

ஐந்திணைகளிலும் புதுப்புனலில் நீராடும் பழக்கம் காணப்படுகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் தைந்நீராடுவர். தலைவி, தலைவனைக் கூடியபின் நீராடுவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர்.

மருதத்திலும் தைந்நீராடல் காணப்பட்டது.

நெய்தலில், கடலில் நீராடினர்.

பாலையில் புதுமண மக்கள் நீராடி பின் பாற்சோறு சமைத்தல் மரபாக இருந்தது.

வழிபாடு

குறிஞ்சி மகளிர், தெய்வத்திற்குத் தேன், பூ போன்றவற்றைப் பலியிட்டு வழிபட்டனர். மேலும் கள் படைத்தும், ஆட்டுக் குட்டியைப் பலி தந்தும் வழிபாடு செய்தனர். கன்னியர் என்ற தெய்வத்தையும் வழிபட்டனர்.

முல்லை மகளிர் மன்மதன் கோவிலில் மலர் வைத்து வழிபட்டனர்.

மருதத்தில் தெய்வத்திற்கு நறுமண நீர் தெளித்து, மலர் மாலை சார்த்தி, படையல் வைத்து வழிபாடு செய்தனர்.

நெய்தலில் மகளிர் கடல் தெய்வத்திற்குக் கடற்கரையில் படையலிட்டு வழிபட்டனர்.

பாலை மகளிர் கார்த்திகை வழிபாடு செய்தனர். கன்னிப் பெண்கள் பிறை தொழுதனர்.

குறிஞ்சியில் மட்டுமே இறைவனுக்கு இறைச்சி வைத்து வழிபாடு செய்யப்பட்டுள்ளதை அறிய முடிகிறது.

பெண்கல்வி

சங்க மகளிர் ஐந்திணைகளிலும் பாடல் எழுதிப் புலவர்களாகத் திகழ்ந்தமையை அறிய முடிவதால் பெண்கள் கல்வி கற்றிருக்க வாய்ப்பிருந்ததை அறியலாம்.

மகளிர் தம் திணை சார்ந்த அறிவுடையவர்களாகத் திகழ்ந்தனர்.

குறிஞ்சி மகளிர் தட்டை, குழல் போன்ற இசைக்கருவிகளை இசைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருந்தனர்.

முல்லை மகளிர் பாலிலிருந்து மோர், தயிர் உருவாக்கல், மோரிலிருந்து வெண்ணெய் எடுத்தல் முதலானவற்றை அறிந்திருந்தனர்.

மருத மகளிர் நாற்று நடுதல் போன்ற வயல் சார்ந்த செயல்களில் ஈடுபட்டனர்.

இவையே ஐந்திணை மகளிரின் சமூகம் சார்ந்த செயல்பாடுகளாகும்.

ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள், அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்

சங்க மகளிர் உடுத்திய ஆடைகள் அணிந்த அணிகலன்கள் மற்றும் மகளிர் செய்து கொண்ட ஒப்பனைகள் ஒப்பிடப்படுகின்றன.

ஆடைகள்

மகளிர் தழைகள், பருத்தி, பட்டாலான ஆடைகளைச் சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தினர். கச்சு அணியும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

தழையாடை

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலைத் திணை மகளிர் தாங்கள் வாழும் நிலத்தில் காணப்படும் தாவரங்களின் (செடி, கொடி, மரங்களின்) தழைகளைக் கொண்டு தழையாடை செய்து அணிந்தனர்.

குறிஞ்சியில் தலைவி, தோழி, கள் ஊட்டும் மகளிர் தழையாடை அணிந்தனர்.

மருதத்தில் தலைவி, தோழி, பரத்தை தழையாடையை அணிந்தனர்.

நெய்தலில் தலைவி, தோழி, பரதவச் சிறுமியர் தழையாடை உடுத்தினர்.

பாலையில் எயினர் மகளிரும் தழையாடை அணிந்திருந்ததை அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி, நெய்தல் திணையில் தலைவன் களவுக் காலத்தில் தலைவிக்குத் தழையாடை தந்துள்ளான்.⁹

முல்லை நில மகளிர் தழையாடை அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பருத்தி ஆடை

முல்லை, மருதம், பாலை நில மகளிர் பருத்தியாடை உடுத்தினர். இந்நில மகளிர் பருத்தி ஆடைகளுக்குக் கஞ்சியிட்டுப் பயன்படுத்தியதை அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி, நெய்தல் நில மகளிர் பருத்தி ஆடை பயன்படுத்தியதற்கான குறிப்புகள் அக இலக்கியங்களில் இல்லை. இந்நில மகளிர் தழையாடையை அதிகம் பயன்படுத்தியதால் பருத்தியின் பயன்பாடு குறைவாக இருந்திருக்கலாம்.

பட்டாடை

முல்லை, மருத நில மகளிர் பட்டாடையை அணிந்தனர். பிற நில மகளிர் பயன்படுத்தியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

கச்சு

நெய்தல், பாலை நில மகளிர் கச்சு அணிந்தனர்.¹⁰ பிற நில மகளிரிடம் இப்பழக்கம் காணப்படவில்லை.

அணிகலன்கள்

சங்க மகளிர்

1. காதணி
2. வளையல்
3. கழுத்தணி
4. தலையணி
5. தோளணி
6. காலணி
7. விரலணி
8. இடையணி
9. பூண்

போன்றவற்றை அணிந்து தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டனர்.

காதணி

ஐந்திணை மகளிரும் காதணியாகக் குழையை அணிந்தனர்.

குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் நில மகளிர் பொன்னாலான குழையையும்

மருதம், பாலை நில மகளிர் பொன் மற்றும் மணியாலான காதணியையும் பயன்படுத்தினர்.

வளையல்

ஐந்திணை மகளிரும் பொன், சங்கினாலான வளையலை அணிந்தனர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் மட்டுமே வெள்ளியாலான வளையை அணிந்தனர். (அகம். 142)

பிற திணைகளில் வெள்ளி மதிப்புக்குரியதாகக் கருதப்படாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் அவ்வுணிகலன்கள் அணியாமல் இருந்திருக்கலாம்.

கழுத்தணி

குறிஞ்சி நில மகளிர் பொற் சங்கிலி, பொன்னாலான மாலை, முத்து மாலை அணிந்தனர்.

மருத நில மகளிர் முத்து, சங்காலான கழுத்தணியை அணிந்தனர்.

பாலை நில மகளிர் காசு மாலை, முத்துவடம், முத்து மாலை, பொன் வடம் இவற்றை அணிந்தனர்.

முல்லை, நெய்தல் நில மகளிர் அணிந்த கழுத்தணி பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படவில்லை. ஆனால் செவ்விய, ஒளி பொருந்திய அணியை அணிந்ததாகக் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.¹¹

தலையணி

குறிஞ்சி நில மகளிர் மகரவாய் போன்ற அணிகலன், தலையணி, பொற்கம்பியைத் தாழம்பூத் துண்டங்களுடன் இணைத்துச் சூடித் தலைக்கு அழகு சேர்த்தனர்.

முல்லை நில மகளிர் பெயர் குறிப்பிடப்படாத பொன்னாலான தலையணி அணிந்தனர்.

மருத நில மகளிர் தலையணி, சுட்டி, தொய்யகம், வயந்தகம் அணிந்தனர்.

பாலை நில மகளிர் தொய்யகம், பொன்னாலான மாலையைத் தலையணியாகப் பயன்படுத்தினர்.

நெய்தல் நில மகளிர் தலையணி அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

தோளணி

மருதத்திணை தவிர பிற திணை சார்ந்த மகளிர் தம் வளமான தோள்களில் தொடி எனும் தோளணியை அணிந்தனர்.

காலணி

முல்லை நில மகளிர் தம் கால்களுக்கு அணிகலன் அணிந்து அழகுபடுத்திக் கொண்டதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பிற நாளில மகளிரும் காலில் சிலம்பணிந்தனர்.

மருதத்தில் சிலம்பு மட்டுமின்றி தண்டை, சதங்கை போன்ற காலணிகளையும் பயன்படுத்தினர்.

நெய்தலில் பொன்னாலான சிலம்பு உடைந்தால் செப்பமிட வல்லுநர் இருந்தனர்.
(நற்.363)

பாலையில் திருமணத்திற்கு முன்பு மட்டுமே மகளிர் சிலம்பணியும் உரிமை பெற்றிருந்தனர்.

விரலணி

மருத நில மகளிர் மோதிரம் அணிந்திருந்தமையை,

“தொடுமணி மெல்விரல் தண்ணைத் தைவர” (அகம்.386)

“சிறுதாழ் செறித்த மெல்விரல் சேப்ப” (நற்.126)

எனும் செய்யுள் வரிகளால் அறியலாம்.

பிற திணை சார்ந்த மகளிர் விரலணி அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

இடையணி

மேகலை எனும் இடையணியை மருதம், பாலை நில மகளிர் பயன்படுத்தினர்.

பாலை நில மகளிர் மேகலை மட்டுமின்றி மணிகள் கோத்த 'பாண்டில்' எனும் இடையணியையும் பயன்படுத்தினர்.

குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் நில மகளிர் இடையணி பயன்படுத்தியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

பூண்

முல்லை, நெய்தல் நில மகளிர் தம் மார்பில் பூண் அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

குறிஞ்சி, மருதம், பாலைத் திணையில் பூண் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மருதத்தில் இல்லற மகளிர் பூண் அணிந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை. பரத்தையர் மட்டுமே அணிந்தனர்.

ஒப்பனைகள்

சங்க மகளிர்

1. மையிடல்
2. தொய்யில் வரைதல்
3. மாலை அணிதல்
4. பூச்சூடல்
5. திலகமிடுதல்

6. செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசுதல்

7. கூந்தல் ஒப்பனை செய்தல்

எனத் தம்மை ஒப்பனை செய்து கொண்டனர்.

மையிடல்

ஐந்திணை மகளிரும் கண்களுக்கு அழகு சேர்க்கக் கண்மையைப் பயன்படுத்தினர்.

மருத நில மகளிர் கண்மையைக் கெடாமல் பாதுகாக்க வேழத்தின் உள் குழிந்த தட்டைக்குள் பொதித்து வைத்தனர். (ஐங்.76)

தொய்யில்

ஐந்திணை மகளிரும் தம் தோள், மார்பில் தொய்யில் வரையும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

மருதத்திணை தவிர பிற திணைகளில் தலைவன், தலைவிக்குத் தொய்யில் வரைந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

மாலை அணிதல்

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் தம் நிலப்பகுதியில் பூக்கும் பூக்களைக் கொண்டு மாலை தொடுத்து அணிந்தனர்.

நெய்தல் நில மகளிர் தலைவன் தரும் நெய்தற்பூ மாலையையும் அணிந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. (நற்.138)

பூச்சுடல்

ஐந்திணை மகளிரும் அவரவர் நிலத்திற்குரிய பல வகையான பூக்களைத் தனித்தும் இணைத்துத்தொடுத்தும் கூந்தலுக்குச் சூடி மகிழ்ந்தனர்.

திலகமிடுதல்

மருதம், பாலை நில மகளிர் தம் நெற்றியில் திலகமிடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தமைக்கான குறிப்புக்கள் கிடைக்கின்றன.”¹²

குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் நில மகளிர் திலகம் வைத்திருந்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

செம்பஞ்சக் குழம்பு

பாலைத் திணை மகளிர் தம் சிவந்த பாதங்களுக்கும், கை நகங்களுக்கும் செம்பஞ்சக் குழம்பு பூசினர். (அகம்.389, 317)

பிற திணை சார்ந்த மகளிர் செம்பஞ்சக் குழம்பு பயன்படுத்தியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

கூந்தல் ஒப்பனை

ஐந்திணை மகளிரும் தம் கூந்தலை ஒப்பனை செய்தனர்.

முல்லை நில மகளிர் கூந்தலைப் பின்னித் தலைமாலை சூடினர்.

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை நில மகளிர் கூந்தலைக் கொண்டை, பின்னல் என ஒப்பனை செய்தனர்.

குறிஞ்சி, மருதம், பாலை நில மகளிர் கூந்தலுக்கு எண்ணெய் தடவினர். சந்தனம், கஸ்தூரி, மயிர்ச் சாந்தால் மணம் ஏற்றினர்.

குறிஞ்சி, மருத நில மகளிர் கூந்தலுக்கு எருமண் தேய்த்துக் குளித்தனர்.

பாலை நில மகளிர் மட்டுமே கூந்தலைக் கத்தரிகையினால் வெட்டி அழகு செய்தனர்.

ஐந்திணை மகளிரும் தம்மை அழகுபடுத்திக் கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டு பலவித ஒப்பனைகள் செய்ததை அறிய முடிகிறது.

ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்

சங்க மகளிர் பொழுது போக்கிற்காகவும் வேலைப்பளு தெரியாமல் இருப்பதற்காகவும்

1. ஓரை விளையாட்டு
2. சிற்றில்
3. ஊசல்
4. பந்தாட்டம்
5. கழங்காடல்
6. அலவன் ஆட்டல்
7. மலர் கொய்தல்
8. வள்ளைப் பாட்டு
9. குரவை, துணங்கைக் கூத்து
10. வண்டலம் பாவை

11. புள் ஓட்டல்
12. அலை விளையாட்டு
13. எதிரொலி கேட்டல்
14. கண்புதைத்து விளையாடல்
15. நீர் விளையாட்டு

முதலான விளையாட்டுக்களை விளையாடியுள்ளனர்.

ஓரை விளையாட்டு

ஐந்திணை மகளிரில் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலைத் திணை சார்ந்த மகளிர் மட்டுமே 'பைஞ்சாய்' எனப்படும் கோரையால் பாவை செய்து ஓரை ஆடியுள்ளனர். அதிலும் நெய்தல் நில மகளிர் ஓரைப்பாவை செய்து நிலத்தில் மட்டுமின்றி நீரிலும் விளையாடியுள்ளனர். அவர்கள் அப்பாவையைத் தம் குழந்தையாகக் கருதியதையும் அறிய முடிகிறது.¹³

முல்லை, மருத நில மகளிர் ஓரை விளையாட்டை ஆடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை. இவ்விரு நிலங்களிலும் 'பைஞ்சாய்' கோரை வளராமை, பாவை செய்யும் விதத்தை மகளிர் அறியாமை என்பன காரணமாகலாம்.

சிற்பில்

மருத நில மகளிரைத் தவிர பிற திணை சார்ந்த மகளிர் மணலில் சிறு வீடு கட்டி, சிறு சோறு சமைத்து சிற்பில் விளையாட்டை விளையாடியுள்ளனர். இவ்விளையாட்டு காதலனைக் காணும் களவுக் களமாகவும் இருந்துள்ளது.¹⁴

உடன்போக்குச் செல்லும் போது வழி ஏதம் தெரியாமலிருக்க தலைவனும், தலைவியும் சிற்றில் விளையாடியமையை அறிய முடிகிறது. (நற்.9). நெய்தல் திணையில் இவ்விளையாட்டு கடற்கரைச் சோலையில் ஆடப்பட்டதாக இடம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

மருத மகளிர் இவ்விளையாட்டை ஆடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

ஊசல்

ஐந்திணை மகளிரில் குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் திணை சார்ந்த மகளிர் ஊசலாடியுள்ளனர். முல்லை, பாலை நில மகளிர் ஊசல் ஆடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

குறிஞ்சி நிலமகளிர் திணைப்புனத்தின் அருகே அசோகம், வேங்கை மரங்களில் தனியாக மட்டுமின்றி பலரும் ஆடும் வகையில் பெரிய ஊசல் அமைத்துள்ளதையும் தலைவன், தோழி ஊசலாட்ட, தலைவி ஊசலில் அமர்ந்து ஆடியதையும் அறிய முடிகிறது.

மருதத்தில் மகளிர் திருமணத்திற்குப் பின்பும் ஊசலாடினர். பனை நாரில் கயிறு திரித்து ஊசல் கட்டியுள்ளனர். நெய்தல் திணையில் சுறாமீனை வென்ற மீன் வகையின் கொம்புகளைப் பலகையாகவும் தாழை விழுதைக் கயிறாகவும் பயன்படுத்தி ஊசல் அமைத்த மகளிர் அதை நெய்தற்பூ மாலையால் அலங்கரித்து, பாட்டு பாடிக் கொண்டே ஆடியுள்ளனர்.

பந்தாட்டம்

முல்லை, மருதம், நெய்தல் நில மகளிர் பந்தாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை. நற்றிணைப் (249) பாடல் வழி நெய்தல் மகளிர் பந்தைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் வரிப்பந்தைத் தம் தந்தையின் வீட்டு முற்றத்திலும் தந்தைக்குச் சொந்தமான மணல் வெளியிலும் விளையாடினர் என்பதிலிருந்து திருமணமாகாத மகளிர் பந்தாடியதை அறிய முடிகிறது.

பாலைத் திணை மகளிர் மற்ற திணை சார்ந்த மகளிரைக் காட்டிலும் பந்தாட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். வரியணி எனப்படும் பந்தைக் கொண்டு சிறுமியர் பந்தாடினர். மகளிர் தனியாகவும், குழுவாகவும் பந்தாடியுள்ளனர். மண வயதுடையவர்கள் பந்தாடியது குற்றமாகக் (தவறான செயலாக) கருதப்பட்டது (அகம்.17). குதித்துக் குதித்து ஆடியமையால் உடல் சோர்வடைந்த மகளிர் இவ்வாட்டத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டால் உடன்போக்குச் செல்வதையும் தவிர்த்துள்ளனர்.¹⁵ என்பதை அறிய முடிகிறது.

கழங்காடல்

குறிஞ்சி, நெய்தல் நில மகளிர் கழங்காடலில் ஈடுபடவில்லை. மருத மகளிர் கழங்காடும் போது தலைவியைக் கண்ட தலைவன் காதல் கொண்டதை அறிய முடிகிறது,

முல்லை நிலத்தில் மகளிர் கழங்காடும் போது மேலிருந்து கீழே விழும் கழங்கானது பார்க்க மழைத்துளியோடு விழும் பனிக்கட்டி போல இருந்தது என்பார் புலவர்.

பாலை மகளிர் பந்தாட்டத்தைப் போலவே கழங்காடலிலும் ஆர்வத்துடன் விளையாடினர். அவர்கள் வீட்டின் அருகே புதர் ஓரத்தில் ஆயத்தோடு கழங்காடி மகிழ்ந்தனர். கழங்கு, மூங்கிலின் முத்தையும் அணிகலன்களில் பயன்படும் முத்தையும் அளவில் ஒத்திருந்தது. தந்தத்தில் செய்த கழங்குகளையும் பயன்படுத்தினர். (அகம்.135)

அலவன் ஆட்டல்

வயல்வெளிகளிலும், கடற்கரை ஓரங்களிலும் அலவன்கள் காணப்படுகின்றன. எனவேதான் இவ்விளையாட்டு நெய்தல், மருத மகளிரால் மட்டுமே ஆடப்பட்டு, பிற திணை மகளிரால் ஆடப்படவில்லை என்பதை அறிய முடிகிறது.

மருத மகளிர் வயலில் வளையில் வாழும் நண்டினைக் கலைத்து விளையாடுவர். கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நில மகளிரே அலவன் ஆட்டலுக்கு உரியவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். மகளிர் கடற்கரை மணலில் மாலை நேரத்தில் வளைகளைக் கலைத்து நண்டை வெளிவரச் செய்து அதனைத் துரத்திப் பிடித்து ஆட்டி மகிழ்வர். மேலும் ஆண், பெண் நண்டுகள் இணைந்து விளையாடுவதையும் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

மலர் கொய்தல்

ஐந்திணை மகளிரும் பொழுது போக்கிற்காக மலர் கொய்துள்ளனர். மகளிர் அவரவர் வாழும் நிலத்தின் தன்மைக்கேற்ற மலர்களைப் பறித்து, மாலை தொடுத்தனர். தலைவி மலர் பறிப்பதற்குத் தலைவன் உதவியதையும் அறிய முடிகிறது.

குறிஞ்சி நில மகளிர் சுனைகளில் மலரும் பூக்களையும், நீர் நிலைகளிலிருக்கும் நீர்க்குவளையையும் பறித்துள்ளனர். முல்லை நில மகளிர் காட்டுப்பகுதிக்குச் சென்று முல்லைப்பூப் பறித்து அதனைப் பனை ஓலைத் துண்டங்களால் முடைந்த 'புட்டிலில்' வைத்து எடுத்து வந்துள்ளனர். (கலி.117)

மருத மகளிர் வயல் ஓரத்தில் வரப்பில் பூத்திருக்கும் நெய்தல், அல்லிப் பூக்களை போட்டி போட்டுப் பறித்தனர். பிற நில மகளிர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பறித்ததற்கான குறிப்புகள் இல்லை. நெய்தல் மகளிர் உப்பங்கழியில் பூக்கும் மலர்களையும், தாழை மடலையும் பறித்து விளையாடினர். பாலை மகளிரும் உடல் வருந்த மலர் பறித்ததால் அயர்ந்து உறங்கினர் என்ற குறிப்புக் கிடைக்கிறது. ஆனால் எவ்வகை மலர் பறித்தனர் என்ற குறிப்பு இல்லை.

வள்ளைப் பாட்டு

மகளிர் தானியங்களை உணவிற்காகக் குற்றுவதற்கான தேவை இருந்த போது உடல்வலி தெரியாமல் இருக்க வள்ளைப் பாட்டுப் பாடினர்.

குறிஞ்சித்திணை மகளிர் சந்தன மரத்தாலும் பாறையாலும் செய்த உரலில், யானைத் தந்தங்களை உலக்கையாகப் பயன்படுத்தினர். அப்போது தந்தையின் மலைவளம், தலைவனின் புகழ் இவற்றைப் பாடினர்.

மருத மகளிர் பரந்த அடிப்பகுதி உடைய உரலில், கரும்பை உலக்கையாகக் கொண்டு வெள்ளியாலான பூண் இட்டு தானியங்களைக் குற்றும் போது தமது குடிப்பெருமை கூறியும் தலைவனைப் புகழ்ந்தும் பாடினர். பாலை மகளிரும் பூண் பொருந்திய உலக்கையைப் பயன்படுத்தினர்.

முல்லை, நெய்தல் திணை சார்ந்த மகளிர் வள்ளைப் பாட்டுப் பாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை. எனவே இந்நில மகளிர் தானியங்களை வேறு முறை கொண்டோ, அல்லது அவற்றை உடைக்காமல் முழுமையாகவோ பயன்படுத்தி இருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு.

குரவை, துணங்கைக் கூத்து

குரவைக் கூத்து பெரும்பான்மையான திணைகளில் ஆடப்பட்டுள்ளது. குற மகளிர் விழாக் காலங்களில் குறவர்களுடன் சேர்ந்து குரவையாடினர். மகளிர் குரவையாடுவதற்குப் பயிற்சி எடுத்துள்ளனர் என்பதை அறிய முடிகிறது. (அகம். 323)

ஆய மகளிர் ஏறு கோடல் விழாவின் முடிவிலும் மண விழாவின் முன்னும் குரவையாடினர்.

மகளிர் ஏறு தழுவிய இளைஞனின் வீரத்தைப் பாடியும், தெய்வம், மன்னரைப் புகழ்ந்தும் குரவையாடினர். தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து கைகோர்த்து நடனமாடியுள்ளாள். (கலி.106)

நெய்தல் நில மகளிர் கடற்கரையில் தோழியருடன் குரவைக் கூத்து ஆடினர். பாலையிலும் இக்கூத்து ஆடப்பட்டது. ஆனால் இவ்விரு திணைகளிலும் மகளிர் ஆடவருடன் சேர்ந்து ஆடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

மருத நிலத்தில் மட்டுமே விழாக் காலங்களில் துணங்கைக் கூத்து ஆடப்பட்டுள்ளது. மகளிர் ஆண்களுடன் சேர்ந்தோ, தனித்தோ ஆடினர். ஆடவர் சில நேரங்களில் மகளிர் வடிவம் தாங்கி ஆடுதலுமுண்டு. (நற்.50) தலைவன் பரத்தையுடன் துணங்கையாடி தலைக்கை தருதலும் உண்டு என்பதை அறிய முடிகிறது.

வண்டலம் பாவை

மருத நில மகளிர் வயலின் வரப்பில், நீர்த்துறையில் வண்டலம் பாவை செய்து விளையாடினர். புது வெள்ளத்தில் பாவை அடித்துச் செல்லப்பட்டால், அதன் மீது கொண்ட அன்பால் கண்கள் சிவக்க அழுதனர்.

நெய்தல் நில மகளிர் கடற்கரைச் சோலையில் வண்டல் பாவை செய்து விளையாடினர். அவர்கள் பாவையைத் தாங்கள் பெறாத மகளாகக் கருதினர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் மரப்பாவையும் பாவை நில மகளிர் எவ்வகை என அறியப்படாத பாவை கொண்டும் விளையாடினர். முல்லை நில மகளிர் பாவை கொண்டு விளையாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

புள் ஓட்டல்

மகளிர் பொழுது போக்கிற்காகவும் தொழிலாகவும் புள் ஓட்டுதலை மேற்கொண்டனர். குறிஞ்சி நில மகளிர் தினைப் புனம் காக்க மலைக் குகையின் மீது பரண் அமைத்து, பயிரைச் சேதம் செய்யும் கிளியைக் கவண் கற்கள், குளிர், தட்டை எனும் இசை எழுப்பும் கருவிகள் போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தி விரட்டினர். இதனை இவர்கள் பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமின்றித் தொழிலின் ஒரு பகுதியாகவும் செய்தனர்.

மருத நில மகளிர் பொழுது போக்கிற்காகப் பொய்கைக் கரையில் வளர்ந்திருக்கும் கோரைப் புற்களைச் சாட்டை போலச் செய்து வயலில் இரை தேடும் நாரைகளை ஓட்டினர். நெய்தல் நில மகளிர் பொழுது போக்கிற்காக மலர் நாடிய வண்டினங்களையும் தொழிலாக புன்னை மர நிழலில் வெயிலில் காய வைத்த மீன், இறாலைத் தின்ன வரும் காக்கைகளையும் ஓட்டினர். (நற்.49)

முல்லை, பாலை நில மகளிர் பறவையினங்களை ஓட்டுவதற்கான தேவையின்மையே இவ்விளையாட்டு விளையாடப்படாமலிருக்க காரணமாகலாம்.

சோலை விளையாட்டு

முல்லைப் பூக்கள் நிறைந்த சோலையில் முல்லை நில மகளிரும், கடற்கரைச் சோலையில் நெய்தல் நில மகளிரும் விளையாடினர். மருத நிலத்தில் பரத்தை தலைவனுடன் சோலையில் பொழுதைக் கழித்தமை கூறப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி, பாலைத் திணையில் மகளிர் சோலைகளில் விளையாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

அலை விளையாட்டு

கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியுமான நெய்தல் நில மகளிர் மட்டுமே கடலில் அலை விளையாட்டு விளையாடினர். (நற்.395)

எதிரொலி கேட்டல்

மலையும் மலை சார்ந்த இடமுமான குறிஞ்சி நில மகளிர் மட்டுமே எதிரொலி கேட்டு மகிழ்ந்தனர். (கலி.46)

கண் புதைத்து விளையாடல்

மகளிர் கண் புதைத்து ஆடும் விளையாட்டை அறிந்திருந்தனர். குறிஞ்சியில் தலைவனும் தலைவியும் கண் புதைத்தாடினர். பிற திணை மகளிர் இவ்விளையாட்டை விளையாடியதற்கான குறிப்புகள் இல்லை.

நீர் விளையாட்டு

ஐந்திணை மகளிரும் தம் திணைகளில் காணப்படும் நீர் நிலைகளில் தோழியருடனோ தலைவனுடனோ விளையாடியுள்ளனர்.

குறிஞ்சி நில மகளிர் தோழியருடனும் தலைவனுடனும் சேர்ந்து சுனை, அருவி, புதுப்புனலில் கண் சிவக்க நீண்ட நேரம் நீராடினர்.

முல்லை நிலக் காட்டில் கார் காலத்தில் வரும் புது வெள்ளத்தில் தலைவி தலைவனுடன் நீராடி விளையாட்டுக்கள் நிகழ்த்தினர்.

நீர் நிலைகள் நிறைந்து வளம் கொழிக்கும் மருதத் திணையில் தலைவன் தலைவியுடன் களவுக் காலத்திலும் பரத்தையுடன் கற்புக் காலத்திலும் நீர் விளையாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளான். மருத மகளிர் நீராடலின் போது தழையாடை உடுத்தினர். நீர் நிலையின் கரையோரத்திலுள்ள மருத மரத்தில் ஏறி அங்கிருந்து நீரில் குதித்து மகிழ்ந்தனர்.

நெய்தல் நில மகளிர் தோழியுடனும், தலைவனுடனும் நீர் விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர்.
வறண்ட நிலமான பாலையிலும் நீர் விளையாட்டுக்கள் நிகழ்ந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.
(கலி.30)

ஐந்திணை மகளிரும் நிலத்தின் தன்மைக்கு ஏற்ப அங்குக் கிடைக்கும்
கருப்பொருள்களைக் கொண்டு விளையாடியதை அறிய முடிகிறது.

தொகுப்புரை

1. ஐந்திணைகளிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டது.
2. மகப்பேற்றைக் குடிப்பெருமையாக மகளிர் கருதினர்.
3. ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமையொழுக்கம் காணப்பட்டது.
4. மருதத் திணையில் மட்டுமே தோழி தலைவியின் புதுமனை கண்டு மகிழ்கிறாள்.
5. பாலையில் மட்டுமே செவிலி உடன்போக்குச் சென்றவர்களைத் தேடிச் செல்கிறாள்.
6. குறிஞ்சி, நெய்தல் திணையில் நற்றாய் அலரால் மகளை இற்செறிக்கிறாள்.
7. ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் அலர் தூற்றினர்.
8. நெய்தலில் மட்டுமே சேவை மணம் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.
9. சிலம்பு கழி நோன்பு பாலையில் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்டது.
10. ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் தொழில் புரிந்தனர்.
11. குறிஞ்சி, நெய்தல் மகளிர் மரத்தில் தெய்வம் உறைவதாக நம்பினர்.
12. மருத நில மகளிர் வெண்கடுகு பேயை விரட்டும் என நம்பினர்.
13. வேலன் வெறியாடல் குறிஞ்சி, மருதத் திணையில் நிகழ்த்தப்பட்டது.
14. மருத நில மகளிர் மட்டுமே விரலணி அணிந்தனர்.
15. குறிஞ்சி, மருதம், பாலை நில மகளிர் பூண் அணிந்தனர்.
16. ஐந்திணை மகளிரும் கண்மை பயன்படுத்தினர்.
17. பாலை மகளிர் மட்டுமே கூந்தலைக் கத்தரிகையினால் வெட்டி அழகு சேர்த்தனர்.
18. குறிஞ்சி, பாலை மகளிர் பந்தாடினர்.

19. மருதத் திணையில் மட்டுமே விழாக் காலங்களில் துணங்கைக் கூத்து ஆடப்பட்டது.
20. எதிரொலி கேட்டல் குறிஞ்சியில் மட்டுமே நிகழ்த்தப்பட்டது.
21. ஐந்திணைகளிலும் நீர்விளையாட்டு நிகழ்த்தப்பட்டது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. நற்.120, ஐங்.188.
2. கலி.26, குறுந்.380.
3. நற்.392.
4. அகம்.98.
5. கலி.108.
6. அகம்.142.
7. நற்.370.
8. ஐங்.399.
9. குறுந்.1, 223, நற்.96.
10. அகம்.150, 361.
11. நற்.374, 382, 348, ஐங்.481, 470.
12. கலி.97, 92, அகம்.253, 389.
13. ஐங். 155.
14. கலி.51, அகம்.234, குறுந்.326.
15. நற்.12, அகம்.17, 127.
16. அகம்.275.

முடிவுரை

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) என்ற தலைப்பிலமைந்த இவ் ஆய்வேடு ஆறு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்வில் கண்ட முடிவுகள் முடிவுரையில் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

‘இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்’ என்னும் முதல் இயலில் ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் விருந்தோம்பலைப் போற்றியமையும் மக்கட்பேற்றைக் குடிக்குச் சிறப்பாகக் கருதியமையும் அறியப்படுகிறது.

ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமையொழுக்கம் காணப்பட்டாலும், தவறாகக் கருதப்படவில்லை. ஐந்திணை மகளிரும் தலைவனின் பிரிவால் வருந்தினர்.

தோழி அறத்தோடு நின்றலை அறிய முடிகிறது. உடன்போக்கும் அறமாகக் கருதப்பட்டது. காதல் திருமணம் மட்டுமின்றி, அயலார் பெண் கேட்டு வருதலும் நிகழ்ந்துள்ளது.

செவிலியும், தோழியும் தலைவியின் புதுமனை கண்டு மகிழ்ந்தனர். செவிலி மட்டுமின்றி உறவினர்களும் சுரவழியில் உடன்போக்குச் சென்றவர்களை தேடிச் சென்றதை அறியமுடிகிறது.

தோழி, பாணன், விறலி முதலானோர் வாயில்களாக வருவதுடன் தலைவனும் வருவதை அறியமுடிகிறது. தலைவி வாயில் நேர்த்தலும், மறுத்தலும் உண்டு.

திருமணத்திற்குப் பின் தலைவனுக்குத் தலைவி இல்லத்தில் விருந்திடும் பழக்கம் இருந்துள்ளது.

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் தம் மனவுணர்வுகளுக்கு முதன்மை தருவதைக் காட்டிலும் இல்லறத்தின் நன்மை கருதி வாழ்ந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

“சமூக நிலையில் ஐந்திணை மகளிர்” என்னும் இரண்டாம் இயலில், ஐந்திணை மகளிரும் சமூகச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர்.

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் அலர் தூற்றுதலில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.

ஐந்திணை மகளிரும் களவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர். களவுக்காலத்தில் தலைவன் தலைவியிடம் ‘பிரியேன்’ என்று குளுரைப்பது ஐந்திணைகளிலும் காணப்படுகிறது.

அவ்வந்நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ப ஐந்திணை மகளிரும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

பல்லி ஒலித்தல், குழலோசை, இடக்கண் துடித்தல், புள் நிமித்தம் போன்றன நன்னிமித்தங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன.

மகளிர் மாலையில் விளக்கேற்றினர். பேய், அணங்கு, தெய்வத்திற்குப் பலி தருதல் என்னும் நம்பிக்கைகள் இருந்தன.

பாலையில் மட்டுமே சிலம்பு கழி நோன்பு நடத்தப்பட்டது.

முல்லையில் ஏறு களத்தில் மங்கையரை நிறுத்தி ஏறுதழுவும் ஆணுக்கே பெண்ணை மணம் முடிக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

பரத்தை தலைவனுடன் திருமண வழியும் உறவு கொண்டிருந்தாள்.

அலர் எழுதல், நற்றாயால் இற்செறிக்கப்படுதல் என்பன உடன் போக்கிற்கான காரணிகளாகின்றன.

தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் சமுதாயத்தையும் உயர்நிலைப் படுத்தும் ஆளுமைப் பண்புடையவராகப் பெண்கள் திகழ்ந்தமையை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள், அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்”
என்னும் மூன்றாம் இயலில்,

ஐந்திணை மகளிரும் தம்மை ஒப்பனையால் அழகுபடுத்திக் கொண்டனர்.

மகளிர் தழையாடை, பட்டாடை, பருத்தியாடை இவற்றை உடுத்தினர்.

கூந்தலை ஐம்பாலாக வகுத்து ஒப்பனை செய்து, மயிர்ச்சாந்து, கஸ்தூரி இவற்றால் மணமூட்டினர்.

ஐந்திணை மகளிரும் கண்களுக்கு மையிடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

பாலைத்திணை மகளிர் மட்டுமே கத்தரிகையால் கூந்தலை வெட்டியும், செம்பஞ்சுக்குழம்பை நகங்களுக்குப் பூசியும் அழகுபடுத்தினர்.

ஐந்திணை மகளிரும் தொய்யில் வரையும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

சங்க மகளிர் தம் கைகள், கால்கள், கழுத்து, விரல்கள், தோள், தலை, இடை இவற்றில் வளையல்கள், சிலம்பு, மாலை, சங்கிலி, மோதிரம், தொடி, சுட்டி, வயந்தகம், மேகலை, பாண்டில் முதலிய அணிகலன்களை அணிந்து தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டனர்.

குறிஞ்சி, மருதம், பாலத்திணை மகளிர் தம் முலைகளில் பூண் அணிந்தனர்.

சங்க மகளிர் திலகம் வைக்கும் வழக்கமும் கொண்டிருந்தனர்.

கச்ச அணியும் வழக்கமும் சங்க மகளிரிடம் காணப்பட்டது. மகளிர் மலர்களைக் கூந்தலுக்கு மட்டுமின்றி மாலையாகவும் சூடினர்.

குறிஞ்சி மகளிர் மட்டுமே வெள்ளியால் செய்த அணிகலனைப் பயன்படுத்தினர்.

ஆடைகள், அணிகலன்களை அணிந்து தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் விருப்பம் கொண்டவர்களாக ஐந்திணை மகளிரும் விளங்கியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்” என்னும் நான்காம் இயலில் ஐந்திணை மகளிரும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டனர்.

விளையாடுவதற்கேற்ற சூழ்நிலை மட்டுமின்றி வசதிகளும் மிகுதியாகவே ஐந்திணைகளிலும் இருந்துள்ளது.

விளையாடும் இடம் காதலனைக் காணும் களவுக் களமாகவும் இருந்துள்ளது. சில விளையாட்டுக்கள் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமின்றி, தொழிலாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

குறிஞ்சித்திணையில் எதிரொலி கேட்டலும், நெய்தலில் அலை விளையாட்டும் ஆடப்பட்டுள்ளது.

அந்தந்த நிலத்தில் கிடைக்கின்ற பொருட்களே விளையாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மருதநிலம் தவிர்த்த ஏனைய நிலமகளிர் சிற்றில் விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர். ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் நீர் விளையாட்டுக்களையும் நிகழ்த்தினர்.

மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பும், பின்பும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு, பொழுதைக் கழித்து மகிழ்ந்தனர் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற் புலவர்கள்” என்னும் ஐந்தாம் இயலில், பெண்பாற் புலவர்கள் ஐந்திணைகளிலும் பாடல் இயற்றியுள்ளனர்.

எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்னும் மூன்று நூல்களில் மட்டுமே பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஐந்திணைகளிலும் பெண்பாற் புலவர்கள் முப்பத்திருவர் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். ஐந்து திணைகளில் ஒருவரும் நான்கு திணைகளில் ஒருவரும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட திணைகளில் இருவரும் இரு திணைகளில் அறுவரும் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர்.

பெண்பாற் புலவர்கள் வாயில் நேர்த்தலைப் பாடவில்லை. வாயில் மறுத்தலை மட்டுமே பாடியுள்ளனர்.

பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்களின் மூலம் மகளிர் வரைவுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தனர் என்பது புலனாகிறது.

பெண்பாற்புலவர்கள் தலைவனின் பிரிவுத் துயரையும் பேசுகின்றனர். மேலும், பரத்தையின் மனஉணர்வுகளையும் பாடியுள்ளனர்.

நிமித்தம் பார்த்தல், காக்கைக்குப் பலியிடல், வினை முற்றி மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து படைத்தல் முதலான சமூகம் சார்ந்த செய்திகளைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“ஐந்திணை மகளிர் – ஓர் ஒப்பாய்வு” என்னும் ஆறாம் இயலில்,

ஐந்திணைகளிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டது. மகளிர் மக்கட்பேற்றுக்கு மதிப்பளித்தனர்.

ஐந்திணைகளிலும் பிரிவாற்றாமையால் வாடிய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுப்படுத்துகிறாள்.

பாலை மகளிர் தலைவன் வரவிற்காக நோன்பு இருந்தனர்.

மருதத்தில் மட்டுமே தோழி, தலைவியின் புதுமனை கண்டு மகிழ்கிறாள்.

பாலையில் மட்டுமே செவிலி உடன்போக்குச் சென்றவர்களைத் தேடிச் செல்கிறாள். குறிஞ்சி, நெய்தலில் மட்டுமே நற்றாய் மகளை இற்செறிப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் அலர் தூற்றினாலும் குறிஞ்சி, நெய்தலில் இரவிலும் அலர் தூற்றப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலையில் மட்டுமே உடன்போக்கு நிகழ்ந்துள்ளது. முல்லை மகளிர் தவிர்த்துப் பிறதிணை மகளிர் பேய் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

முல்லை, பாலைத் திணையில் மட்டுமே வரவைக் கூறும் காக்கைக்குப் பலி உணவு இடப்பட்டது.

குறிஞ்சி, மருதத்தில் மட்டுமே வேலன் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது.

பாலையில் மட்டுமே சிலம்புகழி நோன்பு நடத்தப்பட்டது.

ஐந்திணைகளிலும் புதுப்புனலில் நீராடும் பழக்கம் இருந்தது.

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை மகளிர் மட்டுமே தழையாடை அணிந்தனர்.

முல்லை, மருதம், பாலைநில மகளிர் மட்டுமே பருத்தியாடை உடுத்தினர்.

முல்லை, மருதநில மகளிர் மட்டுமே பட்டாடையை அணிந்தனர். நெய்தல், பாலை மகளிர் மட்டுமே கச்சணிந்தனர்.

நெய்தல் தவிர பிற நானில மகளிர் தலையணி அணிந்தனர்.

மருதத்திணை தவிர பிற திணை மகளிர் தம் தோளில் தொடி அணிந்தனர்.

மருதம், பாலை நில மகளிர் மட்டுமே இடையணியைப் பயன்படுத்தினர். மேலும், இந்நில மகளிர் மட்டுமே தம் நெற்றியில் திலகமிடும் பழக்கம் கொண்டு இருந்தனர்.

குறிஞ்சி, மருத நில மகளிர் கூந்தலுக்கு எருமண் தேய்த்துக் குளித்தனர்.

ஐந்திணை மகளிரில் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலைத்திணை சார்ந்த மகளிர் மட்டுமே ஓரை விளையாடினர்.

மருதம் தவிர பிற நானில மகளிரும் சிற்றில் விளையாடினர். குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் திணை சார்ந்த மகளிர் மட்டுமே ஊசலாடினர்.

குறிஞ்சி, பாலை மகளிர் மட்டுமே பந்தாடினர். முல்லை, பாலை, மருத மகளிர் கழங்காடலில் ஈடுபட்டனர்.

மருதம், நெய்தலில் மட்டுமே அலவன் ஆட்டல் ஆடப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி, மருதம், பாலையில் மட்டுமே வள்ளைப்பாட்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

மருதத்தில் மட்டுமே துணங்கைக்கூத்து ஆடப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் நில மகளிர் புள் ஓட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஐந்திணை சார்ந்த சங்க மகளிரும் ஒரே காலக்கட்டத்தை சார்ந்தவராக இருப்பினும், அவர்களின் நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ப அங்குக் கிடைக்கும் பொருட்கள், சூழல்கள், தன்மைக்கு ஏற்ப அவர்களது இல்லறச் செயல்பாடுகள், சமூக நிலை, ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனைகள் மற்றும் விளையாட்டுக்கள் முதலானவை மாறுபடுகின்றன.

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) என்னும் தலைப்பில் இந்த ஆய்வேடு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இனிவரும் ஆய்வாளர்கள்,

1. சங்க மகளிரும் தற்கால மகளிரும் – ஓர் ஒப்பாய்வு
2. ஐந்திணைகளில் ஆடவர்

என்னும் பொருண்மைகளில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

ஆய்வுக்குதவிய நூல்கள், ஆய்வேடுகள், அகராதிகள், இதழ்கள்
துணைநூற்பட்டியலாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

முதன்மை நூல்கள்

1. சாமிநாதஐயர், உ.வே. (பதி.)-குறுந்தொகை
உ.வே.சா. நூல் நிலையம்,
சென்னை-600 090,
2009.
2. சோமசுந்தரனார், பொ.வே. - அகநானூறு
(உ.ஆ.) தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகம்,
திருநெல்வேலி,
1947.
3. துரைசாமிப்பிள்ளை, - ஐங்குறுநூறு மூலமும்
சு. ஓளவை (உ.ஆ.) விளக்கவுரையும்
அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழக
வெளியீடு,
1957.
4. நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ.) - கலித்தொகை மூலமும்
நச்சினார்க்கினியர் உரையும்
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு,
தஞ்சை,
1984.

5. தமிழண்ணல் – நற்றிணை
அண்ணாமலை, சுப. (பதி.ஆ.) கோவிலூர் மடாலயம் வெளியீடு,
கோவிலூர்.

துணைமை நூல்கள்

1. இலக்கிய நூல்கள்

1. அழகு கிருஷ்ணன், பொ. – சிலப்பதிகாரம் காட்டும்
பண்பாடும் சமுதாய வரலாறும்
ஐந்திணைப் பதிப்பகம்,
சென்னை-5,
1988.
2. இராகவையங்கார், மு. – விலங்குபோர் விளையாட்டு
ஆராய்ச்சி தொகுதி
பூம்புகார் பதிப்பகம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 1964.
3. இராசமாணிக்கனார், மா. – பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
1970.
4. இலக்குவனார், சி. – வள்ளுவர் கண்ட இல்லறம்
அல்லது காதல் வாழ்க்கை
மீனா புத்தக நிலையம்,
சென்னை,
1971.

5. இலட்சுமிதத்தை, அ. – தமிழர் குடும்பம்
தேடல் பதிப்பகம்,
புதுச்சேரி,
2006.
6. கண்ணன், ந.
(மொ.பெ.) – லெனின் மார்க்ஸ், ஏங்கெல்ஸ்,
வி.இ. மார்க்ஸியம் குடும்பம் தனிச்சொத்து
அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 2008.
7. கல்யாணசுந்தரனார், வி. – உள்ளொளி
அரசி புக் டிப்போ,
சென்னை,
ஜனவரி 1969.
8. காந்தி, க. – தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும்
நம்பிக்கைகளும்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
2008.
9. கோபாலகிருஷ்ணன், ம.சு. – மானுடவியல்
தமிழ் வெளியீட்டு கழகம்,
சென்னை,
1963.

10. சஞ்சீவி, ந. – சங்க ஆய்வும் அட்டவணைகளும்
சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி
அட்டவணை
தமிழ் மண் அறக்கட்டளை,
சென்னை,
2008.
11. சண்முகம்பிள்ளை, மு. – சங்கத்தமிழர் வாழ்வியல்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
2004.
12. சாமிநாத ஐயர், உ.வே. – நல்லுரைக்கோவை-2
(பதி.) உ.வே.சா. நூல் நிலையம்,
சென்னை,
1945.
13. ” – சங்கத்தமிழும் பிற்காலத் தமிழும்
உ.வே.சா. நூல் நிலையம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 1996.
14. சாமி, பி.எல். – தமிழிலக்கியத்தில் தாய்த்
தெய்வ வழிபாடு
ஒருவேளை பதிப்பகம்,
முதற்பதிப்பு 1976.

15. சுப்புரெட்டியார், ந. – அகத்திணைக் கொள்கைகள்
பாரி நிலையம்,
சென்னை,
1981.
16. சுப்பிரமணியப்பிள்ளை, கா. – தமிழர் சமயம்
வை. சண்முக முதலியார்
வெளியீடு,
வாணியம்பாடி,
1940.
17. சுப்பிரமணியம், ச.வே. – இலக்கியக் கனவுகள்
ஜெயகுமாரி ஸ்டோர்ஸ்,
நாகர்கோவில்,
1972.
18. சுசுமார், இரா. – சங்க இலக்கியப் பதிவும்
பார்வையும்
அருமா பதிப்பகம்,
கொரிடாச்சேரி,
2008.
19. செல்வராசு, ந. – சமூகவியல் நோக்கில்
தமிழ் மரபுகள்
பாரி நிலையம்,
சென்னை,
1976.

20. சோமசுந்தரனார், பொ.வே. (உ.ஆ.) – குறுந்தொகை உரை
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம்,
சென்னை,
1972.
21. தாயம்மாள் அறவாணன் – தையல் சொல் கேளீர்!
பச்சைப்பசேல் பதிப்பகம்,
சென்னை,
முதற்பதிப்பு 2001.
22. ” – மகடுஉ முன்னிலை
தமிழ்க்கோட்டம்,
சென்னை,
ஆகஸ்ட் 2011.
23. திலகவதி, க. – சங்ககால மகளிர் வாழ்வியல்
இறையருள் பதிப்பகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி,
2001.
24. தேவநேயப்பாவாணர், ஞா. – பண்டைத்தமிழ் நாகரிகமும்
பண்பாடும்
பூம்புகார் பதிப்பகம்,
சென்னை,
2009.

25. பகவதி, கு.

- தமிழர் ஆடைகள்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 1980.

26. ”

- தமிழர் பண்பாட்டு
ஒப்பனையியல் சொற்கோவை
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 2009.

27. ”

- மணப்பொருட்கள்
சிலப்பதிகாரத்தில்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 1980.

28. பாலசுப்பிரமணியம், சி.

- சங்ககால மகளிர்
பாரி நிலையம்,
சென்னை,
1983.

29. பிச்சை, அ.

- தமிழர் பண்பாட்டில்
விளையாட்டுகள்
தமிழ்ப் புத்தகாலயம்,
சென்னை,
இரண்டாம் பதிப்பு 2002.

30. பிள்ளை, கே.கே. – தமிழக வரலாறும் மற்றும்
பண்பாடும்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
2011.
31. வரதராசன், வெ. – தமிழரின் ஒப்பனைக்
கலைத்திறன்
தமிழ் பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்,
1986.
32. மணிமேகலை, இரா. – சங்கதமிழ்க் காதல்
சிந்து தென்றல் பதிப்பகம்,
காரைக்கால்,
2006.
33. மாணிக்கனார், வ.சுப. – தமிழ்க்காதல்
ஸ்ரீஇந்து பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை,
முதல் பதிப்பு 2009.
34. முருகானந்தம், ச. – தழையணி
சித்ரா நிலையம்,
சென்னை,
2000.

35. முத்துகிருஷ்ணன், செ.அ. – தமிழர் விழாக்களும்
பொழுது போக்குகளும்
பதிப்பகம், பதிப்பு இல்லை
36. ஜெயா, வ. – சங்கப்பெண்பாற்புலவர்களின்
மொழியும் கருத்தும்
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
முதலாம் பதிப்பு.

இலக்கண நூல்கள்

1. தொல்காப்பியர் – தொல்காப்பியம் (தெளிவுரை)
மணிவாசகர் பதிப்பகம்,
சென்னை-108,
1998.
2. கல்லாடர் (உ.ஆ.) – தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்
கல்லாடனார் விருத்தியுரையும்
பழைய உரையும்
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம்,
சென்னை,
1946.
3. இளம்பூரணர் (உ.ஆ.) – தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
உரை
கழக வெளியீடு,
திருநெல்வேலி,
1961.

4. பேராசிரியர் (உ.ஆ.) – தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்
பேராசிரியர் உரை
கழக வெளியீடு,
திருநெல்வேலி,
1917.

களஞ்சியங்கள்

1. சிவகாமசுந்தரி, சு. – சங்க இலக்கிய விளையாட்டுக்
களஞ்சியம்
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.,
சென்னை-98.
2. பொன்னழகன், உதகை. – பெண்பாக்களஞ்சியம்
கங்கை புத்தக நிலையம்,
சென்னை.
3. ... – வாழ்வியற் களஞ்சியம்
தொகுதி-8
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம்,
தஞ்சாவூர்,
1991.

4. அகராதிகள்

1. கதிரைவேற்பிள்ளை, நா. – தமிழ்மொழியகராதி
ஏஷியன் எஜுகேஷன்ஸ் சர்வீஸஸ்,
புதுடில்லி,
ஆறாம் பதிப்பு 1981.

2. சிங்காரவேலு முதலியார், அ. - அபிதானசிந்தாமணி
ஏஷியன் எஜுகேஷன்ஸ் சர்வீஸஸ்,
புதுடில்லி,
ஆறாம் பதிப்பு 1983.
3. பாலகிருட்டிண முதலியார் - தமிழ் ஆங்கிலம் அகராதி
(தொகுப்பாசிரியர்) - திருமகள் நிலையம்,
சென்னை-17.
4. --- - கழக தமிழ் அகராதி
கழக வெளியீடு,
சென்னை.
5. --- - தமிழ் பேரகராதி-1, 2, 4
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
1982.

5. ஆய்வேடுகள்

1. நடராசன், து. - பெண்பாற் புலவர் - சங்ககாலம்
முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
பதிப்பு ஜனவரி 1973.
2. புனிதப்பொற்கொடி, நா. - சங்ககாலச் சமுதாயத்தில்
நம்பிக்கைகளும் சடங்குகளும்
முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு,
சென்னை பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை,
பதிப்பு டிசம்பர் 1981.
3. வனிதா, சா. - சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல்
நில மகளிர்
முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு,
எத்திராஜ் மகளிர் கல்லூரி,
சென்னை,
ஏப்ரல் 2013.

6. கருத்தரங்க ஆய்வுக்கோவை

1. சிவசக்தி, இர. - சங்க இலக்கியத்தில் பெண்
மாலதி, அ.மு. (பதி.) - ஆளுமை
(கருத்தரங்க ஆய்வுச் சுருக்கம்)
இராணிமேரிக் கல்லூரி,
சென்னை.

2. செல்வத்தாண்டவன்

- மூவகைக் கற்பு
உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை,
2000.

7. கட்டுரைகள்

1. சந்திரசேகரன், மு.இரா.

- சங்க இலக்கியம் இலக்கிய
வளமும் வாழ்வியல் அறமும்
பாரதியார் பல்கலைக்கழகம்,
கோவை,
முதற்பதிப்பு 2002.

2. வளவன், சா.

- நாட்டுப்புறவியல் கட்டுரைகள்
மைதிலி பதிப்பகம்,
சென்னை,
முதற்பதிப்பு 1985.

8. இணையவழித் தகவல்கள்

1. பிரேமலதா, ஐ.

- சங்க இலக்கியத்தில் பஞ்ச
முதல் பட்டு வரை
உலகத் தமிழியல் ஆய்வு மாநாடு,
2015.

9. ஆங்கில நூல்கள்

1. Will Durant

- The Story of the Civilization
(Part-I)
Our Oriental Heritage,
Simon & Schuster,
1964.

**“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” -
ஓர் ஒப்பாய்வு
(எட்டுத் தொகை அகநூல்கள் வழி)**

முனைவர் (பிஎச்.டி) பட்டப்பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்
திருமதி த.பரிமளா, பிஎஸ்.சி.,பி.எட்.,எம்.ஏ.,எம்ஃபில்.,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (முழுநேரம்)
Ref:No.Ph.D./Regn./20/FT/01/2017/4598

நெறியாளர்
முனைவர் திருமதி. இர. சிவசக்தி, எம்.ஏ.,எம்ஃபில்., பி.எட்., பிஎச்.டி.,
தமிழ் இணைப்பேராசிரியர்
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை-600004.

தமிழ்த்துறை
இராணிமேரி கல்லூரி (தன்னாட்சி)
சென்னை - 600 004.

பிப்ரவரி - 2020

முடிவுரை

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) என்ற தலைப்பிலமைந்த இவ் ஆய்வேடு ஆறு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டு ஆய்வு நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆய்வில் கண்ட முடிவுகள் முடிவுரையில் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன.

‘இல்லறத்தில் ஐந்திணை மகளிர்’ என்னும் முதல் இயலில் ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் விருந்தோம்பலைப் போற்றியமையும் மக்கட்பேற்றைக் குடிக்குச் சிறப்பாகக் கருதியமையும் அறியப்படுகிறது.

ஐந்திணைகளிலும் பரத்தைமையொழுக்கம் காணப்பட்டாலும், தவறாகக் கருதப்படவில்லை. ஐந்திணை மகளிரும் தலைவனின் பிரிவால் வருந்தினர்.

தோழி அறத்தோடு நின்றலை அறிய முடிகிறது. உடன்போக்கும் அறமாகக் கருதப்பட்டது. காதல் திருமணம் மட்டுமின்றி, அயலார் பெண் கேட்டு வருதலும் நிகழ்ந்துள்ளது.

செவிலியும், தோழியும் தலைவியின் புதுமனை கண்டு மகிழ்ந்தனர். செவிலி மட்டுமின்றி உறவினர்களும் சுரவழியில் உடன்போக்குச் சென்றவர்களை தேடிச் சென்றதை அறியமுடிகிறது.

தோழி, பாணன், விறலி முதலானோர் வாயில்களாக வருவதுடன் தலைவனும் வருவதை அறியமுடிகிறது. தலைவி வாயில் நேர்த்தலும், மறுத்தலும் உண்டு.

திருமணத்திற்குப் பின் தலைவனுக்குத் தலைவி இல்லத்தில் விருந்திடும் பழக்கம் இருந்துள்ளது.

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் தம் மனவுணர்வுகளுக்கு முதன்மை தருவதைக் காட்டிலும் இல்லறத்தின் நன்மை கருதி வாழ்ந்தனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

“சமூக நிலையில் ஐந்திணை மகளிர்” என்னும் இரண்டாம் இயலில், ஐந்திணை மகளிரும் சமூகச் செயல்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர்.

ஐந்திணை சார்ந்த மகளிரும் அலர் தூற்றுதலில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர்.

ஐந்திணை மகளிரும் களவு வாழ்வை மேற்கொண்டனர். களவுக்காலத்தில் தலைவன் தலைவியிடம் ‘பிரியேன்’ என்று குளுரைப்பது ஐந்திணைகளிலும் காணப்படுகிறது.

அவ்வந்நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ப ஐந்திணை மகளிரும் தொழிலில் ஈடுபட்டனர்.

பல்லி ஒலித்தல், குழலோசை, இடக்கண் துடித்தல், புள் நிமித்தம் போன்றன நன்னிமித்தங்களாகப் பார்க்கப்பட்டன.

மகளிர் மாலையில் விளக்கேற்றினர். பேய், அணங்கு, தெய்வத்திற்குப் பலி தருதல் என்னும் நம்பிக்கைகள் இருந்தன.

பாலையில் மட்டுமே சிலம்பு கழி நோன்பு நடத்தப்பட்டது.

முல்லையில் ஏறு களத்தில் மங்கையரை நிறுத்தி ஏறுதழுவும் ஆணுக்கே பெண்ணை மணம் முடிக்கும் வழக்கம் இருந்துள்ளது.

பரத்தை தலைவனுடன் திருமண வழியும் உறவு கொண்டிருந்தாள்.

அலர் எழுதல், நற்றாயால் இற்செறிக்கப்படுதல் என்பன உடன் போக்கிற்கான காரணிகளாகின்றன.

தன்னைச் சார்ந்தவர்களையும் சமுதாயத்தையும் உயர்நிலைப் படுத்தும் ஆளுமைப் பண்புடையவராகப் பெண்கள் திகழ்ந்தமையை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை மகளிரின் ஆடைகள், அணிகலன்கள் மற்றும் ஒப்பனைகள்”
என்னும் மூன்றாம் இயலில்,

ஐந்திணை மகளிரும் தம்மை ஒப்பனையால் அழகுபடுத்திக் கொண்டனர்.

மகளிர் தழையாடை, பட்டாடை, பருத்தியாடை இவற்றை உடுத்தினர்.

கூந்தலை ஐம்பாலாக வகுத்து ஒப்பனை செய்து, மயிர்ச்சாந்து, கஸ்தூரி இவற்றால் மணமூட்டினர்.

ஐந்திணை மகளிரும் கண்களுக்கு மையிடும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

பாலைத்திணை மகளிர் மட்டுமே கத்தரிகையால் கூந்தலை வெட்டியும், செம்பஞ்சுக்குழம்பை நகங்களுக்குப் பூசியும் அழகுபடுத்தினர்.

ஐந்திணை மகளிரும் தொய்யில் வரையும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

சங்க மகளிர் தம் கைகள், கால்கள், கழுத்து, விரல்கள், தோள், தலை, இடை இவற்றில் வளையல்கள், சிலம்பு, மாலை, சங்கிலி, மோதிரம், தொடி, சுட்டி, வயந்தகம், மேகலை, பாண்டில் முதலிய அணிகலன்களை அணிந்து தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டனர்.

குறிஞ்சி, மருதம், பாலத்திணை மகளிர் தம் முலைகளில் பூண் அணிந்தனர்.

சங்க மகளிர் திலகம் வைக்கும் வழக்கமும் கொண்டிருந்தனர்.

கச்ச அணியும் வழக்கமும் சங்க மகளிரிடம் காணப்பட்டது. மகளிர் மலர்களைக் கூந்தலுக்கு மட்டுமின்றி மாலையாகவும் சூடினர்.

குறிஞ்சி மகளிர் மட்டுமே வெள்ளியால் செய்த அணிகலனைப் பயன்படுத்தினர்.

ஆடைகள், அணிகலன்களை அணிந்து தம்மை அலங்கரித்துக் கொள்வதில் விருப்பம் கொண்டவர்களாக ஐந்திணை மகளிரும் விளங்கியுள்ளனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை மகளிரின் விளையாட்டுக்கள்” என்னும் நான்காம் இயலில் ஐந்திணை மகளிரும் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டனர்.

விளையாடுவதற்கேற்ற சூழ்நிலை மட்டுமின்றி வசதிகளும் மிகுதியாகவே ஐந்திணைகளிலும் இருந்துள்ளது.

விளையாடும் இடம் காதலனைக் காணும் களவுக் களமாகவும் இருந்துள்ளது. சில விளையாட்டுக்கள் பொழுதுபோக்கிற்காக மட்டுமின்றி, தொழிலாகவும் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

குறிஞ்சித்திணையில் எதிரொலி கேட்டலும், நெய்தலில் அலை விளையாட்டும் ஆடப்பட்டுள்ளது.

அந்தந்த நிலத்தில் கிடைக்கின்ற பொருட்களே விளையாட்டிற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மருதநிலம் தவிர்த்த ஏனைய நிலமகளிர் சிற்றில் விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர். ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் நீர் விளையாட்டுக்களையும் நிகழ்த்தினர்.

மகளிர் திருமணத்திற்கு முன்பும், பின்பும் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டு, பொழுதைக் கழித்து மகிழ்ந்தனர் என்பதனை அறியமுடிகிறது.

“ஐந்திணை பாடிய பெண்பாற் புலவர்கள்” என்னும் ஐந்தாம் இயலில், பெண்பாற் புலவர்கள் ஐந்திணைகளிலும் பாடல் இயற்றியுள்ளனர்.

எட்டுத்தொகை அகநூல்களில் நற்றிணை, குறுந்தொகை, அகநானூறு என்னும் மூன்று நூல்களில் மட்டுமே பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஐந்திணைகளிலும் பெண்பாற் புலவர்கள் முப்பத்திருவர் பாடல்கள் பாடியுள்ளனர். ஐந்து திணைகளில் ஒருவரும் நான்கு திணைகளில் ஒருவரும் இரண்டிற்கு மேற்பட்ட திணைகளில் இருவரும் இரு திணைகளில் அறுவரும் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர்.

பெண்பாற் புலவர்கள் வாயில் நேர்த்தலைப் பாடவில்லை. வாயில் மறுத்தலை மட்டுமே பாடியுள்ளனர்.

பெண்பாற்புலவர்களின் பாடல்களின் மூலம் மகளிர் வரைவுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தனர் என்பது புலனாகிறது.

பெண்பாற்புலவர்கள் தலைவனின் பிரிவுத் துயரையும் பேசுகின்றனர். மேலும், பரத்தையின் மனஉணர்வுகளையும் பாடியுள்ளனர்.

நிமித்தம் பார்த்தல், காக்கைக்குப் பலியிடல், வினை முற்றி மீண்ட தலைவனுக்கு விருந்து படைத்தல் முதலான சமூகம் சார்ந்த செய்திகளைப் பெண்பாற் புலவர்கள் பதிவு செய்துள்ளனர்.

“ஐந்திணை மகளிர் – ஓர் ஒப்பாய்வு” என்னும் ஆறாம் இயலில்,

ஐந்திணைகளிலும் விருந்தோம்பல் போற்றப்பட்டது. மகளிர் மக்கட்பேற்றுக்கு மதிப்பளித்தனர்.

ஐந்திணைகளிலும் பிரிவாற்றாமையால் வாடிய தலைவியைத் தோழி ஆற்றுப்படுத்துகிறாள்.

பாலை மகளிர் தலைவன் வரவிற்காக நோன்பு இருந்தனர்.

மருதத்தில் மட்டுமே தோழி, தலைவியின் புதுமனை கண்டு மகிழ்கிறாள்.

பாலையில் மட்டுமே செவிலி உடன்போக்குச் சென்றவர்களைத் தேடிச் செல்கிறாள். குறிஞ்சி, நெய்தலில் மட்டுமே நற்றாய் மகளை இற்செறிப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளிலும் மகளிர் அலர் தூற்றினாலும் குறிஞ்சி, நெய்தலில் இரவிலும் அலர் தூற்றப்பட்டுள்ளது.

குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலையில் மட்டுமே உடன்போக்கு நிகழ்ந்துள்ளது. முல்லை மகளிர் தவிர்த்துப் பிறதிணை மகளிர் பேய் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர்.

முல்லை, பாலைத் திணையில் மட்டுமே வரவைக் கூறும் காக்கைக்குப் பலி உணவு இடப்பட்டது.

குறிஞ்சி, மருதத்தில் மட்டுமே வேலன் வெறியாடல் நிகழ்த்தப்பட்டது.

பாலையில் மட்டுமே சிலம்புகழி நோன்பு நடத்தப்பட்டது.

ஐந்திணைகளிலும் புதுப்புனலில் நீராடும் பழக்கம் இருந்தது.

குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல், பாலை மகளிர் மட்டுமே தழையாடை அணிந்தனர்.

முல்லை, மருதம், பாலைநில மகளிர் மட்டுமே பருத்தியாடை உடுத்தினர்.

முல்லை, மருதநில மகளிர் மட்டுமே பட்டாடையை அணிந்தனர். நெய்தல், பாலை மகளிர் மட்டுமே கச்சணிந்தனர்.

நெய்தல் தவிர பிற நானில மகளிர் தலையணி அணிந்தனர்.

மருதத்திணை தவிர பிற திணை மகளிர் தம் தோளில் தொடி அணிந்தனர்.

மருதம், பாலை நில மகளிர் மட்டுமே இடையணியைப் பயன்படுத்தினர். மேலும், இந்நில மகளிர் மட்டுமே தம் நெற்றியில் திலகமிடும் பழக்கம் கொண்டு இருந்தனர்.

குறிஞ்சி, மருத நில மகளிர் கூந்தலுக்கு எருமண் தேய்த்துக் குளித்தனர்.

ஐந்திணை மகளிரில் குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலைத்திணை சார்ந்த மகளிர் மட்டுமே ஓரை விளையாடினர்.

மருதம் தவிர பிற நானில மகளிரும் சிற்றில் விளையாடினர். குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் திணை சார்ந்த மகளிர் மட்டுமே ஊசலாடினர்.

குறிஞ்சி, பாலை மகளிர் மட்டுமே பந்தாடினர். முல்லை, பாலை, மருத மகளிர் கழங்காடலில் ஈடுபட்டனர்.

மருதம், நெய்தலில் மட்டுமே அலவன் ஆட்டல் ஆடப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி, மருதம், பாலையில் மட்டுமே வள்ளைப்பாட்டு பாடப்பட்டுள்ளது.

மருதத்தில் மட்டுமே துணங்கைக்கூத்து ஆடப்பட்டுள்ளது. குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் நில மகளிர் புள் ஓட்டி மகிழ்ந்தனர்.

ஐந்திணை சார்ந்த சங்க மகளிரும் ஒரே காலக்கட்டத்தை சார்ந்தவராக இருப்பினும், அவர்களின் நிலப்பகுதிக்கு ஏற்ப அங்குக் கிடைக்கும் பொருட்கள், சூழல்கள், தன்மைக்கு ஏற்ப அவர்களது இல்லறச் செயல்பாடுகள், சமூக நிலை, ஆடைகள், அணிகலன்கள், ஒப்பனைகள் மற்றும் விளையாட்டுக்கள் முதலானவை மாறுபடுகின்றன.

“சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஐந்திணை மகளிர்” – ஓர் ஒப்பாய்வு (எட்டுத்தொகை அகநூல்கள் வழி) என்னும் தலைப்பில் இந்த ஆய்வேடு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இனிவரும் ஆய்வாளர்கள்,

1. சங்க மகளிரும் தற்கால மகளிரும் – ஓர் ஒப்பாய்வு
2. ஐந்திணைகளில் ஆடவர்

என்னும் பொருண்மைகளில் ஆய்வினை மேற்கொள்ளலாம்.